

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Dr. David R. Hawkins (Ph.D.)

GÜCE

KARŞI

KUVVET

İnsan Davranışını Belirleyen Gizli Etkenler

GÜCE
KARŞI
KUVVET

Telif Hakkı © 1995 Dr. David R. Hawkins

© 2016 BUTİK YAYINCILIK ve KİŞİSEL GELİŞİM HİZ. TİC. A.Ş.

Bu kitabın tüm yayın hakları Türkiye’de BUTİK YAYINCILIK’a aittir.
Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının izni olmaksızın
hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Eserin Orijinal İsmi
“Power vs. Force”
olup, eser bire bir olarak çevrilmiştir.

Yayıncı Sertifika No: 12162

Editör: Birol Gündoğdu
İngilizce aslından Türkçe’ye Çeviren: Aybike Haydaroglu
Düzeltili: Fulya Tükel

Dizgi, Mizanpaj, Türkçe Grafik Adaptasyon:

Mineral Görsel İletişim Hizmetleri

Tel: 0212 289 30 10

www.mineraltasarim.com

Baskı, Cilt

İstanbul Matbaacılık Basılı Yayıncılık, Reklamcılık San. Tic. Ltd. Şti.

Tel: 0216 466 74 96

Matbaa Sertifika No: 16436

BUTİK YAYINCILIK VE KİŞİSEL GELİŞİM HİZ. TİC. A.Ş.

Davutpaşa Cad. Emintaş Kazım Dinçol San. Sit. No: 81/257

Topkapı - İstanbul Tel: 0212 612 05 00 Faks: 0212 612 05 80

www.butikyayincilik.com • info@butikyayincilik.com

GÜCE KARŞI KUVVET

İnsan Davranışını Belirleyen Gizli Etkenler

Dr. David R. Hawkins (Ph.D.)

*Mahir olanlar kendilerini belli etmezler
Safmış gibi görünürler
Bunun bilincinde olanlar mutlak olanın örüntülerinin de
farkındadır
Örüntüleri tanımak incelikli güçtür
İncelikli güç her şeyi harekete geçirir ve adı yoktur*

İTHAF

Gloria in Excelsis Deo!
Göklerdeki Yüce Tanrı'ya övgüler olsun!

İÇİNDEKİLER

İthaf	7
Özgün Önsöz	11
Yazarın Özgün Önsözü	19
Yeni Önsöz	29
Yazarın Yeni Önsözü	43
Giriş	45

Birinci Kısım:	Araçlar	
1. Bölüm:	Bilgide Kritik Gelişmeler	55
2. Bölüm:	Tarih ve Metodoloji	67
3. Bölüm:	Deney Sonuçları ve Tefsiri	83
4. Bölüm:	İnsan Bilincinin Düzeyleri	91
5. Bölüm:	Bilinç Düzeylerinin Toplumsal Dağılımı	111
6. Bölüm:	Araştırmada Yeni Ufuklar	117
7. Bölüm:	Gündelik Kritik Nokta Analizi	129
8. Bölüm:	Gücün Kaynağı	145

İkinci Kısım:	Çalışma	
9. Bölüm:	İnsan Tutumunda Güç Örüntüleri	157
10. Bölüm:	Siyasette Güç	163
11. Bölüm:	Pazaryerindeki Güç	173
12. Bölüm:	Güç ve Spor	181
13. Bölüm:	Toplumsal Güç ve İnsan Ruhu	189
14. Bölüm:	Sanatta Güç	197
15. Bölüm:	Deha ve Yaratıcılığın Gücü	203
16. Bölüm:	Başarıdan Sağ Kurtulmak	209
17. Bölüm:	Fiziksel Sağlık ve Güç	213
18. Bölüm:	Sağlık ve Hastalık Süreci	219

Üçüncü Kısım:	Anlam	
19. Bölüm:	Bilinç Veri Tabanı	231
20. Bölüm:	Bilincin Evrimi	239
21. Bölüm:	Saf Bilinç Çalışması	251
22. Bölüm:	Ruhsal Mücadele	263
23. Bölüm:	Gerçeği Arama	273
24. Bölüm:	Ayrım Gücü	287

Ekler

Ek A	Bölümlerin Doğruluğunun Kalibrasyonu	297
Ek B	Bilinç Haritası®	299
Ek C	Bilinç Düzeylerinin Kalibrasyon Değerleri Nasıl Ölçülür	301

Referanslar	313
Kapanış Notları	327
Terimler Sözlüğü	343
Yazar Hakkında	353

ÖZGÜN ÖNSÖZ

TAHAYYÜL EDİN – Sormak istediğiniz herhangi bir soruya karşılık basit bir evet-veya-hayır (E/H) cevabına erişiminiz olsaydı. Doğruluğu kanıtlanabilir bir cevap. Soru işareti kullanılmaksızın ifade edilmiş herhangi bir soru.

Bir düşünün.

Bir yanda anlaşılması kolay olanlar var: “Jane başka bir erkekle görüşüyor.” (E/H) “Johnny okul hakkında doğruyu söylüyor.” (E/H) Bunlara küçük bir adım mesafedeyse: “Bu güvenli bir yatırım.” (E/H) “Bu uğrunda çabalamama değer bir kariyer.” (E/H)

Herkesin böyle bir erişimi olsaydı?

Şaşırtıcı sonuçlar kendilerini derhal ortaya atarlar. Bir daha düşünün.

Şu önermenin net ve doğrulanabilir bir cevabı olsaydı hantal ve çoğu zaman defolu adalet sistemimize ne olurdu: “John Doe işlediği iddia edilen tüm suçlardan suçlu bulunmuştur.” (E/H)

Eğer hepimiz “Adaylardan X, kampanya vaatlerini dürüstçe yerine getirmeye kararlı,” (E/H) sorusunu sorup hepimiz aynı cevabı alabilseydik bildiğimiz şekliyle politikanın hali ne olurdu?

Reklamcılığa ne olurdu?

Konuya dair bir fikir edindiniz. Ama fikir hızla büyüyor. Milliyetçiliğe ne olur (“X milleti aslında demokrasinin devrilmesine adanmıştır.”)? Hükümete ne olur (“Bu yasa aslında vatandaşların haklarını korumaktadır.”)?

“Çek postada”ya ne olur?

Eğer söylenegeldiği gibi insan konuşmayı öğrendikten bir saat sonra yalan söylemeyi öğrenmişse burada tartıştığımız gibi bir olgu, toplumun başlangıcından beri insan bilgisindeki

en kökten değişimin doğuşunu teşkil etmiş olurdu; iletişimden ahlaka pek çok alanda, en temel kavramlarımızda, günlük varoluşumuzun her ayrıntısındaki dönüşümün yol açacağı zarar o denli şiddetli olurdu ki böylece ortaya çıkmış olacak hakikate dayalı yeni çağda hayatın nasıl olacağını tasavvur etmek bile zor.

kinesiyoloji: *-isim*. Kasları ve onların hareketlerini, özellikle fiziksel şartlandırmaya uğradığında, inceleyen bilim dalı. (Yunanca *kinesis*, hareket (*kinein*, hareket etmek) + loji.)¹

Kinesiyoloji çalışmasının ilk kez bilimsel ilgi görmesi, geçen yüzyılın ikinci yarısında –faydalı ek besinler gibi– yararlı fiziksel uyarıcılar belli gösterge kaslarının gücünü artırırken zararlı uyarıcıların bu kasların birden güç kaybetmesine neden olduğunu bularak *uygulamalı kinesiyoloji* adını verdiği uzmanlık alanıyla çığır açan Dr. George Goodheart'ın çalışmaları sayesinde olmuştur.² Buradan çıkarılacak sonuç, kavramsal farkındalığın çok altında bir düzeyde beden “bil-diği” ve kas deneyiyle kendisi için neyin iyi ve kötü olduğuna işaret edebildiğiydi. Bu çalışmada daha sonra değinilecek klasik bir örnek, gösterge kaslarının kimyasal tatlandırıcıya maruz kaldıklarında umumiyetle gözlemlenen biçimde güçten düşmesi ve aynı kasların sağlıklı ve doğal besin aldığı anda güçlenmesidir.

1970'lerin sonlarında Dr. John Diamond bu uzmanlık alanını geliştirerek *davranışsal kinesiyoloji* adını verdiği yeni bir disiplin meydana getirdi. Dr. Diamond'un sarsıcı buluşu gösterge kaslarının sadece fiziksel değil, duygusal ya da düşünsel

olumlu/olumsuz uyarıcıların etkisiyle güç kazanıp kaybettikleriydi.³ Deney sırasında gülümseme seni güçlendirecekken “Senden nefret ediyorum” ifadesi zayıflatacaktır.

Daha fazla ilerlemeden önce bilhassa okuyucu da bunu kesinlikle denemek isteyeceği için birinin nasıl “deneye tabi tutulduğunu” etraflıca açıklayalım. Dr. Diamond 1979’da yayımlanan *Your Body Doesn’t Lie (Bedeniniz Yalan Söylemez)* adlı kitabında, H.O. Kendall’ın *Muscles: Testing and Function (Kaslar: Deney ve İşlev)* (Baltimore: Williams & Wilkins, 2. baskı, 1971) adlı kitabında yer alan klasik tanımından uyarladığı prosedürün anahatlarını şöyle çiziyor:

Kinesiyolojik deney için iki kişi gereklidir. Arkadaşınızı ya da ailenizden birini deney için seçin. Biz ona sizin deneğiniz diyeceğiz.

1. Deneğinizin sağ kolu gevşek bir biçimde aşağı sarkarken sol kolu yere paralel ve dirseği düz olacak şekilde ayakta durmasını sağlayın. (Sağ/sol atamalarını değiştirebilirsiniz.)
2. Deneğinizin karşısında durun ve sol elinizi onun sağ omzuna koyarak sabit durmasını sağlayın. Sağ elinizi de deneğin uzanmış duran sol koluna, bileğin hemen üzerine koyun.
3. Deneğe o tüm gücüyle karşı dururken kolunu aşağı indirmeye çalışacağını söyleyin.
4. Şimdi kolunu oldukça çabuk, kesin ve eşit bir biçimde aşağı doğru bastırın. Maksat kolun sekme ve yaylanmasını sınamak olduğundan, kası yoracak kadar sert bir baskıya gerek yok. Kimin daha güçlü olduğunu sorgulamıyor, sadece kasın baskıya karşı omuz eklemi “kilit”leyip kilitlemediğine bakıyoruz.

Kasın herhangi bir fiziksel sorunu olmadığı ve deneğin dışarıdan gelen uyarıcılara maruz kalmadan (bu sebeple denekle gülümseme yoluyla ya da başka biçimlerde etkileşime girmek önemlidir) normal, gevşek bir zihin durumunda olduğu varsayıldığında, kol kilitli duracak ve deney sonucunda kas “güçlü” çıkacaktır. Olumsuz bir uyarıcıyla deney tekrarlandığında (örneğin yapay tatlandırıcı) “öncekine oranla daha sert bastırmadığımız halde, kas baskıya dayanamayacak ve deneğin kolu yanına düşecektir”.⁴

Diamond’un araştırmasının çarpıcı sonuçlarından biri denekleri arasındaki tepki birliğiydi. Diamond’un elde ettiği sonuçlar öngörülebilir, tekrarlanabilir ve geniş kapsamlıydı. Bu, uyarıcı ve tepki arasında hiçbir mantıklı bağ olmadığı durumda bile böyleydi. Tamamıyla müphem sebepler yüzünden bazı soyut semboller tüm deneklerin zayıf çıkmasına, diğerleri tam tersine yol açtı. Bazı sonuçlar kafa karıştırıcıydı: Açıkça olumlu ya da olumsuz içeriğe sahip olmamakla birlikte kimi resim tüm deneklerin zayıf çıkmasına sebep olurken diğer “nötr” resimler tüm deneklerin güçlü çıkmasını sağlıyordu. Ve bazı sonuçlar kayda değer şüpheye yol açtı: Klasik müziğin neredeyse tamamı ve pop müziğin çoğu (“klasik” rock and roll dahil) herkeste güçlü bir tepki uyandırırken 1970’lerin sonunda popüler olmuş “hard” ya da “metal” rock herkeste zayıf bir tepki uyandırdı.

Diamond’un, olağanüstü sonuçlarını derinlemesine analiz etmese de laf arasında yer verdiği bir olgu daha vardı. Bilindik dalaverelerin kayıtlarını –Lyndon Johnson’un Tonkin Körfezi hilesi, Edward Kennedy’nin Chappaquiddick olayını örtmeye çalışması– dinleyen denekler zayıf sonuçlar elde ettiler. İspatı mümkün, gerçek açıklamaları dinlerken ise güçlü sonuçlar

elde ettiler.⁵ Bu kitabın yazarı tanınmış psikiyatrist ve hekim David R. Hawkins'ın de başlangıç noktası bu oldu. 1975'te Dr. Hawkins hakikat ve yalana karşı kinesiyolojik tepkiler üzerine araştırma başlattı.

Deneklerin deneye tabi olan madde ya da konuyla ilgili bilinçli malumata sahip olmaya ihtiyaç duymadıkları saptanmıştı. Çift-kör çalışmalarda –ve konuşma yapılan izleyicilerin olduğu kitlesel gösterilerde– denekler, içinde yapay tatlandırıcı bulunan, üzerinde işaret bulunmayan zarflara karşı zayıf, aynı şekilde işaretsiz plasebo zarflara güçlü sonuçlar elde ettiler. Aynı naif karşılık fikri değerlerle deney yapıldığında da kendini gösterdi.

Görünüşe göre bir çeşit müşterek bilinç, *spiritus mundi* ya da Jung'un izinden giden Hawkins'ın adlandırdığı gibi bir “bilinç veri tabanı” iş başında. Diğer sosyal hayvanlarda sıkça rastlanan olgu –çeyrek mil ötedeki diğer balıkların avcı saldırısına uğramasıyla sürünün diğer tarafındaki balığın ani bir biçimde dönmesi– bilinçaltı bir biçimde bizim türümüzde de özgü olabiliyor. Rasyonel bilinçle edinilen bilgiden başka paylaşılan bilgi biçimlerinin de olduğunu inkâr etmemizi imkânsızlaştıran, uzaktaki yabancıların ilk elden tecrübe ettiği bilgiye çok yakın malumat sahibi olan bireylere dair çok fazla kayda geçmiş olay var. Ya da belki, daha basit bir anlatımla, sağlıklı ile sağlıksız ayırt etmemizi sağlayan aynı içsel alt-rasyonel akıl kıvılcımı doğruyu da yanlıştan ayırma ya yardımcı olabiliyor.

Bu olgunun oldukça anlamlı bir unsuru da tepkinin iki bileşenli yapısıdır. Hawkins soruların, cevaplar –açık ya da kapalı sinir sinapsı gibi; “bilgi”nin en temel hücresel biçimleri gibi; modern tıp adamlarımızın çoğunun söylediği üzere evrensel

enerjinin temel doğası gibi— kesin surette evet ya da hayır olacak şekilde, uygun kelimeler seçilerek ifade edilmesi gerektiğini tespit etti. İnsan beyni, temel düzeyde, bildiğini bildiğinden daha fazla bilen, evrensel enerji alanına bağlı fevkalade bir bilgisayar mı?

Öyle olsun. Dr. Hawkins'ın araştırması devam ettikçe en verimli keşfi, düşünsel konular, ifadeler ya da ideolojilerin 1'den 1000'e kadar derecelendirilebildiği bir nispi hakikat ölçeğini ayarlamamanın yolunu bulması oldu. Biri diyebilir ki “Bu parçanın (kitap, felsefe, öğretmen) kalibrasyon değeri 200 (E/H), 250 (E/H)”, ortak zayıf tepki kalibrasyonu saptayana dek bunun gibi devam eder. Bu kalibrasyonların ulaştırdığı muazzam çıkarım, insan tarihinde ilk kez fikirsel geçerliliğin, herhangi bir öznenin doğuştan gelen özelliği olarak değerlendirilebilmesi oldu.

Yirmi yıl süren benzer kalibrasyonlar sayesinde Hawkins insan bilincinin düzeylerinin tam spektrumunu analiz ederek insanoğlunun tecrübe coğrafyasının büyüleyici bir haritasını geliştirebildi. Bu “bilinç anatomisi” bireylerin, toplumların ve genel mahiyette nesillerin duygusal ve ruhsal gelişiminin kapsamlı analizine olanak veren insanlık halinin profilini ortaya çıkarıyor. Böylesine derin ve kapsamlı bir görüş sadece insanın evrendeki yolculuğunu kavramaya değil, aynı zamanda bizim ve komşularımızın tinsel aydınlanmanın hangi basamağında durduğumuza ve kim olabileceğimize dair kişisel yolculuğumuzda nerede olduğumuza rehberlik etmeye yarıyor.

Dr. Hawkins bu kitapta, onlarca yıllık araştırma ve içgörülerinin meyveleriyle ileri parçacık fiziği ve doğrusal olmayan dinamikler konularında devrim niteliğinde keşiflere ışık tutuyor. Batılı zihinsel sicilimizde ilk kez mistik ve azizlerin

benlik, Tanrı ve gerçekliğin doğasına dair sürekli dile getirdiklerinin bilimin soğuk ışığında teyit edildiğini gösteriyor. İnsanın evrenle ilişkisini ortaya çıkaran varlık, öz ve kutsallığa dair bu görüş, ruhu ve mantığı birlikte tatmin edebilme yeterliği bakımından eşsizdir. Burada aldığınızdan daha fazlasını verebileceğiniz zengin bir zihinsel ve ruhsal hasat var.

Sayfayı çevirin. Gelecek şimdi başlıyor.

*E. Whalen, Editör
Bard Press
Arizona, 1995*

YAZARIN ÖZGÜN ÖNSÖZÜ

“Basit” olanı izah etmek gerçekten de zor olabilir. Bu kitabın büyük bölümü malumun yalın vurgulanmasına ayrılmıştır. Tek bir basit şeyi bile derinlemesine kavrayabilirsek evrenin doğasını ve hayatın kendisini idrak kapasitemizi adamakıllı genişletmiş oluruz.

Uyarıcılara karşı her-şey-veya-hiçbir-şey kas tepkisinin deneyine dayanan kinesiyoloji şimdi iyice gelişmiş bir bilim dalı. Olumlu bir uyarıcı güçlü bir kas tepkisine sebep olurken olumsuz uyarıcı ölçülen kasta bariz bir güç kaybı meydana getiriyor. Son yirmi beş yıldır klinik kinesiyolojik kas deneyi yaygın biçimde tasdik görmekte. Goodheart’ın konuyla ilgili özgün araştırması, kitaplarıyla konuyu halkın bilgisine sunan Dr. John Diamond tarafından daha geniş uygulama alanı bulundu. Diamond olumlu ya da olumsuz tepkilerin gerek fiziksel gerek zihinsel uyarıcılarla meydana geldiğini belirledi.

Bu kitapta aktarılan araştırma, kinesiyolojik tepkinin insan organizmasının sadece olumlu uyarıcıları olumsuzlardan ayırt etme değil, aynı zamanda anabolik (hayat artırıcı) ile katabolik (hayat tüketici) ve en çarpıcısı, doğruyla yanlış arasındaki farkı ayırttırma kabiliyetini de yansıtıyor olduğunun keşfiyle Dr. Diamond’un tekniğini birkaç basamak ileri götürmekte.

Deneyin kendisi basit, seri ve olabildiğince hatasız. Nesnel şekilde doğru olan bir önermeye karşı olumlu kas tepkimesi gerçekleşiyor; deneğe yanlış bir önerme sunulduğundaysa olumsuz tepki ortaya çıkıyor. Bu olgu, deneğin konuyla ilgili kendi görüşü ya da bilgisinden bağımsız meydana geliyor ve tepkilerin gözlemlenen çeşitli kitlelerde kültürler arası geçerlilik ve zaman içinde tutarlılık gösterdiği ortaya çıkıyor. Deney

sonuçları, böylece, bilimsel gereklilik olan yinelenmeyi yerine getiriyor ve bundan dolayı da diğer araştırmacılar tarafından güvenilir şekilde doğrulanmış oluyor. İnsanlık tarihinde ilk kez bu yöntem, zaman içinde rastgele seçilmiş naif deneklerle bütünüyle doğrulanabilir şekilde, hakikati yalandan ayırt etmeye yarayacak objektif bir temel sağlıyor.

Dahası, bu test edilebilir olgunun insan bilincinin düzeylerinin kalibre edilmesinde kullanılabileceğini ve böylelikle insanlık deneyiminin her alanında insan bilinç düzeylerinin görece gücünün kademelendirilmesiyle tam sayılardan oluşan gelişigüzel bir logaritmik ölçek meydana geldiğini tespit ettik. Ayrıntılı inceleme sonucu, 1'den 1000'e kadarki tam sayıların insan farkındalığının tüm evrelerine karşılık gelen güç değerleriyle kalibre edildiği bir bilinç ölçeği meydana geldi.

Bu buluşu doğrulayan milyonlarca kalibrasyon, güç ve kuvvet arasındaki dikkate değer ayrımı ve bunların ayrı ayrı özelliklerini de açığa çıkararak insan ilişkilerindeki güç düzeylerinin kademelendirilmesine olanak verdi. Bu da insan davranışının, onu idare eden görünmez enerji alanlarının tanımlanmasına yönelik, yenisinden yorumlanmasının yolunu açtı. Kalibre edilmiş ölçeğin *ebedi felsefenin* alt düzeylerinin aşamalarıyla örtüştüğü keşfedildi; sosyoloji, klinik psikoloji, psikanaliz ve geleneksel maneviyata ilişkin duygusal ve zihinsel olguların korelasyonu derhal kendini gösterdi.

Kalibre edilmiş ölçek, ileri kuramsal fizik ve *kaos teorisinin* doğrusal olmayan dinamikleri konularındaki güncel buluşların ışığında incelenmiştir. Kalibre edilmiş düzeylerin, insan varlığına hükmeden ve böylelikle içerik, anlam ve değeri belirleyen ve insan davranışının yaygın örüntülerini düzenleyen enerjiler işlevi görerek bilinç alanının kendisindeki güçlü çekiçi alanlarını simgelediğini ileri sürüyoruz.

Çekici alanlarının karşılık gelen bilinç düzeylerine göre kademelendirilmesi, insanlık deneyiminin tüm zamanlar boyunca çevresindeki tüm unsurlarla birlikte tekrar ele alınması için yeni bir paradigma sağlıyor. Hakikaten de yöntemimiz, şimdiye dek yaklaşma olanağı bulunmayan verilere ulaşarak tarihin incelenmesine dair büyük değer ve insanın geleceğine dair muazzam olası fayda vaat ediyor. Bir araştırma aracı olarak bu tekniğin değerini vurgulama adına, insan aktivitelerindeki potansiyel kullanımlarına ilişkin örnekler verilmiştir: kuramsal olarak sanat, tarih, ticaret, siyaset, tıp, sosyoloji ve doğal bilimlerde; pragmatik olarak pazarlama, reklam, araştırma ve geliştirme alanlarında; ve deneysel olarak psikolojik, felsefi ve manevi-dini sorgulamalarda. Kriminoloji, istihbarat, bağımlılık araştırmaları ve kendini geliştirme gibi muhtelif alanlara özel uygulamalar önerilmiştir.

Ancak, burada etraflıca anlatılan araştırma yönteminin başkaca kullanımları ve izdüşümlerine fazla girmedik. Burada sunulan sonuçlar yirmi yıllık araştırmanın ve binlerce denek üzerinde araştırma ekipleri tarafından uygulanan milyonlarca kalibrasyonun ürünü olduğu halde, bu kitap bu yöntemin sanat ve bilimin her alanındaki bilgimizi artırma potansiyeline dair araştırmanın sadece ilk ayağını temsil etmektedir. Belki de en önemlisi, ruhsal gelişim ve bilincin en ileri aşamalarına, hatta aydınlanmaya doğru olgunlaşma yolunda yardımcı olma vaadidir.

Burada anlatılan kinesiyojik deney yönteminden yararlanarak herhangi bir konu hakkında (geçmiş veya şimdiki zaman) sınırsız bilgi elimizin altındadır. Ama herhangi biri

ya da bir şey hakkındaki her şeyin herhangi bir zaman diliminde bilinebilir olduğunu fark etmek ilk başta paradigma şoku yaratır. Bu tepki, genellikle bilincin yerbilmez, kişilerüstü ve evrensel olduğunun ve özellikle kişinin kendi düşünce ve motivasyonlarının ve bunların zaman içinde şeffaflaşmasının gözlemlenebilir olduğunun farkına varılmasından kaynaklanır. Kişinin her düşünce ve eyleminin evrende kalıcı bir iz bırakıyor olması rahatsız edici bir düşüncedir.

X-ışınlarının ya da radyo dalgalarının keşfinde olduğu gibi evrenin işleyişi hakkındaki farkındalığımızın ani olarak artması sadece dünya görüşümüzün yeniden ele alınmasını sağlamakla kalmıyor, bunu talep de ediyor. Yeni bilginin yansımaları eski fikirlerin daha geniş bir bağlamda yeniden işlenmesi sonucunu doğuruyor. Bir miktar zihinsel gerginliğe yol açabilse de insan davranışının bu şekilde bilimsel olarak yeniden değerlendirilmesi, kişisel ve toplumsal sorunların altında yatan temelleri teşhir edebilir ve böylece bu sorunların potansiyel çözümleri de açığa çıkmış olur.

Mevzuyu, olağanüstü basit olduğu için karmaşaya düşkün olan bir dünyaya anlatmak zor. Basitleştirmeye duyduğumuz güvensizliğe rağmen, dünyada iki genel insan tipi olduğunu görebiliriz: inananlar ve inanmayanlar. Inanmayanlara göre her şey doğruluğu kanıtlanana kadar yanlıştır; inananlara göre ise iyilikle söylenmiş her şey yanlışığın kanıtlanana kadar muhtemelen doğrudur. Müstehzi kuşkuculuğun kötümser duruşu korkudan kaynaklanır. Daha iyimser bir tavırla bilgiyi kabullenmenin kaynağı ise kendine güvendir. Her ikisi de iş yapar ve ikisinin de artıları ve eksileri vardır. Bu sebeple ben de veriyi her iki yaklaşımı da tatmin edecek biçimde sunma sorunuyla karşı karşıya kaldım.

Bu kitap bu yüzden, sözde sol beyin ve sağ beyince kavranmasını sağlayacak şekilde yazılmış olup stil bakımından oksimoron içermektedir. Gerçekten, şeyleri bütünsel şekil-tanıma yoluyla biliriz. Tamamıyla yeni bir kavramı kavramanın en kolay yolu sadece aşinalıktır. Bu çeşit anlayış “kapanış” şeklinde nitelenebilecek bir yazım üslubuyla desteklenir. Düşünceler, onları ifade etmek için sadece dağınık sıfatlar ve örnekler kullanmak yerine tekrarlama yoluyla tüketilir ve tamamlanırlar. Kavram böylece “olmuş” olur ve zihin rahat eder. Böylesi bir yaklaşım, 3. Bölüm’ü okuyan zihinle 1. Bölüm’ü okuyan zihin aynı olmayacağı için de makbuldür.

Bu sebeple, 1. Bölüm’den başlayıp sona doğru ilerleyerek okuma fikri ancak sabit sol beyne ait bir kavramdır. Bu, sözüm ona her olayın $A \rightarrow B \rightarrow C$ dizilişine göre gerçekleştiği, kısıtlı ve kısıtlayan bir dünya görüşüne dayalı Newton fiziğinin yaya yoludur. Bu türden miyopluk demode bir gerçeklik paradigmasından doğar. Daha geniş ve çok daha daha kavrayıcı görüşümüz sadece en ileri fizik, matematik ve doğrusal olmayan teori esaslarından değil, aynı zamanda geçerliliği herkes tarafından deneyimsel olarak doğrulanabilecek sezgilerden faydalanır.

Genel olarak bu materyalin sunumundaki zorluk, doğrusal olmayan kavramların doğrusal, cümle-cümle bir yapıda anlaşılmasını sağlamadaki çelişkide yatıyor. Verinin içinden çıktığı bilim alanlarının zaten kendileri karmaşık ve yeterince zor: ileri kuramsal fizik ve bununla bağlantılı matematik; doğrusal olmayan dinamikler; kaos teorisi ve matematiği; ileri davranışsal kinesiyoloji; nörobiyoloji; türbülans teorisi; epistemoloji ve ontolojinin felsefi değerlendirmeleri. Bunun ötesinde, tüm bilimlerin geri çekilmiş olduğu, keşfedilmemiş bir alan olan insan bilinci-

nin doğasına değinmek gerekiyordu. Salt zihinsel bir bakış açısıyla böylesi konuları kesin olarak anlamak da bir ömür boyu çalışma gerektiren şaşırtıcı bir girişim anlamına geliyordu. Bu derece zorlu bir işe kalkışmak yerine her konunun esasını çıkarmaya çalışıp sadece bu esaslar üzerinde uğraştım.

Bu kitap için gerekli olan deney tekniğinin nasıl çalıştığını açıklamaya dair iptidai bir girişim bile ilk olarak evrenin bilindik kurallarının ötesine geçer gibi görünmekle birlikte, bizi kaçınılmaz olarak ileri kuramsal fizik, doğrusal olmayan dinamikler ve kaos teorisinin zihinsel bölgelerine yöneltiyor. Bu yüzden elimden geldiğince bu konuları teknik olmayan terimlerle sunmaya gayret ettim. Bu materyali sindirmek için engin bilgiye sahip olmak gerektiği konusunda endişelenmeye gerek yok. Gerekmiyor; gün gibi aşikâr olana kadar aynı konuların etrafında dönüp duracağız. Bir örnek üzerinde yorum yapmak için her dönüşümüzde daha fazla anlamış olacağız. Bu çeşit öğrenme yeni arazileri uçaktan gözlemlemeye benziyor: İlk geçişte yabancı görünür; ikincide bazı referans noktaları gözümüze çarpar; üçüncüde anlam ifade etmeye başlar ve sonunda maruz kala kala aşinalık kazanmış oluruz. Doğuştan gelen zihnin örüntü-tanıma mekanizması işin kalanını halleder.

Belki de tüm çabalarımın rağmen okuyucunun esas mesajı alamayacağına ilişkin korkularımı bastırmak için peşin peşin açıklayacağım: Bireysel insan akıllı dev bir veri tabanına bağlı bir bilgisayar terminali gibidir. Veri tabanı insan bilincinin ta kendisidir ve kendi bilincimiz bunun yalnızca tekil bir dışavurumudur ama kökleri tüm insanlığın ortak bilincindedir. Bu veri

tabanı deha alanıdır; insan olmak veri tabanına katılım anlamına geldiği için herkesin doğum vasıtasıyla dehaya erişim izni vardır. Veri tabanında tutulan sınırsız bilgi her an, her yerde herkesin kullanımına açıktır. Bu aslında şimdiye dek öngörülmemiş biçimde hem bireysel hem kolektif olarak hayatları değiştirme yetkisini elinde bulunduran hayret verici bir keşiftir.

Veri tabanı zaman, uzay ve bireysel bilincin tüm kısıtlamalarının ötesine geçer. Gelecek araştırmalar için benzersiz bir araç olarak onu ayrıştırır ve bugüne kadar hayal bile edilmemiş alanların incelenmesini mümkün kılar. İnsani değerler, insan davranışı ve inanç sistemleri için objektif bir temel tesis edilmesi ihtimalini öne sürer. Bu yöntemle ulaşılan bilgi insan davranışının anlaşılmasına yönelik yeni bir bağlam ve objektif gerçeğin doğrulanması için yeni bir paradigma ortaya koyar. Bu yöntem doğru dürüst insanlar tarafından herhangi bir yerde, herhangi bir zaman kullanılabileceği için gözlemlenebilir ve doğrulanabilir hakikate dayalı yeni bir insanlık deneyimi çağı başlatabilir.

Hakikati yalandan, elverişliyi kullanışsızdan, iyicili bedhah-tan ayırt etmeyi sağlayan yöntem parmaklarımızın ucunda. Şimdiye kadar gözden kaçmış, insan davranışını belirleyen saklı güçleri aydınlatabiliriz. Daha önce çözümlenememiş kişisel ve toplumsal sorunların cevaplarını bulmamızın yolu elimizin altında. Artık yalanın hayatımıza hâkim olmasına gerek yok.

(Bu kitabın 1995'teki ilk baskısının ardından yürütülen araştırma, sadece 200 ve üzeri kalibrasyon değerlerine sahip kişilerin kesin deney sonuçları elde edebildiğine işaret ediyor. Daha fazla detay için 2. Bölüm ve Ek C'ye bakınız.)

Mevzuyu konuşma ya da video yoluyla öğretmek kolay olduğu halde okunabilir hale getirmek sorun oldu. Metin karmaşık olabilir. Buna mukabil göstererek anlatmak aşırı basittir. Çocuklar derhal kavrar ve zevkle takip eder. Burada onlara şaşırtıcı gelen hiçbir şey yoktur. Onlar veri tabanına bağlı olduklarını her zaman biliyorlardı, ancak biz yetişkinler unuttuk. Çocuklardaki doğuştan gelen deha yüzeye yakın olduğu için kralın çıplak olduğunu görenler onlardı. Deha böyle bir şeydir.

Bu kitap, eğer sonuna geldiğinizde “Biliyordum!” diye bağırırsanız başarılı olmuş demektir. Burada yer alanlar yalnızca zaten bildiğiniz ama bildiğinizi bilmediğiniz şeylerin yansımasıdır. Burada yapmış olduğumu umduğum şey gizli resmin belirmesi için noktaları birleştirmektedir.

Bu kitap büyük bir vaatte bulunuyor, belki de size verilen sözlerin en büyüğü. Yanlış yönlendirilip yönlendirilmediğinizi belirlemenize yarayacak bir yol sunuyor olabilir. (Haliyle, bir daha önce denemeden başka bir kitap okumanıza ya da bir öğretiyeye kapılmanıza gerek olmayacak – bu hem çok tehlikeli hem de çok masraflı.) Bu çalışmanın doğruluk düzeyinin kalibrasyon değeri 850 olarak ölçüldü (bkz. Ek A), ki bu, bu zamanda ait olduğumuz kültür için alışılmadık biçimde yüksek. Umarım bu, verilmiş sözün şimdiden kısmi olarak yerine getirilmesi olsun.

Yazar olarak umudum, bu çalışmanın acı, elem ve bozuklukların kaynaklarını yok edebilmesi ve insan bilincinin her birimizde insanlık deneyiminin esası olması gereken neşe düzeyine ulaşacak şekilde gelişimine destek olması.

Bu kitapta sunulan çalışma 1965'in Ocak ayında başlayıp 1994'ün Haziran ayında bitti. Materyalin büyük kısmı ilk olarak doktora tezi çalışmaları sırasında geliştirildi. Çalışmada raporlanan bulgular burada aydınlatılan araştırma aracı olan kinesiyolojik tepki yoluyla bağımsız olarak elde edildi. Çalışma, harici kaynakları dikkate almadan kendiliğinden gelişti; başkalarının çalışmalarıyla ilişkiler daha ileri bir tarihte düşünsel bir referans çerçevesi sağlamak üzere devreye girdi. Bu çalışmanın büyük bölümü bağımsız çalışmalarda sunulan dünya çapındaki araştırmalarla doğrulandı – bilinç üzerine ilk büyük konferans olan Tucson, Arizona'daki Arizona Üniversitesi Sağlık Bilimleri Merkezi'nde 1994 yılında gerçekleştirilmiş "Toward a Scientific Basis for Consciousness (Bilincin Bilimsel Temeline Doğru)" gibi.¹

Araştırma ekiplerimiz kitapta anlatılan deney yöntemini her bölüm, paragraf ve cümlelerin doğruluk düzeylerinin kalibrasyon değerlerini bulmak için kullandı. (Örneğin; deney, şöhretleri yüzünden kendilerini mahveden ünlüler listesinde hata buldu. Her kelimenin sağlamasını yaptığımızda "John Lennon" isminde hata bulundu: Aslında vurularak öldürülmüştü. İsmi silindiğinde cümlelerin, böylece paragrafın ve sayfanın doğruluk düzeyi bölümün geri kalanına uyum sağlayacak biçimde yükseldi.)

Kitabın ilk nüshaları sıradan sağlık çalışanlarından, Mihail Gorbaçov gibi devlet başkanlarına ve Nobel Ödülü kazanmış kişilere kadar seçilmiş okuyuculara dağıtıldı; bazı yorumlar kitabın arka kapağındadır. Konunun sunumuna her birinin verdiği karşılık kendine özgüydü. (Gözlemlenen ilginç bir bulgu, materyalle karşılaşmalarının ardından deneye tabi tutulan kişilerin skorlarının yükselmesi idi; görünüme göre sadece veriye maruz kalmaları bile deneklerin bilinç düzeylerini

“artırıyordu”). Çalışmanın çıkarımları ve pratik uygulamaları çok çeşitli olduğu ve materyalin herhangi bir boyutu belli bir izleyici kitlesinin ilgisine göre genişletilip odaklanabileceği için bazı kısımları çeşitli özel ilgi gruplarına sunulmak üzere klinik olarak uygun olmuştur.

Materyalin bir kısmı yazar tarafından San Mateo, California’da 1985’te gerçekleşen Birinci Ulusal Bilinç ve Bağımlılıklar Konferansı² açılış konuşmasında sunulmuştur ve özeti de Brookridge Enstitüsü tarafından basılan konferans tutanaklarında *Beyond Addictions, Beyond Boundaries* (Bağımlılıkların Ötesinde, Sınırların Ötesinde, editör: Shirley Burton ve Leo Kiley, 1986)³ yer almıştır. Genişletilmiş bir sürümü 1986’da San Fransisco’da gerçekleşen İkinci Ulusal Bilinç ve Bağımlılıklar Konferansı’nda⁴ video kaydı yapılan “Bilinç ve Bağımlılıklar” konulu dört saatlik bir konuşmada verilmiştir.

Materyalin başka kısımları 1980’lerde yayımlanan Arşivsel Ofis Ziyaretleri Serisi: Stres; Sağlık; Hastalık ve Kendi Kendini İyileştirme; Büyük Buhranlarla Başa Çıkma; Depresyon; Alkolizm; Ruhsal İlk Yardım; Yaşlanma Süreci; Bilinç Haritası; Ölüm ve Ölme; Acı ve Elem; Kilo Verme; Endişe, Korku ve Anksiyete; Uyuşturucu Bağımlılığı ve Alkolizm; Cinsellik adlı videolarda yer almıştır.⁵

Materyalin bir kısmı beş yıllık bir dönem boyunca (1984-1988) bir alkol ve uyuşturucu rehabilitasyon merkezinde haftalık üç saatlik konuşmalarda sunulmuştur,

Bilinç anatomisi, özel ilgi gruplarının ilgi alanlarına göre hafifletilmeksizin ilk kez bütün yönleriyle tasvir ediliyor.

Dr. David R. Hawkins (Ph.D.)

Ruhsal Araştırma Enstitüsü

Sedona, Arizona, 1995

YENİ ÖNSÖZ

Bu düzenlenmiş baskı birkaç bakımdan hayati önem taşıyor.

Dr. Hawkins 2006'da kitabı baştan sona sesli okuyarak ses kaydını hazırladı. Bu sayede, dinleyiciler sadece kitaptaki bilgilere değil, aynı zamanda içerik ve aurasının “taşıyıcı dalgası”na da ulaşabilmiş olacaktı. Düzenlenmiş baskı Dr. Hawkins'in sesli okuma sırasında yaptığı düzeltmelerin tamamını içermektedir.

Bunların çoğu, kelime değişiklikleri gibi hemen göze çarpmayan düzeltmeler. Örneğin, ses kaydında, bazı yerlerde “kötü” yerine “olumsuz”, “sebeb” yerine “kaynak” kelimelelerini kullanıyor. Kas-testi yöntemi ve bunun bilinç araştırmalarında kullanımıyla ilgili kapsamlı açıklamada olduğu gibi birkaç önemli düzeltme de var. Dr. Hawkins yıllar boyunca bu yöntemle çalıştığından metodolojik nüanslar tespit edilip kitaba dahil edildi.

Düzenlenmiş baskı aynı zamanda bir deneğin kalibrasyonunun zaman içinde değişebileceğine de değiniyor. *Güce Karşı Kuvvet*'in ilk ve sonraki baskılarındaki kalibrasyonlar arasında fark olduğu durumlarda, düzenlenmiş baskı yeni kalibrasyona parantez içinde yer veriyor. Mesela, 23. Bölüm “Gerçeği Arama” çeşitli dini grupların 1995'teki ilk kalibrasyonlarının ardından *Hakikat Yalana Karşı* (2005) adlı sonraki kitapta yer alan kalibrasyonları parantez içinde veriyor. Dini grupların kalibrasyonları zaman içinde ilkelerindeki değişimle uyumlu olarak değişiyor. Yazı ve yazıtların kalibrasyonları da belli bir baskıya ya da tercümeğe göre değişkenlik gösteriyor. Bir kişinin kalibrasyonu da akılda neyin (topluma katkıları, yazdıkları belli bir kitap, belirli bir girişim/faaliyete ilişkin niyetleri gibi) olduğuna göre değişebiliyor. Dahası, bir dene-

ğin kalibrasyon değeri birkaç kez ölçüldüğünde, bu yeniden ele alım da kalibrasyonun değişmesine katkıda bulunabiliyor.

Yazar kendini doğrucu, kesin ve hassas olmaya adanmıştır. Kitapta anlattığı gibi *ilk koşullara hassas bağımlılık kuralı* zaman içinde olabilecek ufak bir farklılığın nihai sonuca etkisinin büyük olacağı anlamına gelmektedir, “tıpkı pusuladan bir derece sapmış bir geminin rotasından yüzlerce mil uzağa düşmesi” gibi. Düzenlenmiş baskı “ilk koşulları” en kesin ve saf haliyle ifade ederek aktarmaya özen gösteriyor.

Güce Karşı Kuvvet’in düzenlenmiş baskısının yayını yazarın halka açık eğitimi bıraktığı zamana denk geliyor. Bu sayede elimizde, kitabın on beş yıl önceki ilk baskısından beri etkisini değerlendirebilmemiz için elverişli bir fırsat var.

Bu kitap insanlığı mantık, muhakeme ve bilimin doğrusal dünyasıyla sevgi, neşe, güzellik, öz aşkınlık, *unio mystica* (*mistik birleşme*) ve aydınlanmanın doğrusal olmayan gerçekliği arasında bulunan bu zamana kadarki en zorlayıcı yol ayrımına getiriyor.

Dr. David R. Hawkins, dünyaca tanınmış bir yazar, psikiyatrist, klinik tedavi uzmanı, ruhani öğretmen ve bilinç araştırmacısı. Evrensel şefkat membasından parıldayan eşsiz çalışması dünyada ve tüm alemlerde çekilen acının dindirilmesine adanmış.

Bu kitap insan yaşamının esasının ruhani gerçeklik ve bilincin kaynağının Tanrı olduğunu teyit ederek insanlık deneyiminin her bakımdan en yüksek olanın bir tezahürü ve ona ulaşma yolu olduğunu ortaya koyuyor.

Bir tıp doktoru olarak 1970’lerde ciddi anlamda psikiyatrik rahatsızlığı bulunan hastaların tedavisinde bütünleşik yaklaşımlara öncülük etti. Rahibe Teresa “fakirlerin en fakiriyle” çalışıyorduydu Dr. Hawkins de “hastaların en hasta olanıyla” çalıştı. Tedavileri hastayı bütün olarak ele alıp fiziksel, ruhsal ve manevi düzeylerde şifa verme ve iyileştirme üzerineydi. 1973’te Nobel ödüllü kimyacı Linus Pauling ile birlikte çıkıran *Orthomolecular Psychiatry (Ortomoleküler Psikiyatri)* kitabını yazdı.

1980’lerde bağımlılığı bilinç bilimi bağlamında değerlendirerek çehresini değiştirdi. Alkolizm ve bağımlılık milyonlarca kişiyi etkiliyorken ümitsizlikten çıkış yolunu göstermek insanoğluna verilmiş muazzam bir hediyedir. Dr. Hawkins’in çalışması, bağımlı ve alkoliklerin peşinde olduğu şefaath ve sevgi hallerinin, içsel çaba ve teslimiyet göstererek kendi içlerinde bulunabileceğini doğruladı.

Bağımlının arayışında olduğu utanılacak bir şey değildir. Manevi dünya o en mutlu bilinç durumuna erişmek ister.

Özlem duyduğunuz şeyi değil, yönteminizi değiştirin. Durumun peşinde koşmaya gerek yok, her zaman içimizdedir.

1990’larda hayatında beklenmedik bir döneme girdi. Kitabın dünya için önemini gören dostları ve sevdiklerinin ısrarlarına hassasiyet göstererek 1995’te kendi olanaklarıyla *Güce Karşı Kuvvet: Bilincin Anatomisi*’ni yayımladı. Yazar olarak kendi adını kullanma konusunda isteksizdi; deneysel olarak kişisel benlikten daha büyük bir kaynak tarafından yazılmıştı.

Yirmi beş dile çevrilen ve bir milyondan fazla satan *Güce Karşı Kuvvet*'i ardından gelen on kitap, yüzlerce konuşma, radyo röportajı ve Seul'den Cape Town ve Los Angeles'a dünyanın bellibaşlı pek çok şehrinde Hawkins Çalışma Grupları'nın kurulması takip etti.

Güce Karşı Kuvvet, bu zamana kadar sadece tarihteki “mistikler” tarafından bilinen bilincin boyutlarını betimleyerek insan ruhu için önemli bir ilerleme kaydetti. (Hangi adıyla olursa olsun) “Gerçekliği” doğrudan farkına varma yeteneği bahşedilmiş böylesi varlıklar, “görünmez” olanın asal önemini her zaman doğrulamışlardır.

*Dışsal çalışma asla küçük olamaz
eğer içsel çalışma büyük ise.
Ve dışsal çalışma asla büyük olamaz
eğer içsel çalışma küçük ise.*

~ Meister Eckhart, 14. yüzyılda yaşamış Hristiyan Mistiği

Meister Echart gibi onlar da bizi, görünen dünyadaki her şey içsel düzlemlerden çıktığı için “içsel büyüklüğümüzün” farkına varmaya yönlendirdiler. Dr. Hawkins'ın *Güce Karşı Kuvvet*'in ilk sayfasında yazdığı gibi:

*Mahir olanlar kendilerini belli etmezler
Safmış gibi görünürler
Bunun bilincinde olanlar mutlak olanın*

*Örüntülerinin de farkındadır
Örüntüleri tanımak incelikli güçtür
İncelikli güç her şeyi harekete geçirir ve adı yoktur*

Muhtemelen dünya tarihinde ilk kez Dr. Hawkins bizlere insan bilimleri, psikoloji ve felsefedeki en önemli ilerlemeler yoluyla “mistik gerçeği” doğrulayan bir çalışma sunuyor.

Hawkins’ın alameti farikası, bu kitapta sunulan ve artık oldukça bilinen “Bilinç Haritası”. “Bilinç Haritası” kutsal yazında bulunan insanın içsel evriminin klasik “aşamalarının” aslında ölçülebilir “çekici örüntüler” ve “enerji alanları” olduğunu teyit ediyor. Bu örüntüler yüzyıllar boyunca filozoflar, azizler, bilgiler ve mistikler tarafından dile getirilmiş olsa da onları anlayıp nihai özgürlüğe doğru gelişim göstermemize yarayacak bilimsel bir çerçeve hiç olmamıştır. Duygusal süreç, Tanrı görüşü, öz görüş ve hayat görüşü tasviriyle bilincin her düzeyine sadık olan “Bilinç Haritası” dogmalardan arınmıştır ve klinik olarak ileri düzeydedir.

Güce Karşı Kuvvet, insanın ruhsal evriminin en düşüğünden (utanç) en yükseğine (aydınlanma) çizdiği yayı gözler önüne sererek bilincin anatomisini mantık çerçevesinde ikna edici bir şekilde sunuyor. İnsan olan veya olmayan, gözle görülen veya görülmeyen tüm varlıkların enerji özlerini ortaya çıkararak yaratılışın tevhidini aydınlatıyor. Hayatın tamamının, karşılıklı etkileşim halinde olan enerjilerin nabız gibi atan bir senfonisi olduğu meydana çıkıyor: “Her şeyin karşılıklı bağımlılığı ve birbirinin içine girmesi insan ikiliği terk ettikçe gözlemlenebilir hale gelir. Tevhid tüm biçimlerin altında yatan ve bünyesinde bulunan nihai gerçeklik olarak bütün büyük dinlerin ve ruhani sistemlerin merkezinde yer alır.”

Bu kitap, kültürler boyunca doğru kalan belirli temel prensiplere pragmatik ve klinik açıklamalar getiriyor: Sevgi nefretten daha güçlüdür; gerçek bizi özgürleştirir; bağışlayıcılık her iki tarafı da serbest bırakır; koşulsuz sevgi iyileştirir; cesaret güçlendirir ve Tanrısal vasfın/gerçekliğin özü huzurdur.

Bunun gibi gerçekler kolektif insan ruhunda çok uzun zamandır içgüdüsel olarak biliniyor ve bunları doğrudan deneyimleyen ender rastlanan mistikler tarafından doğrulanıyorken şimdi elimizin altındaki bilimsel bağlam içerisinde ele alınmış şema insan özgürlüğün ne tarafta olduğunu gösteriyor.

Bilinç düzeyleri (“enerji alanları”) ölçülebilir etkilerine göre kalibre edilmiş. Bilinç düzeyindeki ileri doğru her çıkışıyla birlikte enerjinin “frekansı” ya da “titreşimi” artıyor. Yüksek bilinç böylelikle dünyaya, sevgi ve gerçeğin huzurunda güçlü kalan insan kası tepkisiyle doğrulanabilecek faydalı ve şifalı bir etki yayıyor. Tam tersi, gerçek olmayan veya negatif enerji alanları zayıf bir kas tepkisine yol açıyor. Hayat enerjisini zayıflatan her şeyden kaçınılmalıdır: utanç, suçluluk, kafa karışıklığı, korku, nefret, gurur, çaresizlik ve yalan. Hayatı kalkanıranlar da gerçekleştirilmelidir: gerçek, cesaret, kabul, akıl, sevgi, güzellik, sevinç ve huzur.

Güç ve kuvvet arasındaki farkın keşfedilmesi insanın gayret gösterdiği pek çok alanı etkilemiştir: işletme, reklam, eğitim, psikoloji, tıp, hukuk ve uluslararası ilişkiler. Her alandaki uzmanlar bu kitapta anahatlarıyla aktarılan başarı ve deha mekanizmasını büyük ölçüde uygulamışlardır.

Güce Karşı Kuvvet, geçim, sağlık, sanat, spor, ilişkiler ve siyaset gibi olağan insan uğraşlarına ışık tutmanın ötesinde, en yüksek insan bilinci düzeyleri (öz gerçekleştirme, boşluk, hiçlik karşısında tamlik, tam aydınlanma) ve bunların farklı olgula-

rının ayrımını yapan modern kaynaklardan birini teşkil eder.

Kitabın sonundaki otobiyografik deneme, yazarın ileri bilinç düzeyini gözler önüne serer. Okuyucuların bu kitaptan faydalanmaları için yazarın hayatının bu yönünün değerini bilmelerine gerek yoktur; yine de bilim adamları, ilahiyatçılar ve bu farkındalık halinin ne kadar nadir görülen bir durum olduğunu anlayan arayış içindekiler için bu farkındalık muazzam ölçüde katalitik olabilir.

Dr. Hawkins, aydınlanmanın geçiş aşamalarını, bunların kendi başından geçerek anlaşıldığını belli eden bir açıklıkla anlatıyor. Ne de olsa hiç gitmediğimiz bir yerin haritasını çizemeyiz. Derinlemesine görüşmeler, el değmemiş en yüce gerçeklik farkındalığı, tüm varlıklara karşı şefkat, acıyı dindirmek için yorulmak bilmez bir adanmışlık, her söz ve hareketin kesinliği ve zarafeti, varlığın bağımsızlığı, kendiliğindenlik, mutluluk saçan sevinç, mizah, tüm varoluşla tevhid ve sıradan insanın tahayyül edemeyeceği bir gerçekliğe teslimiyet derinliği gibi tüm ayırt edici özellikleriyle son derece ileri bir bilinç halinin varlığını doğruluyor.

İnsan ruhunun bütün büyük öncülerinde olduğu gibi Dr. Hawkins'ın tanınmasını sağlayan çalışma kendi bilincinin derinliklerinde başlamıştır. *The Eye of the I (Benin Gözü), I: Reality and Subjectivity (Ben: Hakikat ve Öznellik), Discovery of the Presence of God: Devotional Nonduality (Tanrı'nın Varlığını Keşfetmek: İbadete Özgü İkiliksizlik) ve Transcending the Levels of Consciousness (Bilinç Düzeylerinin Sınırlarını Aşmak)* gibi sonraki kitaplarında en yüksek bilinci hayata geçirilmiş ve dindar olan ya da olmayan, her ırktan, her yaştan, her millettten ve her türlü geçmişe sahip her kesime ilham verecek bir dille anlatıyor.

Bu kitabın insanın tekamülüne verdiği hediye, hakkında

söylenebilecek her şeyin ötesinde.

Elde bir harita olmadan hazine bulunamaz. Bu yol onu tercih eden herkese açık. Hepimizin farklı başlangıç noktaları var ve yine de her birimiz kendi geleceğimizin dümenini kendi elimizde tutuyoruz. Dr. Hawkins “Kendin dahil her şeye ve herkese karşı istisnasız her zaman nazik ve bağışlayıcı ol” gibi doğru prensipleri uygulayarak mühim gelişmeler kaydedilebileceğini öne sürüyor.

2003 yılında, öğrencileri Dr. Hawkins’den öğretilerine bir isim vermesini istediler. Gelen cevap tarih boyunca içsel yolculuktaki zıtlıklar olarak bilinegelmiş kalp ve zihni bağdaştıran “İbadete Özgü İkiliksizlik” oldu. İbadete Özgü İkiliksizlik öğretileri dünyanın en büyük ruhsal geleneklerinin özündeki gerçeği vurguluyordu: kendin dahil her şeye ve herkese karşı nezaket ve şefkat, tevazu, bağışlayıcılık, sadelik, varlık biçimi olarak sevecenlik, hayatın tümüne hürmet, gerçeğe bağlılık ve Tanrı’ya teslimiyet. Bu, aydınlanmaya doğrudan giden bir yoldur, sevgi ve dürüstlük yolunda her bir içsel gelişme varoluşu bütün olarak yüceltir: “Dünyayı ne söylediğimiz ya da yaptığımızla değil, ne haline geldiğimiz neticesinde değiştiririz.”

Diğer ileri düzeydeki öğretmenlerde (Rahibe Teresa, Ramana Maharshi) olduğu gibi arayış içinde olanlar ücra yerlerden onun huzurunda olmak için geliyor, “aura” ya da “nur”un “sessiz iletim” yoluyla dönüştürücü etkisi olduğunu belirtiyorlardı. Dr. Hawkins ise başkalarının onda tanık olduğu şeyin aslında kendi mahiyetleri olduğunu açıklar: “Öğretmenin benliği ve kişinin özbenliği birbirinin aynısıdır.”

Bu nadir farkındalık halinin önemi *International Journal of Humanities and Social Science*’ta (Uluslararası Beşeri ve Sosyal Bilimler Dergisi) Eylül 2011’de “Beyond Reason: The

Certitude of the Mystic, Al-Hallaj to David Hawkins (Mantığın Ötesinde: Mistiğin Sübutu, Hallacı Mansur'dan David Hawkins'e)" adlı makalede yayımlandı. Bu makalede ruhsal deneyimleri, tarihteki pir ve azizlerle paralellikleri ve modern zamanlardaki önemine ilişkin açıklamalar yer alır.¹

Dr. Hawkins, modern klinik bilim adamı/hekim olarak eğitim görüp klasik olarak aydınlanma ya da *unio mystica* (mistik birleşme) adı verilen dönüşümü geçiren, daha sonra da bu durumu konuşmaları ve kitaplarında bağlamlandırmayı başaran ilk insan olabilir. Pek çoğumuz geçici "akım", yoğun sevinç veya özaşkılık anları yaşasak bile bu durumun kalıcı olmasına çok nadir rastlanır. Tarihsel olarak böyle insanlar "Tanrışoku" durumunda kalıp konuyla ilgili konuşmayı başaramazlar. William James'in klasikleşmiş *The Varieties of Religious Experience*'ta (*Dinsel Tecrübe Çeşitleri*) dile getirdiği gibi mistik deneyimin "kelimelerle ifade edilmesi imkânsızdır".

Dr. Hawkins, 1965'te geçirdiği bilinç dönüşümünün ardından, kendini gelecek otuz yıl boyunca kelimelerle ifade edilmesi mümkün olmayan ruhani gerçekleri modern bilimsel dünya tarafından kavranabilecek şekilde aktarmanın yollarını bulmaya adanmış için öne çıkar. *Güce Karşı Kuvvet* buna yönelik bir iletişim aracıdır.

Aydınlanma bütünüyle şefaat hali olduğundan, bu kimseler Tanrı ve diğer insanlara duyulan sevgiye tam anlamıyla teslimiyetle kazanılan bu hediye başkalarıyla paylaşma dışında bu halden asla uzaklaşmazlar. Dr. Hawkins'in mantık ve dil dünyasına, kendi kaderimizi tamamlayabilmemiz için bizimle bir "harita" paylaşmak üzere geri dönmesi, onun insanlığa karşı diğerkâm sevgisi hakkında çok şey söylüyor.

Bir keresinde açıkladığı gibi: "Çekilen acıyı dindiren bir şey

keşfedince, onu başkalarının da faydalanması için paylaşmak kendi sorumluluğudur.” Penisilini keşfedip kendini bu buluşunu dünyayla paylaşmaya adanmış Alexander Fleming gibi Dr. Hawkins de keşfettiği hakikati en kolay ulaşılabilir biçimde paylaşmaya kendini adanmıştır.

Bu kitabın iletlediği bilgiler ve genel bağlamı, tüm içsel engelleri ve rahatsızlıkları teşhis ve tedavi etme gücüne sahiptir. Acıyı dindirmeye yarayan manevi kolaylaştırma enzimi gibi davranır. Temas kurulduğunda kendi kendini iyileştirme, özfarkındalık ve insan ruhunun içsel evrimini sağlayan doğuştan sahip olduğumuz mekanizmaların gücünü artırır.

Okuyucu geniş kapsamlı etkisinin doğrulandığını görebilsin diye 2011 sonbaharındaki halkın önüne son çıkışı sırasında yapılan açıklamalardan bazıları aşağıdaki gibidir:

Saygıdeğer Papaz Dr. Michael Beckwith, Agape International Spiritual Center (Agape Uluslararası Ruhani Merkezi) Kurucusu: “Sen göz önünden çekildiğini zannederken sevginin, şefkatinin ve bilgeliğinin enerji frekansı bunca yıldır dokunduğun her bir kalpte baki kalacak. Buna benimki ve ruhsal topluluğumunki kesinlikle dahil. Sen gezegendeki kozmik bir lütufsun, bıraktığı iz derin ve ebedi olan faydalı bir varlıksın.”

Swami Chidatmananda, Hindistan’da Hindu öğretmeni: Hindistan’daki tüm takipçiler adına, Dr. Hawkins’in önünde hepimizin hayatında büyük fark yarattığı için mütevazı şekilde secdeye kapanıyor ve saygılarımı sunuyorum. Kitapları Hindistan’daki kutsal yazılarımıza dair anlayışımızı netleştiriyor ve bu durum hem yeni başlayanlar hem ileri Sanskrit

âlimleri için eşit ölçüde geçerli.”

Dr. Marj Britt, Unity Church bünyesinde kıdemli papaz ve uluslararası seminerinin başkan yardımcısı: “Dünyaya verdiklerin için sana ne kadar teşekkür etsem azdır. Varlığın ve bilincinle İsa ve diğer ustaların öğretilerinin kelimenin tam manasıyla hayat bulmasını sağladın.”

Dr. Don MacDonagh, osteopati doktoru: “Tıp alanında çalışıyorum ve bu görüşlerin farklı sorunlarla uğraşan hastalarda ne kadar faydası olduğunu görme fırsatım oldu. Bu çalışmaya bir kez girdiklerinde biliyorum ki iyileşmenin tek bir sebebe bağlı olduğunu yüz farklı biçimde görecekler: Tanrı sevgisi. Onlar adına hayatınızın çalışması ve bizlere verdikleriniz için çok teşekkürler.”

Joseph ve Fabiola Merchant, çalışmasının ebeveynlik üzerindeki etkileri hakkında: “Yıllardır incelediğimiz çalışmanız birlikte hayatımızın temeli. Bu, çocuklarımızın başı ne zaman belaya girse herkesi bağışlamamızı bizlere daima hatırlattığı anlamına geliyor! Bizlere her şeyden daha fazla koşulsuz sevecenliği hayata geçirmeyi ve Divinity her yerde görmeyi öğretti, sadece ıssız bir dağın tepesinde değil, gündelik hayatımızda.”

İsmi vermek istemeyen bir adam, ABD: “Hayatımın on yılını bağımlı geçirdim, beş yıldan fazlası eroin kullanarak, hapse girip çıkarak, sokaklarda yaşayarak geçti. Tanrı’nın merhametiyle birkaç sene önce rehabilitasyon sırasında öğretilerine maruz kaldım. Şimdi ayık ve neşe dolu bir hayatım var. Beni İsa’ya kavuşturdu, beni Krishna’ya kavuşturdu, beni iyileşme odaları ve 12 adımla tanıştırdın. Sabahları hayatta olduğuma şükrederek uyanıyorum. Hayatımın geri kalanını aynı şekilde yaşamaya mahkûm olduğumu zannediyordum ve artık senin lütfun sayesinde özgür bir insan olarak uyanıyorum. Hayatımı sen kurtardın.”

İsmi vermek istemeyen bir kadın, Kanada: “Hayatım boyunca klinik depresyondan mustariptim. *Güce Karşı Kuvvet*’i okudum. Bir mucize gerçekleşti. Artık panik atak geçirmiyorum. Hayattan zevk alıyorum. Serbest kaldım. Biliyorum ki depresyon, göremediğimiz bir hastalık. İçimizde bizi yiyip bitiren bir delik. Ve özgürlüğüm için sana teşekkür etmek istiyorum, sağlığım için ve bana karanlıktan çıkış yolunu gösterdiğin için.”

İsmi vermek istemeyen bir kadın, Kore: “Yetişirken tanıdığım Tanrı bazılarını kayıran, öfke ve intikama yatkın bir tanrıydı. Böyle bir tanrıyı kabul edemezdim. Bu nedenle, *Güce Karşı Kuvvet* ile karşılaşana kadar ateisttim. Hiçbir dine mensup ya da ruhsal bilgiye sahip değilken ‘Neden doğdum? Nereden geldik ve ölünce nereye gideceğiz?’ sorularına verecek cevabım yoktu. 29 yaşındayken Dr. Hawkins’in kitaplarını keşfettim. Sonrasında artık içinde yaşadığım dünya aynı değildi. Cansız, siyah ve beyaz bir dünyadan hayat dolu ve renkli bir dünya doğdu. Benim için yeni bir hayat başladı.”

Dr. Hawkins’in hayatı, çalışmaları ve varlığı insan ruhuna yeni bir berraklık aşıyor ve bireysel ve kolektif hayatlarımızın gelişmesi için güvenilir bir pusula sağlıyor.

Fiziksel, ruhsal ve duygusal acılarla dolu bir dünyada yaşıyoruz. Kullanıma sunulmamış içsel kaynaklarımızla ilgili ne öğrenebiliriz? Sevgi, kabul ve şefkat yayan bir insan ya da grubun tam olarak etkisi nasıldır? Kendi bilincimizin sadece kendimizi değil, dünyayı da iyileştirecek güce sahip olması gerçekten olası mıdır? Bu kitap diyor ki: “Evet”.

Dr. Hawkins kurtuluş yolunu göstererek bizlere buna ulaş-

ma şansı veriyor. Yüce ruhani gerçeği doğrusal, mantıklı zihinlerimize hitap edecek şekilde bağlamlandırarak bilincin genişlemesi önündeki en büyük engeli yıkıyor: düşünsel şüphe.

Her ebeveynin bildiği gibi çocuğa yetişkin gerçekliğini onun anlayacağı biçimde anlatmak için sevgi gerekir. Her pirin karşılaştığı zorluk ise şu olmuştur: zihnin ulaşabildiğinin ötesindeki doğrusal olmayan gerçekliklerin zihnin anlayabileceği biçimde nasıl iletileceği. Dr. Hawkins ruhsal hayatın gizlerini zamanımızın şivesi, yani bilimle, çözüyor. Bununla birlikte her bir sözü ya da hürmetkâr davranışıyla mutlağın mutlak gizemini muhafaza ediyor.

Sıradan insan hayatı hakkında sıradan bir insan olarak konuşuyor. Hususi cüppeler giymiyor, özel törenler düzenlemiyor ya da özel ilahiler ya da pratikler öğretmiyor. Dediği gibi:

Kişinin Benliğinin gerçeği gündelik hayatta bulunabilir. Gereken tek şey nezaket ve özen içerisinde yaşamaktır. Geri kalan her şey zaman içinde kendini gösterecektir. Sıradan olan ve Tanrı ayrı değildir.

Gündelik yaşamın güzelliğini ve her etkileşimin kutsallığını şu sözlerle tasdik ediyor: “Birbirimize duyduğumuz sevgi Tanrı sevgimizden farklı değildir.”

Radikal gerçeklik şudur: Her şeyin özünü anlamak Tanrı’yı bilmektir.

*Fran Grace, PhD, editör
Redlands Üniversitesi Dini Çalışmalar Öğretim Üyesi ve
Meditasyon Odası Delegesi, California
Institute for Contemplative Life Kurucu Direktörü,
Sedona, Arizona
Aralık 2011*

YAZARIN YENİ ÖNSÖZÜ

Bu kitabın ilk baskısından beri konuyu daha da açıklığa kavuşturmak ve betimlemek için dünyanın her yerinde yüzlerce sunum gerçekleşti.

Kitap umut yayıyor. Varsayıma karşılık kesinliği tanımlıyor. Özdoğrulama imkânı sunuyor.

Gündelik hayatta bir hatanın ortaya çıkarılıp düzeltilmesi yıllar alabiliyor, bu da çoğu zaman sadece mali değil zaman ve enerji bakımından da masraflı oluyor. Bir projenin gerçekleştirilebilir olup olmadığının anlaşılması bile milyon dolarlara ve yıllara mal olabiliyor iken aynı cevap birkaç saniye içinde elde edilebilir. Yani bu kitapta anlatılan yöntem son derece pragmatik.

Dünya kulağa hoş gelip felaket çıkabileceklerle ilgileniyor. Esas olanı görünenden ayırt etmek önemli. Cazip görünenler altüst olabilir. Alelade görünenlerin, çabanın gerisindeki destekleyici gerçeklik olduğu meydana çıkabilir.

Gloria in Excelsis Deo!

Göklerdeki Yüce Tanrı'ya övgüler olsun!

Dr. David R. Hawkins (PhD)

Ruhsal Araştırma Enstitüsü Kurucu Müdürü

Sedona, Arizona

Aralık 2011

GİRİŞ

İnsanoğlunun uğruna çabaladığı, açıkça dile getirilmemiş ortak hedefi, insanlık deneyimini kavramaya veya etkilemeye yöneliktir. Bu amaçla, tanımlayıcı ve çözümlemeli muhtelif disiplinler geliştirmiştir: ahlak, felsefe, psikoloji ve benzerleri. İnsan eğilimlerini öngörmek için veri toplama ve analizine şaşırtıcı miktarlarda zaman ve para yatırılmaktadır. Bu telaşlı arayışın gerisinde üstü kapalı bir nihai “cevap” bulabilme beklentisi yatıyor. Bir kez bulunduğu bu “cevabın” ekonomisi, suç, ulusal sağlık ya da siyasetteki sorunları çözeceğine ebedi olarak inanıyoruz. Ama şimdiye kadar bunların hiçbirini çözmüş değiliz.

Veri eksikliğimiz olduğundan da değil, aslında veri içinde yüzüyoruz. Aramızdaki engel, elimizdeki verinin anlamını yorumlamaya uygun araçlara sahip olmamamız. Henüz doğru soruları sormuş değiliz çünkü sorularımızın uygunluğunu ve doğruluğunu ölçecek kıstasları bilmiyoruz. Şimdi ve daima insanoğlunun içinde bulunduğu ikilem, kendi düşünsel olgularını gerçek zannetmesidir.¹ Ancak bu yapay önermeler sadece keyfi bir algı açısının ürünleri. Soruları yöneltmenin bakış açılarında gizli olan kısıtlamaların sonucunda geçersiz cevaplar alıyoruz. Soruları oluştururkenki basit hatalar takip eden cevaplarda büyük hatalara sebep oluyor.

Anlayış sadece veriyi araştırmaktan geçmiyor, verinin belli bir bağlamda ele alınmasıyla sağlanıyor. Veri *ne anlama geldiğini* anlayana kadar işe yaramıyor. Mana çıkarmamız için sadece doğru sormak yetmiyor, aynı zamanda veriyi anlamlı bir biçimde tasnif ve izah ederek ölçeceğimiz uygun araçlara ihtiyaç var.

Onu derinlemesine anlamaya yönelik tüm girişimlerimize rağmen, insan davranışının büyük bölümü deşifre edilememiş durumda. Anlamlandırabilmek için geliştirdiğimiz sistemler kapsamlı ve etkileyici görünebilir ama her biri özgün tasarımı-ndan doğan kısıtlamalar yüzünden, sırasıyla bizi çıkmaz sokaklara götürdü. İnsanoğlunun sorunlarının doğasını incelediğimizde, onun motivasyon ve deneyimlerini ölçüp yorumlayabileceğimiz güvenilir bir deneysel kıstasa tarih boyunca hiçbir zaman sahip olmadığımız anlaşıyor.

Felsefe tüm dallarıyla, bir tür nihai gerçeklikle uyum içinde olduğunu varsaydığı soyutlamalar geliştirerek insanlık deneyimini kavramaya yeltenir. Siyasal sistemler bütünüyle izafi insani değerlerle ilgili ispatlanabilir gerçeklere dayanmayan önermeler üzerine kurulmuştur. Ahlak sistemleri insan davranışının muazzam karmaşıklığını doğru ve yanlış indirgeme yoluna gitmiştir. Psikanaliz bilinçaltını ifşa ederken çeşitli bakış açılarından yola çıkan şaşırtıcı tedavi ve psikolojiler dizilimine geçit vererek bu arapsağını daha da karıştırmıştır. İnsanın kendisini anlaması için süregiden bu uğultu, en sonunda kişinin söyleyebileceği herhangi bir şeyin bir dereceye kadar muhtemelen doğru olduğu semantik bir bataklık doğurur. Nedenselliğin kesin doğasıyla ilgili belirsizlik yüzünden, ölçülebilir sonuçlar elde edildiğinde bile uydurma nedenlere yoruluyor.

Bütün düşünce sistemlerinin ölümcül hataları öncelikle: 1- Özne ve nesne arasındaki ayrımı kaçırmak; 2- Temel tasarım ve terimlerin doğasında bulunan bağlamsal kısıtlamaları dikkate almamak; 3- Bilincin doğasıyla ilgili bilgisizlik; 4- Nedenselliğin doğasını yanlış anlamaktır. İnsanlık deneyiminin tüm ana alanlarını yeni bir perspektiften, yeni araçlarla incelerken bu eksikliklerin sonuçları ortaya çıkacak.

Toplumun nedenler yerine sonuçları düzeltme çabalarını sürekli artırıyor olması insan bilincinin evriminin bu kadar yavaş ilerlemesinin sebeplerinden biridir. İnsanlık gerçekten de merdivenin ancak ilk basamağında; dünyadaki açlık gibi ilkel bir sorunu bile çözemedik. Aslında insanlığın bugüne kadar elde ettiği gelişmeler, neredeyse el yordamıyla deneme yanılma yoluyla kaydedilmesi bakımından son derece etkileyici. Sonuç elde etmeye yönelik bu rastgele arayış bir taraftan kafa karıştırıcı bir karmaşaya vardırırsa da gerçek cevapların daima sade olmak gibi bir özelliği var. Evrenin ana ilkesi ekonomidir. Tek bir zerre bile ziyan olmaz, hepsi bir amaca hizmet eder ve dengeye oturur – harici olaylar yoktur.

İnsanoğlu bariz nedenlerin ötesine bakmayı öğrenene kadar kendisiyle ilgili bilgisizliğe mahkûmdur. Kaydedilmiş insanlık tarihinden yola çıkarak cevapların hiçbir zaman sözde “nedenleri” tanımlamayla ortaya çıkmadığını dile getirebiliriz. Bunun yerine görünür nedenlerin altında yatan koşulları tespit etmek gereklidir ve bu koşullar sadece insan bilincinde yer almaktadır. Olaylar dizisini tecrit edip üstüne bir de akli “nedensellik” mefhumunu yansıtmakla hiçbir sorunun cevabı bulunamaz. Gözlemlenebilir dünyada hakiki nedenler yoktur. Göstereceğimiz gibi gözlemlenebilir dünya sonuçlar dünyasıdır.

İnsanlığa dair kehanet nedir? Toplum, kendi karmaşık alt sistemleri sayesinde, doğuştan lanetli, önüne geleni yıkan kaçak bir güç müdür? Bu ihtimal gelecekle ilgili genel toplumsal kavrayışın temelini oluşturuyor. Uluslararası anketler dünyanın her yerinde, en gelişmiş ülkelerde dahi, mutsuzluğun yüksek olduğunu gösteriyor.² İnsanlar kötümser bir bakış açısına teslim olup öbür dünyada daha iyi bir hayat için dua ederken ütöpic bir gelecek gören birkaç vizyoner ise bunu ger-

çekleştirmek için gereken araçları tanımlamakta yetersiz kalıyor. Toplumun *araçlara dair öngörülü kimselere* ihtiyacı var, *sonuçları hayal edenlere* değil. Araçlara ulaştığımız zaman sonuçlar kendini gösterecektir.

Etkili araçları bulmaktaki zorluk bizim gerekleyle gereksiz arasındaki farkı ayırt etmedeki acizliğimize dayanıyor. Şimdiye kadar yetkili ve etkili çözümleri hükümsüz ve etkisiz olanlardan ayırtırmayı sağlayacak yöntemi sunan bir sistem olmadı. Değerlendirme araçlarımız gerçekçi kıymet takdirinde bulunmak için doğaları gereği yetersiz kalıyor.

Toplumsal tercihler çoğu zaman menfaat, istatistiksel yanlış, duyarlılık, siyasi baskı, medya baskısı veya kişisel önyargı ve kazanılmış hakların sonucudur. Bu gezegende yaşayan herkesin hayatını etkileyecek hayati kararlar başarısız olmayı sağlayacak koşullar altında veriliyor. Toplumlar etkili çözümlerin formülasyonu için gereken gerçeklik temelinden yoksun olduğu için son derece ekonomik olan gücü kullanmaktansa tekrar tekrar son derece masraflı olan (savaş, vergilendirme, kural ve nizamlar gibi çeşitli tezahürleriyle) kaba kuvvete başvuruyor.

İstikrarsız bireysel ve müşterek hayatta kalma tarihimizce de onaylandığı üzere insanın iki temel işletimsel yetisi olan mantık yürütme ve hissetmenin her biri doğası gereği güvenilmezdir. Eylemlerimizi mantığa yoruyor olmakla birlikte insan aslında öncelikli olarak örüntü-tanıma yoluyla iş görür; verinin mantıklı bir biçimde düzenlenmesi, esas olarak daha sonra sözümona “hakikat” denilen şeye dönüşen örüntü-tanıma sistemini geliştirmeye yarar.³ Ama hiçbir şey, karakteristik olarak belirtilmeyen belli bir bakış açısının devrede olduğu belirli durumlar hariç, her zaman “doğru” değildir.

Sonuç olarak anlayışlı insan tüm sorunlarının “bilmişlik-

ten” kaynaklandığı sonucuna varır. En nihayetinde akıl, felsefenin bir kolu olan ve insanın herhangi bir şeyi nasıl ve ne dereceye kadar bildiğini inceleyen epistemolojiye varır. Böylece felsefi tartışmalar bilimsel ya da konudışı görünebilir ama sordukları sorular insanlık deneyiminin tam merkezinde yer almaktadır. İnsan bilgisini incelemeye nereden başlarsak başlayalım, sonunda kendimizi farkındalık ve insan bilincinin mahiyeti olgularıyla karşı karşıya buluruz. Ve er ya da geç aynı şeyin farkına varırız: İnsanın koşullarının gelişme göstermesi için güvenebileceğimiz bir haberdar olma durumu için doğrulanabilir bir temele ihtiyaç vardır.

O halde, insanoğlunun gelişmesinin önündeki esas engel bilincin doğası hakkındaki bilgi eksikliğidir. Kendi içimize, zihnimizin anbean işleyişine baktığımızda, zihnin, hakkını teslim edeceğimizden çok daha hızlı hareket ettiğini fark ederiz. Eylemlerimizin düşünülerek alınmış kararlara dayalı olduğu görüşünün büyük bir yanılsama olduğu belirgin bir hal alır. Bu karar alma süreci bilincin bir işlevidir; zihin inanılmaz bir hızla, bilincin kavrayabileceğinin çok ötesinde milyonlarca veri parçası ve bunların korelasyon ve yansımalarına dayalı tercihlerde bulunur. Bu, yeni bir bilim dalı olan doğrusal olmayan dinamiklerin *çekici* olarak adlandırdığı enerji örüntülerinin hâkim olduğu geniş çaplı bir işlevdir.⁴

Bilinç her durumda en iyi bulduğu şeyi kendiliğinden seçer çünkü nihayetinde gerçekten yerine getirebildiği yegâne işlev budur. Belirli bir veriye atfedilen ağırlık ve değer bireyde ya da kolektif zihinler topluluğunda işlem gören baskın çekici örüntü tarafından tespit edilir. Bu örüntüler belirlenip, tanımlanıp kalibrasyon değerleri ölçülebilir; bu malumattan insan davranışı, tarih ve insanoğlunun muhtemel alinyazısına iliş-

kin yepyeni bir anlayış doğar.

Yirmi yıl süren ve milyonlarca kalibrasyon içeren yoğun araştırmanın sonucu olan bu kitap, bu anlayışı herkesçe ulaşılabilir kılıyor. Bu keşfin bilincin fizyolojisi, insan sinir sistemi ve evrenin fiziği arasındaki rastlantısal bağlantıdan kaynaklanıyor olması, kendimize her şeyin birbirine bağlı olduğu bir evrenin parçası olduğumuzu ve böylelikle tüm sırlarının, en azından teorik olarak nereye nasıl bakacağımızı bilirsek elimizin altında olduğunu hatırlattığımızda, hiç de şaşırtıcı değil.

İnsan kendi yağıyla kavrularak bir yerlere gelebilir mi? Neden olmasın? Tek yapması gereken kaldırma kuvvetini artırarak fazla çaba da göstermeden daha yüksek bir duruma erişmek. Kuvvetin böyle bir marifeti yok, güç ise sadece buna muktedir olmakla kalmıyor, sürekli yerine de getiriyor.

İnsan, kontrolünde olan kuvvetler sayesinde yaşadığını zanneder ama aslında kaynağı açığa çıkmamış, kontrol edemediği bir güç tarafından yönetilmektedir. Güç, zahmetsiz olduğundan dolayı gözden kaçır ve varlığı fark edilmez. Kuvvet duyular tarafından algılanır; güç ise içsel farkındalıkla ayırt edilir. İnsan, farkında olmadan harekete geçirmiş olduğu olağanüstü güçlü çekici örüntülerle işbirliği yüzünden; mevcut durumunda devinimsizdir. Anbean, kuvvet enerjilerince zapt edilmiş ve güç enerjilerince harekete zorlanmış bir şekilde, gelişim halinde asılı kalmış durumdadır.

Bu suretle, birey bilinç denizindeki mantar tıpa gibidir – nerede olduğunu, nereden geldiğini ya da nereye gittiğini bilmediği gibi neden olduğunu da bilmez. Bu daimi muammanın içinde dolanır durur, asırlar boyunca aynı soruları sorar ve bilinçte önemli bir sıçrama kaydetmeyi beceremeden böylece devam eder gider. Bağlam ve anlayıştaki ani genişlemenin bir

işareti içsel bir rahatlama, sevinç ve huşu deneyimidir. Böylesi bir deneyim geçiren herkes sonrasında evrenin kendilerine değerli bir hediye bahşettiğini düşünür. Olgular çaba gösterek birikir ancak hakikat kendini zahmetsizce belli eder.⁵

Umarım bu kitap sayesinde okuyucu böylesi bir kişisel keşfi önce kavrar ve ardından koşulları hazır eder; bunu gerçekleştirmek nihai maceradır.

BİRİNCİ KISIM: ARAÇLAR

1. BÖLÜM

Bilgide Kritik Gelişmeler

1965'te başlayan bu çalışmanın gelişimi sayısız bilim alanındaki gelişmelerle beslendi – bunların üçü özel bir öneme sahip. Sinir sisteminin fizyolojisi ve insan organizmasının bütünsel işleyişi üzerine klinik araştırmalar 1970'lerde yeni bir bilim dalının, *kinesiyoloji*'nin doğmasına yol açtı.¹ Bu esnada teknolojik arenada milisaniyede milyonlarca hesaplama yaparak yapay zekânın yeni araçlarını mümkün kılan bilgisayarlar tasarlanmaktaydı.² Daha önce akla hayale sığmayan veri yığınlarına bu ani erişim, doğal fenomenlere devrimci bir perspektif getirdi: *kaos teorisi*. Aynı anda, teorik bilimlerde kuantum mekaniği ileri teorik fiziğe yol açtı; birleşik matematik sayesinde yepyeni bir *doğrusal olmayan dinamikler* çalışması ortaya çıktı – bu, modern bilimlerdeki en kapsamlı gelişmelerden biriydi, uzun vadede etkisi henüz tespit edilmiş değil.³

Kinesiyoloji, ilk defa, zihin ve beden arasındaki mahrem ilişkiyi gözler önüne sererek zihnin bedenin kendisiyle “düşündüğünü” gösterdi. Sonra, farkındalığın kendini hastalığın seyrinin gerisindeki ince mekanizmalarda ortaya koyuş yollarının araştırılmasına yol açtı.⁴

İnanılmaz miktarlardaki verinin grafik anlatımına elveren gelişmiş bilgisayarlar Newton fiziğince anlaşılmaz ya da anlamsız, kaotik veri olarak göz ardı edilenlerin içerisindeki umulmadık sistemleri ortaya çıkardı.⁵ Çeşitli alanlardaki teorisyenler bir anda, daha önce tutarsız ya da *doğrusal olmayan* yaygın ya da kaotik ve böylece geleneksel olasılıkçı mantık-

sal teori ve matematik yoluyla erişilemez olarak kabul edilen veriyi anlamamanın bağdaşık yolları bulunduğunu üstü kapalı anlatmaya başladılar.

Bu görünürde “tutarsız” olan verinin analizi gizli enerji örüntülerini ya da (doğrusal olmayan denklemlerin ileri matematiğince öne sürülmüş) *çekicileri* saptadı. Bunlar görünüşte rastlantısal olan doğal fenomenlerin gerisinde yer alıyordu.⁶ Bilgisayar grafikleri bu çekici alanların tasarımını açıkça gözler önüne serdi. Akışkan matematik, insan biyolojisi ve yıldız astronomisi gibi benzeşmeyen alanlardaki öngörülemediği varsayılan sistemlerin analiz potansiyelinin sınırı yok gibi görünüyordu. (Gelgelelim toplum, doğrusal olmayan dinamikler alanından bihaber olmaya devam etti, piyasaya çıkan “fraktal” geometriyle oluşturulmuş etkileyici bilgisayar grafik desenleri hariç.)

Bu keşiflerden önce gelen dönemde, doğrusal bilim hayatın kendisinin temeline dair duyulan meraktan giderek ayrı düşmüştü – tüm yaşamsal olaylar, aslında, doğrusal değildir. Bu tecrit, kinesiyolojinin akıl almaz keşifleriyle karşılaştığında onu kavramasını sağlayacak bağlam ve gerçeklik örnekleminin bulunmayışı sebebiyle bu bilgiyi elinin tersiyle iten tıp alanında da kendini gösterdi. Tıp bir sanat olduğunu ve bilimin de bu sanatın araçlarından biri olduğunu unutmuştu.

Tıp bünyesinde psikiyatriye, insan yaşamının ölçülemezleriyle uğraştığı ve böylece Newton bakış açısıyla daha az “bilimsel” görüldüğü için gelenekçiler tarafından her zaman mesafeli davranılmıştır. Akademik psikiyatri aslında 1950’lerden beri psikofarmakoloji alanında önemli atılımlar gerçekleştirmiştir. Yine de sezgi, karar verme ve yaşam olgusu gibi konuları araştırdığı için tıbbın en doğrusal olmayan ala-

nı olmaya devam ediyor. Akademik psikiyatri literatüründe sevgi, anlam, değer ya da irade gibi konulardan fazla bahsedilmediği halde psikiyatrik disiplin, en azından, insana dair daha geniş bir bakış açısına geleneksel tıbbi alanlardakinden daha fazla yer veriyor.

Felsefe, siyasi teori, teoloji, vb. hangi tahkikat alanından başlarsak başlayalım, tüm araştırma yolları ortak bir buluşma noktasında kavuşuyor: saf bilincin doğasına dair teşekküllü bir anlayış geliştirme macerası. Ancak, insan bilincine yönelik yukarıda tartışılan tüm belli başlı girişimler –kinesiyoloji ve doğrusal olmayan dinamikler bile– insan bilgisi yolundaki bu son bariyerde, bilincin doğasının araştırılmasında tökezliyor. İleri düzeydeki bazı düşünürler gerçekten de kendi alanlarının parametrelerinin ötesine geçerek evren, bilim ve bilincin kendini zihin olarak deneyimlemesi arasındaki ilişkiyle ilgili sorular sormaya başladılar.⁷ Onların teorileri ve insan anlayışının gelişimindeki etkilerine ilerledikçe değineceğiz.

Mevcut çalışmanın iddiası bu bilimsel disiplinleri hassas bir biçimde yalın ve faydalı bir metodoloji oluşturacak şekilde kaynaştırmaktan kaynaklanıyor. Böylece, bilincin gerçekten de incelenebileceğini keşfediyoruz. Böylesi bir çalışma için herhangi bir yol haritası bulunmadığı halde konunun araştırılması kendi tasarımı geliştirmiş ve bu da bulguların kavranması için gereken bağlamı beraberinde getirmiştir.

Mademki evrendeki her şey birbirine bağlı⁸, bu çalışmanın asal hedeflerinden biri olan bilincin enerji alanları haritasının, araştırmanın diğer tüm yollarıyla insanlık deneyiminin

çeşitliliğini ve ifade ediliş biçimlerini her şeyi kapsayacak bir paradigmada birleştirerek etkileşimde olması ve pekiştirilmesi şaşırtıcı değil.⁹ Böyle bir içgörü ortada bir ikilik varmış gibi düşünmemize yol açan kısıtlı bakış açısının ötesine geçerek özne ve nesne arasındaki yapay bölünmeyi de devreden çıkarabilir. Doğrusal olmayan denklemlere ya da bilgisayar grafiklerine ihtiyaç duyulmaksızın ispatlanabileceği gibi öznel ve nesnel aslında bir ve aynıdır.¹⁰

Öznel ve nesneli aynı tutmakla, tanım gereği hayatın doğasının, özellikle insanlık deneyimi olarak ifadesinin anlaşılması yolunda önemli engellerden birini teşkil eden zaman kavramının kısıtlamalarının ötesine geçmemiz mümkün oluyor. Eğer, gerçekten, öznel ve nesnel bir ve aynı ise insanoğlunun kendi içine bakarak tüm soruların cevaplarını bulabiliriz. Sadece gözlemleri kaydederek ortaya çıkan büyük resim, araştırmanın sınırları olmadığını gösteriyor.

Hepimizin en mükellef yapay zekâ makinesinden her zaman daha ileride olan bir bilgisayarı var – insan zekâsının ta kendisi. Herhangi bir ölçüm cihazının temel işlevi belli belirsiz bir değişimi tespit ederek göstermektir. Bu kitapta anlatılacak deneylerde, şartlardaki değişime işaret eden aygıt insan bedeninin tepkileridir. Görüleceği gibi insan bedeni yaşamı destekleyenle desteklemeyen arasındaki farkı en ince detayına kadar ayırt edebilir.

Buna şaşırmamamız gerek. Yaşayan her şey yaşamı destekleyenle desteklemeyene tepki verir; bu, en temel hayatta kalma mekanizmasıdır. Her tür yaşam formunda doğuştan gelen bir değişimi tespit etme ve doğru biçimde tepki verme yeteneği vardır – yüksek irtifalarda oksijen seyreddiği için ağaçların küçülmesi gibi. İnsan protoplazması ağacinkinden çok daha hassastır.

Bu çalışmada, insan bilincinin alanlarının haritasını çıkarmak için geliştirdiğimiz, doğrusal olmayan dinamikler çalışmasından yola çıkan metodoloji *çekici araştırması* olarak biliniyor. *Kritik nokta analizinden* faydalanan enerji alanlarının güç menzillerini tanımlamakla ilgileniyor.¹¹ (Kritik nokta analizi, son derece karmaşık herhangi bir sistemde en küçük bir girdinin bile çok büyük değişime sebep olacağı belli bir kritik noktanın bulunması bulgusundan yola çıkan bir yöntemdir. Örneğin, doğru kaçış mekanizmasına hafif bir dokunuşla yel değirmeninin durdurulabilmesi ya da parmağınızı tam olarak nereye koyacağınızı bilerseniz dev bir lokomotif felç edebilmeniz gibi.)

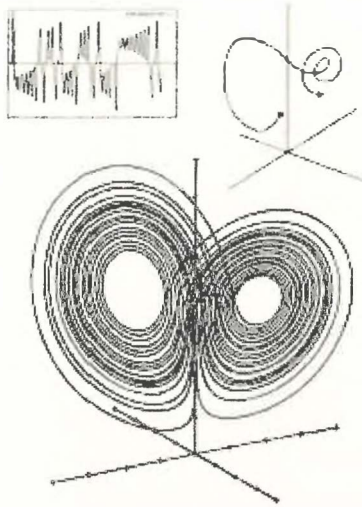
Doğrusal olmayan dinamikler bu önemli örüntülerin, tutarsızlık ya da anlaşılabilir veri yığınlarıyla belirsiz hale gelseler bile karmaşık durumlarda tespitini mümkün kılıyor. Dünyanın mevzu dışı bularak çöpe attığındaki anlamlılığı keşfediyor, bunu dünyanın alışık olduğundan bütünüyle farklı bir yaklaşım ve sorun çözme yöntemleri kullanarak başarıyor.¹²

Dünya, geleneksel olarak problemlerin işlenmesi için bir zaman dizisinde bilinenden (soru ya da koşullar) yola çıkılarak kesin adımlar ve mantıksal ilerlemeyle bilinmeyene (sözde cevap) doğru gidilmesi gerektiğini varsayar. Doğrusal olmayan dinamikler ters yönde ilerler: bilinmeyenden (belirleyici olmayan soru verisi) bilinene (cevap) doğru! Farklı bir nedensellik paradigmasında iş görür. Problem, bir mantıksal dizi problemi değil, anlam ve erişim problemi olarak görülür (türevsel denklemlerle problem çözmede olduğu gibi).¹³

Ancak bu çalışmanın sorduğu soruları daha fazla tanımlamaya kalkışmadan sunduğumuz bazı materyalleri daha detaylı inceleyelim.

Çekiciler

Çekici, görünürde anlamsız olan veri yığınının çıkan tanımlanabilir örüntüye verilen addır. Tutarsız görünen her şeyde gizli bir uyum vardır. Bu dahili uyumun varlığı ilk kez doğada, Edward Lorenz uzun zaman aralıklarına yayılmış hava hareketlerinin bilgisayar grafiklerini incelerken ispat edildi. Tespit ettiği çekici örüntü şimdi oldukça ünlü olan “Lorenz Kelebeği”dir.

Farklı çekici çeşitleri farklı isimlerle belirtilirler, mesela *garip çekiciler*. Ama araştırmamız için en önemlisi bazı örüntülerin çok güçlü ve bazılarının çok daha zayıf olduğudur. Bu apayrı iki sınıfı birbirinden ayırt eden bir kritik nokta vardır. Bu olgu kimyasal bağ matematiğindeki yüksek ve düşük enerji bağlarına paralel ve onların doğal sonucudur.

Hâkimiyet Alanları

Bir hâkimiyet alanı yüksek enerji örüntülerinin zayıf olanlar üzerindeki etkisinde kendini gösterir. Bu durum küçük bir manyetik alanın, devasa bir elektromıknatısın çok daha geniş ve güçlü manyetik alanında var olmasına benzetilebilir. Fenomenolojik evren değişik güçlerdeki sayısız çekici örüntülerin etkileşiminin ifadesidir. Hayatın bitmez tükenmez karmaşıklıkları, bu alanların azalıp çoğalmasının sonsuz yankılaşımının, ahenkleri ve etkileşimleriyle yoğunlaştırılmış yansımasıdır.

Kritik Nokta Analizi

Newton tipi geleneksel nedensellik kavramı (aşağıya bakınız), “belirleyici olmayan” her tür veriyi, böyle bir bilgi paradigmasına uymadığı için dışarıda bırakmıştı. Einstein, Heisenberg, Bell, Bohr ve diğerlerinin buluşlarıyla evrenin modeli hızla genişledi. İleri kuramsal fizik evrendeki her şeyin diğer her şeyle hemen göze çarpmayacak şekilde birbirine bağlı ve birbiriyle etkileşim halinde olduğunu kanıtladı.¹⁴

Newton tipi klasik dört boyutlu evren çoğu zaman, uzaydaki üç boyutun zaman içindeki doğrusal süreçleri ortaya koyduğu dev bir kurgulu düzenek olarak tarif edilir. Daha da basit kurgulu düzeneklere baktığımızda, bazı dişlilerin yavaşça ve ağır ağır, diğerlerinin ise çok hızlı döndüğünü ve kaçış mekanizmaları ileri geri salınırken ufacık denge dişlilerinin de fırıl fırıl döndüğünü fark ederiz. Hareket halindeki daha büyük dişlilerden birine baskı uygulamanın mekanizma üzerinde küçük bir etkisi olacak ise de hassas denge mekanizmasına en ufak bir dokunuş tüm aleti durdurabilir. Asgari kuvvetin azami etki yarattığı bu durum “kritik nokta” olarak tanımlanır.

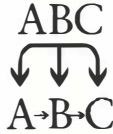
Nedensellik

Gözlemlenebilir dünyada nedenselliğin aşağıdaki gibi işlediği kabul edilir:

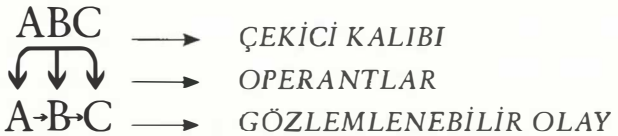
$$A \rightarrow B \rightarrow C$$

Buna belirleyici doğrusal dizi adı verilir – bilardo toplarının sıralı biçimde birbirine çarpması gibi. Örtük varsayım A B'ye, B C'ye sebep olur şeklindedir.

Ama kendi araştırmamız, nedenselliğin çekici örüntü bileşiği "ABC"nin operantlarına bölündüğü ve "A, sonra B, sonra C" olarak algılandığı dizi olarak ifade edildiği tamamen farklı bir biçimde iş gördüğüne işaret eder.

Bu şemada gözlenemez kaynağın (ABC) görünür $A \rightarrow B \rightarrow C$ dizisine sebep olduğunu, bunun ölçülebilir üç boyutlu dünyada gözlenebilir bir olgu olduğunu görüyoruz. Dünyanın başa çıkmaya teşebbüs ettiği tipik sorunlar gözlenebilir $A \rightarrow B \rightarrow C$ düzeyinde var olur. Ama bizim çalışmamız gizli çekici örüntüyü, $A \rightarrow B \rightarrow C$ 'nin içinden çıktığı ABC'yi bulmak adına.

Bu basit şemada operantlar hem gözlemlenebilir hem gözlemlenemez olanın ötesine geçiyor; onları belirleyici olan ve olmayan âlemler arasında köprü kuran bir gökkuşağı ola-

rak gözümüzde canlandırabiliriz. (Sözde operantların varlığı “Mümkün olanı ve olmayanı, bilineni ve bilinmeyeniyi kapsayan nedir?” sorusunu sorarak çıkarılabilir. Bir başka deyişle tüm olasılıkların düzeyi nedir?)

Evrenin nasıl işlediğine ilişkin bu tasvir, görülmez bir saklı (katlanmış) düzen ve görülür bir açık (gözler önüne serilmiş) düzen marifetiyle holografik evreni tarif eden fizikçi David Bohm’un kuramlarıyla uyum içindedir.¹⁵ Ama şunu belirtmek önemlidir ki bu bilimsel içgörü bilincin ötesine geçerek saf farkındalık haline evrilen aydınlanmış pirlerin tarih boyunca deneyimlemiş olduğu gerçeklik görüşüne tekabül eder.¹⁶ Bohm, pirlerin tasvir ettiği saf farkındalık haline çok benzeyen açık ve saklı âlemlerin ötesinde bir kaynağın varlığını kabul eder.¹⁷

Yapay zekâlı süper bilgisayarların ilerlemesi, doğrusal olmayan dinamikler kuramlarının *nörofizyolojik modelleme* yöntemiyle beyin fonksiyonlarının incelenmesi sırasında uygulanmasına olanak verdi.¹⁸ Hafızanın işlevi özellikle aralarında çekici ağlarının saptandığı nöral (sinirsel) modeller yoluyla incelenir. Mevcut araştırmanın sonuçları beyin nöral ağlarının bir çekici örüntüler sistemi gibi hareket ettiği ve böylece, her bir nöron görünürde rastlantısal davranırsa da sistemin bütününde rastlantısal davranmadığı şeklindedir.¹⁹

Bilincin nöron modelleri, “kısıtlama tatmin sistemleri” adı verilen nöral ağları meydana çıkarır.²⁰ Bu sistemlerde birbirine bağlı nöron birimleri ağı bir dizi kısıtlama içerisinde iş görür ve böylelikle, bir kısmı şimdi psiko-patolojiyle özdeşleşen çekici örüntüler oluşturur.²¹ Bu çeşit modelleme, davranışı psikolojiyle ilişkilendirir ve zihin ve beden arasındaki bağlantıyı göstererek kinesiyolojik kas deneyimizin sonuçlarıyla benzerlik gösterir.

Kaos teorisi'nden türetilen terimlerden faydalanarak sonraki sayfalarda anlatılan klinik çalışma insan bilincinin evriminin tamamını kapsayan bir *evre uzay* saptamıştır. Bu kapsam içinde artan güçte çeşitli çekici örüntüler tanımlanmıştır. Bu örüntüler, deney yürütenler ve deneklerden bağımsız olarak uzun zaman dilimlerinde geniş kitleler arasında vuku buluyor olmalarının gösterdiği gibi herhangi bir bireyin değil de bilincin kendisinin nitelikleri olan enerji alanlarını temsil ediyor.

Bilincin evrimi ve insan toplumunun gelişmesi doğrusal olmayan dinamikler terimleriyle gösterilebilir. Çalışmamız 1'den 1000'e kadar kalibrasyon değerlerini saptadığımız sınırlı bir bilinç parametreleri kümesiyle meşgul olmuştur. Rakamlar (10 tabanına göre) ilgili alanların gücünün logaritmasını tanımlıyor. Bilincin bütün alanı ya da evre uzayı sınırsız, sonsuza kadar gidiyor. İnsanlık deneyiminin büyük çoğunluğunu temsil eden 1'den 600'e kadar olan bölüm, bu çalışmanın ana kapsamını teşkil ediyor; sıradan olmayan evrim alanı olan – aydınlanma, pirlar ve en yüce ruhsal haller– 600 ile 1000 arası düzeyler daha sonra anlatılacak.

Araştırılan toplam alanda, çekici alanların artan güçlerini tanımlayan, bölgesel sapmalara rağmen global tutarlılık gösteren dizisel örüntüler ortaya çıktı. Sözde “garip çekiciler” yüksek ya da düşük enerjiye sahip olabilirdi ve verimizdeki kritik nokta da 200 kalibrasyon düzeyi gibi duruyordu, bunun altında çekicilerin kuvveti zayıf ya da negatif ve üstünde ise güçlü ya da pozitif olarak tanımlanabilirdi. 600 düzeyine ulaştığımızda son derece güçleniyorlardı.

Kaos teorisinin, bilincin evrimini anlamamıza yardımcı olacak, önemli bir unsuru *ilk koşullara hassas bağıllık kuralıdır*.²² Belli belirsiz bir sapmanın zamanla şiddetli değişime²³

yol açabileceği gerçeğine atıfta bulunur, pusuladan bir derece sapmış bir geminin rotasından yüzlerce mil uzağa düşmesi gibi. Daha sonra daha detaylı bahsedeceğimiz bu olgu, tüm evrimin asli mekanizmasıdır ve yaratıcı süreç potansiyelinin altında yatan unsurdur.

Genel bir bakışla, insanoğlu çok eski zamanlardan beri insan davranışının muazzam karmaşasını ve olağan tahmin edilemezliğini anlamlandırmaya çalışıyor. Kavranamaz olanı kavranabilir kılmak için bir sürü sistem kurulu. “Anlam ifade etmek” genellikle doğrusal terimlerle –akli ve makul– tanımlanabilir manasına gelirdi. Ancak yaşamsal süreç ve deneyim organikdir – bir başka deyişle doğrusal değildir. Bu, insanın kaçınılmaz düşünsel hayal kırıklığının kaynağıdır.

Ne var ki bu çalışmada, deneysel tepkiler deneklerin inanç sistemleri ya da düşünsel hacminden bağımsız gerçekleşti. Ortaya çıkan, bireysel kimlikleri hesaba katmadan, bilincin kendisinin özelliklerini teşkil eden enerji alanı örüntüleri oldu. Yaygın sol beyin/sağ beyin jargonuyla diyebiliriz ki denekler bir çekici alana, kendi sol beyin mantık, muhakeme ya da sıralı düşünce sistemlerindeki farklılıklar hesaba katılmaksızın evrensel tepkiler verdiler. Çalışmanın sonuçları son derece güçlü örüntülerin insan davranışını düzenlediğine işaret ediyor.

O halde, içerisinde insan davranışının tamamını insaniliğin özüne göre düzenleyen muazzam ölçüde güçlü bir çekici alan bulunan, sonsuz potansiyele sahip sonsuz bir alanın –bilincin ta kendisi– varlığını sezinleyebiliriz. Dev çekici alanın içinde giderek daha az enerji ve güce sahip ikincil alanlar var.

Bu alanlar davranışa hükmediyor ve böylece tanımlanabilir örüntüler insan tarihi boyunca kültürler ve zaman genelinde tutarlılık gösteriyor. Çekici alanlar içindeki bu farklılıkların etkileşimi medeniyet ve insanoğlunun tarihini oluşturuyor. (Burada sunulmayan bir yan araştırma hayvan ve bitki âleminin de hiyerarşik gücü haiz çekici alanlarla düzenlendiğine işaret ediyordu.)

Bizim çalışmamız hem Rupert Sheldrake'in "morfogenetik alanlar" hipotezi, hem de Karl Pribram'ın beyin-zihin fonksiyonuna yönelik holografik modeliyle ilintili.²⁴ (Holografik bir evrende bireysel kazanımların bütünü ilerlemesi ve refahına katkıda bulunduğu dikkat ediniz.) Nobel Ödülü sahibi Sir John Eccles tarafından varılmış olan, beynin zihin içerisinde bulunan ve düşünce biçiminde ifade edilen bilinç olarak var olan enerji örüntülerinin alıcısı şeklinde hareket ettiği yönündeki sonuçlarla da ilintili.²⁵ Düşünceleri "benim" olarak sahiplenilen egonun kendini beğenmişliğidir. Öte yandan deha ise farkındalıktaki yaratıcı sıçramaların kaynağını bütün bilincin temeline, geleneksel olarak ilahi vasıf olarak adlandırılana dayandırır.

2. BÖLÜM

Tarih ve Metodoloji

Bu çalışmanın dayanağı yirmi yıllık bir süreç boyunca yürütülen ve hayatın her alanından, her yaş ve kişilikten binlerce denek üzerinde yapılan milyonlarca kalibrasyondan oluşan araştırmadır. Çalışma klinik yöntemle tasarlandığından yaygın ve pragmatik çıkarımları bulunmaktadır. Deney yönteminin insan ifadesinin her biçimine uygulanabilir olması sayesinde edebiyat, mimari, sanat, bilim, dünya olayları ve insan ilişkilerinin karmaşıklığına ilişkin kalibrasyonlar başarıyla yürütüldü. Verinin tespiti için deney alanı tüm zamanlar boyunca insanlık deneyiminin bütünüdür.

Denekler, zihinsel olarak dünyaca “normal” kabul edilenlerden ağır psikiyatrik hastalara kadar uzanıyordu. Deneyler Kanada, ABD, Meksika ve Güney Amerika ve Doğu Avrupa boyunca gerçekleştirildi. Her milletten, etnik kökenden, dinden denekler çocuk yaştan 90’lı yaşlara kadar uzanıyor ve fiziksel ve ruhsal sağlık bakımından geniş bir alana yayılıyordu. Denekler deney yürüten pek çok kişi ve grup tarafından tek tek ve gruplar halinde deneye tabi tutuldular. Genel itibarıyla sonuçlar, bilimsel yöntemin temel ilkesi olan kusursuz deneysel tekrarlanabilirlik şartını karşılayacak şekilde benzer ve çoğaltılabilir çıktı.¹

Denekler rastgele seçildi ve deneyler envai çeşit fiziksel ve davranışsal ortamda gerçekleştirildi: Dağların tepesinde, deniz kenarında, bayram kutlama partilerinde, gündelik iş hayatının akışı sırasında, sevinç ve keder anlarında. Bu koşulların hiçbir harici faktörleri hesaba katmaksızın evrensel biçimde tutarlı

çıkan deney sonuçlarını etkilemedi – yegâne istisna deney yönteminin metodolojisidir. Bu faktörün önemi yüzünden deney yöntemi aşağıda detaylı olarak açıklanmaktadır.

Tarihsel Geçmiş

1971’de üç fizyoterapist kas deneyi üzerine nihai bulgularını yayımladılar.² Detroit, Michigan’dan Dr. George Goodheart, klinik uygulamalarında kas deneyi yöntemlerini kapsamlı olarak inceledi ve her kasın güçlü veya zayıf olmasının o kasa karşılık gelen bir organın sıhhat ve patolojisine bağlı olduğunu gösteren çığır açıcı bir buluşa imza attı.³ Daha sonra her bir kasın bir akupunktur boylamıyla ilişkili olduğunu belirledi ve kendi çalışmasını Dr. Felix Mann’ın akupunktur boylamlarının tıbbi önemi konusundaki çalışmasıyla ilintilendirdi.⁴

1976 yılı geldiğinde uygulamalı kinesiyojoloji hakkındaki kitabı 12. baskısına ulaşan Dr. Goodheart, yöntemi meslektaşlarına öğretmeye ve aynı zamanda aylık araştırma kayıtlarını yayımlamaya başladı. Çalışması hızla başkalarının ilgisini çekti ve üyelerinin birçoğu aynı zamanda Academy of Preventive Medicine (Koruyucu Hekimlik Akademisi) üyesi olan International College of Applied Kinesiology’nin (Uluslararası Uygulamalı Kinesiyojoloji Koleji) kurulmasına yol açtı. Bu alanın gelişiminin tafsilatlı açıklaması David Walther’in yine 1976’da yayımlanan uygulamalı kinesiyojoloji cildinde yer almaktadır.⁵

Kinesiyojolojinin ilk başta en çarpıcı bulgusu bedenin zararlı uyarıcılara maruz bırakılması durumunda kasların ânında zayıfladığının açıkça ortaya konması oldu. Örneğin, hipoglisemi hastasının diline şeker konduğunda, kas deneyi (genellikle gösterge kası olarak kullanılan) omuz kasının ânında zayıfladığını gösterdi. Bu doğrultuda, vücuda şifa verici mad-

deler kasların ânında güçlenmesini sağladı.

Herhangi bir kasın zayıflığının ona karşılık gelen organ-da (akupunktur ve fiziksel muayene veya laboratuvar tetkikleri-yle desteklenen) patolojik bir sürece işaret etmesi hastalığın saptanması için son derece faydalı bir yöntem teşkil etti. Binlerce pratisyen hekim bu yöntemi uygulamaya başladı ve kinesiyojinin bir hastalığın teşhisi kadar hastanın tedaviye verdiği cevabın kesin olarak gözlenmesi için önemli ve güvenilir bir tanı yöntemi olduğunu kanıtlayan veriler hızla birikti.

Farklı disiplinlerden pek çok mütehassıs tarafından yaygın kabul gören yöntem ana akım tıpta rağbet görmese de holistik odaklı hekimler tarafından kapsamlı olarak kullanıldı. Bunlardan biri olan kinesiyojiiyi psikiyatrik hastalıkların teşhis ve tedavisi için kullanmaya başlayan Psikiyatrist Dr. John Diamond, kinesiyojinin bu genişletilmiş uygulamasına “davranışsal kinesiyojii” adını vermiştir.⁶

Diğer araştırmacılar alerjilerin ve beslenme bozukluklarının tespiti ve tedaviye cevap verme konularında bu yöntemin yararları üzerine incelemelerde bulunurken Dr. Diamond bu yöntemi sanat biçimleri, müzik, yüz ifadeleri, ses modülasyonları ve duygusal gerilim gibi çok çeşitli duyusal ve fiziksel uyarıcıların faydalı ve yan etkilerini araştırmak için kullandı. Mükemmel bir öğretmendi ve seminerleri, sonrasında yöntemin uygulamalarını keşfettikçe kendi pratiklerine tazelenmiş bir ilgi ve merakla yaklaşan binlerce uzman tarafından ilgi görüyordu.

Kapsayıcı uyartılabilirliğine ek olarak deney hızlı, basit, yürütmesi kolay ve son derece belirleyiciydi, tüm araştırmacılar deney sonuçlarının tekrarlanabilirliğini teyit ediyordu. Örneğin yapay tatlandırıcı, ister dilin üzerine yerleştirilsin, ister paketiyle karın boşluğuna yakın bir yerde dursun ya da

(içeriğini ne deneyi yürütenin ne de deneğin bildiği) sade bir zarfın içine saklansın, tüm denekleri zayıflatıyordu.

En etkileyici olan, zihnin naif olduğu durumda bile beden tepki göstermesiydi. Deneyi uygulayan çoğu kimse, denenmemiş ikinci birinin üzerinde sadece bir numara bulunan zarflara konulmuş çeşitli maddeleri bir üçüncü üzerinde test etmesi yoluyla kendi araştırmalarının doğrulamasını yapıyorlardı. En baskın sonuç, bilinçli zihin farkında değilken bile beden gerçekten de kesin olarak tepki veriyor olmasıydı.

Deneyin güvenilirliği takipçileri ve hastaları – ve deneyi yürütenleri şaşırtmaya devam etti. Bu kitabın yazarı seminer turlarındayken 1000 kişilik izleyici topluluğuna 500 adet içinde yapay tatlandırıcı bulunan zarf ve 500 adet organik C vitamini bulunan zarf dağıtılırdı. Topluluk daha sonra ikiye ayrılıp sırayla birbirini test ederdi. Zarflar açıldığında yapay tatlandırıcıya zayıf ve organik C vitaminine güçlü karşılık verildiğini gören topluluğun tepkisi her zaman hayret ve memnuniyet olmaktaydı. Ülkenin her tarafında binlerce ailenin beslenme alışkanlığı bu basit gösterim sayesinde değişmiştir.

1970'lerin başında umumiyetle tıp âlemi ve bilhassa psikiyatri, beslenmenin, değil ruhsal sağlık veya beyin fonksiyonlarıyla sağlıklı ilgili olduğu fikrine bile doğrudan muhalif olmasa bile ağır direnç gösteriyordu. Bu kitabın yazarının Nobel ödüllü Linus Pauling ile beraber yayımladığı *Orthomolecular Psychiatry (Ortomoleküler Psikiyatri)* sağlık kurumlarınca değil ama geniş bir kitle tarafından büyük kabul gördü.⁷ (İlginçtir ki yirmi yıldan fazla zaman geçtikten sonra kitapta sunulan kavramlar ruhsal hastalıkların güncel tedavisine temel oluşturuyor.)

Bu kitap, psikoz gibi ciddi olanlar kadar duygulanımsal

bozukluk gibi daha hafif ruhsal hastalıkların genetik (beyinde anormal bir biyokimyasal yol), moleküler düzeyde düzeltililebilecek moleküler bir temeli olduğunu öne sürüyordu. Böylelikle manik-depresiflik, şizofreni, alkolizm ve depresyon ilaç tedavisiyle olduğu kadar beslenmeyle de etki altına alınabilmirdi. 1973'te *Orthomolecular Psychiatry* (*Orthomoleküler Psikiyatri*) yayımlandığında psikiyatrik kurumlar halen psikanaliz odaklıydı ve kitap öncelikle holistik odaklı hekimler tarafından kabul gördü. Önerilen tedavi yöntemleri ve sonuçlar sıklıkla kinesiyojolojiyle doğrulanıyordu.

Ne var ki klinik düzeyde en etkili olan, Dr. Diamond'un, bedeninin sağlıksız duygusal tavırlar ya da ruhsal gerilim neticesinde zayıf düştüğünü göstermesiydi. Onun geliştirdiği ve çoğu pratisyen tarafından kullanılan kas deneyi yöntemi bu çalışmada yirmi yılı aşkın bir süre kullanıldı. Pratisyenler, araştırmacılar ve bu kitabın yazarı tarafından ortak olan gözlem, deneyde sırasında verilen tepkilerin deneklerin inanç sistemleri, düşünsel fikirleri, muhakeme ya da mantığından bağımsız olduğuydu. Aynı zamanda denegin zayıf düştüğünde verdiği tepkiye serebral yarımkürelerin eşzamanlılığının bozulmasının eşlik ettiği de gözlemlendi.⁸

Deney Yöntemi

İki insana ihtiyaç vardır. Bunlardan biri denek olarak hareket eder ve bir kolunu yana doğru yere paralel olarak uzatır. Diğerini uzatılmış kolu bilekten iki parmakla bastırır ve "Dayan," der. Denek tüm gücüyle yere doğru yapılan bu baskıya karşı koyar. Olay bundan ibarettir.

Bir ifade tarafların herhangi birince dile getirilebilir. Denek bunu aklında tutarken kol gücü deneyi yürütenin kolunu aşı-

ğı bastırmasıyla test edilir. Dile getirilen ifade olumsuz, yanlış ya da 200'den düşük bir kalibrasyon değerini yansıtıyorsa (bkz. Bilinç Haritası, 3. Bölüm), denek "zayıf düşecektir". Cevap evet ya da 200'den yüksek bir değerdeyse denek "güç kazanacaktır".

Yöntemi daha net açıklayabilmek adına, denek deney sırasında Abraham Lincoln ve bunun karşıtı olarak Adolf Hitler'i aklında tutabilir. Aynı etki sevilen ya da tam tersi korkulan, nefret edilen ya da hakkında pişmanlık duyulan birinin akılda tutulmasıyla da gözlemlenebilir.

Sayısal ölçek meydana çıktığında (aşağıya bakınız), şunun gibi bir önermeyle kalibrasyonlar tespit edilebilir: "Bu parça" (bu kitap, bu organizasyon, bu kişinin dürtüsü, vb.) "100'den yüksek" kalibrasyon değerine sahip, daha sonra "200'den yüksek" ve daha sonra "300'den yüksek" gibi. Olumsuz bir tepki elde edilene kadar bu şekilde devam edildikten sonra kalibrasyon değeri "220. 225. 230...'den yüksek" şeklinde son halini alır. Deneyi uygulayan ile denek yer değiştirse bile aynı sonuçlar elde edilecektir. Kişi yöntemle aşinalık geliştirdikten sonra şirketleri, filmleri, bireyleri ya da tarihsel olayları değerlendirmek için ve ayrıca güncel hayat sorunlarını teşhis etmek için kullanabilir.

Deney yöntemi, okuyucu fark edecektir, açıklayıcı bir ifadenin doğruluğunu ya da yanlışlığını tetkik ve tasdik etmek için kas deneyini kullanmaktır. Soru buna uygun biçimde ifade edilmediğinde güvenilir tepkiler elde edilecektir. Geleceğe dair sorgulama yapıldığında da güvenilir bir sonuç elde edilemez, sadece mevcut koşullar ya da geçmiş ya da şimdiki zamana ait olaylarla ilgili ifadeler tutarlı cevaplar üretecektir.

İşlem sırasında olumlu ya da olumsuz duyguları aktarmamak için kişisel olmamak önemlidir. Denegın gözlerini kapa-

ması ve geri planda müzik ya da dikkat dağıtıcı unsurların bulunmaması kesinliği artırır.

Deney aldatıcı biçimde basit olduğu için araştırmacıların ilk önce deneyin kesin doğruluğunu kendilerine ispatlamaları önemlidir. Tepkilerin sağlaması çapraz sorguyla yapılabilir ve yöntemle tanışan herkes onun güvenilir olduğuna dair kendilerini tatmin etmek için çeşitli numaralar geliştirir.⁹ Her denekte aynı karşılığın elde edileceği, denegin eldeki soruyla ilgili bilgiye sahip olmasının önemli olmadığı ve verilen tepkinin denegin kişisel görüşlerinden her zaman bağımsız olacağı kısa zamanda belli olur.

Bir araştırmayı sunmadan önce “Bu soruyu sormaya iznim var” ifadesini sınamanın faydalı olduğunu tespit ettik. Bu bir bilgisayar terminaline giriş izni istemekle kıyaslanabilir ve nadiren “hayır” cevabıyla karşılaşılır. Bu durum sorulan sorunun bir kenara bırakılması ve “hayır” cevabının gerekçeleri üzerine yoğunlaşılması gerektiğini gösterir. Belki de soruyu yönelten kişi verilen cevapla ya da bu cevabın o sırada çağrıştırdıklarıyla ilgili psikolojik bir sıkıntı duymaktadır ya da başka bilinmez sebepler vardır.¹⁰

Bu çalışmada deneklerden belli bir düşünce, duygu, tavır, anı, ilişki ya da yaşam koşuluna odaklanması istendi. Deney çoğunlukla büyük gruplar içinde yürütüldü; görsel örnekleme amacıyla referans noktası tespiti için deneklerden gözleri kapalıyken kızgın, üzgün, kıskanç, sıkkin, suçlu veya korkulu hissettikleri bir ânı akla getirmeleri istendi, bu noktada herkes ortak biçimde zayıf düşmekteydi. Daha sonra da sevgi dolu birini ya da durumu akla getirmelerini isterdik ki bu noktada herkes güç kazanırdı; sıklıkla kalabalık içinde o an keşfedilen şeyi belli eden bir hayret nidası yükselirdi.

Kanıtlanan bir sonraki olgu ise akılda tutulan madde veya nesnenin salt görüntüsünün, sanki madde veya nesnenin kendisiyle fiziksel temas kuruluymuşçasına aynı tepkiyi doğurması oldu. Örneğin, topluluğa tarım ilacı kullanılarak yetiştirilen bir elmayı göstererek deney sırasında doğrudan elmaya bakmalarını isterdik, hepsi de zayıf düşerdi. Sonra, kimyasal atıklara maruz kalmamış organik bir elmayı gösterirdik ve elmaya odaklanır odaklanmaz güç kazanırlardı. Toplulukta kimsenin hangi elmanın ne olduğuna dair fikri olmazdı ve deneyin kendisine dair bir öngörüsü de bulunmazdı. Böylelikle yöntemin güvenilirliği herkesi tatmin ederdi.¹¹

Güvenilir sonuçlar için insanların tecrübeyi farklı farklı işlediğini hatırlamak gerekir; kimi bir duygu durumunu benimser, bir başkası daha bir işitsel davranırken bir diğeri görsele yönelir. Bu sebeple deney soruları bir kişi, durum ya da tecrübe hakkında “Nasıl hissediyorsun?” ya da “Nasıl görünüyor?” ya da “Kulağa nasıl geliyor?” gibi ifadelerden kaçınmalıdır. Âdet olarak biri “Bu durumu (veya kişi, yeri, şeyi, duyguyu) aklında tut,” dediğinde denekler içgüdüsel olarak kendi uygun durumlarına yöneleceklerdir.¹²

Deneklerin arada sırada, belki de bilinçsiz olarak tepkilerini saklamak için alışagelmış oldukları işleme biçimlerinden farklı bir yola sapıp yanlış bir tepki verdikleri de olur. Deneyi yürüten çelişkili bir tepki aldığında, sorunun yeniden ifade edilmesi gereklidir. Örneğin, annesine duyduğu öfkeyle ilgili suçlu hisseden bir hasta, aklında onun bir fotoğrafını tutarak güçlü çıkabilir. Ancak deneyi yürüten kişi annesine yönelik tavrını akla getirmesini isteyerek soruyu yeniden ifade ederse denek ânında zayıf düşer.

Deneyin kesinliğini muhafaza etmek adına alınabilecek

diğer tedbirler arasında özellikle metal çerçeveli gözlüklerin ve şapkaların (kafanın tepesindeki sentetik malzeme herkesin zayıf düşmesine sebep olur) çıkarılması vardır. Deney yapılan koldan da özellikle kuvars saatler ve mücevherlerin çıkarılmış olması gerekmektedir. Anormal bir tepkiyle karşılaşıldığı durumda konuyu daha derin incelemek bunun sebebini ortaya koyacaktır – deneyi yürüten kişi mesela hastanın ters tepki göstereceği ve asılsız olumsuz tepkiler doğuran bir parfüm sıkılmış olabilir. Deneyi yürüten kişi kesin bir karşılık almaya çalışırken tekrar tekrar başarısız olursa sesinin denekler üzerindeki etkisi değerlendirilmelidir; kimileri bazı durumlarda sesleriyle deney sonuçlarını etkileyecek kadar negatif enerji aktarabilirler.¹³

Çelişkili tepkilere dair göz önünde bulundurulması gereken bir başka etmen de bahsi geçen hatıra ya da imgeyle ilgili zaman dilimidir. Denek aklında bir kişi ve onunla ilişkisini tutuyorken verdiği karşılık, bu hatıra ya da imgenin temsil ettiği zamana bağlı olacaktır. Erkek kardeşiyle çocukkenki ilişkisini hatırladığında verdiği karşılık, onunla bugünkü ilişkisini akla getirdiğinde verdiğinden farklı olabilir. Sorgulama her zaman belirli bir biçimde sınırlandırılmalıdır.¹⁴

Çelişkili deney sonuçları doğurabilecek diğer bir sebep de stres ya da fazlasıyla olumsuz bir enerji alanıyla karşılaşıldığında timüs bezinin işlevini yerine getirmesinin baskılanması gibi denegin içinde bulunduğu fiziki koşullardır. Timüs bezi vücudun akupunktur enerji sisteminin merkezi kontrol birimidir ve buranın enerjisinin düşük olması deney sonuçlarının tahmin edilemez biçimde çıkmasına yol açar. Bu durum Dr. John Diamond tarafından keşfedilen ve “timüs yumruğu” olarak adlandırılan basit bir teknik sayesinde birkaç saniyede iyileştirilebilir. Timüs bezi göğüs kemiğinin üst bölümünün

tam arkasında yer alır. Yumruğunuzu sıkarak bu bölgeye birkaç defa vururken bir taraftan da gülümseyerek sevdiğiniz birini düşünün ve her vuruş sırasında “Ha-ha-ha!” deyin. Deneyi tekrarladığınızda timüs salgısının normale döndüğünü ve olağan deney sonuçlarının elde edildiğini göreceksiniz.¹⁵

Bu Çalışmada Kullanılan Deney Yöntemi

Az önce aktarılan deney yöntemi Dr. Diamond’un *Behavioral Kinesiology (Davranışsal Kinesiyoloji)* kitabında önermiş olduğu yöntemdir. Bizim çalışmamız sırasında uyarılan yegâne değişiklik, farklı tutumlar, düşünceler, duygular, durumlar ve ilişkilerin enerjilerinin göreceli güçlerinin kalibrasyon değerlerinin ölçülmesine yönelik olarak karşılıkların logaritmik ölçekte bağıntılandırılmasıydı. Deney son derece hızlı olduğu, esasında 10 saniyeden daha kısa sürdüğü için çok kısa bir sürede pek çok farklı durumla ilgili muazzam miktarda bilgi sahibi olmamız mümkündür.

Deneklerden kendiliğinden elde edilen rakamsal ölçek, sıradan dünyevi âlemde 1’deki salt fiziksel varoluştan 600’e kadar dizilidir, ki bu da sıradan bilinç düzeyinin üst sınırını teşkil eder. İleri aydınlanma hallerini içeren bölüm de 600’den 1000’e kadardır. Basit evet ya da hayır cevapları biçimindeki karşılıklar denegın kalibrasyon değerini tespit eder. Örneğin, “Eğer sadece hayatta olmak 1 ise sevginin gücü 200’ün üzerindedir.” (Denek evet anlamında güç kazanır.) “Sevgi 300’ün üzerindedir.” (Denek hâlâ güç kazanmaya devam eder.) “Sevgi 400’ün üzerindedir.” (Denek güçlü kalır.) “Sevgi 500 ve üzerindedir.” (Denek hâlâ güçlü.) Bu durumda sevginin kalibrasyon değeri 500 olarak ölçülmüş ve bu değerin deneye katılan denek sayısından bağımsız biçimde çoğaltılabilir olduğu

kanıtlanmıştır. Deneyin tekrarlanmasıyla –ister bireyler ister gruplar üzerinde– insanlık deneyimi, tarih ve ortak kanaat ile olduğu kadar psikoloji, sosyoloji, psikanaliz, felsefe, tıp ve meşhur Büyük Varoluş Zinciri ile bağıntılı istikrarlı bir ölçek ortaya çıkmıştır. Ebedi felsefenin “bilinç katmanlarıyla” da kusursuz biçimde bağıntılıdır.¹⁶

Ne var ki deneyi yürütenin temkinli olması ve kimi soruların cevaplarının denek açısından rahatsız edici olabileceğinin farkına varması gerekmektedir. Yöntem kesinlikle sorumsuzca uygulanmamalı ve deneyi yürütenin deneğin katılma eğilimine daima hürmet etmesi ve yüzleştirici bir yöntem olarak kullanmaması gerekmektedir. Klinik durumlarda, tedavi edici bir amaca hizmet etmediği takdirde deneğe asla kişisel bir soru yöneltilmemelidir. Ancak deneğin kalibrasyon araştırması amacına yönelik bir gösterge teşkil etmesi adına, denek açısından kişisel katılımın önüne geçecek bir soru yöneltilebilir.

Deney sırasında verilen karşılık deneğin gerçek fiziksel gücünden bağımsızdır. Kuvvetli kas yapısına sahip atletler zararlı uyarıcılara karşı herhangi biri kadar zayıf düştüklerinde çoğu kez çok şaşırırlar. Deneyi yürüten 45 kilodan daha hafif, çelimsiz bir kadın ve denek de neredeyse 100 kiloluk bir futbolcu olduğunda da deney sonuçları aynı olacaktır; kadın futbolcunun kuvvetli kolunu sadece iki parmağıyla aşağı bastırır.

Uyuşmazlıklar

Farklı kalibrasyon değerleri zaman içinde ya da farklı araştırmacılarca çeşitli sebepler yüzünden elde edilebilir:

1. Durumlar, insanlar, politikalar, ilkeler ve tutumlar zaman içinde değişir.

2. İnsanlar akıllarında bir şey tutarken görsel, duyu-sal, işitsel ya da duygusal olabilecek farklı duyu-sal modaliteler kullanma eğilimindedirler. “Anneniz” böylece onun nasıl görüldüğü, hissettirdiği, kula-ğa nasıl geldiğinden ibaret olabileceği gibi, Henry Ford da bir baba, sanayici olarak ya da Amerika üzerindeki etkisi ya da Yahudi karışıklığıyla vb. kalibre edilebilir.
3. Referans olarak belli bir ölçek kullanılmıyorsa elde edilen rakamlar gelişigüzel olacaktır. Bu kitapta yer alan tüm kalibrasyonlar Bilinç Haritası’na (3. Bölüm) göre yapılmıştır. Örneğin: “600’ün aydın-lanmayı temsil ettiği 1’den 600’e kadar olan ölçek-te, bu _____ kalibrasyon değeri _____’dir.” Belli bir ölçek tanımlanmadı-ğında deneyi yürütenler, 1000’in üzerine çıkan ve müteakip deneylerde de gitgide artan, hayrete düşürücü sonuçlar elde edebilirler. Buradaki ölçekte ise bu gezegende yaşamış hiç kimse 1000’in, ki bu tüm büyük avatarların (Hint mitolojisinde bir tanrı-nın insan bedeninde vücut bulması) kalibrasyon değe-ridir, üzerinde kalibrasyon değerine sahip değildir.

Kuşkusuz bağlamı belirleyip en yaygın modaliteye bağ-lı kalabiliriz. Aynı yöntemi kullanan aynı ekip dahili olarak tutarlı sonuçlar elde edecektir. Uzmanlık pratikle gelişir.

En iyi tutum “En yüce iyilik adına _____ doğru ola-rak kalibre edilir. 100’ün üzerindedir. 200’ün üzerindedir, vb.” önek içerikli ifade kullanımıyla nesnel tarafsızlıktır. “En yüce iyilik” diyerek bağlamlandırma kesinliği artırır çünkü kişinin

kendisine hizmet eden kişisel ilgi ve güdülerin ötesine geçmektedir. Ancak bilimsel ve tarafsız tutum geliştirmeyi başaramayan ve böylece önyargısız davranamayanlar ve kinesiyojji yönteminden verimli ve kesin sonuç elde edemeyenler de çıkacaktır. Doğruya bağlılık ve yönelim kişisel görüşler ve bunların “doğru”luğunu kanıtlama çabalarının önüne geçmelidir.

Kısıtlamalar

Deney, ancak deneklerin kalibrasyon değerleri 200’ün üzerinde ve deneyi kullanma niyeti de bütünlük arz eder ve kalibrasyon değeri de 200’ün üzerinde olursa kesin ve doğru kabul edilir. Bunun için gereken müstakil tarafsızlık ve öznel görüş yerine hakikatle uyum içerisinde olmaktır. Bir noktayı ispat etmeye çalışmak doğru ve kesin olanı etkisiz kılmak anlamına gelir. Nüfusun takriben yüzde 10’u henüz bilinmeyen sebepler yüzünden kinesiyojji deney yöntemini kullanmamaktadır. Bazen de evli çiftler, yine henüz keşfedilmemiş sebepler yüzünden, birbirlerini denek olarak kullanamadığından deney için bir üçüncü kişi bulmak zorunda kalabiliyor.

Diskalifikasyon

Hem kuşkuculuk (kalibrasyon değeri 160’tır) hem sinizmin kalibrasyon değerleri 200’ün altındadır çünkü olumsuz önyargının yansımalarıdır. Buna karşılık gerçek araştırma düşünsel kendini beğenmişlikten arınmış açık fikirlilik ve dürüstlük gerektirir. Davranışsal kinesiyojjiye yönelik olumsuz çalışmaların tümü, tıpkı araştırmacıların kendileri gibi 200’ün altında (genellikle 160) kalibrasyon değerlerine sahiptir.

Ünlü profesörlerin bile kalibrasyon değerlerinin 200’ün altında çıkabilmesi ve hatta çıkması sıradan insana şaşırtıcı görünebilir.

Demek ki olumsuz çalışmalar olumsuz önyargıların sonucudur. Bir örnek vermek gerekirse Francis Crick'in DNA'nın çift sarmallı yapısının keşfine yol açan araştırma tasarısının kalibrasyon değeri 440 olarak ölçülüyordu. Bilincin nöronal faaliyetlerin bir ürünü olduğunu kanıtlamaya yönelik tasarladığı son araştırmasının kalibrasyon değeri ise sadece 135 olarak ölçülmüştür.

Araştırmacıların kalibrasyon değerlerinin kendiliğinden ya da araştırma tasarılarının defolu olması yüzünden 200'ün altında olması, aksini kanıtlamaya çalıştıkları metodolojinin doğruluğunu teyit ediyor. Olumsuz sonuçlar elde etmeleri "gerektiği" için bu sonuçları elde ediyorlar, bu da önyargısız dürüstlük ve yalancılık arasındaki farkı tespit eden deneyin kesinliğini paradoksal biçimde kanıtlamış oluyor.

Herhangi bir yeni buluş bir çuval inciri berbat edebilir ve hüküm sürmekte olan inanç sistemlerinin mevcut durumuna yönelik bir tehdit olarak görülebilir. Ruhani gerçekliğin varlığını doğrulayan bir klinik bilinç biliminin ortaya çıkmış olması, aslında doğuştan küstah ve dik kafalı olan egonun narsistik özünün egemenliğiyle doğrudan yüzleşeceği için elbette direnç meydana getirecektir.

200'ün altındaki bilinç düzeylerinde, kavrama, olgusal gerçeklerin farkına varabilen ancak "hakikat" ile ne demek istendiğini ve hakikatin gerçek dışınınkilerden farklı fizyolojik refakatçileri olduğunu tam anlamıyla anlayamayan (*res interna* ile *res externa*'yı birbirine karıştırır) alt zihin baskınlığıyla sınırlanmaktadır. Buna ek olarak hakikat, ses analizi, beden dili çalışması, papiller tepki, beyindeki EEG değişimleri, nefes alıp verme ve kan basıncındaki dalgalanmalar, galvanik deri tepkisi, radyestezi ve hatta bedenden ışıyan auranın

mesafesini ölçen Huna tekniğinin kullanılmasıyla ispatlandığı üzere sezilmektedir. Bazıları ayakta duran bedenin pandül gibi kullanıldığı (doğru için öne, yanlış için arkaya düşüş) son derece basit bir yöntem kullanır.

Daha ileri bir bağlamlandırmayla, tıpkı aydınlığın karanlıkla çürütülemeyeceği gibi hakikatin de yanlışla çürütülemeyeceğini savunan ilkeler yürürlüktedir. Doğrusal olmayan, doğrusalın kısıtlamalarına tabi değildir. Hakikat mantıktan farklı bir paradigmaya ait olup “ispatlanabilir” değildir, ispatlanabilir olan ancak 400’lerde kalibre edilmektedir. Bilinç araştırması kinesiyolojisi 600’de iş görür, ki bu değer doğrusal olanla olmayan boyutların arayüzündedir.

3. BÖLÜM

Deney Sonuçları ve Tefsiri

Bu çalışmanın hedefi, insan incelemesinin henüz keşfedilmemiş alanının kapsamını ve genel coğrafyasını betimlemek amacıyla bilincin enerji alanlarının kullanışlı bir haritasını çıkarmaktır. Bunu okuyucu tarafından daha kolay kavranabilir kılmak adına çeşitli enerji alanlarıyla ilgili elde edilen rakamsal değerler nispi rakamlar elde etmek için yuvarlanmıştır.

Bilinç Haritası'na göz attığımızda (sonraki sayfa), kalibre edilmiş düzeylerin belli bilinç süreçleriyle –duygular, algılar ya da tavırlar, dünya görüşleri ve dini inançlar– bağıntılı olduğu net olarak görülebilmektedir. Yeterli yerimiz olsaydı harita insan davranışının tüm alanlarını içerecek şekilde genişletilebilirdi. Araştırma sonuçları baştan başa karşılıklı olarak doğrulanabiliyordu, inceleme ne kadar detaylı ve geniş kapsamlı olursa doğrulama da o denli muazzam olabiliyordu.

BİLİNÇ HARİTASI

Tanrı Görüşü	Hayat Görüşü	Düzey		Kalibrasyon	Duygu	Süreç
Benlik	Olmak	Aydınlanma	↑	700-1000	Tarifsiz	Saf Bilinç
Tamlık	Kusursuz	Huzur	↑	600	Şefaat	Aydınlatma
Bir	Eksiksiz	Sevinç	↑	540	Dinginlik	Tecelli
Seven	İyi huylu	Sevgi	↑	500	Hürmet	Vahiy
Bilge	Anlamlı	Akıl	↑	400	Anlayış	Soyutlama
Merhametli	Uyumlu	Kabul	↑	350	Bağışlama	Aşkınlık
İlham veren	Umutlu	İsteklilik	↑	310	İyimserlik	Niyet
Fırsat veren	Tatmin edici	Tarafsızlık	↑	250	İtimat	Azat

İzin veren	Yapılabilir	Cesaret	↕	200	Olumlama	Güçlendirme
Kayıtsız	Talepkâr	Gurur	↓	175	Hor görme	Şişirme
Kin güden	Muhalif	Hiddet	↓	150	Nefret	Saldırganlık
İnkâr eden	Hayal kırıklığına uğraticı	Arzu	↓	125	Hasret	Esaret
Ceza veren	Korkutucu	Korku	↓	100	Endişe	Geri çekilme
Hor gören	Trajik	Keder	↓	75	Pişmanlık	Ümitsizlik
Ayıplayan	Umutsuz	Duyumsamazlık	↓	50	Yeis	Vazgeçme
İntikam isteyen	Kötü	Suçluluk	↓	30	Suçlama	Yok etme
Nefret eden	Sefil	Utanc	↓	20	Aşağılama	Bertaraf etme

Bilinç ölçeğinde kritik tepki noktası, cesaretle ilişkilendirilen 200 düzeyinde ölçümlenmektedir. Kalibrasyon değerleri bu düzeyin altında olan bütün tavır, düşünce, duygu, çağrışım, varlık veya tarihi şahsiyetler kişinin zayıf düşmesine yol açar. Bu düzeyin üstünde ölçümlenen bütün tavır, düşünce, duygu, çağrışım, varlık veya tarihi şahsiyetler deneklerin güç kazanmasına yol açar. Bu zayıf ve güçlü çekiciler, olumsuz ve olumlu etki ve hakikat ve gerçekdışı olan arasındaki denge noktasıdır.

200'ün altındaki düzeylerde başlıca itici güç hayatta kalma olduğu halde ölçeğin en dibinde, umutsuzluk ve depresyon alanında bu güdü bile eksiktir. Korku ve hiddet düzeyleri kişisel hayatta kalma güdüsünden doğan benmerkezci dürtülerle nitelenir. Gurur düzeyinde hayatta kalma güdüsü başkalarının hayatta kalmasını kapsayacak denli genişleyebilir. Kişi olumsuzla olumlu arasındaki sınırın öte yanına geçip cesaret düzeyine geldiğinde başkalarının iyiliği gitgide önemli hale gelir. 500 düzeyinde başkalarının mutluluğu ana motive edici güç olarak ortaya çıkar. Yüksek 500 düzeylerinde kişinin kendisi ve başkaları için ruhsal farkındalığa ilgi duyması ve 600 düzeylerine gelindiğinde ise insanoğlunun iyiliği ve aydınlanma arayışı başlıca hedefler haline gelir. 700 ile 1000 arasında hayat tüm insanlığın kurtuluşuna adanmış demektir.

Tartışma

Bu haritayla ilgili derinlemesine düşünme kişinin hayata dair empatisinin tüm dışavurum çeşitleriyle adamakıllı genişlemesini beraberinde getirir. Genellikle daha az "erdemli" olduğunu düşündüğümüz duygusal tavırları incelersek özünde ne iyi ne de kötü olduklarını, ahlaki yargıların yalnızca içinden doğdukları bakış açısının bir faaliyeti olduklarını görürüz.

Örneğin, kalibrasyon değeri 75 enerji düzeyindeki kederde bulunan birinin, 150'deki hiddet düzeyine yükselirse çok daha iyi bir durumda olacağını görürüz. Ne var ki kendi başına hiddet yıkıcı bir duygudur ve düşük bir bilinç durumudur ama sosyal tarihin gösterdiği gibi duyumsamazlık bireyler kadar alt kültürlerin tamamını da mahkûm edebilir. Umutsuz olan daha iyi bir şey istemeyi başarır (125 düzeyinde arzu) ve daha sonra 150'deki hiddet kaynaklı enerjiyi 175'te gururla geliştirmek için kullanırsa kalibrasyon değeri 200 olan cesarete doğru adım atabilir ve bireysel veya müşterek durumlarını iyileştirmeye doğru yol alabilir.

Diğer taraftan, koşulsuz sevgi düzeyine ulaşmış biri bundan daha azıyla yetinemeyeceğini tecrübe edecektir. Kişi bireysel bilinç evrimine devam ettikçe süreç ömür boyu devam eden ve kendini sürekli düzelten bir kıvama gelecek ve kendini geliştirme bir yaşam biçimi haline gelecektir. Bu olgu sürekli olarak kendine acıma ya da tahammülsüzlük gibi olumsuz tavırların üstesinden gelmeye uğraşan 12-adım gruplarının üyelerinde yaygın biçimde gözlemlenebilir. Bilinç ölçeğinin daha aşağılarında yer alan kişiler bu tavırları kabul edilebilir bulabilir ve hatta haklı olarak savunabilir.

Tarih boyunca dünyanın bütün büyük dinleri ve ruhsal disiplinleri bu bilinç düzeyleri boyunca yukarılara çıkmaya yönelik yöntemlerle haşır neşir olmuşlardır. Bunların pek çoğu gerek ima ederek, gerek özellikle belirterek bu basamakları tırmanmanın meşakkatli bir iş olduğunu ve başarılı olmak için bu işe soyunan kişinin hedefine yarımsız ulaşmamaktan doğan umutsuzluğa kapılmasını önleyecek belli talimat ve telkinleri sağlayacak bir öğretmene ya da en azından öğretiyeye sahip olması gerektiğini vurgulamışlardır. Çizelgemizin bu hummalı insan çabasında yardımcı olacağını umuyorum.

Bu haritanın farkında olmanın epistemolojik etkisi hemen

göze çarpmıyor olmakla birlikte oldukça geniş kapsamlı; buradaki bulguların çıkarımları spor, tıp, psikiyatri, psikoloji, kişisel ilişkiler ve mutluluk arayışında pragmatik uygulamaları var. Mesela, Bilinç Haritası'na kafa yoran bir kişinin nedensellikten ne anladığı dönüşüme uğrayabilir. Kişinin algısı onun bilinç düzeyiyle bağlantılı bir biçimde evrildikçe dünyanın nedenler alanı olarak tanımladığının aslında sonuçlar alanı olduğu açığa çıkar. Gözlemciler kendi algılarının sonuçlarının sorumluluğunu üstlenerek kurban rolünü “hiçbir şey senin üzerinde yetki sahibi değildir” anlayışının ötesine geçirebilir. Olayların kişinin hayatını olumlu ya da olumsuz etkilemesi, fırsat ya da stres şeklinde deneyimlenmesini belirleyen, olayların kendisi değil ama kişinin nasıl tepki gösterdiği ve takındığı tavidir.

Psikolojik stres karşı koyduğunuz ya da kaçmaya çalıştığınız bir durum neticesinde ortaya çıkar ve bu durumun kendi başına hiçbir gücü yoktur. Hiçbir şeyin kendi başına stres “yaratma” gücü yoktur. Birinin tansiyonunu fırlatan yüksek müzik bir başkası için zevk kaynağı olabilir. Boşanma, istenilmediği durumda travmatik olabilecek iken eğer isteniyor ise özgürlüğe açılan bir kapı olabilir.

Bilinç Haritası ayrıca tarihin gelişimine de yeni bir ışık tutar. Güç ve kuvvet arasındaki ayrım çok önemlidir. Örneğin, Hindistan'da İngiliz sömürgeciliğinin son bulması gibi tarihsel bir dönemi inceleyebiliriz. Britanya İmparatorluğu'nun kişisel çıkarlar ve suiistimalden ibaret olan o zamanki konumunu kalibre edersek bilinç ölçeğinde kritik düzey olan 200'ün çok altında olduğunu görürüz. Mahatma Gandhi'nin (kalibrasyon değeri 760 olan) motivasyonu normal insan bilincinin en üst düzeylerinde idi. Gandhi bu mücadeleyi kazandı çünkü muazzam derecede güçlü bir konumda yer alıyordu. (Kalibrasyon değeri 175 olan)

Britanya İmparatorluğu kuvveti temsil ediyordu ve kuvvet güç ile karşı karşıya her gelişinde sonunda yenik düşecektir.

Toplumların tarih boyunca toplumsal sorunları “tedavi etmek” için yasama, savaş, piyasa manipülasyonu, kanunlar ve yasaklar gibi hepsi de güç göstergesi olan yollara başvurmayı denediğini ve tedaviye rağmen bu sorunların devam ettiğini ya da tekrarladığını gözlemleyebiliriz. Kuvvet pozisyonlarından hareketle ilerleyen devlet ya da kişiler uzağı göremiyor olduğu halde, duyarlı gözlemciler toplumsal çatışma koşullarının, bu koşulların sebepleri açığa çıkarılıp “iyileştirilmeden” ortadan kalkmayacağını fark edecektir.

Tedavi etmek ve iyileştirmek arasındaki fark şu şekilde izah edilebilir: Bağlam ilkinde aynı kalırken ikincisinde nesnel tepki semptomların giderilmesinden durum yaratan şartların tamamen ortadan kaldırılmasını sağlayacak bağlam değişikliğiyle ortaya çıkarılır. Yüksek tansiyon için tansiyon düşürücü ilaç yazmak başka bir şeydir, hastanın hayat bağlamının onun kızgın, saldırgan ve baskıcı olmasına son verecek biçimde genişletmek ise bambaşka bir şeydir.

Bilinç Haritası’nı etraflıca incelemenin sonucunda kazanılacak empati umarız ki bizi sevinçe bir adım daha yaklaştırır. Sevinçe ulaşmanın anahtarı yaşamın tamamına, kişinin kendi yaşamı dahil, koşulsuz nezaket göstermektir ki biz buna şefkat diyoruz.¹ Şefkat olmadan insan gayretinde anlamlı bir başarı elde etmemiz mümkün değildir. Hastaların, hem kendileri hem başkaları için şefkatin gücüne başvurmadan gerçekten tedavi olamadığı ve özünde iyileşemediği bireysel terapilerden genel bir toplumsal bağlam elde edebiliriz. Bu noktada iyileşen iyileştirici olabilir.

4. BÖLÜM

İnsan Bilincinin Düzeyleri

Yıllar süren bu çalışma sırasında yapılan milyonlarca kalibrasyon, tıpkı elektromanyetik alanların demir tozunu çekmesi gibi belli çekici enerji alanlarıyla saptanmış iyi bilinen tutum ve duygulara tamı tamına karşılık gelen değerler dizisini tanımladı. Bu enerji alanlarını hem kolay anlaşılabilmesi, hem klinik ve öznel olarak kesin olabilmesi için aşağıdaki gibi sınıflandırdık.

Kalibrasyon değerlerinin aritmetik değil *logaritmik* bir devamlılık yansıttığını hatırlamak çok önemlidir. Dolayısıyla 300 düzeyi büyüklük olarak 150'nin iki katı değildir, 10'un 300'üncü kuvvetidir (10^{300}). Buna bağlı olarak birkaç puanlık bir artış bile güçte büyük bir artışı tanımlamaktadır, ölçekte yukarılara doğru ilerlerken gücün artış oranı devasa boyutlara gelmektedir.

İnsan bilincinin çeşitli düzeylerinin kendini ifade etme yolları engin ve geniş kapsamlıdır; etkileri aynı anda hem apaçık ortadadır hem de hemen göze çarpmaz. 200'ün altındaki tüm düzeyler bireysel ve toplumsal yaşam için yıkıcı, buna mukabil 200'ün üzerindeki ise yapıcıdır. Belirleyici düzey olan 200 kuvvet (gerçek olmayan) ile güç (gerçek) alanlarını ayıran dayanak noktasını teşkil eder.

Bilincin enerji alanlarının duygusal bağıntılarını tanımlarken bunların bireyde nadiren saf durumlar olarak dışa vurduğunu akılda tutmakta yarar vardır. Birey yaşamın bir alanında bir düzeyde davranır iken başka bir alanında bambaşka bir düzeyde hareket edebilir. Bireyin genel bilinç düzeyi tüm bu düzeylerin toplam etkisinden ibarettir.

Enerji Düzeyi 20: Utanç

Utanç düzeyi tehlikeli bir biçimde ölüme yakındır, ölüm utançtan kaynaklanan bilinçli intihar şeklinde seçilebilir ya da “pasif intihar”da olduğu gibi ömrü uzatmaya yarayacak adımların atılmaması yoluyla üstü kapalı olarak tercih edilebilir. Önlenebilecek kaza sonucu ölüm yaygındır. Hepimizin “rezil olma”nın, itibar kaybetmenin ya da gözden düşmüş biri olmanın acısının ne demek olduğuna dair bir fikri vardır. Utançta insanlar görünmez olmayı umarak başlarını öne eğerek ve sürünür giderler. Utancın geleneksel eşlikçisi sürgündür ve hepimizin geldiği ilkel toplumlarda sürgün ölüme eşdeğerdir.

Çinsel istismar gibi utanca sürükleyen erken hayat tecrübeleri terapi yoluyla tedavi edilmezse çoğu zaman kişilik bozukluğuna yol açar. Freud’un saptadığı gibi utanç nevroz doğurur. Duygusal ve psikolojik sağlık bakımından yıkıcıdır ve düşük özsaygının bir sonucu olarak kişiyi fiziksel hastalıkların gelişimine açık hale getirir. Utanç bazlı kişilik utangaç, çekingen ve içine kapanıktır.

Utanç aynı zamanda zulmün bir aracıdır ve kurbanların kendileri çoğu zaman zalimleşirler. Utanç içindeki çocuklar hayvanlara ve birbirlerine karşı zalimdir. Bilinç düzeyleri 20’lerde gezinen insanların davranışları tehlikelidir. Suçlayıcı tabiatın yarattığı halüsinasyonlara ve paranoyaya açıktır; kimi psikotik hale gelir ve garip suçlar işler.

Bazı utanç-bazlı bireyler bununla mükemmeliyetçilik ve katılık yoluyla başa çıkarak çoğunlukla kararlı ve müsamahasız hale gelirler. Bunun kötü şöhretli örnekleri, yasadışı infaz gruplar kurarak kendi bilinçsiz utançlarını kendilerinde hak görerek saldırdıkları ya da öldürdükleri kişilere yansıtan müfritlerdir. Seri katiller eylemlerini çoğu kez cinsel ahlakçılığa

dayandırır; mazeretleri, sözde “kötü” kadınları cezalandırıyor olduklarıdır.

Kişinin kişiliğini olduğu gibi aşağı çektiği için utanç diğer olumsuz duygulara karşı savunmasızlığı da beraberinde getirir ve sonuç olarak genellikle mesnetsiz gurur, hiddet ve suçluluk doğurur.

Enerji Düzeyi 30: Suçluluk

Toplumumuzda yaygın olarak manipüle etmek ve cezalandırmak için kullanılan suçluluk kendini vicdan azabı, kendini suçlama, mazoşizm ve kurban olma durumunun yaratabileceği tüm emareler gibi çeşitli dışavurum biçimleriyle ortaya koyar. Bilinçsiz suçluluk psikosomatik arazlar, kazaya yatkınlık ve intihara eğilimli davranışlara sebep olur. Pek çok kişi hayatları boyunca suçluluk ile başa çıkmaya uğraşırken kimileri de suçluluğu ahlaksız bir biçimde bütünüyle inkâr ederek ondan kaçmaya teşebbüs eder.

Suçluluğun hâkimiyeti, sıkça dini demagoglar tarafından cebir ve denetim amacıyla istismar edilen bir bağışlamayıcı duygusal tavır olan “günah”la haşır neşir olmaya yol açar. Cezalandırmaya takık böylesi “günah ve selamet” tacirleri ya kendi suçluluk duygularıyla hareket etmekte ya da bu duyguyu başkalarına yansıtmaktadırlar.

Kendini cezalandırma sapkınlığı sergileyen alt kültürler çoğu zaman zulmün, insan veya hayvanların aleni ve törensel biçimde katledilmesi gibi diğer endemik biçimlerini ortaya koyar. Suçluluk öfkeyi kışkırtır ve sık sık öldürme ise bunun ifade biçimidir. Ölüm cezası suçluluk duygusundan mustarip kitlelerin nasıl tatmin edildiğinin bir örneğidir. Örneğin, bizim bağışlamayıcı Amerikan toplumumuz kurbanlarını

basın yoluyla ele güne rezil eder ve şimdiye kadar caydırıcı ya da ıslah edici etkisi görülmemiş cezaları paylaştırır.

Enerji Düzeyi 50: Duyumsamazlık

Bu düzey yoksulluk, keder ve umutsuzlukla nitelenir. Dünya ve gelecek göze kasvetli görünür, hayatın teması *pathos*'tan ibarettir. Duyumsamazlık bir çaresizlik halidir, her bakımdan muhtaç kıvamda bulunan kurbanları sadece kaynaklardan değil, aynı zamanda eldeki kısıtlı kaynaklardan faydalanmasını sağlayabilecek enerjiden de yoksundur. Bakıcılar tarafından harici olarak enerji tedarik edilmediği durumda ise pasif intihar yoluyla ölümle sonuçlanabilir. Yaşama isteği olmadığında umutsuz kişi boş bakar, harici uyarıcılara karşı tepkisizdir, sunulan yemeği yutmaya yetecek enerjiden bile yoksundur.

Toplumdaki evsiz ve kimsesizlerin düzeyi budur, yaşlılar ya da kronikleşmiş veya ilerlemiş durumdaki hastalığı yüzünden yalnızlaşmış kişilerin de kaderi budur. Duyumsamazlar bağımlıdır; duyumsamazlık içinde bulunan kişiler “ağır” gelir, çevresindekiler için külfettirler.

Toplum, kaynak israfı olarak görülen bu düzeydeki kültür ya da bireylere yardım etmeye yönelik yeterli motivasyondan çoğunlukla yoksundur. Sadece Rahibe Teresa ya da müritleri gibi azizlerin arşınlamaya cesaret ettiği Kalküta sokaklarında hâkim olan düzey budur. Duyumsamazlık umuttan vazgeçildiği düzeydir ve çok az kişinin bununla yüzleşmeye cesareti vardır.

Enerji Düzeyi 75: Keder

Bu üzüntü, kayıp ve ümitsizliğin düzeyidir. Çoğu insan dönem dönem bunu tecrübe eder ancak bu düzeyde kalanların hayatı sürekli pişmanlık ve depresyondan ibarettir. Bu

düzey kesintisiz ağıt, matem ve geçmişle ilgili vicdan azabının düzeyi olduğu gibi, müzmin kaybedenler ve yenilmeyi yaşam biçimlerinin bir parçası olarak gören kronik kumarbazların da genelde iş, arkadaş, ail eve fırsatlar olduğu kadar, para ve sağlık kaybına da sebep olan düzeydir.

Hayatın erken bir döneminde başa gelen büyük kayıplar, sanki hüznün hayatın bedeliymişcesine kişinin kederi pasif biçimde kabullenmesine yol açar. Kederde kişi her yerde üzüntü görür: küçük çocuklar, dünya koşulları, hayatın kendisi. Bu düzey kişinin varoluşa bakışını etkiler. Kayıp sendromunun bir kısmı kaybedilenin ya da simgelediği şeyin yerinin doldurulamayacağı bilgisidir. Sevilen birinin kaybı genellemeye tabi tutularak sevginin kendisinin kaybıyla aynı kefeye konur. Bu düzeyde, böylesi duygusal kayıplar ciddi bir depresyonu, hatta ölümü tetikleyebilir.

Keder hayatın mezarlığı olduğu halde duyumsamazlığa kıyasla daha fazla enerjiye sahiptir. Nitekim travma geçirmiş, duyumsamaz kişilerin ağlamaya başladıklarında bir parça daha iyi hissettiklerini anlarız. Ağlamaya başladıklarında tekrar yemek yemeye de başlarlar.

Enerji Düzeyi 100: Korku

100 düzeyinde çok daha fazla yaşam enerjisi mevcuttur, tehlikeden korkmak aslında sağlıklıdır. Korku, sonu gelmez faaliyetleri teşvik ederek dünyanın büyük bölümünü idare eder. Düşmandan, yaşlılıktan veya ölümden, reddedilmekten korkma ve daha birçok sosyal korku çoğu kişinin hayatındaki itici güçtür.

Bu düzeyin bakış açısından, dünya tuzaklar ve tehditlerle dolu tehlikeli bir yer olarak gözükür. Baskıcı totaliter kurumlar ve rejimler için korku en sevdikleri resmi kontrol aracıdır

ve güvensizlik ise pazarın önde gelen manipölâtörlerinin ana sermayesidir. Medya ve reklam, pazar payını artırmak için korkuya oynar.

Korkuların çoğalıp yayılması insanın hayal gücü kadar sınırsızdır. Korku kişinin odak noktasına bir kez yerleştiğinde, dünyadaki bitmez tükenmez korkutucu olaylar bunu beslemeye başlar. Korku saplantı haline gelir ve herhangi bir biçime bürünebilir. İlişkinin bitmesi korkusu kıskançlığa ve kronik biçimde yüksek gerginliğe sebep olur. Korku dolu düşünceler paranoyaya doğru evrilebilir veya nevrotik savunma mekanizmaları geliştirebilir ve bulaşıcı olduğu için hâkim toplumsal eğilim haline gelir.

Korku, kişiliğin gelişimini kısıtlar ve inhibisyona kadar gidebilir. Korkunun ötesine geçmek enerji gerektirdiğinden baskılanmış olanlar yardım almaksızın daha yüksek bir düzeye erişemezler. Böylelikle korku içinde olanlar kendilerini esaretten kurtararak korkularını yenmiş gibi duran kuvvetli liderler arar.

Enerji Düzeyi 125: Arzu

Bu düzeyde enerji daha da yüksektir. Arzu, beşeri faaliyetlerin büyük çoğunluğunun itici gücüdür, buna ekonomi de dahildir. Reklamcılar içgüdüsel dürtülerimizle ilişkilendirilmiş ihtiyaçlarımızı arzumuz üstüne oynayarak programlar. Arzu hedeflere ulaşmak ya da ödül kazanmak için yoğun çaba sarf etmemizi sağlar. Para, itibar veya güç arzusu, onları kısıtlayan ve hayatlarına hâkim olan korkunun ötesine geçmiş pek çoklarının hayatını idare eder.

Arzu, aynı zamanda, arzu edilene hayatın kendisinden daha fazla özlem duyulduğu alan olan bağımlılığın düzeyidir. Arzu kurbanları dürtülerinin temelini farkında bile olmaya-

bilirler. Kimileri ilgi çekme arzusuna bağımlı olur ve çevre-
sindekileri bitmek bilmez talepleriyle kendinden uzaklaştırır.
Cinsel olarak onay görme arzusu kozmetik, moda ve sinema
endüstrilerinin doğmasına yol açmıştır.

Arzunun toplama ve açgözlülükle ilgisi vardır. Arzuyu
doyurmak mümkün değildir çünkü süregiden bir enerji alanı-
dır, öyle ki bir arzuyu tatmin ettiğinizde yerine henüz tatmin
edilmemiş bir yenisi geçer. Multimilyonerler daha da fazla
para kazanmaya saplanıp kalmışlardır.

Ne var ki arzu, duyumsamazlık ya da kederden çok daha yük-
sek bir haldir. “Elde etmek” için önce “isteyecek” enerjiye sahip
olmanız gerekir. Televizyon pek çok baskılanmış kişi üzerinde
etkili olmuştur çünkü istemeyi telkin ederek arzularına, onların
duyumsamazlıktan çıkıp daha iyi bir hayat arayışına girmeleri-
ne yol açacak kadar enerji verir. İstek insanların elde etme yolu-
na düşmelerini sağlayabilir. Arzu, böylece, daha yüksek bilinç
düzeylerine doğru bir sıçrama tahtası niteliğindedir.

Enerji Düzeyi 150: Hiddet

Hiddet, cinayet ve savaşa neden olmakla birlikte kendi için-
de bir enerji düzeyi olarak ölüme, altındakilere nazaran çok
daha uzaktır. Hiddet yapıcı veya yıkıcı eyleme sebep olabilir.
İnsanlar bir yaşam biçimi olarak korkuyu yenmek için duyum-
samazlık ve kederin dışına taştıkça istemeye başlarlar; arzu,
hayal kırıklığını beraberinde getirir ki bu da hiddet doğurur.
Buradan hareketle hiddet, baskılananın sonunda mancınık-
la özgürlüğe savrulduğu bir dayanak noktası teşkil edebilir.
Sosyal adaletsizlik, kurbanlaştırma ve eşitsizliğe duyulan hid-
det, toplumun yapısında büyük değişikliklere yol açan büyük
hareketler doğurmuştur.

Ancak hiddet çoğu zaman kendini hınç ve intikam biçimlerinde ifade eder ve böylelikle istikrarsız ve tehlikelidir. Bir yaşam biçimi olarak hiddet saygısızlığa karşı aşırı hassas olan ve “adaletsizlik koleksiyoneri”, kavgacı, savaşçı veya ihtilaflı hale gelen asabi ve patlamaya hazır kişilerde görülür.

Hiddet hayal kırıklığına uğramış istekten doğduğuna göre tam altındaki enerji alanına dayalıdır. Hayal kırıklığı arzulara atfedilen önemin abartılmasından doğar. Hiddetli insan, aynı hayal kırıklığına uğramış bir bebek gibi cellallenir. Hiddet, kolaylıkla, kişinin hayatının tüm alanlarında aşındırıcı etki bırakan nefrete evrilebilir.

Enerji Düzeyi 175: Gurur

Kalibrasyon değeri 175 olan gururda, ABD Deniz Piyadeleri'ne yetecek kadar enerji vardır. Türümüzün büyük çoğunluğunca amaçlanan düzeydir. İnsanlar bu düzeye ulaşınca düşük enerji düzeylerindeki aksine olumlu hissetmeye başlarlar. Özsaygının artması daha düşük bilinç düzeylerinde yaşanan tüm acılara merhem olur. Gurur iyi görünür ve bunu da iyi bilir; hayat geçit töreninde caka satarak yürür. Gurur, utanç, suçluluk veya korkudan yeterince uzaktır ve böylece mesela ümit barındırmayan kenar mahalleden çıkıp da denizci olmanın gururuna varmak muazzam bir sıçramadır. Hal böyleyken gururun genellikle itibarı yüksektir ve sosyal olarak teşvik edilir; ancak bilinç düzeyleri çizelgesinde yol alırken kritik düzey olan 200'ün altında kalmak yeterince olumsuzdur. İşte bu yüzden gurur sadece kendinden düşük düzeylere kıyasla iyi hissettirir.

Hepimizin bildiği üzere sorun, “gururun ardından düşüş gelir” gerçeğidir. Gurur, harici koşullara tabi olduğu ve onlar-

sız birdenbire daha düşük düzeylere dönebileceği için defansif ve kırılıgandır. Şişirilmiş ego saldırıya açıktır. Gurur üzerinde bulunduğu kaideden bir vuruşta indirilip gerisin geri utanca gönderilebileceği için zayıf kalır, ki bu da gururunu yitirme korkusunun fitilini ateşleyen tehdidin ta kendisidir.

Gurur bölücüdür ve hizipçiliğe yol açar, sonuçları pahalıya patlar. İnsanoğlu gurur uğruna ölegelmiştir; ordular hâlâ daha düzenli olarak gururun milliyetçilik adı verilen sureti uğruna birbirini katlediyor. Din savaşları, siyasi terörizm ve bağınazlık, Ortadoğu ve Orta Avrupa'nın berbat tarihi hep gururun bedelidir ve bu bedeli toplumlar öder.

Dolayısıyla, gururun olumsuz yanı kibir ve inkârdır. Bu özellikler gelişimi önler; gururda bağımlılıktan kurtulmak imkânsızdır çünkü duygusal problemler ve kişilik bozuklukları inkâr edilir. Bütün bir inkâr meselesi gurur yüzündendir. Gurur bu yüzden, gururun yerine gerçek kişilik ve prestiji yerleştiren gerçek gücün edinilmesi karşısında yüklü bir engeldir.

Enerji Düzeyi 200: Cesaret

Güç esas olarak ilk kez 200 düzeyinde ortaya çıkar. 200'ün altındaki tüm enerji düzeylerinde test ettiğimizde, ânında doğrulandığı üzere deneklerin zayıf çıktığını görürüz. 200'ün üzerindeki yaşam destekleyici alanlarda ise herkes güçlü çıkar. Bu, hayatın olumlu ve olumsuz etkilerinin ayırt edilebildiği kritik düzeydir. Cesaret düzeyinde gerçek gücün kazanımı meydana gelir, bu yüzden bu aynı zamanda güçlendirme düzeyidir. Keşif, başarma, metanet ve kararlılık alanıdır. Daha düşük düzeylerde dünya umutsuz, bedbaht, korkutucu ya da beyhude görünür ama cesaret düzeyinde hayat heyecan verici, kamçılıyıcı ve ufuk açıcudur.

Cesaret, yeni şeyler tatmaya ve hayatın gelgitleriyle ilgilenmeye istekli olmak demektir. Bu güçlendirme düzeyinde, kişi hayatın sunduğu fırsatlarla başa çıkma ve etkili biçimde idare etmeye muktedirdir. Örneğin 200'de yeni iş becerileri öğrenmeye yetecek enerji mevcuttur. Gelişme ve öğrenim elde edilebilir hedefler haline gelir. Korkularla ve kişilik bozukluklarıyla yüzleşme ve onlara rağmen gelişme kapasitesi vardır; endişe, evrimin daha alt düzeylerinde olduğu gibi çabalamaya köstek olan bir engel değildir. Bilinç düzeyi 200'ün altında olanları yenilgiye uğratan maniler, gerçek gücün ilk düzeyine evrilenler için uyarıcı niteliktedir.

Bu düzeydekiler dünyaya aldıkları miktarda enerjiyi geri verirler; daha düşük düzeylerde bireyler kadar yığınlar da karşılığını vermeksizin toplumun enerjisini çekerler. Başarılar olumlu geri besleme sağladığı için kendini ödüllendirme ve özsaygı gitgide kişinin kendini daha fazla güçlendirmesine yarar. Üretkenliğin devreye girdiği nokta burasıdır. İnsanoğlunun kolektif bilinç düzeyi yüzyıllar boyunca 190'larda kaldıktan sonra enteresan bir biçimde ancak 1980'lerde şimdiki düzeyi olan 204'e sıçramıştır.

Enerji Düzeyi 250: Tarafsızlık

Tarafsız olarak adlandırdığımız düzeye yaklaştıkça enerjinin fazlasıyla olumlu hale gelme sebebi, daha düşük düzeylerin simgesi olan konumsallıktan kurtuluş ile özetlenebilir. 250'nin altında bilinç ikilikleri görme ve katı tarafsız konumlar belirleme eğilimindedir, bu da salt siyah ya da beyaz değil, karmaşık ve çok etkenli olan dünyada bir engel teşkil eder.

Böylesi konumlamalar kutuplaşmaya sebep olur ve kutuplaşma da muhalefet ve bölünme doğurur. Dövüş sanatların-

da olduğu gibi katı bir konum zafiyete sebep olur, bükülme-yi beceremeyen kırılmaya mahkûmdur. Tarafsızlık, kişinin enerjisini çarçur eden bariyer ve itirazların üstüne çıkararak esneklik ve sorunların peşin hükümsüz ve gerçekçi biçimde değerlendirilmesine olanak tanır. Tarafsız olmak, sonuçlardan göreceli olarak bağımsız olmak anlamına gelir; kişinin istediğini elde edememesi artık yenilgiye uğraticı, korkutucu ya da moral bozucu gelmez.

Tarafsız düzeyde kişi “Eğer bu işi alamazsam, başka iş bulurum,” diyebilir. Bu, manevi güven duygusunun başlangıcıdır, kendi gücünü hisseden kişinin gözü artık kolay kolay korkmaz. Herhangi bir şeyi kanıtlama güdüsü ortadan kalkar. Zorluklara göğüs gerilebilirse hayatın inişleri ve çıkışlarıyla temelde iyi olacağı beklentisi tipik bir 250 düzeyi tavrıdır.

Tarafsız düzeydekilerde esenlik duygusu vardır, bu düzeyin göstergesi cüretkâr bir biçimde dünyada yaşama marifetidir. Böylece bu, deneyimsel olarak emniyet düzeyidir. Bu düzeydeki kişilerle anlaşmak kolaydır, birlikte olması ve ilişki kurması güvenlidir çünkü itilaf, rekabet ya da suçlulukla alakaları yoktur. Rahat ve duygusal dengesizlikleri bulunmayan insanlardır. Bu tavır peşin hükümsüzdür ve diğer insanların davranışlarını kontrol etmek gibi bir ihtiyaç duymaz. Sonuç olarak tarafsız kişiler özgürlüğe kıymet verdikleri için kontrol altına alınmaları zordur.

Enerji Düzeyi 310: İsteklilik

Bu son derece olumlu enerji düzeyi daha yüksek düzeylere açılan kapıdır. Mesela görevler tarafsız düzeyde yeterince yerine getirilirken isteklilik düzeyinde layıkıyla yapılır ve tüm uğraşların başarıyla sonuçlanması yaygındır. Gelişme hızlıdır, bu insanlar ilerlemek üzere seçilmişlerdir. İstekli-

lik, kişinin içindeki hayata karşı direnci kırdığını ve katılıma kararlı olduğunu gösterir. 200'ün altındakiler eski kafalı olmaya meyillidir ancak 310 düzeyine gelindiğinde büyük bir açılış gerçekleşir. Bu düzeyde insanlar saf bir şekilde cana yakın olurlar ve sosyal ve ekonomik başarı kendiliğinden gelir. İstekliler işsizlikten yakınmazlar çünkü gerektiğinde iş bulabilir veya kendilerine kariyer ya da iş kurabilirler. Hizmet sektöründe çalışma ya da en alttan başlamayı küçültücü bulmazlar. Doğuştan yardımseverdirler ve toplumun iyiliğine katkıda bulunurlar. İçsel sorunlarla yüzleşme konusunda istekli oldukları gibi öğrenme güçlüğü de çekmezler.

Özsaygı kendiliğinden yüksektir ve toplumun takdir, kıymet bilme ve ödüllendirme yoluyla olumlu geri beslemesiyle de pekişir. İsteklilik başkalarının ihtiyaçlarına karşı duyarlı ve hassastır. İstekli insanlar toplumu inşa eden ve katkıda bulunanlardır. Zorluklarla başa çıkma ve ders çıkarma yetileri sayesinde kendi kendilerini düzeltme eğilimindedirler. Gururu bir yana bıraktıkları için kendi arızalarına bakma ve başkalarından bir şeyler öğrenmeye isteklidirler. İsteklilik düzeyindeki kişiler mükemmel birer öğrencidir. Onlara kolayca bir şeyler öğretilir ve toplumun hatırı sayılır güç kaynaklarıdır.

Enerji Düzeyi 350: Kabul

Bu farkındalık düzeyinde kişinin kendi hayat deneyiminin kaynağı ve yaratıcısı olduğunu anlamasıyla birlikte önemli bir dönüşüm gerçekleşir. Bu sorumluluğu üstlenmek evrimin bu düzeyinin ayırt edici özelliğidir, hayatın kuvvetleriyle ahenkle bir arada yaşama yetisiyle nitelendirilir.

200'ün altındaki herkes güçsüz olmaya ve kendilerini hayatın merhametine kalmış kurbanlar olarak görmeye meyilli-

dir. Bu, kişinin mutluluğunun ya da sorunlarının kaynağının “oralarda bir yerde” olduğuna dair inançtan kaynaklanır. Muazzam bir sıçrama –kişinin kendi gücünü eline alması– mutluluğun kaynağının kendi içinde olduğunu fark etmesiyle bu düzeyde tamamlanır. Bu daha evrilmiş aşamada “oralarda bir yerde” olan hiçbir şey kişiyi mutlu etme yetkin değildir ve sevgi bir başkası tarafından verilip alınan değil, kişinin kendi içinde yarattığı bir şeydir.

Kabul, duyumsamazlığın bir belirtisi olan pasiflikle karıştırılmamalıdır. Kabulün bu biçimi kişinin hayatla belli bir gündeme uyum sağlamaksızın kendi koşullarında haşır neşir olmasına olanak tanır. Kabul sayesinde duygusal olarak sakinlik vardır ve inkârın ötesine geçildikçe algı da genişler. Kişi artık olayları çarpıtma ya da yanlış yorumlamaya mahal kalmaksızın görmektedir; tecrübenin bağlamı kişinin “resmin bütünü” görebileceği denli genişlemiştir. Kabul, özünde denge, oran ve uygunlukla ilgilidir.

Kabul düzeyindeki birey doğru ya da yanlış tespit etmekle ilgili değildir, bunun yerine sorunları çözmeye ve meselelerle ilgili ne yapılması gerektiğini bulmaya adanmıştır. Zor görevler rahatsızlık ya da dehşet doğurmaz. Uzun vadeli hedefler kısa vadelilere göre önceliklidir; özdisiplin ve ustalık önde gelir.

Kabul düzeyinde çatışma ve karşıtlıkla kutuplaşma yaşamayız; diğer insanların da bizimle aynı haklara sahip olduğunu görürüz, eşitliğe itibar ederiz. Daha düşük düzeyler eğilip bükülmezlikle nitelenirken bu düzeyde toplumsal çoğulluk sorunların çözümünün bir biçimi olarak ortaya çıkmaya başlar. Böylelikle bu düzey ayrımcılık ya da tahammülsüzlükten arınmıştır; eşitliğin çeşitliliği engellemediğine dair farkındalık vardır. Kabul geri çevirmekten ziyade dahil eder.

Enerji Düzeyi 400: Akıl

Zekâ ve akılcılık daha düşük düzeylerin duygusalcılığı aşıldığı zaman ön plana çıkar. Akıl büyük miktarda karmaşık veriyi işlemeye, hızlı ve doğru kararlar vermeye, ilişkilerin, derecelendirmelerin ve ince ayrımların girift yapılarını anlamaya ve sembollerin soyut kavramlar olarak manipülasyonuna muktedirdir, ki bunun önemi gitgide artmaktadır. Bu, bilimin, tıbbın ve ekseriyetle artan kavramsallaştırma ve kavrama yeteneğinin düzeyidir. Bilgi ve öğrenim öncelikle önemlidir. 400 düzeyinin ayırıcı özelliği olan muvaffakiyet için temel araçlar anlayış ve bilgidir. Bu, Nobel Ödülü kazananların, büyük devlet adamlarının ve Yargıtay yargıçlarının düzeyidir. Einstein, Freud ve pek çok büyük düşünür bu düzeyde ölçümlenir. *Great Books of the Western World (Batı Dünyasının Büyük Kitapları)* serisinde yer alan yazarlar bu düzeyde ölçümlenir.

Bu düzeyin noksanlıkları semboller ve neyi temsil ettikleri arasındaki farkları net bir şekilde ayırt edememe ve nedensellik anlayışını kısıtlayan objektif ve sübjektif dünyalar arasındaki kargaşadır. Bu düzeyde ağaçlara bakarken ormanı gözden kaçırmak, kavram ve teorilere kapılmak kolaydır, bu da zihinciliğe varıp işin özünü kaçırmaya yol açar. Akıl süzgecinin geçirmek kendi içinde bir sona dönüşür. Akıl, karmaşık bir meselenin özünü ya da kritik noktasını ayırt etme yetisine sahip olmaması bakımından kısıtlıdır. Ve genellikle bağlamı dikkate almaz.

Akıl, hakikate ulaşmak için kendi kendine yol göstermez. Muazzam miktarlarda bilgi ve belge üretir ama veri ve sonuçlar arasındaki çelişkileri çözme becerisinden yoksundur. Tüm felsefi argümanlar kendi başına ikna edici gelir. Akıl, mantık metodolojilerinin hâkim olduğu teknik dünyada hayli etkili

olmasına rağmen daha yüksek bilinç düzeylerine ulaşmanın önündeki en büyük engel, mantığa aykırı bir biçimde, aklın ta kendisidir. Bu düzeyi geçenler, izafi olarak nadirdir, dünya nüfusunun sadece yüzde 4'üdür.

Enerji Düzeyi 500: Sevgi

Kitlesel mecralarda betimlendiği şekliyle değildir bu düzeyle kastedilen sevgi. Tam tersine, dünyanın sevgi tabir ettiği şey fiziksel çekim, sahip olma isteği, kontrol, bağımlılık, erotizm ve yeniliği birleştiren yoğun bir duygusallıktır. Çoğu zaman gelip geçici ve inişli çıkışlıdır, değişken koşullarda büyüyüp küçülür. Hayal kırıklığına uğradığı zaman bu duygu, gizlemiş olduğu geri plandaki hiddet ve bağımlılığı ortaya koyar. Sevginin nefrete dönüşebilmesi yaygın bir kavramdır ama burada bahsi geçen, sevgiden ziyade tiryakilik yaratan aşırı duygusallık ve bağlanmadır. Nefreti doğuran gururdur, sevgi değil. Böyle bir ilişkide muhtemelen gerçek sevgi hiç var olmamıştır.

500 düzeyi, koşulsuz, değişmez ve kalıcı bir sevginin gelişmesiyle nitelenir. İnişleri çıkışları yoktur çünkü sevgi duyan kişinin içindeki kaynak, harici koşullara tabi değildir. Sevmek, var olmanın bir biçimidir. Bağışlayan, besleyen ve destekleyen dünyayla ilişki kurma biçimidir. Sevgi zihinsel değildir ve akıldan ileri gelmez. Sevgi kalpten doğar. Güdüsünün saflığı yüzünden başkalarını yükseltme ve büyük işler başarma yetisine sahiptir.

Gelişimin bu düzeyinde öz ayırt etme yetisi baskın hale gelir, meselenin özü odak noktasını teşkil eder. Akıl devreden çıkarılınca sorunun bütününe ânında teşhis etme yetisi ve özellikle zaman ve sürece dair bağlam açılımı ortaya çıkar. Akıl sadece ayrıntılarla ilgilenirken sevgi bütüne yönelir. Sık-

lıkla sezgiye yorulan bu kabiliyet, dizisel sembollerin işlenmesi yöntemine başvurmaksızın ânında anlayabilme durumudur. Bu, bariz biçimde soyut olgu, beynin ölçülebilir miktarda endorfin salgılamasıyla aslında oldukça somuttur.

Sevgi taraf tutmaz ve taraf tutmanın getirdiği ayrıştırmanın ötesine geçmesi sayesinde globaldir. Böylece, engeller ortadan kalktığı için “bir başkasıyla bir” olmak mümkündür. Bu yüzden sevgi kapsayıcıdır ve artan bir şekilde benlik algısını geliştirir. Sevgi, tüm ifadeleriyle hayatın iyiliğine odaklanır ve olumlu olan ne varsa çoğaltır. Olumsuzluğu, ona saldırarak değil ama bağlamını değiştirerek yok eder.

Bu, gerçek mutluluğun düzeyidir ve dünya sevgi konusuyla büyülenmiş ve tüm geçerli dinlerin kalibrasyon değeri 500 ve üzerinde olsa da dünya nüfusunun sadece yüzde 4’ünün bilinç evriminin bu aşamasına gelmiş olması ilgi çekicidir. 540’ta koşulsuz sevgiye ise sadece yüzde 0.4 ulaşır.

Enerji Düzeyi 540: Sevinç

Sevgi gitgide daha koşulsuz hale geldikçe içsel bir sevinç olarak deneyimlenmeye başlar. Bu, olayların memnun edici gidişatından duyulan ani sevinç değil, tüm eylemlerin değişmez refakatçisidir. Sevinç harici bir kaynaktan değil, var olunan her dakikadan doğar. 540, aynı zamanda iyileşmenin ve manevi yardımlaşma gruplarının düzeyidir.

540 ve üzeri azizlerin, tinsel şifacıların ve ileri düzeydeki ruhani öğrencilerin düzeyidir. Bu enerji alanının karakteristik özelliği, uzun süren zorluklar karşısında bile muazzam sabır gösterme ve sürekli olumlu tavır benimseme yetisidir. Bu duruma damgasını vuran şey, şefkattir. Bu düzeye erişen kişiler başkaları üstünde hatırı sayılır derecede etkilidir. Sev-

gi ve huzur uyandıran bir biçimde, gözlerini dikerek upuzun bakabilme kabiliyetleri vardır.

500'ün üst düzeylerinde kişinin gördüğü dünya yaradılışın ince güzelliği ve kusursuzluğuyla aydınlanmıştır. Her şey kolay-cacık, eşzamanlı gerçekleşir, dünya ve içindeki her şey sevgi ve Tanrısal bir ifadesi olarak görülür. Bireysel irade ilahi iradeyle birleşir. Gücüyle alışıldık gerçeklik beklentilerinin ötesinde sıradan gözlemcinin mucizevi olarak adlandıracağı olağanüstü olaylar meydana getiren bir varlığın varlığı hissedilir. Bu olaylar enerji alanının gücünü temsil eder, bireyinkini değil.

Bu düzeydeki birinin başkalarına karşı hissettiği sorumluluk, daha düşük düzeylerdeki hissettiğiyle farklı niteliktedir. Kişinin bilinç durumunu belli bireyler için değil, hayatın kendisi yararına kullanma arzusu vardır. Aynı anda pek çok insanı sevmeye yetisi beraberinde ne kadar çok severse o kadar çok sevebileceğinin keşfini getirir.

Dönüştürücü etkisi olan ölüm ânı deneyimleri 540 ila 600 arasındaki enerji düzeylerinin sıklıkla tecrübe edilmesine olanak vermiştir.

Enerji Düzeyi 600: Huzur

Bu enerji alanı aşkınlık, öz gerçekleştirme ve Tanrı bilinci gibi terimlerle adlandırılmış deneyimle ilişkilidir. Son derece nadirdir. Bu duruma ulaşıldığında özne ve nesne arasındaki fark ortadan kalkar ve belli bir algı odak noktası yoktur. Bu düzeydeki kişilerin gelişen şefaat duygusu sıradan aktiviteleri imkânsız kıldığı için çoğunlukla kendilerini dünyadan uzaklaştırmaları görülmemiş şey değildir. Bazıları ruhani öğretmen olur, diğerleri insanoğlunun iyileşmesi için kendilerini belli etmeden çalışırlar. Birkaçı kendi alanında deha sahibi

olur ve topluma büyük katkı sağlar. Bu kişiler aziz gibidir ve hatta bazıları, bu düzeyde resmi dinin ötesine geçilmiş ve yerini içinden tüm dinlerin doğduğu saf ruhanilik almış olmakla birlikte sonunda aziz mertebesine erişmiş de olabilirler.

600 ve üzerindeki düzeylerdeki algının, hiçbir şey sabit olmadığı ve her şey canlı ve ıslıl ıslıl olduğu halde sanki zaman ve uzayda asılı kalmış gibi ağır çekimdeymişçesine vuku bulduğu rivayet edilmiştir. Bu dünya, diğerlerinin gördüğü dünyanın aynısı olduğu halde durmadan akış halinde olan, anlam ve kaynağın önem taşıdığı, incelikle idare edilen bir evrim dansı içerisinde tekâmül eden bir dünya haline gelir. Bu harikulade keşif sezgisel olarak gerçekleştiği için kavram-sallaştırmayı bırakan akılda sonsuz bir sessizlik hâkimdir. Tanık olanla tanık olunan aynı kimliğe bürünürler; gözlemci manzaraya karışır ve gözlenen haline gelir. Gücü sonsuz olan, zarıfçe nazik ama taş gibi sağlam olan varlık tarafından her şey birbirine bağlıdır.

Kalibrasyon değerleri 600 ila 700 arasında olan olağanüstü sanat ve müzik eserleri ve mimari eserler bizi geçici olarak daha yüksek bilinç düzeylerine taşırlar ve evrensel olarak ilham verici ve zamanın ötesinde olmakla tanınırlar.

Enerji Düzeyleri 700-1000: Aydınlanma

Bu, kitlelerin çağlar boyunca takip ettiği ruhsal örüntülerin kaynağını teşkil eden büyük insanların düzeyidir. Hepsisi de özdeşleşmiş oldukları Tanrısallık ile ilintilidir. Bu, güçlü esinlenme düzeyidir, bu varlıklar çağlar boyunca insanlığı etkisi altına alan çekici enerji alanlarını devreye sokmuşlardır. Bu düzeyde artık bireysel kişisel benlik başkalarından ayrı biçimde deneyimlenmez, daha ziyade bilinç ve Tanrısallık

ile tanımlanır. Görülmez olan zihnin ötesinde benlik şeklinde deneyimlenir. Egonun aşılması diğerlerine bunun nasıl başa-
rılabilceğini öğretmeye hizmet eder. Bu, insanlık âleminde
bilincin evriminin doruk noktasıdır.

Büyük öğretiler kitleleri canlandırır ve tüm insanlığın far-
kındalık düzeyini yükseltir. Böyle bir vizyona sahip olmak
lütuf olarak adlandırılır ve verdiği armağan kelimelerle tari-
fi imkânsız sonsuz bir huzurdur.¹ Bu farkındalık düzeyinde
insanın varoluş anlayışı tüm zamanın ve bireyselliğin ötesine
geçer. Artık fiziksel bedenle “ben” şeklinde bir özdeşleşme
yoktur ve böylece onun kaderi mevzu bahis değildir. Beden,
zihnin araya girmesiyle bilincin sadece bir aracı olarak görü-
lür; en önemli değeri iletişimdir. Benlik benlikle karışır. Bu,
ikililiksizlik ya da tam tevhid düzeyidir. Bilincin sınırlandı-
rılması diye bir durum söz konusu değildir; farkındalık her
yerde eşit ölçüde mevcuttur.²

Aydınlanma düzeyine erişen kişileri betimleyen büyük sanat
eserleri, genellikle öğretmenin elini, *mudra* adı verilen ve avu-
cundan nimet yayılmakta olan belli bir pozisyonda gösterir.
Bu, enerji alanının insanoğlunun bilincine dönüşmesi eylemi-
dir. Bu ilahi lütuf düzeyinin kalibrasyon değeri, kaydedilmiş
tarihte bugüne kadar yaşamış insanlar arasında elde edilen
en yüksek düzey olan 1000’e kadar çıkar. Bu kişiler “Lord”
unvanının uygun düştüğü Büyük Avatarlar Lord Krişna, Lord
Buda ve Lord İsa’dır.

5. BÖLÜM

Bilinç Düzeylerinin Toplumsal Dağılımı

Genel Tanım

İlgili enerji alanlarının dünya nüfusuna göre dağılımını veren grafik gösterimin şekli, insan ırkının yüzde 85'inin kalibrasyon değeri kritik düzey olan 200'ün altında ve insan bilincinin ortalama düzeyi günümüzde takribi olarak 204 iken pagodayı andırır.¹ Yukarılarda yer alan az sayıdaki kişinin gücünün daha aşağılardaki kitlelerin enerjisini dengelemesiyle bu ortalamayı elde edebiliyoruz. Dünya nüfusunun yalnızca yüzde 8'i 400 değerlerinde bilinç düzeyinde hareket eder, sadece yüzde 4'ü 500 ve üzerindeki enerji alanlarındadır ve kalibrasyon değeri 600 ve üzerinde olan bilinç düzeyine milyonlarda bir rastlanır.

İlk bakışta bu rakamlar ihtimaldışı görünebilir ama dünya koşullarını incelediğimizde, nüfusun önemli bir bölümünün zar zor geçinebilme sınırında yaşadığının hızla farkına varırız. Kıtlik ve hastalıkların yaygınlığına siyasi baskı ve kamusal kaynakların yetersizliği eşlik etmektedir. Kalibrasyon değerleri duyumsamazlık düzeyinde olan çoğu kişi bu rezil sefaletle katlanarak umutsuzluk içinde yaşıyor. Şunun da farkına varmalıyız ki dünyanın geri kalanı da medeni ya da ilkel toplumlar olsun, temelde korku içinde yaşıyor; insanların büyük çoğunluğu yaşamları boyunca şu veya bu şekilde emniyet duygusunun peşinde koşuyor. Keyfi seçeneklere yer açmak uğruna yaşam biçimleriyle hayatta kalma mecburiyetinin ötesine geçmiş olanlar, böylelikle arzu-güdümlü dünya ekonomi değirmenine su taşımaya başlarlar ve arzularını elde

etmeyi başarmaları onları en iyi ihtimalle ancak gurur düzeyine ulaştırır.

Bilincin evrim sürecinde olumlu hayat deneyimine temel oluşturan bir çeşit özgüvenin ortaya çıkmaya başladığı 250 düzeylerine gelmeden herhangi bir anlamlı insan memnuniyetinden bahsetmek mümkün değildir.

Kültürel Bağıntılar

İnsanların kıt kanaat geçinebilmek için ellerindekini idareli kullanmaya çalıştığı ilkel koşullarda 200'ün altındaki enerji alanları yaygındır. Giyecek seyrek bulunur, okuma yazma bilme-kuralıdır, bebek ölümleri yüksektir, hastalık ve yetersiz beslenme yaygındır ve toplumsal güç boşluğu vardır. İptidai beceriler, yakıt ve yiyecek toplama ve barınak hazırlamaya yoğunlaşmıştır ve yakın çevrenin önceden kestirilemeyen hamle ve davranışlarına tam bağımlılık söz konusudur. Bu Taş Devri kabile kültürü düzeyidir, hayvan varoluşunun biraz üstündedir.

200'ün düşük düzeylerinde seyreden kitlelerin belirgin özellikleri vasıfsız işçilik, gelişmemiş ticaret ve oyma kano ya da geçici barınak gibi basit şeylerin yapımıdır. Hareket kabiliyeti göçebe hayat tarzıyla başlar ve tarım ilk olarak bir şekilde daha yüksek bilinç düzeyini elde eden insan topluluklarında ortaya çıkar, takas yöntemi yerini sikkelerin para birimi olarak el değiştirdiği sisteme bırakır.

200'ün ortalarını yarı vasıflı işçilik oluşturur. Basit ama hayati barınma ve yiyecek ekonomisi gelişmiştir, giyecek yeterli miktardadır ve ilköğretim başlar.

200'ün yukarıları vasıflı işçilik, mavi yakalı işçiler, esnaf, perakende ticaret ve sanayiyle tanımlanır. Daha düşük düzeylerde balıkçılık bireysel ya da kabilesel bir aktiviteyken 200'ün

yukarılarında endüstriye dönüşür.

300 düzeyinde teknisyenler, vasıflı ve eğitimli zanaatkârlar, idareciler ve daha gelişmiş bir iş yapısı karşımıza çıkar. Orta eğitimin tamamlanması olağan hale gelir. Stil, spor ve kamusal eğlenceye ilgi vardır; bu düzeyde televizyon en önemli eğlence aracıdır.

300'ün ortalarında üst yönetim, zanaatkârlar, toplumsal olaylar hakkında bilgi sahibi olan eğitimciler ve kabile, mahalle, kent ya da ülkenin ötesine geçen bir dünya görüşü buluruz. Toplumsal diyalog anlamlı bir ilgi konusu haline gelir. Becerilerin gelişmesi ve medeni bir toplum olarak işlev görmeye fırsat veren bilgi sayesinde hayatta kalma garanti altındadır. Sosyal hareketlilik, esneklik ve kısıtlı miktarda seyahat ve boş vakitleri değerlendirmek için başka olanaklar sunan kaynaklar mevcuttur.

400'ler, zekânın uyandığı, gerçek anlamda okur-yazarlığın kol gezdiği, yüksek öğrenim, profesyonel sınıf, yetki sahipleri ve bilim adamlarının bulunduğu düzeydir. Daha düşük düzeylerde okuma materyallerinden mahrum olan evde şimdi dergiler, süreli yayınlar ve kitaplıklar görülür. Televizyonda eğitici yayın yapan kanallara ilgi duyulur ve siyasi bilinç daha fazla gelişmiştir. İletişim becerisi ustalık kıvamındadır, düşünsel meşgale ve sanatsal yaratıcılık yaygındır. Boş vakitleri değerlendirmek için satranç, seyahat, tiyatro ve konserler rağbet görür. Sosyal ortamı iyileştirmeyi amaçlayan yurttaş kuruluşları büyük ilgi görür. Yargıçlar, devlet başkanları, devlet adamları, yatırımcılar ve sanayi kuruluşlarının başındakiler bu aralıktadır.

Eğitim bu düzeyintemel dayanağı olduğu için bireyler büyük üniversiteler gibi bilgi ve öğretim kaynaklarına erişebildikleri

büyükşehir bölgelerinde yaşama eğilimindedir. Kimileri akademik hayata özenirken diğerleri avukat veya başka profesyonel sınıf mensupları olurlar. Eşin dostun refahı önemlidir ancak başlı başına bir itici güç de değildir. 400'lerin yukarı düzeyleri kendi alanlarının liderleri ve yüksek sosyal itibar, başarı ve bunlara karşılık gelen sosyal debdebeyle alakalıdır. Einstein ve Freud'un kalibrasyon değerleri 499 idi. Ama 400'ler üniversite ve doktoraların düzeyiyken aynı zamanda evrene dair Newton tipi sınırlı ve sınırlayıcı görüşlerin ve zihin ve beden ayrımını savunan Kartezyen bakışın da kaynağıdır.

200 düzeyinin bilinçte gerçekleşen kritik değişimin sınırını teşkil etmesi gibi 500 de bilinçlenmenin bir başka büyük sıçrama yaptığı noktadır. Bireyin hayatta kalması hâlâ önemli olmakla birlikte tüm faaliyetlerin arkasındaki esas motivasyon sevgi olmaya başlar ve adanmışlık, bağlılık ve karizmatik dışavurumlarla kuşanmış yaratıcılık bütün gücüyle var olur. Burada mükemmellik, spordan bilimsel araştırmalara kadar insanın girdiği her uğraşta kendini gösterir. Diğerkâmlık ilkelere bağlılıkla birlikte harekete geçirici bir faktör haline gelir. Liderlik için çabalanmaz, ancak kabullenilir. Bu düzeyde olağanüstü müzik, sanat ve mimari ve kişinin salt varlığıyla diğerlerinin moralini yükseltme yetisi ortaya çıkar.

500'ün yukarılarında topluma örnek teşkil eden ve kendi alanlarında tüm insanlık için köklü sonuçlar doğuracak yeni olgular geliştiren ilham verici liderler bulunur. Hâlâ arıza ve kısıtlamaları bulunduğu çok iyi farkında olan bu düzeydeki kişiler toplum tarafından olağandışı kabul edilir ve hatta ayrıcalıklılık simgesi olarak görülürler. 500'ün ortalarında pek çok kişi derin önem taşıyan tinsel deneyimler yaşamaya başlayarak sonuna kadar giderler. Bazıları gerçekliğin yeni

ve öznel bağlamlarına kapılarak arkadaşlarını ve ailelerini şaşırtırlar. Bu düzeydeki bilincin vizyoner olduğu ve toplumun tamamını yükseltmeye odaklı olduğu ifade edilebilir. Bu düzeydeki pek az kimse 600’de ölçümlenen bölüme doğru büyük sıçramayı gerçekleştirebilir. Bu noktada kişinin hayatı efsanevi bir hale bürünebilir. 600’ün simgesi tüm motivasyon ve faaliyetlere yayılmış olan şefkattir.

Bilincin İlerlemesi

Anlatılan düzeyler çeşitlilik göstermekle birlikte bireylerin bir hayat süresince bir düzeyden diğerine geçişine sık rastlanmamaktadır. Doğumu sırasında bireyin kalibre edilmiş olduğu enerji alanı ortalama 5 puanlık bir artış gösterebilir. Bireyin bilinç düzeyinin doğum sırasında çoktan devrede olması derin sonuçları olan üzücü bir durumdur. Ve insan medeniyeti şeklinde ifade bulan bilincin kendisi de nesiller boyunca yavaşça evrim geçirir.

İnsanların çoğunluğu hayat deneyimlerini kendi enerji alanlarının çeşitlerini detaylandırmak ve ifade etmek için kullanırlar; kendi alanının ötesine geçenler nadir rastlanan insanlardır, yine de pek çok kişi hatırı sayılır derecede manevi gelişme kaydeder. Kişinin düzeyini kendisini neyin motive ettiğinin belirlediğini gördüğümüzde bunun sebebi kolayca anlaşılabilir. Motivasyon anlamdan doğar ve anlam da bağlamın bir ifadesidir. Böylelikle başarıma bağlamla sınırlıdır ve bağlam da motivasyonla aynı eksene geldiğinde, bireyin izafi gücünü belirler.

Hayat boyunca ortalama 5 puanlık bir ilerleme elbette istatistiki bir rakamdır, başka şeylerle birlikte insanların kümülatif hayat tercihlerinin bilinç düzeylerinde düşüşe sebep olduğu

gerçeğiyle elde edilmiştir. Daha sonra detaylarıyla aktarılabildiği (23. Bölüm) gibi ileri düzeyde bilince sahip olan çok az sayıdaki birey, daha düşük düzeylerdeki toplulukları dengeler. Ama tam tersi birkaç bireyin aşırı olumsuzluğu da bütün bir kültürü etkileyerek genel bilinç düzeyini aşağı çeker: tarih bunu bize çok net göstermektedir. Kinesiyolojik deney insan nüfusunun anormal bir kinesiyolojik kutuplaşmayla tespit edilebilen (olumsuz çekicilere karşı güçlü ve olumlulara zayıf tepki veren) yüzde 2.6'sının toplumun sorunlarının yüzde 72'sinden mesul olduğunu ortaya koyuyor.

Bununla beraber istisnai bireylerin, kimi zaman yüzlerce puanlık ani olumlu sıçramalar yapması da mümkündür. Kişi 200'ün altındaki çekici alanların yarattığı benmerkezci menegeden kurtulmayı başarır ve bilinçli olarak hayata karşı dostane, samimi, nazik ve bağışlayıcı bir yaklaşımı tercih eder ve başkalarına iyilikte bulunmak asal hedefi olursa yüksek düzeyler kesinlikle elde edilebilir, en azından teoride. Pratikte muazzam irade gerekmektedir.

Hayat boyunca bir enerji alanından bir diğerine geçmek sık rastlanan bir durum değilse de bu fırsat hâlâ mevcut. Motivasyon bu potansiyeli harekete geçirebilir, tercih kullanmadan gelişme kaydetmek mümkün değildir. Kalibrasyon değerleri ölçülmüş güç düzeylerinin logaritmik olduğunu ve böylece bireysel tercihin büyük etki yaratabileceğini tekrar vurgulamakta fayda var. Güç düzeyindeki fark, örneğin 361.0 ve 361.1 arasındaki fark, çok önemlidir ve hem kişinin hayatını hem de onun dünya üzerindeki etkisini dönüştürebilir.

6. BÖLÜM

Araştırmada Yeni Ufuklar

Buraya kadar güç ve kuvvet mekanizmalarına da bir parça atıfta bulunarak öncelikle bilincin yapısını ve anatomisini aydınlığa kavuşturmakla meşgul olduk. Ancak bizimki hiçbir şekilde tamamen teorik bir konu değil. Burada anlatılan araştırma yönteminin benzersiz mahiyeti, şimdiye kadar ulaşılmamış potansiyel bilgi alanlarının keşfine olanak sağlıyor. En alelade sorulardan en ileri düzeydeki teorik araştırmalara kadar uygulanabilirliğe sahip. Birkaç örneği inceleyelim.

Toplumsal Meseleler

Uyuşturucu ve alkol bağımlılığı birbirine paralel suç, yoksulluk ve sosyal yardımlaşma problemlerini de besleyen çok önemli bir toplumsal meseledir. Bağımlılık bu zamana kadar en temel tanımının dışında anlaşılamamış, sosyal ve klinik olarak tedavisi zor bir hastalıktır. “Bağımlılık” derken ciddi sonuçlarına rağmen alkol ya da uyuşturucu maddelere klasik manada sürekli bağımlı olmayı ve bağımlı kişinin iradesi etkisiz hale geldiği için yardım almaksızın maddeyi kullanmayı bırakmasının imkânsız olduğu klinik bağımlılığı kastediyoruz. Ama bağımlılığın temelindeki nedir ve bağımlı aslında neye bağımlıdır?

Yaygın inanç kurbanın bağımlı hale geldiği şeyin, yarattığı “yüksek” öfori hali yüzünden bağımlı olunan maddenin kendisi olduğudur. Ama anlatılan metodolojiyle bağımlılığın doğasını yeniden incelersek sürecin farklı bir ifadesi ortaya çıkar. Alkol veya uyuşturucuların kendi başlarına bir “yüksek” hal yarata-

cak güçleri yoktur; kalibrasyon değerleri sadece 100 olarak ölçülür (sebzipelerle aynı). Alkol veya uyuşturuçu kullanmış kişinin tecrübe ettiğı sözde “yüksek” hal ise 350 ile 600 arasındadır. Uyuşturuçuların asıl etkisi düşük enerji alanlarını bastırması ve bu sayede kullanıcının sadece yüksek olanlarını tecrübe etmesini sağlamasıdır. Orkestradan çıkan düşük sesleri dışarıda bırakan bir filtre sayesinde duyulabilen yegâne sesin yüksek olanlar olması gibi. Düşük notaların bastırılması yüksek olanları yaratmaz, sadece varlıklarını ortaya çıkarır.

Bilinç düzeyleri arasında yüksek frekanslar son derece güçlüdür ve endişe, korku, hiddet, gücenme gibi daha düşük enerji alanlarıyla maskelendikleri için çok az kişi bunları düzenli olarak saf haller şeklinde tecrübe eder. Sıradan insan nadir olarak sevgiyi korku olmaksızın tecrübe edebilir, saf mutluluk ya da vecit halini de öyle. Ama bu yüksek haller o kadar güçlüdür ki bir kez deneyimlendiğinde bir daha unutulmaz ve daima peşinden koşulur.

İşte insanlar bu daha yüksek halleri deneyimlemenin bağımlısı olurlar.¹ *Lost Horizon* adlı klasik filmde bunun iyi bir örneğı yer alır. Shangri-La'nın kalibrasyon değeri (koşulsuz sevgi ve güzelliğe dair filmde yer alan metafor) 600'dür. Bir kez deneyimlendi mi tecrübeyi yaşayanı yeniden programlar ki bir daha sıradan bilinç halinden asla tatmin olmasın. Filmin kahramanı Shangi-La'dan sıradan dünyaya dönüp mutluluğı bulamayınca bu gerçeğın farkına varır. Sonrasında aynı bilinç halini arayıp o duruma dönebilmek için her şeyden vazgeçer ve yıllarını mücadeleyle geçirir, Shangri-La'yı yeniden kazanıp ona geri dönebilmek neredeyse hayatına mal olur.

Aynı yeniden programlama süreci, meditasyon yoluyla *samadhi* veya ölüm ânı deneyimi gibi başka yollardan yüksek

bilinç hallerine ulaşan kişilerde de meydana gelir. Bu kişilerin sonsuza kadar değişmiş oldukları sıklıkla gözlemlenir. Maddi dünyanın temsil ettiği ne varsa geride bırakıp gerçeği arayan insanlar olmaları görülmemiş şey değildir; 1960’larda LSD ile transandantal deneyimler yaşayan pek çok kimse bunu yapmıştır. Bu gibi yüksek haller sevgi ve din, klasik müzik veya sanat yoluyla ya da ruhsal deneyimlerle de elde edilebilir.

Her ne şekilde olursa olsun insanların peşinde koştuğu yüksek hal, aslında kendi bilinçlerinin (benlik) tecrübe alanıdır. Manevi olarak gelişmemişlerse ve deneyimi idrak etmelerine yarayacak bağlamdan yoksunlarsa bunun “oralarda bir yerden” (guru, müzik, uyuşturucu, sevgili, vb.) geldiğine inanacaklardır. Gerçekte olmuş olan ise özel koşullarda kendi iç gerçekliklerini deneyimlemiş olmalarıdır. İnsanların büyük çoğunluğu kendi saf bilinç hallerinden o denli kopuktur ki tecrübe ettiklerinde farkına bile varamazlar çünkü daha düşük ego halleriyle özdeşleşmiş durumdadırlar. Kişinin olumsuz özimaı, kimliğinin özünde bulunan şen şakrak ihtişamı ortadan kaldırarak fark edilmemesini sağlar. Bu keyifli, huzurlu ve tatmin edici halin aslında kişinin manevi özünde olduğu bütün büyük manevi öğretinin temel ilkesini oluşturur (örneğin “Tanrı’nın hükümdarlığı kendi içinizedir”).²

Kişinin her zamanki farkındalık düzeyinin üstüne çıktığı her türlü bilinç durumudur “yüksek”. Buna bağlı olarak korku içinde yaşayan biri için cesaret düzeyine çıkmak “yüksek”tir. Umutsuz bir şekilde duyumsamazlık içinde bulunan birine hiddet “yüksek”tir (mesela Üçüncü Dünya kenar mahallelerindeki göstericiler). Korku hiç olmazsa yeisten ve gurur da korkudan kat kat iyi gelir. Kabullenme cesarettten çok daha rahattır ve sevgi ise kendinden daha aşağıda olan

her halin karşılaştırmalı olarak cazibesiz görünmesine neden olur. Sevinç, kendinden daha az önemli her insan duygusunu geride bırakırken vecit hali belli bir sınıf tarafından nadiren hissedilen bir duygudur. En yüceleri, 600'de hissedilen sonsuz huzur halidir, o denli muhteşemdir ki tanımlamaya yönelik her girişim beyhudedir.

Bu haller ne kadar yüksek olursa öznenin tüm hayatını yeniden programlama gücü de o kadar yüksektir. Çok yüksek bir halde tek bir an bile kişinin hayata yönelimini, hedef ve değerleriyle birlikte toptan değiştirebilmesi olağandışı değildir. Bir zamanlar var olan o kişi artık yoktur ve bu deneyimden yepyeni bir insan doğmuştur denebilir. Ruhsal yola kendini adanmış olanlarca zorlukla elde edilen gelişme, ruhsal evrim mekanizmasının ta kendisidir.

Kitabına uygun ve bir ömür boyu süren bir adanmışlıkla gösterilen manevi çaba sonucunda elde edilen kalıcı yüksek durum suni yöntemlerle de geçici olarak elde edilebilir. Ama bu durum çabalamadan suni bir biçimde elde edildiğinde, doğanın dengesi bir borçluluk durumu meydana gelmesini buyurur ve böylesi olumsuz bir dengesizlik olumsuz sonuçlar doğurur. Bu çalıntı zevklerin bedeli, bağımlılığın çaresizliğidir ve sonunda hem birey hem toplum bedelini öder.

Bizim toplumumuz zevkten mahrumluğu (sıkı çalışma, itidal, özveri) yüceltir ve en basit biçimleriyle zevki ayıp sayar ve hatta sık sık yasadışı ilan eder. (İster laik, ister dinci olsun, siyasetçiler bu olgunun çok iyi farkındadır. Yerel siyasetçilerin manşetlerde yer bulmak için başvurduğu bir taktik, hapishanelerde zevk verici ürünleri yasaklayarak mahkûmları sigara, televizyon ya da dergi haklarından mahrum bırakmaya ilişkin niyetlerini kamuoyuna duyurmaktır.)³ Bizim toplumumuzda

yerine getirilmemiş vaatler ve ayartma meşrudur ama memnuniyet engellenmiştir. Ticarileştirilmiş cinsel cazibe birçok ürünü durmadan satmak için kullanılır ama gerçek anlamda ticari seksten haz almak ahlaka aykırı görülerek yasaklanmıştır.

Tarihsel olarak tüm egemen sınıflar, dini esaslara dayandırılmış ahlak sistemleri yoluyla toplumları kontrol altına alarak statü ve servet sahibi olmuşlardır. Astlar ne kadar çok çalışır ve alabildikleri zevkler de bir o kadar kısıtlı olursa teokrasi, aristokrasi, oligarşi veya kurumsal endüstriyel baronluk olsun, kurulu egemen sistem o kadar zenginleşir. Böyle bir güç, çalışanların zevklerinin kısıtlanması üzerine kuruludur. Tecrübe ederek gördüğümüz gibi zevk sadece yüksek enerjiden ibarettir. Yüzyıllardır halk kitlelerinin enerjileri, alt sınıflardan esirgenen birçok zevkin üst sınıflar için üretilmesi adına asimile edilmiştir.

Gerçekten de hayat enerjisinden alınan zevk insanoğlunun en iyi sermayesidir, onu bundan mahrum etmek, “sahip olanlar” ile “sahip olmayanlar” arasındaki büyük uçurumu meydana getirmiştir. Çalışan sınıfın üst sınıfların hayatındaki kiskandıkları şey onların aldıkları zevktir, çeşitli biçimleriyle güç kullanmaktan alınan zevkten zevkü safaya yönelik güzel ganimetlerin verdiği zevke kadar. Kendilerinden esirgenen zevklerin başkalarınınca sürüldüğünün farkına varılması isyanı ateşler ya da yüceltilmiş olarak kendileriyle aynı haklara sahip olanların zevk almasına karşı çıkarılmış kısıtlayıcı yasaların bastırılmasını.

Ahlak yasası, böylelikle değerlerin hesaplanmış bir biçimde çarpıtılması yoluyla kitlelerin hayat enerjilerinin rasyonalize edilmiş suiistimali şeklinde işlev görür. Sunulan illüzyon, kişinin hayatı ne kadar cehennemi olursa ödülünün de o kadar cennetlik olacağıdır. Zevkin cefayla olan bu çarpık eşleşmesi,

acının zevkle ilişkilendirildiği ahlaken sapkın bir sosyal ortamın doğmasına yol açmıştır. Bu atmosferde, bağımlılığın simgesi olan acı ve mutluluk arasındaki muazzam geçişler, yasaklanmış yüksek hali kazanmak ya da kaybetmekten ibaret olan ölümcül bir antisosyal oyunda geçici olarak makul hale gelir.

Aynı hayat görüşünden, toplumun “meseleyi halletmek” için kullandığı ve oyunun diğer yarısını oynayarak madde kullanımını inkâr etmekten ibaret olan mevcut yöntem doğar. Bunu yaparak o denli kazançlı ve girmesi kolay bir pazar yaratmış olduk ki bunun sonucunda hayatı pek çok yönden yozlaştıran suç endüstrisi serpiliyor. Mesela bir uyuşturucu baronunun tutuklanmasının mevcut uyuşturucu sorununun bütününe hiçbir etkisi olmaz, daha hapse bile girmeden yerine yenisi geçmiş olacaktır. Güney Amerikalı uyuşturucu kralı Pablo Escobar’ın bertaraf edilmesiyle üç yeni baronun yerine geçmesi bir oldu ve bir yerine üç başlı bir yılan ortaya çıktı.⁴

Toplumun uyuşturucu meselesi kalibrasyon değeri 350 olan bir toplumsal yaklaşım gerektirir, oysa mevcut uyuşturucuyla mücadele programının kalibrasyon değeri 150’dir. Bu sebeple etkisizdir ve programa harcanan para ziyan olmaktadır.

Endüstriyel ve Bilimsel Araştırma

Tarif ettiğimiz teşhis yöntemi bilim ve endüstride araştırma ve geliştirme için verimli alanları tespit eder. Tarihsel örnekler, bu yöntemin kullanılmasıyla yıllar boyu sürececek çaba ve milyonlarca dolarlık harcamadan tasarruf edilebileceğini gösterir.

Materyal Araştırması

Thomas Edison, enkandesan ampülü geliştirirken kullanılacak en uygun element olarak tungsteni bulana kadar

1600'den fazla madde denemiştir.⁵ En iyi maddeyi saptamak adına daha kolay bir yol, muhtemel seçenekleri iki gruba ayırarak "Madde bu grupta mı (E/H)?" sorusunu yöneltmek olurdu. Seçilen grup da kendi içinde bölünerek süreç devam ederdi. Bu yöntemle cevap, yıllar yerine tamı tamına üç dakika içinde alınabilir.

Ürün Geliştirme

RJR Nabisco Holdings Corporation, sigara içmenin ağız alışkanlığı olması gibi hatalı bir varsayım ile araştırmasına yaklaşık 350 milyon dolar harcadığı dumansız sigara üretti.⁶ (Aslında insanların kör olduklarında sigarayı bırakma eğiliminde oldukları klinik olarak keşfedilmiştir. Sigara içmenin birden çok dayanağı vardır ve ağız yoluyla doyum bunların en önemsizlerinden biridir.)⁷ Henüz bahsi geçen dahil herhangi bir yeni ürünün pazar potansiyelini ölçen kinesiyolojik bir test, bir dakikadan kısa bir sürede ürünün kabul görmesi ve pazarlama fizibilitesine dair net sonuçlar ortaya koyabilir. Sorular hassasiyetle kelimelere dökülür ve zamanlama, pazarlar, reklam ve hitap edilecek alt-nüfuslar gibi ihtimaller incelenirse ürünün pazarda kabul görmesi ve kârlılık durumu büyük bir kesinlikle tespit edilebilir.

Bilimsel Soruşturma

Bilim, soruşturan gruba herhangi bir salon oyunundakine benzer bir heyecan sunan bir kinesiyolojik keşif alanı sağlar. (Bir grubun bulgularını aynı yöntemi kullanan başka grupların bulgularıyla karşılaştırması da aynı şekilde büyüleyici gelir.) Daha genel bir uygulamayla verimli bir araştırmanın yolları hızlıca tespit edilebildiği gibi çoğu zaman elde edile-

cek en kıymetli içgörülerin araştırmanın kapsam ve boyutlarıyla ilgili olduğu fark edilecektir. Bu yöntem bağlamın kısıtlamalarını devreden çıkardığı için en kıymetli kullanım alanlarından biri de sürecin kendisinin sağlamasını yapması, tutulan yolun doğru olup olmadığını göstermesidir. Böylelikle soruşturmaların temelini oluşturan dayanakların geçerliliğini teyit edebiliriz.

Örneğin evrende başka yerlerde hayat olup olmadığına ilişkin mevcut araştırma uzaya ∞ matematiksel sembolünü yayınlamak şeklinde yürüyor. Bunun özünde, bu matematiksel kavramı anlayamayan hiçbir uygarlığın radyo sinyallerini alacak denli gelişemeyeceği varsayımı yatmaktadır. Ancak başka yerlerdeki hayatın da üç boyutlu olduğu ya da insan duyularıyla algılanabileceğini farz etmek bir yana, problemleri zekâ kullanarak çözen ve uzay ve zamanda iletişim kurmak üzere sembollerden faydalanan münferit hayat birimlerinden oluştuğunu farz etmek inanılmaz derecede kendini bilmezliktir.

Tıp Bilimi

Kinesiyolojik tanı, International College of Applied Kinesiology (Uluslararası Uygulamalı Kinesiyoloji Koleji) tarafından yansıtıldığı gibi özünde bir bilimdir. Vücuttaki her organa karşılık gelen bir saptayıcı kas bulunur ve bu kasın zayıflığı, karşılık geldiği organda patolojiye işaret eder. Kinesiyoloji, halihazırda hem tanı, hem olası tedavinin etkinliğini teyit etmek için yaygın olarak kullanılmaktadır. Doğru ilacın doğru dozu hastanın kinesiyolojik tepkilerinden de tespit edilebilir. Benzer şekilde alerjiler saptanabilir ve besinsel katkı ihtiyaçları tespit edilebilir.

İlahiyat, Bilgi Kuramı ve Felsefe Araştırmaları

Geçerliliği gözlemcinin farkındalık kapasitesine göre değişkenlik gösterebileceği halde hakikati ortaya çıkarmak için kinesiyoloji kullanma yönteminin kalibrasyon değeri, bir metodoloji olarak 600 düzeyindedir. Bu demektir ki burada aktarılan yöntemin güvenilirlik derecesesi ikiliğin veya günlük hayatta bildiğimiz haliyle alelade bilinç âleminin ötesindedir. Bu kitabın bir bütün olarak doğruluk düzeyi aşağı yukarı 850'dir. Baştan sona bu düzeyi muhafaza etmek için her bir bölüm, sayfa, paragraf ve cümlelerin doğruluğu anlatılan yöntemle tetkik edilmiş ve her önerme ve sonuç da benzer şekilde doğrulanmıştır.

Cevaplar kadar sorularımızın da doğruluk düzeyini ölçümlersek hakikatin tabiatını çevreleyen karmaşa hafifletilebilir. Paradoks ve belirsizlikler kafa karıştırıcı bilinç düzeylerinden doğar, bir cevap ancak kendi bilinç düzeyinde doğrudur. Dolayısıyla bir cevabın “doğru” ama eşzamanlı olarak da “geçersiz” olduğunu bulgulayabiliriz, tıpkı bir notanın doğru çalınması ama partiyonun yanlış yerinde basılması gibi. Tüm gözlemler belli bilinç düzeylerinin yansımasıdır ve ancak kendi düzeylerinde geçerlidirler. Bu sebeple bir konuyu ele almanın yollarının kendi içinde yapısal kısıtlamaları vardır.

Bir önerme yüksek anlayış düzeyinde doğru olabilir ama ortalama akıl tarafından kavranamayabilir. Bu yüzden de dinleyicinin kısıtlamaları yüzünden çarpıtıldığında, önermenin değeri bozulabilir. Bu, çağlar boyunca dinlerin kadere olmuş, yüksek farkındalık düzeylerinden doğan önermeler daha sonra yetkiyi ele geçiren takipçiler tarafından yanlış tefsir edilmiştir.

Böylesi çarpıtmalar herhangi bir dinin kökten dinci tari-

katlerinde aşırı boyutlarda görülebilir. Kökten dincilerin olumsuzluktan yola çıkarak yorumladığı dini öğretiler bu olumsuzluktan ancak hakikat yoluyla sıyrılabilir. Tanrısal varlıkların en aşağı düzeydeki tasvirleri kıskanç, intikam düşkünü ve kızgın bir tanrıyı, merhamet ve sevgiden sapmış bir ölüm tanrısını tarif eder. Doğrucu olumsuzluğun tanrısı olumsuzun yüceltilmesini temsil eder ve zulmü ve müessir fiili meşrulaştırarak, takipçilerine sorumluluktan kaçma imkânı sunar. Genelde kişi bilincin en alt düzeylerine yaklaştıkça acı ve cefa artar.

Her bilinç düzeyinin doğruluğu, her düzeyin gerçek olduğuna inanılan şeyi tasdik eden kendi algı çeşitliliğinin olması yönüyle kendi kendini doğrular niteliktedir. Böylelikle herkes eylem ve inançlarının altında yatan görüşlerini haklı görür. Bu, tüm sözde “doğruculuğun” altında yatan özünden gelme tehlikedir. Öfkesini haklı gören katilden, dinci demagoglara ve her türden siyasal aşırılıkçılara kadar herkes doğrucu olabilir. Bağlamı çarpıtarak hemen her tür insan davranışını rasyonelize etmek ve haklı göstermek mümkündür.

İnsanın bilincini oluşturan güçlü çekici enerji alanları arasındaki sürekli değişen etkileşimi yansıtan muazzamlığı ve inceliği bakımından insan diyalogu müthiştir. 25 yüzyıldır dünyanın büyük filozoflarının dehası kapsamı ve karmaşıklığıyla sersemleticiydi. Yine de bütününde hakikatin niteliğine dair uzlaşılan birkaç alan mevcuttur. Tarafsız bir kıstas olmadığında, bugüne kadar yaşamış olan her bireyin kendi hakikatini kavramak için hayatın değişen yansımalarını iyi-

ce incelemesi gerekmiştir; bu, insanın kendi zihinsel tasarım sayesinde mahkûm olduğu sonu gelmez bir mücadeledir.

Bu tasarım her önermenin, o önermenin tanım ve türetimleri görünmez ve dile getirilmemiş olduğu halde, belli bir bağlam kapsamında doğru olduğuna dayanır. Adeta her bireyin hayatı, elindeki kendine mahsus ayarlara sahip pusulayla keşfediyordur. Herhangi bir şekilde anlamlı bir diyalogun mümkün olabilmesi insanın kendi koşuluna yönelik muazzam şeffahtının göstergesidir ve bütüne anlam yüklemenin, mümkün olanın gerçekleşmesini sağlamanın dışavurumu olan, her şeyi kapsayıcı ve çok önemli bir çekici alan olduğuna delalet eder.

Uyum, görünürdeki kaosu gerisinde saklı düzenleyici örüntülerden doğar ve böylece bireylerin herhangi bir zamanda görünüşe göre sapkın işaretlerine rağmen insanlığın evrim yoluna devam eder. Kaos sadece kısıtlı bir algıdır. Her şey daha büyük bir bütünün parçasıdır, herkes bilincin her şeyi kapsayıcı çekici alanının evriminde rol oynamaktadır. Bilinç alanının özünde olan bu evrim, insanoğlunun kurtuluşunu ve onunla birlikte tüm hayatı garanti altına alan şeydir. İnsanın asaleti aynalardan oluşan bir dünyadaki kendi istemediği varoluşuyla giriştiği sürekli mücadelede yatar, tek dayanağı hayat sürecine duyduğu inançtır.

katlerinde aşırı boyutlarda görülebilir. Kökten dincilerin olumsuzluktan yola çıkarak yorumladığı dini öğretiler bu olumsuzluktan ancak hakikat yoluyla sıyrılabilir. Tanrısal varlıkların en aşağı düzeydeki tasvirleri kıskanç, intikam düşkünü ve kızgın bir tanrıyı, merhamet ve sevgiden sapmış bir ölüm tanrısını tarif eder. Doğrucu olumsuzluğun tanrısı olumsuzun yüceltilmesini temsil eder ve zulmü ve müessir fiili meşrulaştırarak, takipçilerine sorumluluktan kaçma imkânı sunar. Genelde kişi bilincin en alt düzeylerine yaklaştıkça acı ve cefa artar.

Her bilinç düzeyinin doğruluğu, her düzeyin gerçek olduğuna inanılan şeyi tasdik eden kendi algı çeşitliliğinin olması yönüyle kendi kendini doğrular niteliktedir. Böylelikle herkes eylem ve inançlarının altında yatan görüşlerini haklı görür. Bu, tüm sözde “doğruculuğun” altında yatan özünden gelme tehlikedir. Öfkesini haklı gören katilden, dinci demagoglara ve her türden siyasal aşırılıkçılara kadar herkes doğrucu olabilir. Bağlamı çarpıtarak hemen her tür insan davranışını ras-yonalize etmek ve haklı göstermek mümkündür.

İnsanın bilincini oluşturan güçlü çekici enerji alanları arasındaki sürekli değişen etkileşimi yansıtan muazzamlığı ve inceliği bakımından insan diyalogu müthiştir. 25 yüzyıldır dünyanın büyük filozoflarının dehası kapsamı ve karmaşıklığıyla sersemleticiydi. Yine de bütününde hakikatin niteliğine dair uzlaşılan birkaç alan mevcuttur. Tarafsız bir kıtas olmadığında, bugüne kadar yaşamış olan her bireyin kendi hakikatini kavramak için hayatın değişen yansımalarını iyi-

ce incelemesi gerekmiştir; bu, insanın kendi zihinsel tasarımı sayesinde mahkûm olduğu sonu gelmez bir mücadeledir.

Bu tasarım her önermenin, o önermenin tanım ve türetilimleri görünmez ve dile getirilmemiş olduğu halde, belli bir bağlam kapsamında doğru olduğuna dayanır. Adeta her birey hayatı, elindeki kendine mahsus ayarlara sahip pusulayla keşfediyordur. Herhangi bir şekilde anlamlı bir diyalogun mümkün olabilmesi insanın kendi koşuluna yönelik muazzam şefkatinin göstergesidir ve bütüne anlam yüklemenin, mümkün olanın gerçekleşmesini sağlamanın dışavurumu olan, her şeyi kapsayıcı ve çok önemli bir çekici alan olduğuna delalet eder.

Uyum, görünürdeki kaosun gerisinde saklı düzenleyici örüntülerden doğar ve böylece bireylerin herhangi bir zamanda görünüşe göre sapkın işaretlerine rağmen insanlığın evrimi yoluna devam eder. Kaos sadece kısıtlı bir algıdır. Her şey daha büyük bir bütünün parçasıdır, herkes bilincin her şeyi kapsayıcı çekici alanının evriminde rol oynamaktadır. Bilinç alanının özünde olan bu evrim, insanoğlunun kurtuluşunu ve onunla birlikte tüm hayatı garanti altına alan şeydir. İnsanın asaleti aynalardan oluşan bir dünyadaki kendi istemediği varoluşuyla giriştiği sürekli mücadelede yatar, tek dayanağı hayat sürecine duyduğu inançtır.

7. BÖLÜM

Gündelik Kritik Nokta Analizi

Şimdiye kadar anlattığımız araştırmamızın potansiyel uygulamaları bu yöntemin uygun olduğu sınırsız kullanım alanlarına dair bir fikir veriyor. İnsan bilincindeki çekici enerji alanları arasındaki etkileşim zihin ve beden arasındaki etkileşimde kendini gösterdiği için herhangi bir teşebbüsteki uygun enerji ölçümlenebilir. Tek gereken, biri kas deneyi yöntemine aşına olan iki dürüst insandır. Pratik uygulamaları sersemleticidir; bu araç toplumun sürekli gelişimi açısından, bugüne kadar fen bilimlerinde kaydedilmiş herhangi bir büyük keşif kadar hayattır. Bunun gündelik hayatta ne manaya geldiğini sebep sonuç ilişkileriyle detaylandıralım.

Tanımlanmış çekici kalıbının ölçümlenmiş gücü onun doğruluk derecesiyle doğrudan bağlantılı olduğu için hakikatle doğru olmayı, yapıcıyla yıkıcıyı, pratik ve verimli olanla kullanışsız ve ziyan olanı birbirinden net olarak ayırmak mümkündür. Güdü, gündem ve hedefi herhangi bir proje veya bireylerin kendilerinde tespit edebiliriz. Kurt, koyun postunda daha fazla saklanamaz.

Gördüğümüz gibi bilinç doğruyla yalan arasındaki farka muhakkak tepki verir. Bunun sağlamasını ânında yapabilirsiniz, gerçek yaşınızı söyleyebilirsiniz ve kolunuz güç kazanır, yaşınız hakkında yalan söylersiniz ve kolunuz güç kaybeder. (Diyelim 43 yaşındasınız.) “43 yaşındayım.” Uzatmış olduğunuz kolunuzu aşağı doğru bastıran birine karşı güçlü durursunuz. Şimdi de “45 yaşındayım.” Kolunuz ânında zayıf düşer. Tıpkı bir bilgisayar gibi bilinciniz de basitçe 0 ve 1, doğru

ve yanlış şekilde cevap verir. (Süreç sırasındaki belirsizlikler sorgulama yöntemiyle ilgilidir, cevap mekanizmasıyla değil. 2. Bölüm, Ek C ve aşağıya bakınız.)

Herhangi bir önerme, inanç sistemi veya müktesebatın doğruluk derecesini tespit edebiliriz. Her cümle, paragraf, bölüm veya elinizdeki dahil bütün bir kitabın doğruluğunu kesin bir biçimde ölçebiliriz.¹ Artık toplumsal hareketler ve tarihe dair daha önce mümkün olmayan bir perspektife sahibiz. Siyasal araştırma artık şimdiki zamanla sınırlı değil. Ölçümleme yapmak üzere geçmişe bakabiliriz, mesela Gorbaçov'u Stalin, Troçki, Lenin ve diğerleriyle kıyaslayabiliriz.

Kinesiyoloji, tüm bu alıştırmalarda, saklı düzeni, onun özünü meydana çıkararak aşikâr hale getirir. Sistemin kullanımı öz eğitici ve yönlendiricidir. Her bir cevabın güle oynaya, yukarıya ve faydalıya doğru yeni bir soruya götürdüğü görülecektir. Kendimizle ilgili gerçeği keşfederiz çünkü sorularımız kendi güdülerimiz, hedeflerimiz ve farkındalık düzeyimizin yansımasıdır. Her zaman cevabı değil, soruyu ölçümlemek bilgilendiricidir.

Süreci tartışırken soru sorma kalıbının bazı yönlerinin tekrar altını çizmemiz lazım. *Soru cümle yapısının kesinliği fevkalade önemlidir.* Örneğin şu şekilde sorulabilir: “Bu iyi bir karar mı?” Ama “iyi” ile ne kastediyoruz? Kim için iyi ve hangi zaman diliminde? Bu sebeple sorular son derece dikkatli bir biçimde belirlenmelidir. Bizim iyi ya da kötü olduğunu düşünmemiz tamamen öznel dir, evrenin bu konuda ne “düşündüğü” bambaşka olabilir. Soru sorarkenki güdü fazlasıyla anlamlıdır. Her zaman öncelikle “Bu soruyu sorabilir miyim?” diye sormalısınız. Cevabına hazırlıklı olmadığınız hiçbir soruyu sormayın, gerçekler halihazırda zannettiğiniz-

den çok farklı olabilir. Bu yöntemin akılsızca kullanılması duygusal rahatsızlığa yol açabilir olsa da tecrübe sorgulamaya devam etmenin bağlamı genişleterek rahatsızlığı gidereceğini göstermiştir. Diyelim ki bir genç kadın “Erkek arkadaşım dürüst” ya da “Hayatım için iyi” diyor ve cevaplar da olumsuz. Erkeğin sevgisinin bencil ve ilgisinin sömürücü olduğunu keşfeden kadın hayal kırıklığına uğrar. Ama soru yöneltmeye devam edildiğinde olay parçalarına ayrılır: “Bu ilişkinin sonu duygusal acı.” (Evet) “Bunu şimdiden bilerek kendimi pek çok dertten kurtarıyorum.” (Evet) “Bu tecrübeden ders alabilirim.” (Evet) Böylelikle soru yöneltme hattını tamamlamanın faydasını görebiliriz.

Çok daha sıradan bir düzeyde aynı yöntem, bir yatırımın temiz olup olmadığını ya da bir kuruma güvenilip güvenilemeyeceğini belirleyebilir. Sadece pazarlamada değil, aynı zamanda tıbbi araştırma ya da mühendislik alanındaki yeni gelişmelerin potansiyelini büyük bir kesinlikle öngörebiliriz. Büyük petrol tankerlerinde kullanılan güvenlik önlemlerini kontrol edebiliriz. Askeri stratejinin uygunluğunu önceden değerlendirebiliriz. Kimin yönetmeye yetkin olup olmadığını tespit edebilir, devlet adamıyla basit siyasetçi arasındaki farkı ayırt edebiliriz. Bir medya etkinliğinde röportajı yapanın mı, görüşülen kişinin mi doğruyu söylediğini ve eğer doğruyu söylüyorlarsa dile getirilen doğrunun derecesini bir çırpıda anlayabiliriz. (Eğer bunu haber saati sırasında deneyecek olursanız bazı durumlarda topluma mal olmuş herkesin yalan söylediğini görerek şoke olabilirsiniz.)

Bunun iyi bir ikinci el araba olup olmadığını mı anlamak istiyorsunuz? Kolay. Satıcının doğru söyleyip söylemediğini? Basit. Yeni ilgi duymaya başladığınız birinin sağlam pabuç

olup olmadığını? Bu güvenilir bir ürün mü? Bu güvenilir bir eleman mı? Yeni bir cihazın emniyet düzeyi nedir? Bu cihaz başarılı mı olacak, batacak mı? Belirli bir doktor ya da avukatın dürüstlük, maharet ve yeterlik düzeyi nedir? En iyi terapist, öğretmen, koç, tamirci, oto tamircisi ya da dişçi kimdir? Belirli devlet dairelerinin görevlerini layıkıyla yerine getirmesi için gereken bilinç düzeyi nedir, mevcut memurların düzeyi nedir?

Doğruyla yalanı ânında ayırt edebilme kabiliyeti toplum için o denli olağanüstü bir potansiyel değere sahip ki araştırmamızda bazı belirgin pratik uygulamaları kâğıda dökmenin ve doğrulamanın uygun olacağını düşündük.

Güncel ve Tarihsel Olaylar

Yöntem, doğru kanıtla yanlış olanı ânında ayırabildiği için olgusal anlaşmazlıkları ortadan kaldırabilir – örneğin faille-
rin kimliği ya da kayıp bir kişinin nerede olduğu. Haber değeri taşıyan olayların ardındaki gerçek de ortaya çıkarılabilir. Güncel olaylarda kurban ya da itham eden tarafların suçluluğu veya masumiyetinden, tarihsel komplo teorilerinin geçerliliği ya da Amelia Earhart hikâyesi veya Lindbergh bebeğinin kaçırılması gibi çözülmemiş gizemli olaylara kadar. Senato oturumlarında verilen ifadeler ve basında yer alan haberler saniyeler içinde doğrulanabilir. Bu tekniği kullanarak örneğin hapse düşmüş önemli bir sporcunun aslında suçsuz olduğu ve onu suçlayan kişinin yalan söylediği meydana çıkarılabilir. Yakın zamanda gerçekleşmiş bir başka mühim vakada ise suçlayan taraf doğruyu söylerken suçlu kişi hâlâ aynı makamda oturmaya devam etmektedir.

Sağlık Araştırması

Bazı hastalıkların kökünü kurutma ya da tedavisini bulmadaki başarısızlığın sebebi çoğu zaman aklın kendi kendini kısıtlamasıdır. Yanlış cevaplar sıklıkla gerçek sebeplerin araştırılmasına engel olur. Mesela, sigaranın kansere yol açtığı kesin olarak biliniyor, buna mukabil araştırmamızda organik tütün kinesiyolojik olarak güçlü ve ticari tütün ise zayıf olarak ölçülmüştür. 1957'den önce tütün kanserojen olarak bilinmiyordu ama bu tarihte üretiminde kullanılmaya başlanan kimyasallar yüzünden şimdi öyle olduğu biliniyor. Sigara içenlerin akciğer kanserine yönelik başka çözümler var. *Science (Bilim)* dergisinde 1995'te yayımlanan araştırmaya göre günde 1 gr C vitamini sigara içenlerdeki hücre tahribatını önüyor. Ama esas çözüm üretim sürecinde kullanılan kanserojen kimyasalları tespit edip devreden çıkarmak.

Ceza Yargılaması ve Polis İşi

Soruşturulmakta olan her vaka için tanığın yalan söyleyip söylemediğini bilmenin önemi aşikâr. Ama savcılığın delilleri saklayıp saklamadığını ya da jürinin ayartılıp ayartılmadığını (hatta delilleri değerlendirmeye yetkin olup olmadığını) ortaya çıkarmak da bir o kadar önemli.

Tekniğin en ilginç uygulamalarından biri, ortada hiçbir tanığın olmadığı, sadece suçlayanın sözüne karşılık suçlananınkinin bulunduğu suçlar. Tanınmış şahsiyetlere karşı yöneltilen cinsel suç iddiaları buna iyi bir örnektir. Topluma mal olmuş kişiler siyasi güdümlü kişilik katli için kolay hedeflerdir ve sanıkların sırf suçlanmış oldukları için medya tarafından sanki suçları sabitlenmiş gibi muamele gördüğü toplumumuzda, onların da en az suçlayan taraf kadar toplumsal korumaya ihtiyacı vardır.

İstatistik ve Metodoloji: Zamandan Tasarruf

Dakikalar içerisinde ayırt edilebilecek olanın kanıtlanması için veri toplamaya büyük miktarlarda para ve zaman harcanıyor. Mesela şüpheli olana kinesiyolojik yöntemin geçerliliğini “kanıtlamak” için şu işlem uygulanması gerekti: (1) Toplam 360 denekten oluşan 15 grup hem pozitif hem negatif uyarıcılarla deneye tabi tutuldu (istatistiki analiz $p \leq .001$ olduğunu gösterdi); (2) 3.293 gönüllüden oluşan 7 büyük grup benzer şekilde deneye tabi tutuldu ($p \leq .001$); (3) 325 denek tek tek deneye tabi tutuldu ($p \leq .001$); (4) 616 psikiyatrik hasta tek tek ve grup olarak deneye tabi tutuldu ($p \leq .001$). Yukarıdakilerin bütününden elde edilen sonuç, sıfır hipotezinin çürütüldüğüydü. Geleneksel metodolojiler etkisizdir.

Siyaset ve Yönetim

Liderlerimiz doğruyu mu söylüyor? Siyasi bir şahsiyet ABD Anayasası’nı mı uyguluyor, yoksa kişisel çıkarları uğruna düzeni bozuyor mu? Belli bir aday peşinde olduğu makamın taleplerini yerine getirecek yeterlikte mi? Gerçekler bir resmi kurum ya da sözcü tarafından yanlış yorumlanıyor mu? Teklif edilen politika, çözmeye soyunduğu sorunu gerçekten çözebilir mi? Bunun gibi pratik meseleler artık katıyetle ele alınabilir. Siyasi münazaralar ve halka hitapların doğruluğu analiz edilebilir ve yasa teklifi daha net bir bakış açısıyla değerlendirilebilir. Uygulamaya değer programlar kesinlikle tespit edilebilir ve etkin olmayanlar kaldırılabilir.

Ticaret

Zor durumdaki bir işletme ya da sektörü teşhis etmek ve mali kaynakları tehlikeye atmadan sorunlarını halletmek

mümkündür. Bir işletmenin eksiksiz analizi, ilgili tüm birimlerin güncel ve geçmişteki müşterek motivasyon ve beceri düzeylerinin kalibrasyon değerlerinin ölçülmesiyle başlar. Sonraki adımda, başarıya ulaşmak için çeşitli departmanların hangi düzeye ulaşmaları gerektiğinin kalibrasyon değerlerine bakılabilir. Daha sonra politikalar, personel, ürünler, stoklar, reklam, pazarlama ve işe alma süreçleri de benzer biçimde değerlendirilebilir. Pahalı pazar analizlerine yatırım yapmaya gerek kalmadan çeşitli pazar stratejileri tetkik edilebilir, böylece sermaye korunur ve muazzam miktarda zaman ve enerji tasarrufu yapılmış olur.

Ticari teamülde, tıpkı siyasette olduğu gibi gerçek oldukça muğlak bir konumdadır. Evrensel olarak kabul edilmiş, üstü kapalı anlayışa göre avantaj elde etmek için söylenenler dürüstlük standartlarına uymayabilir. Abartılmış iddiaya ilişkin elverişli kılınmış vicdan, blöf ya da beyaz yalan, en az takım elbise ve kravat kadar piyasada giyilen üniformanın parçalarıdır. (Aslında merak uyandırıcı bir biçimde, kinesiyolojik analiz bize bir zamanlar güvendiğimiz bir kişi takım elbise ve kravata büründüğünde ona inanmaktan vazgeçmemizi bildirir!) Bu yüzden gündelik iş yaşamında pek çok uygulaması ortaya çıkar – örneğin bir fiş ya da faturanın kesin ve doğru olduğunu belirlemek. Şişirilmiş bir hesap her müfettişin kolunun zayıf düşmesine sebep olur, düşük kalite veya işçilikte olduğu gibi. Sahte ve düzmece taklitler kolayca saptanabilir; gerçek çek ile sahtesi, değerli taş ile sahtesi ayırt edilebilir.

Bilim ve Araştırma

Herhangi bir bilimsel makale, deney veya teorinin doğruluk düzeyinin kolayca belirlenebilmesi bilim camiası ve

toplum için önemli bir potansiyel kazançtır. Belli bir yönde yürütülen soruşturmadan elde edilecek faydalar, aynı değişik araştırma yollarının faydaları gibi peşinen saptanabilir. Araştırma projelerinin ekonomisiyle birlikte araştırmacıların ve ekipmanın yetilerinin incelenmesi, aynı şekilde pratik açıdan önemlidir.

Hassas unsur analizi bir sistemde asgari çabayla azami sonuç elde etmenin mümkün olduğu noktayı tespit edebilir. Tüm karmaşık ve belirsiz değişkenleriyle bilgisayar simülasyonu, gelişmeleri öngörmek ve alternatif önermeleri incelemek için başvurulmuş günümüzün en ileri yöntemidir. Bununla birlikte mantık devrelerinde kendiliğinden mevcut olan kısıtlamalar, dünyanın en ileri bilgisayarı olan insan sinir sisteminin kinesiyolojik kullanımıyla bertaraf edilebilir. Kuantum yerbilmezliği her bir sorunun cevabının her yerde bulunmasını garantiler ancak bu olgusal gerçeğin kendisi herhangi bir konvansiyonel bilgisayarın kavrama yeteneği ya da yeterliliğinin ötesindedir.

Klinik Çalışma

Tıpta gerek teşhislerin isabetliliği, gerek tedavilerin etkinliği ölçülebilir. Bu yöntem, herhangi bir bozukluğun etiyolojisinin hızla meydana çıkarılabildiği psikolojik sorunlar bakımından da değerlidir. Çocuklukta uğranılan cinsel istismara dair sözde bastırılmış çocukluk anılarının tetkiki tartışmalı bir araştırma konusudur. Gerçek, telkin sonucu ortaya çıkarılan yalan “hatıralardan” hızla ayrıştırılabilir. Freud karşılaştığı çocuklukta başa gelmiş ensest vakalarının çoğunun histerik kaynaklı olduğu sonucuna varmış ve bunlara inanmaktan vazgeçmişti. Ne var ki sonradan ortaya çıkan araş-

tırmacılar bu hastaların beyanlarının doğru olduğunu iddia ettiler. Konuyla ilgili yürütülen sonraki araştırmalar, hastaların beyanlarının doğru olduğuna dair raporların kendilerinin yanlış olduğunu gösterdi.

Kinesiyolojik deney, çift-kör araştırmada kendiliğinden bulunan ve önlemesi gereken hatayı bizzat meydana getirebilen tasarımsal kısıtlamaların ötesine geçebildiği için klinik değerlendirmeleri ve denetimli bilimsel incelemeyi desteklemekte kullanılır. İstatistik, gerçeğin yerine geçemez ve biyo-davranışsal olayların karmaşasında yakın öncüller göstermelik etkenler olarak kolaylıkla sınıflandırılabilir. Gerçek “etken” pekâlâ da saklı bir çekici alandan doğru geleceğin çekimi olabilir (karma).

Eğitim

Son derece etkili bir alıştırma, kişinin kitaplığındaki kitapları değerlendirerek yapılabilir. Tek yapmanız gereken, kitapları karın boşluğunuzun üstünde tutarken birinin kas gücünüzü ölçmesidir. Bunu yaptığınızda kitaplarınız iki yığın halinde ayrılacak: doğru ve yanlış olanlar; ikisinin arasındaki farklılıklara kafa yormak pek çok şeyi açığa çıkarabilir – deneklerin çoğu hayatlarının en kıymetli tecrübelerinden biri olduğunu görmüştür. (Bazısı da aldıkları ders iyice pekişsin diye kitap yığınlarını uzun zaman öylece bırakmıştır.)

Müzik koleksiyonuyla aynı şeyi uygulamak da eşit ölçüde aydınlatıcıdır. Negatif grupta saldırgan ve seksist rap ve heavy metal rock yer alır. Pozitif grupta ise klasik müzik, klasik rock (Beatles dahil), folk müziğin büyük bir bölümü, reggae, baladlar, vb. yer alır.

Maneviyat

Bu bölüm, bu gerecin öncelikle laik kullanımlarıyla ilgilenmekle birlikte yöntemin uygulamalarının son derece tinsel olabileceğini de belirtmemiz gerekiyor. Söz gelimi birbiriyle çakışan şu önermeleri test edebiliriz: “Ben bir bedenim” ve “Bir bedene sahibim”. Bu noktadan sonra yöneltilecek uygun sorular kişinin en temel korkularını çözüme kavuşturabilir. Kişinin kendisiyle ilgili tüm kısıtlayıcı tanımlamaları korku yaratır çünkü kırılganlığa yol açarlar. Algılarımız, sırası geldiğinde kısıtlamalarımızla özdeşleşmekle nitelenen öztanımlamalarımız yüzünden temelde çarpılır. *Ben* “şuyum” düşüncesine saplanıp kaldığımızda hata meydana gelir. Kişinin “şu” *olmaktansa* “şuna” *sahip olduğunu* ya da “şunu” *yaptığını* gördüğümüzde hakikat gözler önüne serilir.

Akıl ya da beden “olmak” yerine bir beden ve akla “sahip olduğunu” fark etmek büyük bir özgürlük sağlar. Diğer tüm korkuların altında yatmakta olan ölüm korkusu aşıldığında, hayat dönüştürülmüş bir deneyim haline gelir. Pek az kişi korku nedir bilmeden yaşamının ne demek olduğunu bilir – ama varoluşun anlam ve gayesi şeffaflaştıkça korkunun ötesinde sevinç yatmaktadır. Farkındalık oluştuğunda hayat zahmetsiz hale gelir ve acı veren şeyler yok olur; acı çekmek, bağlandığımız şeylere karşılık ödediğimiz bedelden başka bir şey değildir.

Ruhsal arayışlarda bile deneysel sorunlar için içine girer. Ruhani öğretmenler konusunda Amerikalılar, biraz da ruhsal arayış içerisine girmeleri daha eski kültürlerinki gibi çok eskilere dayanmadığı için inanılmaz naiftir. Dünyanın sahte gurularla dolu olduğu Hindistan’da çok iyi bilinir ancak bu sinizme Amerikalılar kolay kolay ulaşamazlar. Hindistan’dan etkileyici sunuşlarıyla tekrar tekrar taklitler çıkar ve çocuksu

bir güvenle evlerini ve yuvalarını terk edip mal varlıklarını satarak kaçınılmaz hayal kırıklığıyla sonuçlanacak bir yolda karizmatik ruhani dolandırıcısının peşine düşen naif Batılı maneviyat heveslilerini oyuna getirir. Bu “guruların” bazı-
larının feraseti baş döndürücü olabilir, inandırıcı samimiyet taklit etme yetenekleri parmak ısırtır; kimi zaman maneviyat arayışında en bilgili olanları bile dolandırabilirler. Bu ruhsal baştan çıkarmadır. Parlak bir ambalaj içerisinde birbirine karışmış hakikat ve yalandan oluşan bir karışım halinde sunulan öğretiler, kişi doğruluklarının yalan bir bağlamda çarpıtıldığını fark edemezse kulağa geçerli gelmeye başlar.

Medya budalası bu düzenbazların itibar görmediği ve eve dönecek olurlarsa ev hapsine mahkûm edildiği Hindistan’da, bu gibi ruhsal istismar düzenli olarak ifşa edilir. Böyle sözde “öğretmenler” müthiş bir acıya ve trajediye uğratabilir. Klinik uygulamalarda en katastrofik depresyonlar, manevi olarak kandırılıp tecavüze uğradıklarını anlayan kişilerde görülmüş-tür. Böylesi bir hayal kırıklığı ve acı hayattaki diğer kayıpların yol açtığına kıyasla çok daha şiddetlidir ve iyileşme her zaman için mümkün olmamıştır.

Tüm sahte peygamberlerin cazibesi ikna kabiliyetlerindedir. Ama burada anlatılan deney yöntemi bu gibi aldatmalara karşı sağlam bir tedbir olanağı sağlar. Televizyona çıkan evangelistleri sesi kısık vaziyette seyrederken birinin size deney uygulaması öğretici olacaktır. Sahte gurular da insanların çarpıcı biçimde zayıf düşmesine yol açar. Adeta evren ruhsal tecavüzü özellikle vahim bir hata olarak kabul ediyor.

Peki ya hakiki öğretmen? Her şeyden önce evrensel nitelikte ayırıcı bir özellik olarak, hakiki öğretmen hiçbir zaman kim-senin hayatını hiçbir biçimde kontrol etmez – bunun yerine

bilincin nasıl geliştirildiğini izah eder. Ama deney yaptığımızda, dünyaca ünlü Nobel Barış Ödülü sahibi Rahibe Teresa'nın kalibrasyon değerinin 710 ve 1950'de ölen tanınmış Hindistanlı ruhani aziz Ramana Maharshi'nin 720 olduğunu görürüz. (On altı yaşında aydınlanma haline girdi, yaşadığı dağdan ayrılmadı ve para, prestij ve takipçilerden kaçınarak tüm hayatını mütevazı bir sadelik içerisinde geçirdi. Ünlü bir İngiliz yazarın aydınlanma halini tasvir eden bir yazı yazması dünyanın dört bir yanından heveslilerin akın etmesine yol açmasaydı anonim kalabilirdi.)²

Ruhsal dolandırıcılığa medyum ve psişikler dünyasında çok rastlanır. Bu medyumların “öte taraftaki” sözümona “kaynakları” kadar dile getirdiklerinin doğruluğunu da kontrol etmek aydınlatıcıdır. Bazen şaşırtıcı derecede doğru bir şey gösterilmektedir. Kalibrasyon değeri 500 olan bir doğruluk düzeyi – kaynağı ne olursa olsun– kulak vermeye değerdir çünkü insanın dertlerinin pek çoğunun kökeninde sevmekten aciz olmak yatmaktadır. 500 düzeyinin ötesinde maddi varlık ve dünyevi ihtiyaçlar bağıntısız hale gelir, bu yüzden hakiki öğretmenler maddi kazanç peşinde ne koşarlar ne de arzularlar.

Sistemin uygun kullanımı her zaman kendini keşfetmeye ve gelişmeye götürecektir. Eninde sonunda, hepimizin insan doğasının dezavantajlarıyla başa çıkmak zorunda olduğumuzu görmemiz, herkese karşı şefkat duymamıza yol açabilir. Herkesin sakat olduğu bir taraf vardır ve yine herkes evrim yolunda bir yerlerdedir, kimi önümüzde, kimi bizden geride. Yürüyüp geride bıraktığımız basamaklarda hayatın geçmiş dersleri ve önümüzde de yeni öğretiler var.

Hakikaten, suçlu hissedecek ya da suçlayacak hiçbir şey yoktur. Nefret edecek kimse yoktur ama sakınılması iyi ola-

cak şeyler vardır ve böylesi çıkmaz sokaklar gitgide daha belirgin hale gelecektir. Herkes kendi bilinç düzeyini seçmiştir ve herhangi bir zamanda başka türlüünü yapmış olmaları da söz konusu olamazdı. “Oraya” ancak “buradan” ulaşabiliriz. Her sıçramanın oluşması için bir platform ihtiyacı vardır. Acı, gelişmeye önayak olmak için vardır; biriken etkisi sonunda bizi yeni bir istikamete doğru yönlendirir, yine de bu mekanizma çok yavaş işleyebilmektedir. Bir ders alınana kadar kaç defa dibe vurmak gerekir? Belki de binlerce defa, ki bu da insanın, kavranamayacak kadar uçsuz bucaksız olan, çektiği acıya karşılık gelir. Medeniyet ileriye doğru yavaşça, santim santim yol alır.

Bu yöntemi toplumumuzun günah keçilerini yeniden değerlendirmek için kullanmak ilginç bir alıştırma – örneğin Birleşmiş Milletler’in mevcut gücünün kalibrasyon değerini ölçmek ve yapmak üzere tasarlandığı işi başarıyla ifa etmek için gereken düzeyin ne olduğunu sorgulamak. Bu gibi çelişkilerin yalın rakamlarla açıkça ifade edildiğini gördüğümüzde kendimizi topa tutmaktan ve kendilerinden beklenen görevleri yerine getirmek için gerekli güce sahip olmadıklarını görerek kurumları suçlamaktan vazgeçebiliriz. Anlayışla birlikte suçluluk kadar suçlama da kaybolur. Hüküm vermenin kendini mahkûm etmekten ibaret olduğu meydana çıkar ve bunu anladığımızda hayatın mahiyetine dair daha geniş bir kavrayışa kavuşuruz.

İncitici olan gün ışığına çıkartıldığında, zarar verme yetisini kaybeder. Ve artık hiçbir şeyin saklı kalmasına gerek yoktur. Her düşünce, eylem, karar veya his hayatın birbirine kenetlenmiş, birbirini dengeleyen ve sürekli hareket eden enerji alanlarında girdap oluşturarak tüm zamanlar için kalıcı bir kayıt bırakır. Bu fikre ilk kapıldığımızda farkındalık göz korkutucu

olabilir ancak hızlı gelişme için atlama tahtası haline gelir.

Bu birbirine bağlanmış evrende, özel hayatımızdaki her gelişme herkes için dünyanın bütününün ilerleme kaydetmesine yol açar. İnsanoğlunun kolektif bilinç düzeyinde yüzdüğümüz için kattığımız her artı bize geri döner. Hayattan faydalanmak için gösterdiğimiz çabalarla müşterek kaldırma etkisine katkıda bulunuruz. Hayattan faydalanmak için yaptıklarımız, hepimiz hayat denen bütüne dahil olduğumuz için otomatik olarak hepimize fayda sağlar. Hayat *biziz*. “Senin için iyi olan benim için de iyidir” bilimsel bir gerçektir.

Kişinin kendisine ve yaşayan her şeye karşı gösterdiği yalın nezaket, dönüştürücü kuvvetlerin en güçlüsüdür. Geri tepmez, dezavantajları yoktur ve hiçbir zaman kayıp ya da kedere yol açmaz. Kişinin kendi gerçek gücünü hiçbir şeye mal olmadan artırır. Ama azami güce ulaşmak için bahsi geçen nezaket hiçbir istisnaya müsaade etmediği gibi çıkarıcı kazanç ya da mükâfat beklentisiyle de davranılamaz.

“Armutun dibine düştüğü” ve “tencerenin yuvarlanıp kapağını bulduğu” bir evrende biz de koyverdiklerimizi kendimize çekeriz. Önceden tahmin edilmemiş sonuçlar doğabilir. Mesele asansörcüye nazik davranırız ve bir yıl sonra ıssız bir otolyolda hiç tanımadığımız bir yabancı bize yardım eder. Gözlemlenebilir bir “bu”, gözlemlenebilir bir “şu”ya sebep olmaz. Aslında, bunun yerine güdü ya da davranıştaki bir değişim, daha sonra olumlu tepkilerin oluşması ihtimalini artıracak bir alanda hareket eder. İçsel görevimiz tıpkı canımız istediğinde para çekemediğimiz bir banka hesabı açmaya benzer. Birikimlerin tasarrufu, bu gücü gerisin geri hayatlarımıza salması bir kıvılcıma bakan incelikli bir enerji alanıyla belirlenir.

Dickens’in *Bir Noel Şarkısı* hepimizin hayat hikâyesidir.

Hepimiz Scrooge, hepimiz Tiny Tim’izdir. Hepimiz bazı alanlarda hem bencil hem yavandır. Hepimiz Bob Cratchit gibi kurban ve hepimiz Scrooge’a kadeh kaldırmayı reddeden Bayan Cratchit kadar kızgın bir şekilde ahlakçıyızdır. Geçmiş Noel’in hayaleti hayatımıza dadanır, Gelecek Noellerin ruhu bizi hem kendimizin, hem başkalarının varoluşunu yükseltecek tercihlerde bulunmaya çağırır. (Bu arada Noel’in enerji düzeyinin kalibrasyon değerini ölçersek onun gücünün insan kalbinde yattığı aşikâr hale gelir.)

Bütün sorgulama yolları aynı nihai cevaba çıkar. Hiçbir şeyin saklı olmadığı ve hakikatin apaçık biçimde her yerde olduğunun keşfi en basit günlük meseleler ve insanoğlunun kaderiyle ilgili aydınlanmanın anahtarıdır. Gündelik hayatlarımızı inceleme sürecinde bütün korkularımızın yalanlara dayandığını görebiliriz. Görünür olan ve olmayan her şeyin iyileşmesi için yalanın yerine doğruyu koymak hayati önem taşımaktadır.

Ve soru soran herkes eninde sonunda son bir soruya ulaşır – soruların en büyüğü: Kimim ben?

8. BÖLÜM

Gücün Kaynağı

Araştırmamızın nihai amacı akademik ya da felsefidense kullanışlı bir anlayışa ulaşmak olmakla birlikte yine de güç ve kuvvetin kısa bir analiziyle bile belli felsefi sonuçlara varılabilir. Uygulamalı bir bakış açısı bakımından daha fazla ilerlemeden önce gücün asli kaynağının ne olduğunu ve nasıl işlediğini bilmemiz gerekiyor. Daha güçlü yanlarının açıklaması nedir? Neden kuvvet her zaman güce yenik düşer?

Bu bakımdan Bağımsızlık Beyannamesi faydalı bir çalışma olabilir. Bu belgenin kalibrasyon değeri 700'lerdedir. Cümle cümle üzerinden geçildiğinde gücünün kaynağı ortaya çıkar: Bütün insanların eşit yaratıldığı ve insan haklarının doğuştan var olduğu ve geri alınamaz olduğu kavramı. İlginçtir ki bu, Mahatma Gandhi'nin gücünün de kaynağıdır.

İncelediğimizde gücün anlamdan doğduğunu görürüz. Güdü ve ilkelerle alakalıdır. Güç, her zaman hayatın anlamını desteklemekle ilişkilidir. İnsan doğasında var olan ve soylu dediğimize hitap eder, bunun tam tersi kuvvet ise kaba dediğimize. Güç yükselten, itibar eden ve soylulaştırana hitap eder. Kuvvet her zaman gerekçelendirilmeli iken gücün hiçbir mazerete ihtiyacı yoktur. Kuvvet kısmiyle, güç bütünle ilişkilidir.

Kuvvetin doğasını tahlil ettiğimizde neden sürekli güce yenik düşmesi gerektiği rahatça görünür, ki bu temel fizik kurallarının biriyle de uyumludur. Kuvvet otomatik olarak karşıt kuvvet yarattığı için etkisi doğası gereği kısıtlıdır. Kuvvetin bir hareket olduğunu söyleyebiliriz. Dirence karşı buradan oraya gider (ya da gitmeye çalışır). Buna mukabil güç

hareketsiz durur. Adeta hareket etmeyen bir durma alanıdır. Örneğin yerçekimi hiçbir şeye karşı hareket etmez. Gücü alanında bulunan tüm nesneleri hareket ettirir ama yerçekimi alanının kendisi hareket etmez.

Kuvvet her zaman bir şeye karşı hareket ederken güç hiçbir şeye karşı hareket halinde değildir. Kuvvet doğası gereği noksandır ve bu yüzden sürekli olarak enerjiyle beslenmelidir. Güç bizatihi bütün ve tamdır ve kendi dışında hiçbir şeye ihtiyaç duymaz. Hiçbir talepte bulunmaz, hiçbir şeye ihtiyacı yoktur. Kuvvet, doymak bilmez iştahı sayesinde sürekli tüketir. Tam tersi güç enerji verir, çıkarır, tedarik eder ve destek olur. Güç hayat ve enerji verir. Kuvvet bunları alıp götürür. Gücün şefkatle ilişkili olduğunu ve kendimizle ilgili olumlu hissetmemizi sağladığını fark ederiz. Kuvvet peşin hükümlülükle ilişkilidir ve kendimizle ilgili kötü hissetmemizi sağlamaya meyillidir.

Kuvvet her zaman karşıt kuvvet doğurduğundan, etkisi de birleştirmek bir yana kutuplaştırmak yönündedir. Kutuplaşma daima anlaşmazlığa işaret eder ve bu yüzden de bedeli her zaman yüksektir. Kuvvet kutuplaşmayı kışkırttığı için kaçınılmaz biçimde kazanma/kaybetme ikiliği yaratır ve kaybeden bir taraf her zaman olduğu için sürekli düşmanlar yaratılır. Mütemadiyen düşmanlarla karşı karşıya olunca kuvvetin sürekli savunmada olması icap eder. İster pazarda olsun, ister siyasette ya da uluslararası ilişkilerde, savunmacılık her durumda masraflıdır.

Gücün kaynağını ararken anlamla ilişkili olduğunun ve bu anlamın hayatın önemiyle alakalı olduğunun farkına varmıştık. Kuvvet katı, bağımlı ve tartışmaya açıktır. Kanıt ve desteğe gereksinim duyar. Gelgelelim gücün kaynakları tartışma

götürmez ve kanıtlara tabi değildir. Aşikâr olan tartışmaya açık değildir. Sağlık hastalıktan, hayat ölümden daha önemlidir, şeref haysiyetsizliğe, inanç ve itimat ise şüphe ve sinizme ve yapıcı olan da yıkıcıya tercih edilir – bunların hepsi kanıta tabi olmayan aşikâr önermelerdir. En sonunda bir güç kaynağına ilişkin tek söyleyebileceğimiz onun sadece “olduğudur”.

Her medeniyet kendine has ilkelerle tanımlanır. Bir medeniyetin ilkeleri soylu ise başarı kazanır, ilkeleri bencil ise kazanamaz. Terim olarak “ilkeler” kulağa soyut gelebilir ama ilkelerin sonuçları oldukça somuttur. İlkeleri incelersek bilinç içerisinde gözle görülmez bir âlemde bulunduklarını görürüz. Dünyadan dürüstlük örnekleri verebileceğimiz halde, medeniyetin merkezinde yer alan düzenleyici bir ilke olarak dürüstlük dediğimiz, dış dünyada kendi başına var olmaz. Gerçek güç bilinçten zuhur eder, gördüğümüz görünmez olanın gözle görülebilir bir tezahürüdür.

Gurur, gayenin asaleti, hayat kalitesi için fedakârlık – bunların hepsinin ilham verici olduğu ve hayata anlam kattığı addedilir. Ama fiziksel dünyada bizi hakikaten esinlendiren, bizim için güçlü anlamlar taşıyan kavramları simgeleyen şeylerdir. Bu semboller güdülerimizi soyut ilkelere göre uyarlar. Bir sembol zaten bilincimizde yer etmiş ilke yüzünden büyük güç toplayabilir.

Anlam o kadar önemlidir ki hayatın anlamını yitirmesi intihara götürür. Hayat anlamını yitirdiğinde önce bunalıma gireriz; hayat daha az anlamlı hale geldiği zaman ise terk ederiz. Kuvvetin geçici hedefleri vardır; bu hedeflere ulaşıldığında geriye anlamsızlığın boşluğu kalır. Öte yandan güç bizi sonsuza kadar motive eder. Örneğin, hayatımız başkalarının ve irtibat içinde olduğumuz herkesin iyiliğini artırmaya adan-

miş ise hiçbir zaman anlamını yitirmez. Buna karşılık hayatımızın tek gayesi mali başarı ise buna ulaşıldığında ne olur? Bu orta yaşlı kadın ve erkeklerde depresyonun başlıca etiyolojisi ya da sebeplerindendir.

Boşluktan doğan hayal kırıklığının sebebi, kişinin hayatını güç kaynağı ilkelere uyduramamış olmasıdır. Günümüzün büyük müzisyenleri, bestecileri ve orkestra şeflerinin hayatı bu duruma dair iyi bir örnek teşkil eder. Üretken kariyerleri 80'li, 90'lı yaşlarına kadar devam edip, çoğu kez çocuk sahibi olup aktif ve zinde bir biçimde olgun yaşlara erenler ne sıklıkta-¹ Hayatları güzelliği yaratmaya ve vücuda getirmeye adanmıştır; güzellik bünyesinde muazzam güç barındırır ve dışa vurur. Güzellekle uyum içinde olmanın uzun ömür ve zindellikle bağlantılı olduğunu klinik olarak biliyoruz. Güzellik yaratıcılığın bir işlevi olduğu için uzun ömür yaratıcı mesleklerde yaygındır.

Ölçülebilir olmadıkça hiçbir şeyin gerçek olmadığı öncülüne dayanan indirgeyici materyalizmin felsefi pozisyonu fen bilimlerinde endemiktir. Ancak gücün kaynağı gözle görülemez, elle tutulamaz. Mantıksal deneyciliğin yanıltmacası temel öncülünde net olarak görülür. Ölçülemediği müddetçe hiçbir şeyin gerçek olmadığını söylemek halihazırda soyut bir pozisyon-
öyle değil mi? Bu önerme bizzat elle tutulup, gözle görülüp ölçülebilir olmanın yakınından bile geçmez; elle tutulabilme argümanının kendisi elle tutulamayandan türemiştir.

Böylesi bir pozisyon geçerli olsaydı bile kim gurur, şeref, aşk, sevgi ya da itibar olmadan yaşamak isterdi? Bu argümana, içler acısı çıkarımlarına rağmen değinelim.

Gücün elle tutulur bir dayanağı var mıdır? Sadece tanımlanamaz, gizemli, felsefi, manevi veya soyuttan mı ileri gelir? Güç

hakkında daha fazla bilebileceğimiz ve yalnızca, bilgisayarlarla donanmış gelişkinliği göz önüne alınmadığında mekanik ölçümler sistemi olmaktan öteye gidemeyen, sol beyinli dünyaya uyumlu olanlara anlamlı gelecek bir şey var mıdır?

Daha fazla ilerlemeden dünyanın en ileri yapay zekâlı makinelerinin sevinç ya da mutluluğu hissetmekten aciz olduğunu kendimize hatırlatalım. Kuvvet tatmin edebilir ama sadece güç neşe katabilir. Başkalarına karşı zafer kazanmak bizi tatmin eder ama kendimize karşı zafer kazanmak sevindirir. Ama önceki bölümlerde görüldüğü gibi bu özellikler artık sadece ölçülebilmekle kalmıyor, aynı zamanda kalibrasyon değerleri de bilfiil elde edilebiliyor. Bu gerçeğin mantığa biraz daha hitap edebilmesi için ileri teorik fizikten daha kolay anlaşılabilir kavramlarla yolumuza devam edelim.

Bu kavramların altında ezilmeye hacet yok, tam tersi gündelik hayatımıza etkileri, muazzam olmakla birlikte oldukça basittir. Arabalarımızın lastiklerinden faydalanmamız için onun moleküler yapısını anlamamıza gerek yoktur. Kanıtları karmaşık ise de Einstein'ın İzafiyet Teorisi, Bell Teoremi ve daha niceleri kolay anlaşılabilir birkaç cümleyle ifade edilebilir.

Yakın zamanda tanımlanmış birkaç kavram gücün doğasını anlama açısından uygun. Biri fizikçi David Bohm'un gözle görülebilen ve görülemeyen evrenin varlığını belirten kuramı.² Bu fikir ürkütücü gelmemeli, gündelik hayattan aşına olduğumuz x-ışınları, radyo ve televizyon dalgaları ve bunun gibileri de gözle görülebilir şeyler değil. "Katlanmış" bir evren, bu gözle görülemeyen katlanmış evrenin sadece bir tezahürü olan gözle görülebilen "katlanmamış" evrene paralel seyrediyor.

Bu yüzden, örneğin, dünyanın en yüksek binasını inşa etme fikri destek görmüş ve, sonunda gözle görülebilir dünyadaki

Empire State Binası haline gelen, gözle görülmeyen bir kavram gelişmiştir. İlham yaratıcının zihninde olduğu için, katlanmış evren insan bilincine bağlıdır. Bohm, anlamın akıl ve maddeyi, madeni paranın iki yüzü gibi birbirine bağladığını söyler.³

Bir başka faydalı kavram da Rupert Sheldrake'in morfo-genetik alanlar ya da M-alanları kavramıdır.⁴ Gözle görülmeyen bu düzenleyici örüntüler, hayatın çeşitli düzeylerinde biçimler oluşturmak için enerji şablonları gibi hareket ederler. M-alanlarının ayrıklığı sayesinde bir türün birbirinin tıpatıp aynı tasvirleri oluşur. M-alanlarına benzeyen durum bilincin enerji alanlarında da mevcuttur; düşünce kalıplarının ve imgelerin temelini oluşturan bu olgu "biçimlendirici nedensellik" olarak adlandırılır. M-alanlarının öğrenmeye yardımcı olduğu görüşü geniş kapsamlı deneylerle doğrulanmıştır.⁵

Roger Bannister 1 millik mesafeyi 4 dakikanın altında koştuğunda yeni bir M-alanı yaratmış oldu. İnsan bilincinde hâkim olan düşünce sistemine göre bir insanın 1 mili koşabileceği en kısa süre 4 dakika idi. Yeni M-alanının ortaya çıkmasıyla pek çok koşucu 4 dakikanın altında rekorlar kırmaya başladı. Bu durum, ister uçuş yeteneği olsun (Wright Kardeşler tarafından yaratılan M-alanı), ister alkolizmden kurtulma olsun (Adsız Alkolikler'in kurucusu Bill W. tarafından yaratılan M-alanı), insanoğlunun yeni bir paradigmaya her girdiğinde meydana gelir. Bir M-alanı bir kez yaratıldı mı, aynı başarıyı tekrarlayan herkes o M-alanının gücünü takviye etmiş olur.

Yeni fikirlerin birbirinden dağlar kadar farklı insanların aklına aynı anda gelmesine aşinayızdır. M-alanı, bir şekilde, bir çeşit genel manyetik çekim gibi bir düzenleyici ilke vazifesi görür. M-alanının hiçbir yere gitmesine gerek yoktur. Her yerde mevcut olan sabit bir enerji alanıdır. Bir kez ortaya çık-

tı mı gözle görülmeyen evrenin her yerinde evrensel biçimde bulunan bir örüntü olarak var olur.

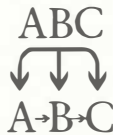
Daha detaylı ele almamız gereken bir sonraki kavram ise kaos teorisi (doğrusal olmayan dinamikler) denilen kavramdır. İlk uygulaması hava tahmini alanında olmuştur, yüzyıllardır havayla ilgili tanımlanabilir, öngörülebilir hiçbir matematiksel örüntü olamayacağı (tıpkı damlayan bir musluğun ne zaman damlayacağını kanıtlamanın, hatta bir damlanın nasıl biçimlendiğini açıklamanın matematiksel bir yolu olamayacağı gibi) yönünde görüş birliğine varılmıştı. Kaos görünürde anlamsız olan veri yığını anlamına gelir, örneğin, özünde hiçbir düzenleyici örüntü görünmeyen bir sürü nokta gibi. İleri bilgisayar teknolojisinin gelişmesiyle birlikte düzenlenmemiş gibi görünen veri içerisinde içsel düzenleyici örüntülerin varlığı bilgisayar analiziyle tespit edildi; abuk sabuk gibi duranın içinde aslında saklı bir ahenk mevcuttur.

Bu analizler, çoğu zaman huni etkisiyle, kendi üzerine katlanmış sekize benzeyen kalıpları ortaya çıkarmıştır, böylece grafik gösterim de tekrarlanabilir geometrik konfigürasyona sahip olmuş olur. Bilimin farkına vardığı mutasavvıfların yüzyıllardır iddia etmiş oldukları şeydi: Evren gerçekten de bağdaşık ve birleştiktir ve birleştirci örüntüler etrafında düzenlenmiştir.⁶

Doğrusal olmayan dinamikler evrende kaosun kesin olarak bulunmadığını, düzensizlik gibi görünenin sadece algının kısıtlamalarının bir işlevi olduğunu doğruladı. Bu sol beyinlilere rahatsızlık veren bir keşif olarak görünürken sağ beyinlilerce kerameti kendinden menkul bulundu. Yaratıcı kişiler zaten zihinlerinde gördüklerini yazar, resmini yapar, heykelini yapar ya da tasarlarlar. Mantıkla değil, hissetme kalıplarımı-

za göre hareket ederiz. Tercihlerimizi değerlere göre yaparız ve değerler içkin örüntülerle ilişkilidir.

Temel bilimlerde yaygın biçimde görülen nedensellik zinciri $A \rightarrow B \rightarrow C$ şeklindedir. Bu maddi determinizm şemasına göre hiçbir şey doğası gereği bağımsız değildir ancak başka bir şeyin sonucudur. Bu sayede kısıtlıdır, bu sistemin esas tanımlamakta olduğu kuvvet dünyasıdır. A kuvveti B kuvvetine neden olur ve bu da D sonucunu doğuracak şekilde C kuvvetine aktarılır. D ise bir başka zincirleme reaksiyonun başlangıcını teşkil eder, *ad infinitum* (sürgit). Bu, sol beyin dünyasıdır, alelade ve öngörülebilirdir. Geleneksel bilimlerin hareket noktası olan kısıtlı paradigmadır: Planlanabilir, aşına, idare edilebilir ama yaratıcı olmayan – geçmiş tarafından belirlenmiş ve bu yüzden de kısıtlanmış olan. Deha dünyası değildir ama çokları için emniyetli hissedilendir. Üretkenlik ve pratikliğin dünyasıdır. Yaratıcı insanlar için ise yavan, alelade, sönük ve kısıtlayıcıdır. Empire State Binası'nı tasarlamak başka şeydir, gerçekleştirmek ise bambaşka bir şeydir. Bir şeyi gerçekleştirmek motivasyon gerektirir. Motivasyon anlamdan doğar. Böylece daha önce gösterdiğimiz gibi gözle görülebilen ve görülemeyen dünyalar birbirine bağlıdır:

Burada gözle görülemeyen, katlanmış evren dahilinde olan ABC kavramının gözle görülebilir dünyada $A \rightarrow B \rightarrow C$ şeklinde ortaya çıkmasının etkinleştiğini görüyoruz. Böylelikle göz-

le görülebilir dünya, görülemeyence yaratılır ve bundan dolayı da geleceğin etkisi altındadır.⁷ Gözle görülemeyen kavramın somutlaşma kapasitesi özgün kavramın gücüne bağlıdır. Diyebiliriz ki sağ beyin “örüntüyü elde ederken” sol beyin “bunu görülebilir kılar”. ABC yüksek-enerjili ya da düşük-enerjili bir çekici olabilir. Anlaşıldığı kadarıyla belli kavram ve değerler diğerlerine göre çok daha büyük bir güce sahiptir. (Bu zamana kadar bilim sadece çekicilerin yüksek ya da düşük enerjiye sahip olduğunu tanımlayabilmiştir.)

Basitçe ifade edildiğinde güçlü çekici örüntüler güçlenmemize, düşük örüntüler zayıflamamıza yol açar. Bazı fikirler öylesine zayıf düşürücüdür ki sadece akıllarında olması bile deneklerin kollarını havada tutmasına mani olur. Başka kavramlar ise o denli güçlüdür ki akılda tutulduğunda deneklerin kolunu ne kadar güç harcansa da aşağı indirmek imkânsızdır. Bu, genel bir klinik gözlemdir. Güçlü örüntüler sağlıklı, zayıf örüntüler hastalık, hatta ölümle ilişkilidir. Aklınızda bağışlayıcılık varsa kolunuz son derece güçlü olacaktır. Aklınızdaki intikam ise kolunuz zayıf düşecektir.

Amaçlarımız doğrultusunda tek yapmamız gereken, gücün güçlenmemizi, kuvvetin ise zayıf düşmemizi sağladığını fark etmemizdir. Kimileri tarafından yanlışlıkla boyun eğme olarak görülen sevgi, şefkat ve bağışlama, aslında son derece güçlendiricidir. Öte taraftan, intikam, peşin hükümlülük ve suçlama kaçınılmaz biçimde zayıf düşürür. Bundan dolayı, ahlaki dürüstlüğü dikkate almaksızın uzun vadede zayıfın güçlü karşısında galip gelemeyeceği basit bir klinik olgudur. Zayıf olan kendi arzusuyla devrilir.

İnsanlık tarihi boyunca muazzam güce sahip olmuş kişiler güçlü çekicilerle bütünüyle uyuşanlar olmuştur. Tekrar tekrar,

dışa vurdukları gücün kendilerinin olmadığını veya bu güce kendilerinin sebep olmadığını dile getirmişlerdir. Hepsi de gücün kaynağını kendilerinden çok daha büyük bir şeye atfetmişlerdir.

Türümüzün tarihi boyunca tüm büyük öğretmenler, hangi dilde olursa olsun, ne zaman olursa olsun, defalarca tek bir şey öğretmiştir. Hepsi sadece şunu demiştir: Zayıf çekicileri güçlüler uğruna terk edin.

Bu çekicileri incelediğimizde bazı zayıf örüntülerin (sadece biçimsel olarak) daha güçlü örüntüleri taklit ettiğini göreceğiz ve bunlara taklitçiler diyeceğiz. Nitekim Nazi Almanya'sındaki Almanlar, Vatanseverlik gibi görünen ama aslında küçük "v" harfiyle yazılan vatanseverlik olan milliyetçilikle kandırılmıştır. Demagog veya bağınaz kişi bize taklitçileri hakikiymiş gibi satmaya çalışır. Bu maksatla demagog bolca retoriğe başvurur. Tam tersine güçle hareket edenler pek az söz söylerler.

İKİNCİ KISIM: ÇALIŞMA

9. BÖLÜM

İnsan Tutumunda Güç Örüntüleri

Yüksek ve düşük enerji örüntüleri arasında ayırım yapabilme yeteneği, çoğumuzun acılı bir deneme yanılma yoluyla öğrendiği, bir algı ve ayırım meselesidir. Başarısızlık, acı çekme ve er geç gelen hastalık zayıf örüntülerin etkisiyle olur; tam tersi başarı, mutluluk ve sağlık güçlü çekici örüntülerden ileri gelir. Bu sebeple şimdiye kadar araştırılmamış ve ilgili kriterlerinin tespiti için kalibrasyonu yapılmamış aşağıdaki çelişen çekici örüntüler listesini taramak için birkaç dakika ayırmaya değer. Bu liste tamamlama prensibiyle hareket eden öğretici bir araçtır. Birbiriyle çelişen özellik çiftlerinin derinlemesine incelenmesi bilinç yükseltici bir süreç başlatabilir ve böylece ilişkilerde, iş ilişkilerinde ve hayatın dokusunu oluşturan çeşit çeşit etkileşimin hepsinde yürürlükte olan örüntülerin farkına varabiliriz. Solda kalibrasyon değeri 200'ün üzerinde olan güçlü (pozitif) örüntüleri tanımlayan sıfatlar, sağda ise kalibrasyon değeri 200'ün altında olan zayıf (negatif) örüntüleri tanımlayan sıfatlar var.

Açık	Ketum	Empatik	Acıyan
Adil	Vicdanlı	Enerjik	Ajite
Bağışlayan	Suçlayan	Erotik	Şehvetli
Ahenkli	Bozucu	Eşit	Üstün
Ahlaklı	Kaçamaklı	Eşitlikçi	Seçkin
Anlayan	Kavrayan	Esnek	Katı
Asil	Debdebeli	Estetik	Süslü
Ayrıcalıklı	Yetki verilmiş olan	Faziletli	Namlı
Barışçıl	Dövüşken	Gamsız	Havai
Bel bağlayan	Bağımlı	Gayret eden	Mücadele eden
Besleyici	Bezdirici	Global	Yerel
Bilinçli	Farkında olmayan	Gönül alan	Eğilip bükülmeyen
Birleştirici	Bölücü	Gösterişsiz	Tepeden bakan
Bol	Aşırı	Gözü pek	Gözü kara
Canlandırıcı	Yorucu	Güçlü	Kuvvetli
Çarpışan	Rekabet eden	Güzel	Göz alıcı
Cazip	Baştan çıkarıcı	Hakikate uygun	Düzmece
Cömert	Küçük düşünen	Hassas	Çetin
Davetkâr	İsrar eden	Hatırşinas	Müsamahakâr
Değer veren	Paha biçen	Hayırsever	Müsrif
Değerini bilen	İstismar eden	Hizmet eden	Hırslı
Demokratik	Amirane	Holistik	Analitik
Deneyimli	Kinik	İlgili	Peşin hükümlü
Dengeli	Uçtaki	İlhamlı	Sıradan
Dingin	Donuk	İlkeli	Çıkarlara uygun düşen
Diplomatik	Yanıltıcı	İmkân veren	Kumanda eden
Dışa dönük	İçine kapanık	İnanan	İsrar eden
Doğal	Yapay	İnsaflı	Cezalandırıcı
Doğurgan	Kısır	İtaatkâr	Şüpheli
Dürüst	Yasal	İtimat eden	Kolayca aldatılabilen
Düşünceli davranan	Bilgiçlik taslayan	İyileştirici	Sinir bozucu
Ebedi	Geçici	İyimser	Kötümser
Eden	Elde eden	Kabul eden	İnkâr eden
Eğiten	Razı eden	Kabullenen	Reddeden
Elzem	Bariz	Kadirşinas	Haset

Kararlı	İnatçı	Sabırlı	Haris
Kasıtlı	Çıkarıcı	Sadık	Şoven
Kendinden emin . . .	Kibirli	Samimi	İşini bilen
Kendine hâkim . . .	Kendinden geçmiş	Sarsılmaz	Bocalayan
Kendini düşünmeyen	Kendi çıkarını gözetemeyen	Savunan	Saldıran
Kibar	Yaltakçı	Saygılı	Küçültücü
Maharetli	Entrikacı	Seçici	Münhasır
Maksatlı	Arzulu	Serbest	Düzenlenmiş
Manevi	Maddi	Sevinçli	Zevkli
Manidar	Önemli	Sezgili	Düz anlamlı
Memnun	Doymuş	Sivil	Resmi
Merhametli	İzin veren	Sıcak	Ateşli
Metheden	Pohpohlayan	Sorumlu	Kabahatli
Meydan okunan . .	Sekte vurulan	Spontan	Dürtüsel
Minnettar	Borçlu	Tahayyül eden . . .	Betimleyen
Mizahi	Can sıkıcı	Tarafsız	Bertaraf
Müdahil	Kafayı takmış	Tercih eden	Mecbur olan
Mükemmel	Yeterli	Teslim olan	Endişelenen
Muntazam	Düzensiz	Teşvik eden	İlleten
Müsamahalı	Önyargılı	Tutumlu	Cimri
Müşfik	Zalim	Uysal	Kafasının dikine giden
Mutabık	Lütfeden	Üzerine titreyen . .	Tahakküm eden
Mütevazı	Çekingen	Uzun vadeli	Gecikmesiz
Nazik	Kaba	Vâkıf	Dalgın
Neşeli	Manik	Vatansever	Milliyetçi
Olan	Sahip olan	Veren	Alan
Onaylayan	Tenkitçi	Verimli	Bereketli
Önde gelen	Mecbur eden	Yansız	Hakşinas
Onurlandıran	Kutsal kabul eden	Yapıcı	Yıkıcı
Otoriter	Dogmatik	Yaratıcı	Alelaide
Özgürleştirici	Kısıtlayıcı	Yardımsever	Burnunu sokan
Parlak zekâlı	Akıllı	Yetenekli	Şanslı
Paylaşımçı	İstifçi	Yüzleşen	Taciz eden
Rahat bırakan	Vazgeçmeyen	Zamansız	Gelip geçici
Rica eden	Talep eden	Zarif	Ağırbaşlı

Bu listeyi sadece baştan başa okuyarak bile siz artık eski siz olmazsınız. Birbirine zıt bu sıfatların arasındaki farklara aşınalaşmak bile kişinin içsel gücünü artırmaya başlar. Bu ayrımlar aklımızda iken daha önce hiç fark etmediğimiz şeylere dikkat etmeye başlarız. Bu keşifler meydana gelir çünkü okuyucunun da keşfedeceği gibi evren gücü kayırmaktadır.

Dahası, evren unutmaz. Karma konusu çok yönlüdür ama kim ve nasıl olunacağına dair her tercih büyük sonuçlar doğurur. Tüm tercihlerimiz çağlar boyunca yankılanır. Ölüm ânı deneyimleriyle ilgili Dannion Brinkley'in *Saved by the Light (Işıkla Kurtarıldı)* veya B.J. Eadie'nin (kalibrasyon değeri 595 olan) *Embraced by the Light (Işıkla Kucaklandı)* adlı günümüzün çok satan kitaplarında da ele alınan binlerce rapor, peydahladığımız her bir düşünce, kelime ve edimden sorumlu olduğumuzu eninde sonunda kabul etmek zorunda kalacağımızı ve başkalarının çekmesine sebep olduğumuz acıları yaşayacağımızı teyit eder. Bu bağlamda her birimiz kendi cennet veya cehennemimizi yaratırız.

Takip edeceğimiz yolları bir bir seçerken evren nefesini tutar çünkü hayatın özü olan evren son derece bilinçlidir. Her davranış, düşünce ve tercih daimi mozaîge bir parça ekler; kararlarımız bilinç evreninde dalgalanarak herkesin hayatını etkiler. Bu görüş gizemli ya da hayal mahsülü addedilmesin diye yeni kuramsal fiziğin temel ilkesini hatırdı tutalım; evrendeki her şey birbirine bağlıdır.¹

Tercihlerimiz, başkalarını etkileyen çekici örüntüler olan güçlü M-alanlarının oluşumunu pekiştirir.² Mağarada bir başına oturuyor bile olsa kişinin düşünceleri, o istese de istemese de başkalarını etkiler. Hayatı destekleyen her eylem ya da kararınız, kendinizinki dahil tüm hayatı destekler. Yarattı-

ğımız dalgalanmalar bize geri döner. Bir zamanlar metafiziksel bir önermeymiş gibi görülen, şimdi bilimsel ve doğrulanabilir bir olgu olarak yerleşmiştir.³

Evrendeki her şey tüm zamanlar boyunca kalıcı olacak belli bir dalga boyuna sahip bir enerji örüntüsü salar ve bu da nasıl yapılacağını bilenler tarafından okunur. Her kelime, edim ve niyet kalıcı bir kayıt oluşturur. Her düşünce bilinir ve ebediyen kaydedilir. Hiçbir sır yoktur, hiçbir şey saklı değildir, olmaz da. Ruhlarımız herkesin görebilmesi için zaman boyunca bütün çıplaklığıyla durur. En sonunda herkesin hayatı evrene karşı sorumludur.

10. BÖLÜM

Siyasette Güç

Güç ve kuvvet arasındaki hassas farkı ve bu ayrımın hayatlarımız üzerindeki yansımalarını daha iyi anlayabilmek için insan davranışını daha geniş bir ölçekte incelemekte fayda var. İnsan ve iktidarlar arasındaki etkileşim açık seçik pek çok örnek sunmaktadır.

Tarihe kendi bakış açımızdan baktığımızda, elbette ki özgürlüğü resmi olarak ilk kez devredilemez ve vazgeçilemez bir hak olarak tesis eden ve gelecek yüzyıllara ışık tutacak bir emsal teşkil eden Amerikan Devrimi'nin güçlü örneği karşımıza çıkar. Kalibrasyon değeri 700'e kadar çıkan ilkeler insanoğlunu uzun zamanlar boyunca etkiler. Kalem gerçekten de kılıçtan daha keskindir, zira güç zihinden doğarken, kuvvet ancak maddi dünyada yerleşmiştir.

Bununla ilgili, daha önce değindiğimiz ve yine değineceğimiz, önemli bir tarihi olay bu yüzyılda tek bir kişinin gücü sayesinde meydana geldi: 40 kilo ağırlığında bir "zenci" olan Mahatma Gandhi, o zamanlar dünyadaki en büyük kuvvet olan ve dünyanın üçte ikisine hükmeden, Britanya İmparatorluğu'nun üstesinden tek başına geldi.¹

Gandhi sadece Britanya İmparatorluğu'nu dize getirmekle kalmadı, yüzlerce yıllık sömürgecilik dramını etkili bir şekilde sona erdirdi ve bunu sadece bir ilkeyi savunarak yaptı: insanın yaradılıştan sahip olduğu haysiyet ve bağımsızlık, egemenlik ve özerklik hakkı.² Gandhi'nin görüşüne göre bu ilkenin temelinde bu hakların yaradılışının kutsallığından gelmesi yatar. Gandhi insan haklarının dünyevi bir güç tara-

fından bahşedilmediğine, yaradılışının neticesi olarak özü gereği insanın doğasında var olduğuna inanıyordu.³

Şiddet kuvvettir ve Gandhi kuvvet yerine gücün yanında olduğu için davası uğruna şiddet kullanımını yasakladı.⁴ Ve (kalibrasyon değeri 700 olarak ölçülen) evrensel ilkeleri dile getirdiği için toplumsal talepleri birleştirmeye muvaffak oldu. Toplumsal talepler böylesine birlik içinde ve evrensel ilkelerle uyuşma halinde olduğunda, neredeyse yenilmezdir. (Kalibrasyon değeri 175 olan) Sömürgecilik egemen ülkenin kendi çıkarlarına göre kuruludur. Gandhi, kişisel çıkarların kuvvetine karşı diğerkâmlılığın gücünü gözler önüne sermiştir.⁵ (Aynı ilke Güney Afrika'da Nelson Mandela tarafından çarpıcı bir biçimde ortaya konmuştur.)⁶

Güç, kuvvetin aşırı efor sarfederek bile başaramadığını kolaylıkla elde eder. Böylelikle hazır olduğumuzda bir idare biçimi olarak komünizmin, yarım yüzyıl süren ve tarihte görülmuş en meşum ve nihayetinde aciz askeri çatışmanın ardından, neredeyse hiç çaba göstermeden devrildiğini gördük. Uzun zaman boyunca çarların despot yönetimine alışmış Rus halkının siyasi saflığı, “komünizm” adı altında aslında totaliter bir diktatörlüğün kurulmuş olduğunu anlamalarını sağlayacak yurttaşlık dirayetinin gelişmesine izin vermedi. Benzer şekilde Almanlar da nasyonal sosyalizm adına iktidara yükselip gerçekte tiranlık kuran Hitler tarafından kandırılmışlardı. Siyasette kuvvetin ayrıştırıcı bir özelliği, görüş ayrılığına müsamaha göstermemesidir. Her iki yönetici de gizli polis eliyle her yere nüfuz etmiş kuvveti kullanmaya mecburdu: Milyonları ölüme mahkûm eden Stalin KGB'ye, Hitler Gestapo'ya bel bağlamıştı.

Adolf Hitler dünyanın gördüğü en büyük askeri mekanizma-

yı bir araya getirmişti. Kuvvet düzeyinde askeriyesi yenilmezdi, yine de özgürlük ve özverili fedakârlık ilkeleriyle halkın iradesini birleştiren Winston Churchill'in gösterdiği güç sayesinde, İngiliz Kanalı'nın ötesindeki küçük bir adayı yenilgiye uğratamadı. (Kalibrasyon değeri 510 olan) Churchill gücü, Hitler kuvveti temsil ediyordu.⁷ Güç ve kuvvet karşılaştığında güç her zaman eninde sonunda başarıya ulaşır; güç, uzun vadede halkın iradesine derinlemesine yerleşik ise kuvvete karşı bağışıktır.

Kuvvet baştan çıkarıcıdır çünkü belli bir cazibe yaymaktadır, bu cazibe sahte vatanseverlik, itibar ya da nüfuz kisvesi altında olabilir; tam tersine gerçek güç çoğu zaman oldukça gösterişsizdir. İkinci Dünya Savaşı'nda Nazi Almanya'sının Hava Kuvvetleri ve Silahlı SS'inden daha gösterişli ne olabilir? Bu seçkin birlikler romantizm, ayrıcalık ve stilin vücuda gelmiş haliydi ve şüphesiz ellerinin altında günün en gelişmiş silahları ve kudretlerini daha da pekiştiren *esprit de corps* (birlik ruhu) dahil muazzam bir kuvvet bulunuyordu. Ürkütücü olanın cazibesi böyledir.

Zayıf olanlar kuvvetin cazibesine kapılır, hatta onun için ölümü göze alır. Savaş kadar korkunç bir şey başka nasıl meydana gelebilir ki? Çoğu zaman kuvvet geçici olarak üstünlüğü ele geçirir ve zayıflar zayıflığın üstesinden gelmiş gibi görünenlerin cazibesine böylece kapılır. Diktatörlükler başka nasıl mümkün olabilir ki?

Kuvvetin bir özelliği kibirdir; güç tevazuyla nitelenir. Kuvvet şatafatlıdır, tüm cevapları haizdir. Güç iddiasızdır. Askeri üstünlüğüyle böbürlenlen Stalin tarihe azılı bir suçlu olarak geçti.⁸ Buna mukabil sade takım elbiseler giyen ve hatalarını itiraf eden alçakgönüllü Mihail Gorbaçov ise Nobel Barış Ödülü'ne layık görüldü.

Birçok siyasi sistem ve sosyal hareket gerçek güçle işe koyulur ama zaman geçtikçe kendi çıkarını gözetenlerce sistemin parçası haline getirilir ve sonunda gözden düşene kadar gitgide daha fazla kuvvete bel bağlamaya başlarlar. Uygarlık tarihi bunu tekrar tekrar gözler önüne serer. Komünizmin baştaki cazibesinin idealist insancılık olduğunu unutmak kolaydır, tıpkı sonunda değersiz siyasetçilerin kendine bir yer bulduğu bir sığınak haline gelmeden önce Amerikan sendika hareketinde olduğu gibi.⁹

Tartıştığımız ikilemi tam anlamıyla kavrayabilmek için siyasetçi ve devlet adamı arasındaki farkı dikkate almamız gerekiyor. Şahsi menfaatlerine göre hareket eden siyasetçiler, mevkilerini çoğu zaman kalibrasyon değeri 200'den düşük olan ikna ve retoriği kuvveti yoluyla edindikten sonra kuvvet kullanarak hüküm sürerler. Devlet adamları gerçek gücü temsil eder, ilham vererek hüküm sürer, örnek teşkil ederek öğretir ve kendinden menkul ilkeleri savunurlar. Her insanın doğasında var olan asalet duygusuna hitap eder ve onları, en iyi ifadesiyle “kalplerine” dokunarak birleştirir. Akıl kolaylıkla kandırılabilirdiği halde, kalp her zaman gerçeğin farkındadır. Aklın kısıtlı olduğu durumlarda kalp sınır tanımaz; akıl geçici olanla ilgilenirken kalp sadece kalıcı olanla meşguldür.

Kuvvet, destek toplamak ve altta yatan güdülerini gizlemek için çoğu zaman retorik, propaganda ve aldatıcı argümanlarla bel bağlar. Oysa gerçeğin bir özelliği savunmaya ihtiyaç duymaması, kerametinin kendinden menkul olmasıdır. “Her insanın eşit yaratılmış” olmasının hiçbir gerekçeye veya turturaklı ikna yöntemlerine ihtiyacı yoktur. İnsanları toplama kamplarında gaz vererek öldürmenin yanlış olduğu aşîkârdır; hiçbir tartışmaya gerek yoktur. Gerçek gücün dayandığı ilke-

lerin doğrulanmaya gereksinimi yoktur, kuvvet ise mütemadiyen buna ihtiyaç duyar – kuvvetin “gerekçeli” olup olmadığına dair tartışmalar sonsuza kadar devam eder.

Gücün hayatı destekleyen ve kuvvetin de bir kişinin ya da organizasyonun kazancı için hayatı kötüye kullanan her şeyle ilgili olduğu ortadadır. Ara bozucu olan kuvvet bu bölücülükle zayıflatırken güç birleştirir. Kuvvet kutuplaştırır. Militarist bir millete haliyle hitap eden aşırı milliyetçilik, dünyanın geri kalanını kendinden uzaklaştırır.

Kuvvet iterken güç kendine çeker. Güç birleştirdiği için dışavurumları işlerine gelmeyen fırsatçılar aleyhinde oldukları halde gerçek anlamda hiçbir düşmanı yoktur. Güç başkalarına, kuvvet kendine hizmet eder. Gerçek devlet adamları insanlara hizmet eder¹⁰, siyasetçiler kendi hırsları doğrultusunda insanları istismar eder. Devlet adamları başkalarına hizmet etmek için kendilerini feda ederler, siyasetçiler kendi menfaatleri için başkalarını feda ederler. Güç doğamızın yüksek yanlarına, kuvvet alçak yanlarına hitap eder. Kuvvet sınırlı, güç sınırsızdır.

Amaca ulaşmak için her yolun mübah olduğu yönündeki ısrarı yüzünden, kuvvet istismar adına özgürlüğe ihanet eder. Kuvvet hızlı ve kolay çözümler sunar. Güç için amaç ve ara yollar birbiriyle aynıdır ama amacın gerçekleşmesi daha fazla olgunluk, disiplin ve sabır gerektirir. Büyük liderler mutlak bütünlükleri ve bozulmamış ilkelere bağlılıkları sayesinde bizlere inanç ve güven aşırlarlar. Bu kişiler hem ilkelerinden taviz verip hem de hâlâ gücünü muhafaza etmenin mümkün olmadığıнын farkındadır. Winston Churchill’in İngiliz halkına karşı kuvvet kullanmaya hiçbir zaman ihtiyacı olmamıştır; Gorbacov tek bir defa ateş bile etmeden dünyanın en büyük siyasi

blokunda tam anlamıyla bir devrim gerçekleştirmiştir; Gandhi elini kızgınlıkla kaldırmaksızın İngiliz İmparatorluğu'nu yenilgiye uğratmıştır. Ortadoğu'daki bitmezmiş gibi görünen çekişmelerin şiddetle değil ama uzun vadede ve eninde sonunda iletişimle çözüleceğine not düşebiliriz.

Demokrasi ve Amerika Birleşik Devletleri

Demokrasi evrensel olarak en üstün yönetim biçimi olarak kabul edilir. Dünyada gitgide yükselen bir bağımsızlık çağrısı var; baskılanagelmış uluslar özgürlüğün tesis edilmesi için gerekli dersleri öğreniyorlar. Tarihçiler konvansiyonel bilimden faydalanarak bu gibi birbiri ardından gelen siyasi olayları genellikle $A \rightarrow B \rightarrow C$ nedenselliği üzerinden açıklamaya çalışıyorlar, ne var ki, bu belli ki çok daha fazla güce sahip bir şeyin birbirinin peşi sıra gözler önüne serilmesidir, ABC çekici kalıbından bir toplumun doğuşudur.

Amerika Birleşik Devletleri'nin ya da herhangi bir demokrasinin gücü, kuruluşunun temelindeki ilkelerden kaynaklanır. Böylelikle gücün kaynağını Amerika Birleşik Devletleri Anayasası, İnsan Hakları Beyannamesi, Bağımsızlık Beyannamesi gibi belgeleri ve demokrasi ruhunun en muteber ifadelerinden Gettysburg Konuşması'ni inceleyerek bulabiliriz.

Bu belgelerdeki her bir satırın izafi gücünün kalibrasyon değerini ölçersek Amerika Birleşik Devletleri hükümetinin gücünün kaynağı olan en yüksek çekici örüntüyü Bağımsızlık Beyannamesi'nde buluruz: "Tüm insanların eşit yaratıldığı, yaratanları tarafından kendilerine devredilemez ve vazgeçilemez hakların verildiği ve bunların arasında yaşam, özgürlük ve mutluluğa erişme haklarının bulunduğu gerçekleri apaçık ortadadır." (Bu ifadenin kalibrasyon değeri 700'dür.) Bu fikir-

ler Abraham Lincoln'ün bizlere bu milletin özgürlük içinde vücut bulduğunu hatırlatan Gettysburg Konuşması'nda da yer bulmuştur "...her insanın eşit yaratıldığı fikrine inanmış..." ve "Tanrı'nın yardımıyla bu millet yeniden özgür olarak doğsun ve halkın, halk tarafından ve halk için olan hükümet dünyadan silinmesin." (Aynı şekilde kalibrasyon değeri 700'dür.)

Lincoln'ün Amerikan İç Savaşı sırasındaki eylem ve ifadelerini incelersek her tür nefretten yoksun olduğunu büyük bir kesinlikle görürüz. Güneye karşı şer yerine merhamet besliyordu çünkü çarpışmanın aslında insanın yüksek ve alçak tabiatı arasında olduğunu herkesten daha iyi anlamış durumdaydı. Böylece atıfta bulunduğu "kendinden menkul gerçekleri" temsil eden kendisiydi ve ödenmesinin zorunlu olduğunu bildiği bedeller için bizzat yas tutuyordu.¹¹

Bağımsızlık Beyannamesi insan haklarının doğuştan ve devredilemez ve vazgeçilemez olduğunu, yani ne kuvvet iradesinden ileri geldiğini ne de herhangi bir hükümdar tarafından bahşedilmediğini, "bu gerçeklerin apaçık ortada olduğunu" söyler. Demokrasi yönetenin değil, yönetilenin sahip olduğu kutsal hakkı tanır. Unvan, servet ya da askeri üstünlükten ileri gelen bir hak değildir, bunun yerine insan hayatının özünde bulunan ilkeler olan özgürlük ve mutluluk peşinde olmayı tanımlayan insan tabiatının esasının engin bir ifadesidir. (Mahatma Gandhi'nin güç kaynağı Bağımsızlık Beyannamesi ve Anayasa'nın güç kaynağıyla aynı kalibrededir; hepsi de esas olarak bağımsızlık, özgürlük ve Kutsal Yüksek Güç tarafından bahşedilmesi sayesinde bütün insanların eşitliği ile ilgilidir.)¹²

İlginç biçimde, teokrasinin çekici alanının gücünü kalibrasyon değerini ölçersek yaratıcıyı en yüce otorite olarak kabul eden demokrasilerinkinden daima daha düşük olduğunu görürüz.

Bağımsızlık Beyannamesi'nin yaratıcıları ruhsal ve dinsel arasındaki ayrımı net bir biçimde belirterek feraset göstermişlerdir. Ve ikisinin güçleri arasındaki bariz farkın da rasyonel değilse bile içgüdüsel olarak bilincindedirler. Din çoğu zaman kuvvetle bağlantılıdır, bu tarihsel olarak ve günümüzde feci halde böyledir; oysa sadakat, bağımsızlık ve barış gibi ruhsal kavramlar bırakın savaşı, çekişme ve çatışmaya dahi yol açmamaktadır. Maneviyat her zaman şiddetsizlikle bağlantılıdır.

Gelgelelim, İnsan Hakları Beyannamesi'nin uygulanışını bugün inceleyecek olursak bazı alanlardaki gücünün giderek azaldığını görürüz. Makul olmayan arama ve yakalamalara maruz kalmama hakkı ve mutata olmayan ya da zalimane cezaya çarptırılmama hakkı yıllar geçtikçe şahsi menfaatler doğrultusunda aşındırılmıştır. Amerika Birleşik Devletleri Anayasası'nın ruhu, anayasaya uymayan kanunlar sık sık önerilebilir ve cılız itiraz sesleri bile yükselmeden geçirebilir hale gelecek kadar, göz göre göre karartılmıştır. Hükümet içerisinde totaliter boşluklar bulunur, toplumumuz gerek federal gerek yerel büroların açık açık gözdağı verme biçimindeki totaliter taktiklerine her zaman müsamaha göstermektedir. Maalesef, korku ve şiddet ortamına o derece alışmış durumdayız ki ülke dışındaki Amerikalılar bazı ülkelerde hükümet tehdidi ya da polis baskısı gibi şeylerin var olmamasını çok şaşırtıcı bulabiliyor.

İlkeleri şahsi menfaat uğruna çiğnemenin muazzam güçten feragat etmek anlamına geldiğini hatırlamak çok önemlidir. Örneğin, suçluları idam etmenin caydırıcı etkisi olduğu şeklinde bir rasyonalizasyon araştırıldığında çöküyor ve sonuca ulaşmak için her yol mübah değildir. İlkeleri ihlal etmenin sonuçları, cinayetin gazetelerin ön sayfalarında bile yer veril-

meyecek kadar olağan hale geldiği Amerika Birleşik Devletleri'ndeki suç istatistiklerinde göze çarpmaktadır.

İlkelerle şahsi menfaatleri birbirinden ayırmayı başaramadığımız için sıradan insan vatanseverlikle hakiki Vatanseverlik, amerikancılık ile Amerikancılık, tanrı ile Tanrı, bağımsızlık ile Bağımsızlık, özgürlük ile Özgürlük arasındaki farkı ayırt etmekten aciz. Bu yüzden “amerikancılık” beyaz ırkın üstünlüğünü savunan (kalibrasyon değeri 150 olan) grupların ve linç çetelerinin başvurduğu bir bahanedir, tıpkı tarih boyunca görülen “Tanrı” adına savaş çıkırtkanlığı gibi. Özgürlüğün yapma etme ehliyeti olarak yanlış yorumlanması bize pek çok kişinin ehliyet olarak bağımsızlık ile ilke olarak bağımsızlık arasındaki farkı bilmiyor olduğunu söylüyor.

İlkeler ve taklitçileri arasındaki farkı öğrenmek için deneyim ve eğitilmiş inuhakeme gerekiyor. Böylesi ayrımlara başvurmak modern dünyada ahlakı korumak adına gerekli ancak ahlaki belirsizliğin âdet olmaktan çıkıp bir sanat biçimine dönüştüğü gri alanlarda ise zorunludur: siyasi arenada ve günlük ticaretin döndüğü pazarlarda.

11. BÖLÜM

Pazaryerindeki Güç

İnsanın seçme özgürlüğü vardır, bu olmasaydı hiçbir yükümlülük veya sorumluluk olmazdı. Nihai seçim, aslında, yüksek enerjili çekici alanıyla mı, düşük enerjili çekici alanıyla mı uyum içerisinde olunacağına dairdir. Hükümetleri, toplumsal hareketleri ve medeniyetleri batıran zayıf çekici örüntüler düzenli olarak örgütleri ve kariyerleri de mahveder. Kişi tercihini yapar ve sonuçlarına katlanır.

Bu sonuçlar başka hiçbir alanda iş âleminde olduğu gibi çarpıcı biçimde belirgin değildir. Buna mukabil, başarısızlık da birkaç belli başlı kavram açıkça anlaşıldığında, başka hiçbir alanda bu derece kolaylıkla atlatılamaz. Ürün, şirket, reklam ya da çalışan olsun, çekici alanların kalibresi hızlıca ölçülebilir. Araştırmamız, başarısız olan işletmelerle başarılı olanlar arasındaki farkların o kadar bariz olduğunu gösterdi ki dört dörtlük kestirim doğruluğu beklentisine girebiliriz.

Zannedildiğinden çok daha sıklıkla “alıcı” –seçmen, yatırımcı ya da gerçeğin peşinde koşan biri olduğu kadar alıcı da olabilir– yüzeyde yüksek-enerjili çekici örüntü gibi görünen taklitçi örüntünün cazibesine kapılabilir. İnsanlar yüzeysel tarz ve cerbezeli sunumların büyümesine kapılır, tıpkı gümüşe yatırım yaptıktan sonra tüm pazarın hileli olduğunu fark eden naif yatırımcılar gibi. Dillere düşmüş tasarruf ve borç fiyaskoları ve failleri skandallar patlamadan çok daha önce tespit edilmiş olabilirlerdi. Bir iş yatırımının yüksek ya da düşük bir enerji kalıbıyla ilişkili olup olmadığını tetkik ederek benzer felaketler önlenabilir. Ticarete güç ve kuvvet işleyişle-

ri arasındaki farkı anladıkça bu tespitler neredeyse içgüdüsel hale gelebilir.

Walmart'ın kurucusu Sam Walton, yüksek enerjili çekici örüntülerle uyum içinde bulunmanın gücün doğmasına nasıl yol açtığına ilişkin bir model teşkil eder. Vücuda getirdiği ABC'nin $A \rightarrow B \rightarrow C$ tezahürü, hızla gelişen heybetli Walmart imparatorluğuyla sonuçlandı. (İlgili temel prensipler Vance Trimble'in *Sam Walton* kitabında tüm ayrıntılarıyla ele alınmaktadır.)¹

Bugünkü devasa mağazaların koridorlarında neredeyse hiçbir çalışan yokmuş gibi görünür, ticari itibar ve müşteri memnuniyetine dair kayıtsızlık şaşırtıcı boyutlardadır. Tam tersi Walmart çalışanları, misafirperver, sıcak ve enerjik olmak ve işyerinde insancıl bir enerji alanı yansıtmak üzere yetiştirilirler. Görevleri anlamlı ve değerlidir çünkü hizmet ekseninde hayatı ve insani değerleri desteklemeye bağlıdırlar. Tüm Walmart mağazalarında ayağınızı uzatıp dinlenebileceğiniz ve neyi alıp almayacağınıza karar verebileceğiniz alanlar vardır. Basit insani ihtiyaçlara cevap veren böyle alanların tahsis edilmesinin metrekare başına düşen brüt satış bazında safi bilimsel idari hesaplamaların üstesinden gelmesi mümkün olamazdı. Ancak böylesi bir “verimlilik” uzmanlığı, insanlara karşı sevecen olmak kadar milyonlarca müşterinin sadakatini de göz ardı etmiş olurdu. Bilgisayarlar hissedemezler; eğer *hisle- rin satın alma kararı verdirdiği* anlaşılmış olsaydı duygulara daha fazla özen gösterilirdi.

Büyük önemi haiz olmakla birlikte, çoğu zaman dikkat edilmeyen ticari bir etmen de çalışanların “aile” gibi hissetmesi – birbirlerine ve kurumlarına sadakatleridir. Bu, başarılı şirketlerde son derece önemli bir özelliktir. Kollandıklarını ve

desteklendiklerini hisseden çalışanlar müşterilerine samimi bir şekilde gülümseyenlerdir. Bu gibi bir iş ortamının bir başka özelliği de personel değişim oranının düşüklüğüdür, oysa ki soğuk ve kişisel olmayan şirketlerde personel değişimi çok hızlıdır. Çalışan eksikliği her zaman için düşük çekici enerji örüntüsünün göstergesidir. Yakın zamanda konkordato ilan eden büyük bir indirimli ilaç mağaza zincirinin kritik analizi, kasada birkaç eleman daha çalıştırmamakla tasarruf edilen birkaç doların satışlarda binlerce dolarlık düşüşe sebep olduğunu ortaya koymuştur; böylesi öngörüsüzlük düşük enerji alanlarının hâkim olduğu işletmelerde yaygındır.

Başarı kazanmak için başarı getiren temel ilkeleri kavramak ve uygulamak gerekir, sadece başarılı olanların hamlelerini taklit etmek değil. Onların yaptığını yapmak için *onların olduğu gibi* olmak gerekir. Pazar payı kazanma umuduyla Walmart'ın bazı özelliklerini taklit eden şirketler bahsi geçen özelliklerin kaynağı olan ABC ile aynı eksenı tutturmak yerine sadece $A \rightarrow B \rightarrow C$ 'yi taklit ettikleri için başarılı olamadılar.

Çekici örüntüler üzerine araştırmamız Thomas Peters ve Robert Waterman'ın birkaç büyük şirketin detaylı bir analizi olan *In Search of Excellence (Mükemmelliğin Peşinde)* adlı kitabında vardıkları sonuçlarla yakından ilintilidir.² Başarılı şirketlerin tam anlamıyla sol beyinli, bilimsel yollarla idare edilenlerin aksine, “kalbi” olanlar olduğu sonucuna vardılar. Bu çalışmayı okurken birçok pazarlama anket yönteminin yetersizliğine şaşırmmak elde değil; istatistikçiler adeta hangi soruların sorulacağını bilmiyorlar.

Analizciler, şirketlerin kazandığı milyonları saymaktan başka kazanamadıkları milyonları da hesaplayıversinler. Amerikan oto endüstrisinin düşüşü bunun iyi bir örneğidir.

Rolls-Royce veya Volkswagen Beetle'ın başarısının, kalite devamlılığı yerine planlı eskitme felsefesini benimsemenin çok büyük bir planlama hatası olduğunu kanıtladığı düşünülebilirdi. Araştırmamız, Detroit'in halihazırda tespit etmiş olduğumuz yüksek enerjili çekici örüntüleri izleyerek otomobil pazarını geri kazanabileceğini yıllar önce göstermişti. Halkın hayal gücünü yeniden ele geçirmek için gerçek anlamda yaratıcı yenilikçilik gereklidir ve yeni bir arabanın satış fiyatının yirmi bin doların üstünde olduğu düşünüldüğünde, kalite devamlılığı planlı eskitmenin yerini almalıdır.

Duyarlı bir biçimde, yatırımlarının kısa zaman içinde eskimeye yüz tutacağını bilincindeyken bu meblağları ödemeye istekli çok az Amerikalı var. Açıkça görülüyor ki değeri düşen arabanın kaybettiği şey gerçek, kalıtsal değeri değil: Cazibe ve yeniliğin şişirilmiş fiyatı gerçek değeri yansıtmıyor. Bundan yirmi yıl sonra hâlâ bir klasik ve mekanik olarak sapasağlam olacağını ve belki de kendi ödediklerinden daha da yüksek bir elden çıkarma bedeli olacağını bilince insanlar kullanılmış bir Rolls-Royce için elli bin dolar ya da daha fazlasını memnuniyetle gözden çıkaracaktır.

Araştırmamız Amerikalıların yatırımlarını korumak için arabaların gerçek değeri satış fiyatına karşılık geliyorsa ve arabalar uzun süre, tercihan ömür boyu, sorunsuz çalışıp değerini muhafaza edecek ise böylesi yüksek meblağlar ödemeye istekli olduğunu gösteriyor. (Örneğin motoru ve aktarma organları gibi parçaları kolaylıkla değiştirilebilen, ömür boyu garantisi olan modüler bir araba kesinlikle rağbet görürdü.) Çekici araştırması müşterilerin kalitenin karşılığını vermeye hazır olduğunu ve iyi ürünlerin havalı reklam numaralarına ihtiyaç duymadan kendiliğinden satıldığını ortaya koyuyor.

Doğruluk ve mükemmellik güçle aynı eksende olduğu için fazla söze gerek yok.

Kritik nokta analizinin en kârlı ve basit uygulamalarından biri reklam alanındadır. Aktardığımız basit kinesiyolojik yöntemin kullanımı bir reklam kampanyasının ya da belli bir reklamın insanları güçlü mü yaptığını, zayıf mı düşürdüğünü meydana çıkaracaktır.

Şirketler mümkün olan en geniş kitlelere ulaşmak için büyük meblağlar ödemekte ama yaygın biçimde gösterilen bir reklam izleyicileri zayıflatıp marka imajını zedelediğinde, bu strateji geri tepebilir. İnsanları güçlendiren bir reklam, ürünle ilgili hoşnutsuzluk değil, daima olumlu bir duygu uyandıracaktır. Benzer şekilde insanları zayıflatan televizyon programlarında reklam satın alan reklamcılar, ürünlerinin bu olumsuz duygularla farkına varmadan ilişkilendirildiğini görecektir. Bir reklamı detaylı biçimde analiz ederek seslendirenin sesi, oyuncunun tavırları ya da belli kelimelerin, kavramların veya sembollerin kullanımı gibi zayıflatıcı, olumsuz etkisi olan unsurları tespit edebiliriz. Bazı şirketlerin tekrar tekrar tatsız ve hatta yüz kızartıcı reklamlar üretmesi reklam ve pazarlama bölümlerinde hakim olan düşük çekici alanlarına delalet eder.

Toplum, yüzeydeki ticaret âleminin ötesinde, insani ihtiyaçlarının karşılanmasının beklendiği, takas edildiği, çalındığı, mecbur bırakıldığı ve reddedildiği sayısız pazaryeri sağlar. İhtiyaçların karşılanmasının tatmin, hayal kırıklığının ise şiddet, suç ve duygusal çalkantı doğurması hayatın basit bir gerçeğidir.

Memleketin düzenleyici kurumlarının misyonu, “toplumsal sorunların” kökünü kazımak adına ahlaki, siyah-beyaz kampanyalar yürütmek yerine insan ihtiyaçlarının karşılanmasını desteklemeye yönelik uyarlanacak olursa bu kurumlar insanlığı daha iyiye götürecek güçler haline gelebilir.

Algısal alanlar ilişkili oldukları çekici örüntüyle kısıtlıdır. Bu, belli bir durumda önem arz eden unsurları tespit etme kabiliyetinin, gözlemcinin bilinç düzeyinden ileri gelen bağlamla kısıtlı olduğu anlamına gelir. İzleyicinin güdüsü otomatik olarak ne görüldüğünü belirler, böylelikle nedensellik gözlemcinin önyargılarının marifeti olan ve durumun kendisine hiçbir şekilde etki etmeyen unsurlara atfedilir. “Durumsal ahlak” kavramı, doğru ya da yanlış davranışın bağlamı hesaba katmadan belirlenemeyeceğini aktarır. Şartları oluşturan her bir unsur resmi renklendirdikçe tüm senaryonun anlamını değiştirecek gri tonlar devreye girer.

Düşük enerjili çekici alanının bir emaresi karşıtların mücadelesidir. Güç her zaman kazan-kazan çözümüne varırken kuvvet kazan-kaybet durumları yaratır; bir grubun çıkarlarının öne sürülmesi bir diğerkinkileri ihlal ettiğinde ya da zanlının hakları kurbaninkilerle çatıştığında olduğu gibi sonuçta oluşan mücadele doğru çözümün bulunmamış olduğuna işaret eder. Yüksek enerjili çekici alanın çözümünü inceliklerle bulmanın yolu, bütün tarafları mutlu ederken uygulanabilir de olan cevabın peşinde koşmaktır. Böyle çözümler iyileştirebilir sağ beyinle peşin hükümlü sol beyinden birlikte faydalanmaktan geçer.

Bir temel prensip toplumsal pazaryerinin sorunlarını çözecek güce sahiptir: varsayılan amaçlara saldırmak yerine çözümü desteklemek. Saldırı özünde başlı başına çok zayıf

bir çekici örüntüdür (150), korku yoluyla sindirme, baskı ve sonunda ahlak çöküntüsüne yol açar. “Ahlak polisi”ne tam da bu yakışır, şehrin sokaklarını suç ormanlarına dönüştürür.

Nesnel inceleme, zorlu “toplumsal sorunların” çoğunun ya duygusallık ya da olgunlaşmamış ahlaki değerlendirme ısrarı yüzünden çözümsüz görüldüğünü ortaya koymaktadır. Bu duruşlardan hiçbirisi gerçeğe dayalı değildir ve bu yüzden bunlardan ileri gelen bütün yaklaşımlar zayıftır. Yalan hepimizi zayıf düşürür; asılsız iddialarla hareket etmek umumiyetle kuvvet kullanımına yol açar. Kuvvet hakikatin genelgeçer yedeğidir. Silah ve cop zayıflığın göstergesidir; başkalarını denetleme ihtiyacı güç yoksunluğundan ileri gelir, tıpkı gösterişin kendine güven eksikliğinden kaynaklanması gibi. Ceza şiddetin bir türü, gücün tesirsiz yedeğidir. Bizim toplumumuzda olduğu gibi ceza nadir olarak suça uygun olduğunda güç bela etkili olabilir; ceza, düşük enerji düzeyi 150’de bulunan intikama dayalıdır.

Öte yandan, insan ihtiyaçlarının çözümünü desteklemek, dinginlik sağlayan, maliyetsiz bir kararlılık yaratır; suni “soruna” saldırmak ise her zaman pahalıya patlar, üstüne üstlük toplumdan suçlu yaratır. İnsan davranışının siyah-beyaz terimlerle izah edilebileceği varsayımıyla ancak çocuksu kişiler hareket eder. Temel biyolojik ihtiyaçları ve içgüdüsel dürtüleri inkâr etmek beyhudedir. Normal cinsel boşalım yollarını engellemek yalnızca anormal yolların ortaya çıkmasına yol açar. Gücü olan çözümler suçlamadansa (150, hidet düzeyi), gerçekçi biçimde kabul düzeyine (350) dayalıdır. Mesela, bilindiği gibi Amsterdam’da şehrin bir bölümü genelevlere ayrılmıştır, pastoral bir havası vardır, caddeleri sessiz sakindir. Buenos Aires’te parkların bazı kısımları âşıklara

ayrılmıştır. Her iki ülkede de polis bu bölgelerde taciz etmek değil korumak için devriye gezer, her şey sakindir.

Daha önce de bahis konusu edilen bir başka örnek ise hükümetin madde kullanımı sorununu çözmedeki acizliğidir. Tekrar söylüyoruz, buradaki yanılğı sorunu ahlaki açıdan ele almak ve cezalandırıcı bir rol benimseyerek güçlü hareket etmektir. Baştaki kritik hata, ağır ve hafif uyuşturucular arasındaki farkı ayırt etmedeki başarısızlıktı. Ağır uyuşturucular (narkotik maddeler) bağımlılık yapar, bırakma etkileri şiddetlidir ve suçla bağlantılı olagelmıştır. Hafif uyuşturucular (keyif için alınan maddeler) bağımlılık yapmaz, bırakma ihtiyacı doğurmaz ve genellikle ilk olarak amatörler tarafından kullanılır. Hükümet hafif uyuşturucuları yasadışı kılarak zengin ve uluslararası yeni bir suç karteli yaratmış oldu. Yasaklar yürürlüğe girdiğinde sokakta ucuz ve izafi olarak zararsız uyuşturucular bulunmaz oldu ve bunların yerini hızla ağır uyuşturucu satıcılarının almasıyla büyük ölçüde uysal ve zararsız olan uyuşturucu kültürü yasadışı ve tehlikeli hale geldi.

Başarılı çözümler, çıkış yolunun olumsuzla saldırarak değil, olumluyu teşvik ederek bulunduğunu savunan güçlü prensibe dayanır. Alkolizmden kurtuluş sarhoşlukla savaşarak değil, ayıklığı tercih ederek elde edilebilir. “Tüm savaşları sona erdiren savaş” bunu yerine getirmede, getiremezdi de. “Kötü alışkanlıklara”, “uyuşturucuya” ya da geleneksel ticaretin altında gizli toplumsal pazaryerlerinde düzenli olarak değiş tokuş edilen temel insan ihtiyaçlarına karşı olanlar dahil tüm savaşlar sadece barışı tercih ederek kazanılabilir.

12. BÖLÜM

Güç ve Spor

Bilinç üzerine çalışmamız sırasında edindiğimiz kuramsal anlayış, bizlere beşeri faaliyetlerin her alanına uyarlanabilen bir bağlam sunuyor. Bunu, yaygın biçimde takip edilip izlendiği ve kapsamlı olarak kayda geçirildiği için spor üzerinden bir örnekle açıklayabiliriz. Sporun büyük kahramanları tarih boyunca en az bilim, sanat ya da başka kültürel kazanım alanlarındaki büyük şahsiyetler kadar göklere çıkarılmıştır. Spor adamları hepimiz için mükemmellik ve şampiyonluk düzeyinde ustalık olasılıklarını simgeler.

Sporun kitleleri ayağa kaldıran ve delicesine coşkulu sadakat buyuran özelliği nedir? İlk başta bunun gurur, rekabet ve zafere duyulan düşkünlük olduğunu düşünebiliriz. Ancak bu dürtüler haz ve heyecan vermekle birlikte, atletik mükemmellik sergilenildiğinde ortaya çıkan çok daha şiddetli duygular olan saygı ve huşuya tekabül edemez. Kalabalığı canlandıran, insan sınırlarının ötesine geçmek ve yeni ustalık düzeyleri elde etmek için gereken yiğit mücadelenin içgüdüsel olarak tanınmasıdır.

Yüksek bilinç düzeyleri sıklıkla sporcular tarafından da deneyimlenir. Uzun mesafe koşucularının süblim huzur ve sevinç hallerine ulaştığı belgelenmiştir. Bilincin bu yükselişi, aslında, çoğunlukla yüksek performans elde etmek için gerekli olan acı ve dermansızlığın ötesine uzun süreler boyunca geçmeyi telkin eder. Bu olgu yaygın olarak kişinin birdenbire bir performans bariyerini aşmasının ardından içinde bulunduğu faaliyetin mucizevi biçimde zahmetsiz bir hale bürünmesi, bedeninin sanki görünmez bir kuvvet tarafından

oynatılıyormuşçasına kendiliğinden zarif ve rahat bir şekilde hareket eder hale gelmesi için sınırlarını zorlaması şeklinde betimlenir. Buna eşlik eden sevinç hali başarının getirdiği heyecandan oldukça farklıdır; iç huzurunun ve hayatın her şeyiyle tevhidin verdiği sevinçtir.

Kişisel benliği aşır hayatın özü ya da ruhuna teslim olmanın, sporcunun görünürdeki beceri sınırının hemen ötesinde meydana gelmesi kayda değerdir. Görünen bariyer kişinin geçmişteki başarıları ya da “1 millik mesafenin 4 dakikada koşulması” gibi kuramsal olarak mümkün kabul edilen örneklerle ifade edilir. Roger Bannister 1 millik mesafeyi 4 dakikanın altında koşana kadar insanın bundan daha hızlı koşmasının mümkün olmadığı evrensel olarak kabul edilmekteydi; Bannister’in büyüklüğü sadece rekor kırmasında değil, mevcut paradigmayı yıkarak insan açısından mümkün olanın yeni bir örneğini oluşturmasındaydı. Yeni potansiyel düzeylerine doğru yapılan bu çıkışın insanın gayret gösterdiği her alanda karşılığı vardır; birçok farklı teşebbüste büyük başarı kazananlar başarılarını çevreleyen koşullara dair benzer açıklamalarda bulunmuşlardır.

Spor alanında kırılmış muhtelif rekorların ve sinema gibi diğer alanlardaki uğraşların kalibrasyon değerlerini ölçtük. İncelenen tüm spor konulu filmler arasında Fransız filmi *The Big Blue (Derinlik Sarhoşluğu)* en yüksek değere sahip.¹ Bu, yakın zamana kadar dünya rekorunu da elinde bulunduran, dünya derin-deniz dalış şampiyonu Fransız Jacques Mayol’un hikâyesi. Filmin kalibrasyon değeri olağanüstü bir enerji düzeyi olan 700 (yani hayatın her şeyiyle tevhit, evrensel gerçek) ve izleyicileri yüksek bir bilinç haline sokma yetisi-ne sahip; filmin gösterildiği bir sinema salonunun işletmecisi,

filmin sonunda izleyicilerin daha önce hiç görmediği ve tarif etmekte zorlandığı bir biçimde ya sessizlik içinde ya da içsel bir sevinçle ağlayarak dışarı çıktığını anlattı.

Film dünyanın en büyük derin deniz dalgıcının yüksek bilinç hallerini, ağır çekimlerden faydalanarak kusursuz bir şekilde resmediyor. Yüksek hallerde öznel bir ağır çekim, güzellik ve zarafet hissine sıkça rastlanır; zaman durmuş gibidir ve dünyanın gürültüsüne rağmen içsel bir sükût hâkimdir.

Film boyunca Jacques Mayol'un kendisini neredeyse daimi bir meditatif durumda tutan konsantrasyonunun yoğunluğuyla bu hali muhafaza ettiğini görürüz. Bu konumda sıradan insan kısıtlamalarını aşır psikolojisini değiştirerek büyük başarılar elde eder. Derine daldıkça kalp atışı yavaşlar ve kanı neredeyse (yunuslardaki gibi) sadece beynine hücum eder. Filmde, kendisi de son derece gelişmiş bir sporcu olan en iyi arkadaşı, Mayol'un başarısını tekrarlamaya çalışırken ölür çünkü bedeninin normal sınırlarını ya da gereksinimlerini aşmak için gereken bilinç düzeyine ulaşmamıştır.

Zahmetsizce ulaşılmış şefaathane öznel tecrübesi, derviş olarak bilinen ve disiplin ve yorucu idmanlar sonucunda, uzun süreler boyunca büyüleyici bir kesinlikle zahmetsizce boşlukta devinen dünyaca ünlü Sufi dansçılarıninki gibi istisnai fiziksel performans gösterilen diğer alanlarda da meydana gelir.

En gelişmiş dövüş sanatları dürtü ve prensibin olağanüstü atletik başarı için son derece önemli olduğunu açıkça göstermektedir.² Acemilere en sık tekrarlanan öğüt şudur: "Kuvvet kullanmaya çalışmaktan vazgeç."³ Bu sanatlara adanmış okullar, kontrol, idman ve gerçek güçle aynı eksende bulunan hedeflere adanmışlık yoluyla yüksek benliğin alçak benliğe karşı zafer kazanma kaygısı ağır basan ustalar yetiştirir. Yüksek

sek güce sahip bu çekici örüntülerle uyum içinde olmak disiplin uygulamakla sınırlı kalmaz, başlı başına bir yaşam biçimi haline gelir. Böylelikle prensibin gücü uygulayıcılara geçince sonuçları hayatlarının her yerinde kendini göstermeye başlar.

Atletik başarının gerçek büyüklüğünün alameti farikası her zaman tevazudur (1992 Yaz Olimpiyatları'nda kazandığı altın madalyalar sonrası Pablo Morales'in gösterdiği gibi). Onun gibi sporcular minnettarlık, içsel huşu ve performanslarının sadece kişisel gayretlerinin sonucu olmadığına –azami kişisel gayretin onları sonrasında bireysel benliklerinden daha büyük bir gücün daha da ötesine taşıdığı bir kırılma noktasına getirdiğine– dair farkındalık gösterirler. Bu, genellikle büyük benliğin şimdiye kadar tanınmamış ya da en saf haliyle tecrübe edilmemiş bir yönünün keşfi şeklinde dışa vurur.

Bir kişinin cesaretin altında yer alan enerji alanlarının herhangi biriyle güdülendiğinde zayıf düşeceğini kinesiyojoloji yoluyla gösterebiliriz. Sadece sporcuları değil, insanın başarı gösterdiği bütün alanlarda ustalaşma potansiyeli olanları düşüren Aşil'in meşhur topuğu gururdur. Kalibresi 175 olan gurur sadece zayıflatmakla kalmaz, aynı zamanda sevgi, onur ve daha yüce bir ilkeye (hatta mükemmelliğe) bağlılık olan güdüselle gücü de sağlayamaz. Güçlü bir sporcudan rakibini yenmesini veya bir yıldız olmasını veya çok para kazanmasını veya ünlü olma umudunu akılda tutmasını istersek zayıf düştüğünü ve çalışmış, kaslı kolunu asgari çabayla indirebildiğimizi görürüz. Ülkesinin ya da yaptığı sporun onurunu, sevdiği birine duyduğu bağlılığı, hatta mükemmellik uğruna azami çaba göstermenin verdiği katışıksız sevinci aklında tutan aynı sporcu güçlenir ve ne kadar çabalasak da kolunu aşağı indiremeyiz.

Böylelikle gurur veya hırsla güdülenen veya her şeyden önce rakibini yenmekle ilgilenen yarışmacı çıkış tabancasının ateşlendiği an zayıf düşecek ve başarı kazanmak için gerekli olan kesintisiz azami çabayı gösteremeyecektir. Kimi zaman bir sporcunun böyle sebeplerle kötü bir başlangıç yaptığını ama yarış ilerledikçe ve bencil hedefler unutuldukça performansının iyileştiğini görürüz. Ülkesinin, takımının ya da yaptığı sporun onuru adına yarıştığı için iyi bir çıkış yapan ama amacına yaklaştıkça kişisel zafer ya da rakibini mağlup etme beklentisi gücünü ve formunu kaybetmesine yol açtığı için yalpalayan bir sporcuda da bunun tam tersini görürüz.

Talihsiz bir dizi bilinç hali, sıralama yarışlarında rekor kırarak yeni kişisel hırslara kapılan ve final yarışında seyircinin şaşkın bakışları altında paramparça olan sporcunun başına gelendir. Yüksek performans gösteren sporculara mükemmelliklerinin kişisel bir başarı değil de insan potansiyelinin bir göstergesi olarak tüm insanlığa ait bir ödül olduğu fikri aşılırsa güç kazanırlar ve tüm karşılaşma boyunca da aynı şekilde devam ederler.

Bilinç ölçeği bir yönüyle, bencilliğin diğerkâmlığa dönüşmeye başladığı dayanak noktası 200'de olan bir ego ölçeği olarak görülebilir. Olimpik müsabakalar düzleminde 200'ün altındaki düzeylerden doğan motivasyonların gerek özel gerek toplumsal hayattaki feci sonuçları o zamanki skandallarda görülür. Olimpik madalya yakalama ve rakibini nasıl olursa olsun alt etme azmi ahlaki ilkelerin gücünün bir kenara bırakılmasına ve kuvvet düzeylerinin en fenasına doğru düşüşe yol açmıştır. Negatif bir çekici alanına teslim olmanın, aksi halde umut vaat eden bir spor kariyerini sürüklediği hızlı çöküşü daha iyi anlatan bir örnek zor bulunur.

Mükemmelliğe yönelik yüksek motivasyonlar zarafet ve güç âlemine giriş sağlarken kişisel çıkar peşindeki bencil motivasyonlar kişiyi neredeyse mıknaş gibi kuvvet âlemine çeker. Çabalarının sonucunda takdir görmenin –beraberinde gelen para ödülü bir yana, sadece madalya ile bile– ruhun kişilik kazanmasından ileri gelen hakiki atletik büyüklükle ilgisi yoktur; bir şampiyonda yücelttiğimiz budur. Yarışmacı zenginlik ve şöhret hırsına kapılmamış bile olsa sahip olduğu mükemmelliği ortaya koymak yerine yaptığı sporda üstünlük elde etme dürtüsünün kendisini yozlaştırıcı, benmerkezci-gurur düzeyiyle ilişkili olumsuz kuvvetlerin sürükleyici etkisi vardır.

Gururun bazı tezahürlerinin özünde hiçbir sorun yoktur. Amerika Kupası'nı kazandığımızda veya sporcularımız Olimpiyat madalyaları kazandığında gayet tabii gurur duyabiliriz ama bu farklı bir gururdur. İnsan başarısını onurlandırır ve kişisel gururun ötesindedir. Emeği onurlandırırız, kişisel kazanımı değil, ki bu sadece insan kalbinde yüce, evrensel ve doğuştan var olanın ortaya çıkışı ve ifadesidir. İnsani çabanın en dramatik örneklerinden biri olan ve herkesin ilgisini çeken Olimpiyatlar, kişisel gururu etkisiz hale getiren bir bağlam sunar. Tüm ortam yarışmacıyı kişisel gururu bir kenara bırakıp koşulsuz sevginin bir ifadesi olan ve aynı yüce ilkelere bağlılıkları yüzünden de rakiplerini onurlandıran bir hürmet duygusuna kapılmaya teşvik eder.

Medya sporun olumsuz tarafını kışkırtıp sporcunun kuyusunu kazma eğilimindedir çünkü şöhret bilinçli ya da bilinçsiz olarak benlikçiliği körükler. Büyük sporcular kendilerini bu kirlenmenin kaynağından sakınmalıdır. Tevazu ve şükran medyanın bu istismar saldırılarına karşı tek etkili kalkan gibi görünmektedir. Geleneksel dövüş sanatları sporcuları ben-

likçi eğilime karşı özel çalışmalar yürütürler. Kişinin beceri, performans ve kariyerini yüksek bir ilkeye adanması yegâne mutlak korumayı sağlar.

Hakiki atletik güç zarafet, duyarlılık, içsel sükûn ve çelişkili bir biçimde en azılı yarışmacıların bile yarış dışındaki hayatlarında nezaketle nitelenir. Şampiyonu, fedakârlık ve yüksek bir ilkeye bağlılığı sayesinde kişisel hırslarının üstesinden geldiğini bildiğimiz için kutlarız. Büyük olan, başkalarına örnek teşkil ettiği zaman efsaneye dönüşür. Tüm insanlığa ilham veren sahip oldukları ya da yaptıkları değil, ne haline geldikleridir ve biz de onların bu yönünü onurlandırırız. Tevazularını gündelik dünyada beğeniye eşlik eden istismar kuvvetlerinden korumaya çabalamalıyız. Halkı, bu sporcuların yeteneklerinin ve üstün performanslarının insanlığa verilmiş ödüller olduğu ve onlara saygı gösterilmesi ve medya ve kurumsal ticaretin suistimalinden korunması gerektiği yönünde eğitmeliyiz.

Olimpik ruh her kadın ve erkeğin kalbinde yaşar. Büyük sporcular örnek oluşturarak herkesin bu prensiplerin farkına varmasını sağlayabilir. Bu kahramanlar ve onların sözcülerinin tüm insanlar üzerinde güçlü bir etkisi vardır, adlı adınca dünyayı omuzlarının üzerinde kaldırma gücü. Mükemmelliği besleme ve değerini bilme tüm insanlığın sorumluluğudur, çünkü insani çaba gösterilen her alanda mükemmellik arayışı, hepimizi insanın henüz gerçekleşmemiş büyüklüğünün hayata geçirilmesi yönünde teşvik eder.

13. BÖLÜM

Toplumsal Güç ve İnsan Ruhü

Gerçek sporcu ruhuna tezahürat yaparken alkışladığımız şey, “ruh” kelimesinin bizce içerdiği anlamların tümüdür: cesaret, sebat, bağlılık, ilkelerle uyum, mükemmelliğin göstergisi, onur, saygı ve tevazu.¹ İlham vermek, ruh katmak anlamına gelir; ruhsuz ise keyifsiz, umutsuz, yenik demektir. Ama “ruh” kelimesinin tam olarak taşıdığı anlam nedir? İnsan deneyiminin müşterek bütünlüğünün bilincine, “takım ruhu” veya insanları bir şeyin “ruhuna girmeleri” için yüreklendirdiğimizde başvurduğumuz tabirlerde yer alan *ruh* ile varılabilir. Bu ruh, zafer ve yenilgi arasındaki farkı belirleyebilen ve askeri komutanlar, koçlar ve CEO’lar tarafından gayet iyi bilinen, son derece pragmatik bir unsurdur. Kurum ruhunu yakalayamayan çalışanlar veya grup elemanları kendilerini işsiz veya gruptan atılmış bulurlar.

Yukarıda bahsi geçenlerden “ruh” deyiminin, dışavurumu durumdan duruma farklılık gösterdiği halde mahiyeti değişmeyen, görünmez bir öze işaret ettiği açıkça anlaşılıyor.² Bu öz hayati önemdedir; ruhumuzu kaybettiğimizde ölürüz – ilham veren şeyden mahrum kaldığımızda miyadımızı doldururuz.

O halde klinik anlamda, ruhun hayatla denkleştiğini; hayat enerjisinin ruh olarak adlandırılabilceğini ifade edebiliriz. Ruh, hayat enerjisine eşlik eden ve onunla uyum içinde olmanın dışavurumu olan canlılıktır. Yüksek enerjili çekici örneğünlerin gücü anaboliktir (yapıcı), hayatı devam ettirir; karşıtları kataboliktir (yıkıcı), sonunda ölüme götürür. Gerçek güç hayata, hayat ruha eşitken, kuvvet zayıflığa, zayıflık ölüme

eşittir. Birey ruhsal olarak adlandırdığımız özelliklerini kaybettiğinde ya da bunlardan yoksunken insaniyet, sevgi ve özsaygıdan mahrum olur, bencil ve şiddetli hale bile gelebilir. Bir millet insan ruhuyla olan ahengini kaybettiğinde uluslararası bir suçluya dönüşebilir.

Ruhaniliği dinle ilişkilendirmek sık karşılaşılan bir yanılgıdır. Amerika Birleşik Devletleri Anayasası, İnsan Hakları Beyannamesi, Bağımsızlık Beyannamesi'nin ruhani ve dindar arasındaki farkı açıkça ortaya koyduğundan söz etmiştik. İnsanların özgürlüğünü ihlal edememesi adına Amerika Birleşik Devletleri hükümetinin herhangi bir din tesis etmesi yasaktır; yine de aynı belgeler hükümetin yetkisinin esas olarak ruhani prensiplerden kaynaklandığını kabul eder.³

Aslında, dünyadaki büyük dinlerin kurucuları tarih boyunca kendi adlarına yürütülmüş hiç de ruhani olmayan –bir put-peresti tirtir titretecek– edimleri görselerdi şaşkına dönerlerdi. Kuvvet her zaman kendi işine gelen amaç uğruna gerçeği eğip büker. Zaman içinde dinlerin dayandığı ruhani prensipler güç, para, öbür dünyacılık gibi çıkarıcı amaçlar uğruna çarpıtılmıştır. Ruhani olan müsamahalıyken dinsellik müsamahasızdır; ilki huzura erdirir, ikincisi çatışma, kan dökme ve dindar suçlara götürür. Bununla birlikte her dinin içinde kaynağını oluşturan ruhani temeller gizlidir.⁴ Dinler gibi tüm kültürler de temellerini oluşturan esaslar gizlendiğinde ya da yanlış tefsirlerle kirletildiğinde zayıflarlar.

Güçte ruhun mahiyetini ve toplumsal bir hareket olarak oluşumunu ve işleyişini tam manasıyla anlayabilmek için muazzam güce ve etkiye sahip, kamuya mal olmuş, insan ruhuyla açıkça birlik içinde olan ama dini olmadığını kesinlikle ifade eden, güncel bir ruhani kuruluşu incelemekte yarar var. Bu örnek Adsız

Alkolikler (AA) olarak bilinen 55 yaşındaki bir kuruluş.

Modern toplumun dokusuna işlemiş olduğu ve yandaşları milyonları bulduğu için bizim toplumumuzda Adsız Alkolikler hakkında hepimiz bir fikir sahibiyizdir. AA ve onun yan kuruluşlarının günümüzde Amerikalıların yüzde 50'sinin hayatını şu veya bu şekilde etkilemiş olduğu tahmin ediliyor. 12-adım-tabanlı kendi kendine yardım grupları insanların hayatına doğrudan girmediklerinde bile belli değerleri örneklerle pekiştirdikleri için herkes dolaylı olarak etkilenir. AA'nın temelindeki güç prensiplerine ve bu vakfın nasıl kurulduğuna bakalım ve bu prensiplerin üyeleri ve genel nüfus üzerindeki etkisini inceleyelim. AA'nın ne olduğuna ve olmadığına bakabilir ve her ikisinden de bir şeyler öğrenebiliriz.

Açış konuşmasına göre AA “hiçbir grup, tarikat, siyasi örgüt ya da kuruluşa bağlı değildir”. “Dışarıdaki konular hakkında fikir yürütmez.” Alkolizm sorununa diğer yaklaşım yollarının lehinde ya da aleyhinde değildir. Aidat veya harç ödemesi yoktur, tören, işaret, memur ya da kanunları yoktur. Mülk sahibi değildir, gösterişli binaları yoktur. Tüm üyeleri eşit olduğu gibi, tüm AA grupları da özerk ve kendi kendine yeten mahiyettedir.⁵ Üyelerini iyileştiren 12 temel adım bile sadece “öneriler” olarak tanımlanır. Her türlü baskıdan kaçınılır ve bu “Acele etme”, “Her şeyin bir sırası var” ve en önemlisi “Yaşa ve yaşat” sloganlarıyla vurgulanır.⁶

Tercihi kişinin kendisine bırakan Adsız Alkolikler özgürlüğe saygı gösterir. Tanımlanabilir güç örüntüleri dürüstlük, sorumluluk, tevazu, hizmet ve müsamaha, iyi niyet ve kardeşlik göstermektir. AA herhangi bir ahlak sistemine bağlı değildir, doğru ve yanlış veya iyi ve kötü tanımları yoktur ve ahlaki yargılardan kaçınır. AA kendi üyeleri dahil kimseyi

idare etmeye çalışmaz. Bunun yerine yaptığı, takip edilecek bir yol belirlemektir. Üyelerine sadece “Bu prensipleri tüm ilişkilerinizde uygularsanız tehlikeli, ilerleyici, tedavisiz ve ölümcül bir hastalıktan kurtulmuş olacaksınız ve sağlığınıza ve özsaygınıza kavuşacak, kendiniz ve başkaları için bereketli ve doyurucu bir hayat sürme yetisini kazanacaksınız,” der.⁷

AA, bu prensiplerin gücünün, çaresiz hastalıkları tedavi etmesinin ve üyelerinin yıkıcı kişilik kalıplarını değiştirmesinin özgün örneğidir. İnsan gruplarının düzenli olarak bir araya gelip ortak problemlerinin üzerine eğilmesinin müthiş bir gücü olduğunun anlaşılmasıyla bu özgün paradigmadan grup terapinin bütün müteakip biçimleri ortaya çıktı: AA üyelerinin eşleri için Al-Anon; devamında çocukları için Alateen; daha sonra Adsız Kumarbazlar, Adsız Narkotikler, Adsız Ebeveynler, Adsız Aşırı Yiyenler, vb. Günümüzde insanın çektiği acıların her yönü ve biçimiyle meşgul olan 300’e yakın adsız 12-adımlı kendi kendine yardım kuruluşu mevcut. Bütün bunların sonucunda Amerikalılar kendi kendini yok edici davranışları ayıplamaktan vazgeçip bu koşulların hakikatte tedavi edilebilir olduğunun büyük ölçüde farkına varmıştır.

Pratik bir bakış açısından, kendi kendine yardım kuruluşlarının, sadece insanın çektiği acıların dindirilmesi ve ailelerin yeniden toparlanması bakımından değil, milyarlarca doların tasarrufu dahil toplum üzerindeki oldukça büyük etkisi hesaplanabilir. Devamsızlık, araç sigortası, refah, sağlık hizmetleri ve ceza infaz sistemi masraflarının tümü bu hareketin doğurduğu yaygın davranış değişikliği sayesinde büyük oranda hafiflemiş bulunuyor. Devletin milyonlarca sorunlu birey için sadece rehberlik ve grup terapi sunmasının bile masrafı sarsıcı olurdu.

Toplamda milyonları bulan bu kuruluşların üyeleri bireysel egolarının kısıtlamalarını kabullenmenin gerçek gücü deneyimlemelerine imkân verdiğini ve iyileşmelerini sağlayanın da bu güç olduğunu oybirliğiyle kabul etmişlerdir – tıp, psikiyatri ya da modern bilimin herhangi bir dalı dahil dünyadaki hiçbir şey, şimdiye kadar muvaffak olamamıştı.

12-adımlı kuruluş prototipimiz Adsız Alkolikler'in oluşum hikâyesine bakarak bazı önemli gözlemlerde bulunabiliriz. 1930'larda alkolizm, yüzyıllardır olduğu gibi tıp bilimini olduğu kadar dini de şaşkına döndüren, çaresiz ve ilerleyici bir hastalık olarak kabul ediliyordu. (Hatta rahipler arasında alkolizm ürkütücü boyutlarda yayılmış vaziyetteydi.) Bütün madde bağımlılığı biçimlerinin tedavi edilemez olduğu sanılıyor ve bu durum belli bir aşamaya ulaştığında kurbanlar "hapse tıklılıveriyordu".

1930'ların başlarında, alkolizme karşı her türlü tedaviyi deneyip sonuç alamayan (Rowland H. olarak tanınan) önde gelen Amerikalı bir işadamı, İsviçreli ünlü psikanalist Carl Jung'u görmeye gider. Jung, Rowland H.yi yaklaşık bir yıl boyunca tedavi eder ve o da bu zaman zarfında bir miktar ayık kalmayı başarır. Rowland Amerika'ya umut dolu döner ama tekrar alkolizmin pençesine düşer.

Rowland, Jung'u tekrar görmek ve tedavi olmak üzere İsviçre'ye döner. Jung naçizane ne biliminin ne de sanatının ona daha fazla yardımcı olamayacağını ama tarih boyunca –nadir de olsa zaman zaman– herhangi bir ruhsal kuruluşa kapılıp yardım için Tanrı'ya sığınan bazı kişilerin iyileştiğini söyler.⁸

Rowland morali bozuk bir şekilde Amerika'ya döner ama Jung'un tavsiyesine uyarak o tarihte Oxford Groups olarak anılan bir kuruluşu arayıp bulur. Bu gruplar, düzenli olarak

buluşup sonraları AA'nın da benimsediğine çok benzer bir şekilde, hayatı temel ruhsal prensiplere göre yaşamayı tartışan insanlardan oluşmaktadır. Bu yöntemle Rowland hakikaten iyileşir ve iyileşmesi kendi de iflah olmaz bir alkolik olan Edwin T. ya da "Ebby" için şaşkınlık kaynağı olur. Rowland Ebby'ye nasıl iyileştiğini anlatınca Ebby de onu izler ve iyileşir. Aynı dertten mustarip bir başkasına yardım etme modeli daha sonra Ebby'den çaresiz ve tedavi edilemez alkolizmi için sık sık hastaneye yatan ve tıbbi durumu vahim olan arkadaşı Bill W. ye uzanır. Bill'in durumunun ümitsiz olduğu söylenmektedir. Ebby, Bill'e iyileşmenin başkalarına yardım, ahlaki temizlik, anonimlik, tevazu ve kendinden daha büyük bir güce teslimiyete dayalı olduğunu söyler.⁹

Bill W. ateisttir ve en hafif tabiriyle kendinden daha büyük bir güce teslimiyet fikrini sevimsiz bulur. Teslimiyet fikri gururuna dokunan Bill, mutlak ve kapkara bir umutsuzluğa kapılır. Alkole karşı ruhsal bir saplantısı ve fiziksel bir alerjisi vardır – bu durum onu hastalığa, deliliğe ve ölüme mahkûm ettiği ona ve karısı Lois'e net bir biçimde açıklanmış durumdadır. Sonunda Bill tamamen pes eder; bu noktada sonsuz bir varlık ve ışığın varlığını hissedip büyük bir huzura kavuşur. O gece sonunda uykuya dalar ve ertesi sabah uyandığında sanki güçlü, tarif edilemez bir şekilde dönüştürülmüş olduğunu hisseder.¹⁰

Bill'in deneyiminin geçerliliği ve etkililiği New York'un batı yakasındaki doktoru Dr. William D. Silkworth tarafından da doğrulanır. Silkworth on bin alkoliği tedavi etmiş ve bu süreçte Bill'in deneyiminin derinden önemini kavrayacak dirayeti elde etmiştir. Daha sonra Bill'i, ünlü psikolog William James'in klasikleşmiş *The Varieties of Religious Experience* (*Dinsel Tecrübe Çeşitleri*) kitabıyla tanıştıran da odur.

Bill yeteneğini başkalarına aktarmak ister ama kendi söylediği üzere: “Sonraki birkaç ayı ayyaşları ayıltmaya çalışarak geçirdim ve başarılı olamadım.” Sonunda özneyi durumunun ümitsiz olduğuna –modern psikolojik terimlerle inkâr etmekten vazgeçmeye– dair ikna etmenin gerekli olduğunu fark eder. Bill’in ilk başarısı Akron, Ohiolu bir cerrah olan Dr. Bob’dur. Büyük bir ruhani yeteneği olduğu ortaya çıkmış ve AA’nın kurucuları arasında yer almıştır. 1956’daki ölümüne kadar ağzına tek damla içki koymamıştır (1971’de ölen Bill W. de öyle).¹¹ Bill W.nin içsel deneyimiyle idrak edilen muazzam güç onun sayesinde değişen milyonlarca hayatta dışa vurmuştur. *Life* dergisinin şimdiye kadar yaşamış 100 büyük Amerikalı listesinde Bill W. bütün bir kendi kendine yardım hareketinin fikir babası olarak yer almaktadır.¹²

Bill W.nin hikâyesi büyük güce aracılık eden kişilerin ortak hikâyesidir: Uğraşları sırasında yaydıkları prensipler uzun zamanlar boyunca milyonlarca kişinin hayatını yeniden düzene sokmuştur. Örneğin İsa sadece üç kısa yıl eğitim vermiş ama öğretileri bütün bir Batı toplumunu sonraki kuşaklar boyunca değiştirmiştir; insanoğlunun karşılaşmış olduğu bu öğretiler son iki bin yıldır Batı tarihinin merkezinde yer almaktadır. Keşfettiğimiz çekici güç alanlarının en yüksek kalibrasyon değerleri şaşmaz bir biçimde tarihteki büyük ruhani ustaların öğretileriyle bağlantılıdır.

Büyük ustaların özgün öğretilerinin enerji alanının gücünün kalibrasyon değeri, bu öğretilerin örgütlü din olarak tatbik edildiği günümüze gelene kadar düşüş kaydeder (bkz. 23. Bölüm). Yine de özgün prensipler içkin çekici güç örüntülerini korurlar, zayıflayan sadece bunların tezahürüdür. Öğretilerin her zaman aynı muazzam güce sahiptir.

Bir prensibin gücü zaman içerisinde değişmeden kalır. Onları bütünüyle anlasak da anlamasak da, prensipler insan-
noğlunun uğruna gayret gösterdiği ideallerdir. Kendimizi
geliştirmek için verdiğimiz mücadeleden hâlâ daha içsel çatış-
manın esiri olanlara karşı şefkat duymayı öğreniriz; bunun
sonucunda her türlü durumda insanlara şefkat göstermeyi de
içeren bir akıl doğar.

İleri kuramsal fizik prensiplerine ve çekici araştırmamızın
sonuçlarına değinecek olursak her şeyin birbirine bağlı oldu-
ğu bir evrende kendi başımıza gerçekleştiremeyeceklerimizi
görünmez bir gücün bizim adımıza başardığı ortaya çıkacak-
tır. Daha önce söylediğimiz gibi elektriği, x-ışınlarını ya da
radyo dalgalarını göremeyiz ama etkileri sayesinde kendine
özgü güçlerinden haberimiz vardır. Benzer şekilde, şimdiye
kadar bir düşüncenin enerjisini veya gücünü ölçmenin müm-
kün olmadığı düşünüldüğü halde gücün duygu ve düşünceler
dünyasındaki etkilerini sürekli olarak gözlemliyoruz.

Yüksek güçteki çekici alanlarını tartışırken onları sadece sem-
boller üzerinden zikredebiliriz. Milli bayraklar, fiziksel açıdan
bakıldığında, bez parçaları üzerine boyanmış şekillerdir ama
insanlar temsil ettikleri uğruna ölmeye hazırdır. Daha önce
belirttiğimiz gibi güçlendirme anlamdan ileri gelir. Bizim için
anlam ifade eden şeyler maddi değil, manevi dünyadan doğar.

Şimdiye kadar yüksek-güçteki çekici enerji alanlarıyla ilgili
prensiplerle uyuşmanın Olimpiyat başarısı, ticari başarı, ulus-
lararası düzeyde siyasi zafer ve ümitsiz, ilerleyici hastalıklardan
kurtuluş getirdiğini gördük. Aynı çekici örüntüler şimdiye kadar
yazılmış en harika müziğin de sorumlusu. Bunlar en yüce dini
öğretilerin dayanağı, dünyanın en harika sanat ve mimari eserle-
rinin ve tüm yaratıcılığın ve dehanın doğduğu kaynaktır.

14. BÖLÜM

Sanatta Güç

Sanat, müzik ve mimari alanında yüzyıllardan bu yana bize kalan bütün büyük eserler yüksek-enerjili çekici örüntülerin etkisinin kalıcı tasvirleridir. Onlarda, uygarlığımızın usta sanatçılarının mükemmellik ve zarafete ve dolayısıyla insanlığın yüceltilmesine duydukları bağlılığın yansımasını görürüz.

Güzel sanatlar daima insanın dünyevi alemdeki en yüce ruhsal arayışı için alan oluşturmuştur. Antik Yunan'da heykeltıraş Phidias'ın kadar eski zamanlardan beri, insanın ne olabileceği ve olması gerektiğine dair idealleri fiziki ortamda gerçeğe dönüştürmek, insan ruhunun saf anlatımını herkesin ulaşabileceği ve elle tutulur biçimde ortaya koymak sanatın üstlendiği rol olmuştur.

Sanat sadece insan deneyiminin değil, içinde yaşadığımız dünyanın da düzene sokulmuş özünü temsil eder. Sanatçı, tıpkı kuramsal fizikçi gibi, görünürdeki düzensizlik içerisindeki düzeni tespit eder. Michelangelo, manasız bir mermer blokunda *David* ve *Pietà* heykellerini görmüş ve o mükemmelleştirilmiş biçimi serbest bırakmak için keskiyle taştaki fazlalıkları ortadan kaldırmıştır. Sistine Şapeli'nin boş alçı duvarlarındaki rastlantısal örüntülere kafa yorarak sanattan aldığı ilhamla harikulade bir ABC tasarlamış ve sonrasında sanatsal yöntemlerle *Son Yargı* olarak bildiğimiz $A \rightarrow B \rightarrow C$ 'yi hayata geçirmiştir.

Sanatın insanoğluna hediyesi aynı zamanda içseldir; yaratılmış güzelliklere bakarak güzelliğe karşı, düzensiz görünen varoluş karmaşasında kendi estetik karşılığımızı keşfetmemize ve mey-

dana getirmemize imkân veren, bir duyarlılık geliştiririz. Sanat ve sevgi insanoğlunun kendine verdiği en büyük hediyelerdir.

Sevgi olmadan sanat olmaz. Sanat daima ruhun kendini bulmasıdır, ister tensel, ister akıl ve ruh tarafından olsun, insan dokunuşunun hüneridir; Taş Devri'nden beri böyle gelmiş, böyle gidecektir. Nitekim, bilgisayarda yaratılmış sanat eserlerinin ve hatta meşhur fotoğrafların kalibrasyon değerlerinin hiçbir zaman özgün tablolarınki kadar yüksek olmadığını görürüz. Herkesin tekrarlayacağı son derece ilginç bir kinesiyolojik deney, bir kişinin gücünü özgün bir tabloya bakarken ölçmek ve deneyi bu tablonun mekanik bir kopyasına bakarken tekrarlamaktır. El yapımı bir şeye bakan biri güç kazanır, kopyasına bakınca zayıf düşer ve bu durum resmin içeriğinden bağımsızdır. Konusu rahatsız edici olan bir işin orijinali, deneği, hoş bir konusu olan kopyanınkiye göre daha güçlü kılar. Kendilerini adanmış sanatçılar işlerine sevgilerini katarlar ve insanın hem dokunuşunda, hem de özgünlüğünde son derece büyük bir güç mevcuttur. Böylelikle, kinesiyoloji sanat eserleri sahteciliğine karşı emniyetli bir dedektör vazifesi görür.

Büyük psikanalist Carl Jung tekrar tekrar sanatın insan haysiyetiyle olan ilişkisini ve sanatta insan ruhunun önemini vurgulamıştır. Jung (ve eserleri) tarihteki bütün ünlü psikanalistler arasında en yüksek kalibreye sahiptir. (Maddi determinizm gibi çekici örüntülerle aynı eksen de olan diğerleri çok daha düşük skorlar elde etmişlerdir.)

Müzik, sanat türlerinin en az somut olanı olması bakımından, bazı açılardan da en incelikli olanıdır. Ne var ki sol beynin akılcılığını atlatıp sağ beynin bilinçaltı örüntü anlayışına hitap etmesiyle aynı zamanda en ilkel ve duygulu olanıdır. Çekici örüntülerin gerçekliği düzene koyuşunun en kolay

örneğidir: Kaos ve anlam arasındaki farkı kavramak ve böylece sanatın etkili bir tanımını elde etmek istiyorsanız sadece gürültü ve müzik arasındaki farka kafa yorun.

Eserleri çoğu zaman “aşkın” ve “gizemli” olarak nitelenen Estonyalı çağdaş besteci Arvo Pärt’ın yaratıcı süreci tarifi, çekici örüntülerin ruhani güçlerinin farkına varılmasında sanatsal dehanın oynadığı elzem rol hakkında gözlemlediklerimizi özetliyor:

Yazmak için kendimi uzun süre hazırlamam gerekiyor. Bazen beş seneyi buluyor... Hayatımda, müziğimde, işimde, karanlık saatlerimde bu şey dışındaki her şeyin hiçbir anlamı olmadığı hissine kapılıyorum. Çapraşık ve çok yüzlü olanlar sadece kafamı karıştırıyor ve ben birlik arayışında olmalıyım. Bu şey nedir ve onu nasıl bulabilirim? Bu şeyin izleri farklı kılıklarda beliriyor ve önemsiz olan her şey geri çekiliyor... İşte sessizlikle baş başayım. Tek bir notanın güzelce çalınmasının yeterli olduğunu keşfettim... Amacım bu. Zaman ve zamansızlık birbirine bağlı. Bu an ve sonsuzluk içimizde mücadele ediyor.¹

Sanat türleri arasında gözlerimizi yaşartan ya da ayağa fırlamamızı sağlayan ya da bizi aşk ve yaratıcılığın doruklarına taşıyan müziktir. Uzun ömürlülüğün, ister icracı, ister şef ya da besteci olarak klasik müziğin çekici alanlarıyla bağlantının doğal sonucu olduğuna daha önce işaret etmiştik. Klasik müzik çoğu zaman kendinde var olan aşırı yüksek güç örüntülerini ortaya koyar.

Tüm sanat türleri arasında en elle tutulur ve her yerde insanların hayatına en fazla etki eden mimaridir. Yaşarız, alışveriş yaparız, işe gideriz ve binaların içinde kendimize eğlence ara-

rız; böylelikle, yapının formu, etkisi insan faaliyetlerinin birçoğunun arka planını oluşturduğu için, en fazla ilgiyi hak ediyor.

Dünyadaki bütün mimari eserler arasında büyük katedraler özel bir huşu uyandırır. Enerji örüntüleri mimari formlar arasında kalibrasyon değeri en yüksek olanlardır. Bu, çeşitli etmenler sonucu olabilir. Katedrallerde müzik, heykel, resim ve alan tasarımı gibi bazı farklı sanat türlerini deneyimleyebiliriz. Dahası, bu anıtsal yapılar Tanrı'ya adanmıştır, Yaradan adına yaratılanlar çekici örüntülerin en yükseğiyle aynı eksenindedir. Katedraller sadece ilham vermez, aynı zamanda birleştirir, öğretir, simgeler ve insanda asil olan ne varsa ona hizmet eder.

Bununla birlikte, mimari güzelliğin taşkın ve devasa olması gerekmez. İrlanda kırsalına serpiştirilmiş hepsi birbirinden ilginç ve pitoresk, saman damlı, ufak kulübelerden daha büyüleyici olan pek az mimari oluşum vardır. Estetiğe yönelik doğuştan gelen kıymet bilme duygusu, pek çok geleneksel yerel mimari yapının sadelikte ifade bulan güzelliğine imkân tanımıştır.

İyi düzenlenmiş kamusal mimari yapılar, tarihsel bir güvenilirlikle çizgi ve işe yararlığın birlikteliğinin güzelliğini yansıtır. İşlev ve güzellik Rusya'daki büyük metro istasyonlarında ve Kanada'daki yeni çok katlı apartmanların tasarım ve yerleşiminde etkileyici bir biçimde bir araya gelir. Eski kültürler güzelliğin uygulanabilirliğinin daima farkındaymış gibi görünüyor: Güzellik olmaksızın tasarlanan, çabucak bozulur. Mimarisi çirkin bir mahalle birbirini besleyen afet ve şiddet döngüsüne kapılır; kenar mahallelerdeki adi ve kişiliksizleştirilmiş konut projeleri zayıf güç örüntülerini sefalet ve suç şeklinde dışa vururlar – bununla birlikte, aynı eksende bulunan çekici örüntüye göre kenar mahallenin yoksulluğunun yoldan çıkmak için bahane ya da üstesinden gelmek için ilham verici

olabileceği hatırdı tutulmalı. (Kişinin içinde bulunduğđ çevre koşulları değıl, bunlara karşı tutumu, bu koşulların yenilgi vesilesi mi zafer telkini mi olacağını belirler.)

Zarafet estetik duyarlılığın gücünün ifadesidir ve çizginin güzelliğinde ya da ifade biçiminde olsun, güç daima zarafetle ortaya çıkar. Zarafeti incelik, saflık ve kaynakların verimli kullanımıyla bağdaştırırız. Aynı Gotik bir katedralin zarafetinin bizi iyi hissettirmesi gibi bir Olimpiyat sporcusunun zarafetiyle de coşkuya kapılırız. Zarif güç örüntüleri hayatı kabullenir ve destekler. Başkalarının haysiyetine saygı gösterir ve korur. Zarafet koşulsuz sevginin bir boyutudur. Zarif olmak cömertliğe işaret eder— sadece maddi cömertlik değıl ama ruhun cömert olması demektir, içinden gelerek teşekkür etme ya da başkalarının hayatımızdaki önemini farkında olma gibi. Zarafet, ılımlılık ve tevazuyla ilişkilidir. Gücün gösteriş yapmaya ihtiyacı yoktur, oysa kendinden şüphe etmekten meydana gelen kuvvet, her zaman gösteriş yapmalıdır. Büyük sanatçılar, ifadesi ne şekilde olursa olsun, sahip oldukları güç için minnettardırır çünkü bunun insanlığın iyiliğı için bir armağan olduğunu ve başkalarına karşı sorumluluk gerektirdiğini bilirler.

Güzellik farklı kültürlerde, muhtelif zamanlarda o kadar farklı biçimlerde ifade bulmuştur ki onun bakanın gözünde olduğunu söylemek için yeterince gerekçemiz var. Bununla birlikte, değışenin sadece güzellik aracı olduğuna not düşmeliyiz; güzelliğın özü değışmez, sadece algılandığı şekil değışir. Bilinçleri ileri düzeyde olanların güzelliğı tüm biçimleriyle görebilmesi ilginçtir. Onlar için tüm yaşam kutsal olduğđ gibi her biçim de güzeldir.

15. BÖLÜM

Deha ve Yaratıcılığın Gücü

Yaratıcılık ve deha güçlü, yüksek-enerjili çekicilerin merkezinde yer alır. Yeni M-alanlarının oluşması ya da katlanmış evrenin ortaya çıkmasıyla daha fazla ilgili başka bir insan becerisi yoktur; aslında bunlar yaratıcılık ve deha alanlarıdır. Gerçi birbirlerine sıkı sıkıya bağlı bu süreçler muamma olarak kalmaya devam ederler; yaratıcılığın da, dehanın da mahiyeti hakkında bilgi kıtlığı vardır.

İnsanlık tarihi, deha insanlarına bariz görünen hakikati kavrama mücadelesidir. Tanımı gereği deha yüksek-enerjili çekici örüntülere erişim yeteneğiyle nitelenen bir bilinç biçimidir. Bir kişilik özelliği değildir. Bir insanın “sahip olabileceği” ya da “olabileceği” bir şey değildir. Kendilerinde deha gördüğümüz kişiler ekseriyetle bunu sahiplenmezler. Dehanın evrensel bir özelliği tevazudur. Deha içgörülerini her zaman daha yüksek bir etkiye bağlar.

Dehanın canlandırılma süreci çoğunlukla önce bir soru oluşturmayı ve bilincin sorun üzerinde yoğunlaşmasını belirsiz bir süre boyunca beklemeyi, sonrasında karakteristik olarak sözel olmayan cevabın aniden belirmesini içerir. Tarih boyunca büyük müzik adamları müziklerini planlamadıklarını, sadece kendi zihinlerinde duydukları bitmiş halini yazdıklarını ifade etmişlerdir.¹ Organik kimyanın babası F.A. Kekulé karbon halkalı yapıya sahip organik çekirdek modelini rüyasında görmüştü. Albert Einstein, ardından ispatlanabilir matematiksel dile çevirmesi yıllarca sürecek devrimsel nitelikteki içgörüyü bir aydınlanma ânında geliştirmişti.² Hakikaten de dehanın başlıca sorunlarından biri, bir kişinin kendi

anlayışıyla algıladığı şeyin herkesçe kavranabilir bir görsel anlatıma nasıl kavuşturulacağıdır. Keşif keşfedene eksiksiz ve açıklama gerektirmeyecek kadar açık ve net görünür ama bunu başkalarınca da görülür kılmak bir ömür sürebilir.³

Bu suretle deha kavramsallaştırma yerine daha çok ani esinlenmeden ileri gelir gibi duruyor ama işin içinde görünmez bir süreç de var. Dehanın zihni sorunla ilgili tıkanmış ve hayal kırıklığına uğramış gibi dursa da aslında yapmakta olduğu zemin hazırlamaktır. Mantıkla süren mücadele, eninde sonunda tıpkı bir Zen koanı gibi tek çıkar yolun düşük çekici örüntüden yükseğine doğru bir sıçrama yapmak olduğu rasyonel bir kördüğümüne sebep olur.

Çekici enerji örüntüler müzik notaları gibi bir armoniye sahiptir. Armoni ne kadar yüksek frekansta olursa güç de o derece yüksek olur. Dehanın ulaştığı şey, yeni bir armonidir. İnsan bilincindeki her ilerleme düşük bir çekici örüntüden daha yüksek bir armoniye doğru sıçramadan ileri gelmiştir. Özgün soruyu yöneltmek bir çekiciyi harekete geçirir, cevap armonisinde saklıdır. İşte bu yüzden soru ve cevabın bir elmanın iki yarısı olduğu ve cevabı zaten var olmayan bir sorunun sorulamayacağı – aksi taktirde sorunun şekillendirileceği bir örüntü olamayacağı söylenir.⁴

Muteber dehalar nadir olabilir ama deha hepimizin içinde saklıdır. Bu evrende “şans” veya “kaza” diye bir şey yoktur. Ve her şeyin birbirine bağlı olmasından başka, kimse de evrenin dışında tutulmaz. Hepimiz mensuplarıyızdır. Bilinç evrensel bir niteliktir, aynı fiziksel olanın niteliği gibi. Deha bilincin bir özelliği olduğuna göre o da aynı şekilde evrenseldir. Dolayısıyla evrensel olan kuramsal olarak her insana açıktır.

Yaratıcılık ve deha süreçleri insan bilincinin doğasında mevcuttur. Bilincin her insanda aynı mahiyette olması gibi deha da her-

keste var olan bir potansiyeldir. Kendini gösterebilmek için doğru koşulları bekler. Her birimizin hayatı boyunca belki de sadece kendimizin ya da en yakınlarımızın bildiği deha anları olmuştur. Birdenbire muhteşem bir hamle yapar ya da karar veririz veya neden olduğunu tam olarak bilmeden doğru zamanda doğru şeyi söyleriz. Bazen kendimizi bu umulmayan hadiseler için tebrik ederiz ama aslında nereden geldiklerini bilmiyoruzdur.

Deha çoğu zaman algıda bir değişim –bağlam veya paradigmanın değişimi– yoluyla açığa çıkar. Zihin çözümsüz bir sorunla boğuşmaktadır; bir soru yöneltir ve cevap almaya açıktır. Bu cevabın geldiği kaynağa, kültürden kültüre ve zamandan zamana değişen pek çok isim verilmiştir; bilindiği gibi Batı uygarlığındaki sanat dallarında İlham Perisi (Muse) olarak adlandırılan Yunan ilham tanrıçalarıyla özdeşleşmiştir. Mütevazı ve edinilen aydınlanma için minnettar olanların dehaya ulaşma yetenekleri devam eder. Esinlenmeyi kendi egolarına yoranlar yakında ya bu yeteneği kaybederler ya da başarıları yıkım getirir. Yüksek gücün de aynı yüksek voltaj gibi saygıyla ele alınması gerekir.

Öyleyse deha ve yaratıcılık, öznel olarak tanıklık şeklinde tecrübe edilir. Bireysel benlik ya da egonun etrafından dolaşan bir olgudur. Dehayı incelikle idare etme becerisi, çoğunlukla acılı bir teslimiyet yoluyla da olsa öğrenilebilir, çözülemeyenle girilen sonuçsuz mücadelenin ardından ümitsizliğin küllerinden dehanın zümrüdü anka kuşu doğar. Yenilgiden zafer, başarısızlıktan başarı ve tevazu göstermekten de özsaygı doğar.

Dehayı anlamaya çalışırken karşılaşılan sorunlardan biri, dehanın farkına varmak için neredeyse deha sahibi olmak gerektiğidir. Dünya dehanın farkına varmakta çoğu kez bütünü başarısız olur; toplum deha eserine, yaradılışındaki

içkin dehayı genellikle fark etmeksizin alkış tutar. Kişi kendi içindekini fark edip kabul edene kadar başkalarındaki dehanın farkına varmakta zorluk çeker. Mesela yakın zamanda Mihail Gorbaçov dünya çapında büyük ilgi görüyordu ama dünya ondaki içkin *dehanın* aslında farkında değildi. Birkaç yıl içinde, tek başına dünyadaki en büyük imparatorluklardan birini kökten değiştirdi ve yegâne güç kaynakları geliştirdiği ilham verici parlak fikir ve vizyonuydu. (Komünist rejim güce dayalı olsaydı onu hiçbir şey yıkamazdı; kuvvete dayalı olduğu için sonunun güçle uyum içinde bulunan karizmatik bir liderin elinden gelmesine mahkûmdu.)⁵

Deha, toplumumuzun kendisinden faydalanılmayan en büyük kaynaklarından biridir. Kişisel olduğu kadar özgül değildir. Büyük yeteneğe sahip insanların birden fazla hüneri olmamasına seyrek olarak rastlanır. Dâhi birisi farklı alanlarda deha sahibi olabilir ve çeşitli sorunlara verecek cevabı bulunabilir. Toplum dâhilerini nasıl kollayacağını bilmediği için büyük zarara uğrar. Bakımını sağlamak pahalıya mal olmaz – dehanın kaynağı kişisel değildir ve gerçek deha nadi-ren para veya şöhretle ilgilidir. Ama aslında toplum dehaya karşı genellikle kayıtsız ya da düşmandır.

Dâhi olarak tanımladıklarımızın hayat tarzı genel anlamda sadedir. Dehanın ayırt edici özelliği, kaynakların değerinin bilinmesi ve ustalığın verimli kullanılmasıdır çünkü deha hayata değer verir ve tüm dışavurumlarının özünde bulunan değeri görür. Zaman ve kaynaklar kıymetli olduğu gibi gereğinden fazlasının yapılması da ziyan kabul edilir; bundan dolayı deha insanları genelde son derece sakın bir yaşam sürerler ve ancak desteklenmesi gereken bir amaç uğruna istemeye istemeye ortaya çıkarlar. Zaten “sahip” iken “elde etmeye”

gerek yoktur. Sonsuz bir kaynakla temas halinde olduğu için dehanın ihtiyaç haline olduğu zamanlar çok azdır. (Böylesi yalınlık genelde gerçek başarının sıkça görülen özelliğidir.) Bu özdeksel olmama halinin, bu görünüşteki saflığın temelinde evrenin mahiyeti hakkında radikal bir anlayışa sahip olmak vardır: Hayatı destekleyeni hayat destekler; böylelikle hayatta kalmak zahmetsizdir ve veriş ve alış tek ve aynıdır.

Deha, yanlış tanınan bir şekilde kalenderlik ya da antikalığa yorulur. Deha insanların, yüksek-enerjili çekici örüntülerle olan uyumları yüzünden hayata dair farklı bakış açıları olduğu ve bu cihetle vaziyetin onlar için başka bir önem taşıdığı doğrudur. Deha bizim anlayışımızın ötesindeki içgörüler sayesinde yoğun faaliyetlere girişir.

Deha yıldız olmak değildir. Öne çıkan dehalar çok küçük bir azınlıktır. Böyle bir statü kazanmamış bir alay deha vardır; çoğu kaydadeğer bulunmaz ve sahiden de örgün yüksek eğitim almamış olabilirler. Bu tipin ortak özelliği, sahip olunan deneyimi etraflıca değerlendirme yeteneği ve yüksek derecede ustalık kazanmak için gereken adanmışlığı göstererek bu deneyimden faydalanmasıdır. Pek çok üretken dehanın kıymeti ölümlerinin üstünden yıllar geçene kadar bilinmez. Aslında, deha yeteneği –ya da belası– bireyin dünyevi yaşamı boyunca talihsiz sonuçlar doğurur.

Dehanın ayırt edici bir özelliği de döngüsel bir biçimde kendini gösteren yoğunluk kapasitesidir. Şevke geldiğinde deha insanı aklındaki çözüme ulaşana kadar günde yirmi saat çalışabilir. Bu yoğun faaliyet dönemlerinin arasına, aslında mayalanma aralıkları olan görünüşte durgunluk aralıkları serpilmiştir ki bu da yaratıcı süreç için gereklidir. Böylece dehanın kişiliği bazen aşırı kutuplar barındırıyor gibi görünebilir. Dehalar fikirlerin berraklaşması için bir alan yaratmak gerektiğinin farkındadır.

Çoğunlukla dikkatin tamamen başka yere kayması buna zemin hazırlar. Yaratıcılık harici değil, dahili koşullar altında meydana gelir. Çapraşık meselelerin çözümünü trafikte beklerken bulan insanların hikâyelerini hepimiz biliriz.

Birçok insanın kendindeki dehayı fark etmekte ve böylelikle de güçlendirmekte başarısız olmasının başlıca bir sebebi yaygın kanaate göre dehanın yüksek IQ ile karıştırılmasıdır. Bu, son derece büyük bir yanlış anlaşılımdır. Dehayı, insani faaliyetlerin herhangi bir alanında olağanüstü yüksek idrak derecesi şeklinde görmek daha yararlı olabilir. IQ ile ilgili kavram yanılgısı matematik ve fizik alanındaki dehaların yüksek IQ'ya sahip olmalarından kaynaklanmıştır; ne var ki bu alanlarda işi kavramak için IQ zaten bir önkoşuldur. Sahip oldukları yetenek kendi alanlarında yenilikçi yaratıcılıktan ibaret olan dehalar, ussal olmayan bir sürü sanatsal deha, müzikal deha, tasarımcı ve mucit var.

IQ'nun sembol ve kelimelerin mantıkla kavranmasına yönelik bir akademik yeterlik ölçüsü olduğunu akılda tutalım. Dehayı tanımlayıcı olan IQ değil, kişinin hayatını sürdürürken bağlı olduğu değerlerdir. Çalışmalarımızdan, kişinin hedef ve değerlerinin yüksek enerjili çekici örüntülerle uyumunun, dehayla diğer her şeyden daha yakından ilgili olduğu anlaşıyor. Deha sebat, cesaret, konsantrasyon, muazzam dürtü ve mutlak bütünlükle daha net bir şekilde tanımlanabilir. Tek başına yetenek yeterli değildir. Ustalık kazanmak için olağandışı miktarlarda adanmışlık gerekir ve en basit anlatımla deha, kişinin hayatında en iyi yapmak üzere doğduğu işte olağanüstü bir ustalık düzeyine ulaşma yetisidir. Göz önünde olsun olmasın tüm dehaların uyguladığı bir formül şudur: Yapmayı en çok sevdiğin işi yap ve yapabileceğinin en iyisini yap.

16. BÖLÜM

Başarıdan Sağ Kurtulmak

Pek çok deha insanının halk tarafından keşfedilip takdir edilmeden önceki trajik kariyerleri, başarı ve bir de Başarı denen bir şey olduğunu gösteriyor. İlki sürekli hayatı tehlikeye sokar, ikincisi ise geliştirir. Gerçek başarı ruhu canlandırır ve destekler; tek başına bir şeyler elde etmekle alakası yoktur, tam bir insan olarak başarılı olup sadece kendine değil, çevresindekilere de faydası dokunan başarılı bir yaşam biçimi elde etmektir. Başarılı insanların hayatları başından sonuna kadar kazanımlarının içeriğiyle güçlendirilir.

Bunun aksine boyalı basının başarı dediği şey çoğu kez “başarılı” kimsenin ‘sağlığını ve ilişkilerini yıpratır; ruhsal çöküntü zengin ve ünlülerin hayatında olağandır. Ancak dünyanın başarı dediği şey şöhrettir ve şöhretin zarar verme kapasitesi gündelik olarak belgelenmektedir. Ünlü kişiler sürekli olarak başarısız evlilikler, bağımlılık, alkolizm, intihar veya zamansız ölüme yenik düşerler. Kariyerleri böyle trajedilerle solup giden ünlülerin listesini yapsaydık sayfalar dolup taşardı – sinema yıldızları (Judy Garland, Marilyn Monroe, James Dean); pop yıldızları (Elvis Presley, Janis Joplin, Jimi Hendrix); yazarlar (Edgar Allan Poe, Jack London, Ernest Hemingway, F. Scott Fitzgerald) – liste bu şekilde devam ediyor. Şöhretin bedeline ilişkin nam salmış örneklerden başka uyuşturucu sorunlarıyla mahvolan ya da bir zamanlar düzgün biri iken kendini beğenmiş, zalim, kendini düşünen ve haddinden fazla rahatına düşkün biri haline gelerek kişiliği bozulan daha az ünlü “başarılı” hayatlar da var.

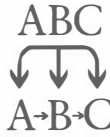
Bunun sebebi bu kişilerin sadece aşırı zenginlik, aşırı ün veya aşırı ilgi kazanması değil ama bu etkilerin egolarını çarpıtması ve büyük benlik yerine küçük denebilecek benliği güçlendirmesidir. Küçük benlik dalkavukluğa karşı hassas olan parçamızdır; büyük benlik ise mütevazı ve başarı karşısında minnettar olan, tabiatımızın daha gelişmiş bir yönüdür. Küçük benlik zayıf çekici örüntülerle, büyük benlik yüksek güçteki enerji alanlarıyla aynı eksendedir.

Bizi yüceltip batıran başarı değil, kişiliklerimize nasıl işlediğidir. Belirleyici unsurlar mağrur veya mütevazı, bencil veya minnettar olmak ya da yeteneklerimiz sayesinde kendimizi başkalarından üstün görmek veya onları armağan kabul edip şükran duymaktır. Bir parça başarının bile yozlaştırdığı, kibirli, işgüzar ve bir parça yetki verilince denetim budalası olan insanlar tanırız. Ve çok daha fazla salahiyet sahibi olup da candan, duyarlı ve ilgili insanlar da tanırız.

Dünyadaki güçlü adamları, sanayi önderlerini, banka yöneticilerini, Nobel kazananları ve efsanevi Amerikan ailelerinin mensuplarını tanıdıkça bunların kaçının dürüst, cana yakın, samimi olduğu ve başarıyı soylulukla taşınması gereken bir mesuliyet olarak gördüğü dikkat çekicidir. Bunlar tamamen başarılı insanlardır, herkese karşı dikkat çekecek derecede hürmetkâr ve ilgilidirler; liderleri ziyaret ederken ya da hizmetkârlarla konuşurken olsun, herkese eşitleri gibi muamele ederler. Gerçekten başarılı olanın kibirli davranma eğilimi olmaz çünkü kendilerini başkalarından daha üstün değil, daha şanslı addederler. Konumlarını bir tür koruyuculuk, herkese fayda getirecek şekilde yerine getirilmesi gerken bir sorumluluk olarak görürler.

Gerçekten başarılı olanların bu derece zarif, dürüst ve veri-

ci olmalarına olanak verenin ne olduğu nedensellik formülü-müzle açıklanabilir.

Gerçekten başarılı olanlar ABC ile özdeşleşmiştir. Dış dünyada başarı meydana getirmek için yönetilen bir kanal vazifesi gördüklerinin farkındalardır. Başarının kaynaklarıyla özdeşleşmiş oldukları gibi onu kaybetme kaygıları da yoktur. Ama başarısını harici $A \rightarrow B \rightarrow C$ âleminde gören biri, kaynağının “oralarda bir yerde” olduğunu düşündüğü için daima kendine güvensiz hissedecektir. Sağlam bir güven, başarının kaynağının içinde saklı olduğunu bilmekten ileri gelir. Gücün kaynağının kendisinin dışında bulunduğuna inanan biri güçsüz ve kırılgan ve böylelikle savunmacı ve tahakküm edici hale gelir. Gerçek başarı harici koşullardan bağımsız bir biçimde içten doğar.

Başarı merdiveni üç basamaktan oluşur gibi duruyor. İlk olarak önemli olan neye “sahip olduğumuzdur”; statü maddi zenginlik alametlerine dayalıdır. Kişi ilerledikçe statü neye sahip olduğundan ziyade “ne yaptığıyla” karşılanmaya başlar. Merdivenin bu düzeyinde kişinin konumu ve eylemleri hatırı sayılır bir toplumsal statü getirir ama toplumsal rollerin cazibesi kişi ustalık kazanıp olgunlaştıkça pırıltısını yitirir; önemli olan kişinin ne başardığıdır. Son olarak kişi sadece hayatın getirdiği tecrübeler sayesinde neye dönüştüğüyle ilgilenir. Bu kişiler dahili güçlerinin inceliğinin harici dışavurumu olan karizmatik bir “mevcudiyet” sergilerler. Onların yanındayken aynı eksende oldukları ve yansıttıkları güçlü çekici enerji

alanlarının etkisini hissederiz. Kişi hayatını yüksek güçteki enerji örüntüleriyle aynı eksene oturttuğunda başarı otomatikman gelir.

Gerçek başarı neden izafi biçimde zahmetsizdir? Bir telden geçen bir elektrik akımının yarattığı manyetik alanına benzetilebilir. Akımın gücü ne kadar yüksek olursa yarattığı manyetik alan da o derece büyük olur. Ve daha sonra manyetik alan da beraberinde bulunan her şeyi etkiler. En yukarıda çok az kişi bulunur. Buna mukabil, vasatların dünyasında yoğun rekabet hüküm sürmekteyken piramidin en altı kalabalıktır. Karizmatik galipler rağbet görür; kaybedenler ise kabul görmek için çabalamak zorundadır. Başkalarına karşı sevgi dolu, nazik ve düşünceli olanların sayamayacakları kadar çok arkadaşı vardır; başarılı örüntülerle aynı eksende olanlar için hayatın her alanında başarı refleks haline gelmiştir. Ve şimdi başarının güçlü örüntüleriyle başarısızlığın zayıf örüntüleri arasındaki farkı ayırt etme kabiliyeti herkesin kullanımına hazır.

17. BÖLÜM

Fiziksel Sağlık ve Güç

Bilgece davranarak sağlıklı ve varlıklı oluruz. Ama nedir bilgelik? Araştırmamıza göre yüksek güçteki çekici örüntülerle aynı ekseninde olmanın neticesidir. Ortalama hayatımızda enerji alanlarının bir karışımı karşımıza çıkmakla birlikte baskın çıkan örüntü gücü en yüksek olandır. Artık doğrusal olmayan dinamikler ve çekiciler araştırmasının temel görüşünü takdim edebilmemize yetecek malzemeyi incelemiş bulunuyoruz: *Çekiciler bağlam oluşturur*. Esas itibarıyla bağlı olunan prensiplerin meydana getirdiği güdüler, kişinin izan kapasitesini belirler ve böylece onun eylemlerine anlam katar.

Prensiple uyum içinde olmanın en çarpıcı etkisi fizyolojik sonuçlarda görülür. Yüksek enerjili çekici örüntülerle uyum sağlık, zayıf olanlarla uyum hastalık getirir. Bu, özgül ve öngörülebilir bir belirtidir. Yüksek enerji örüntülerinin güçlendirdiğinin ve düşük enerji örüntülerinin zayıflattığının bilimin yüzde yüz tekrarlanabilirlik kriterini karşılayacak şekilde kanıtlanabilir olduğu, okuyucunun şimdiye kadar adamakıllı aşına olduğu olgusal bir gerçektir.

Belli ki insandaki merkezi sinir sistemi hayatı destekleyen ve köstekleyen örüntüler arasındaki farkı görmeye yönelik harikulade hassas bir yeteneğe sahip. Bedenin güçlenmesini sağlayan yüksek güçteki çekici enerji alanları endorfin salgılar ve tüm organlar üzerinde güçlendirici ve canlandırıcı bir etki yaratırken aksi uyarıcılar bağışıklık tepkisini bastırarak uyarıcının ne olduğuna bağlı olarak belli organların aniden hem zayıf düşmesine hem de gevşemesine sebep olan adrenalin salgılar.

Kayropraktik akupunktur ve refleksoloji gibi pek çok tedavi yönteminin dayalı olduğu olgu budur. Tüm bu tedaviler enerji dengesizliğinin sonuçlarını düzeltmek üzere tasarlanmıştır ancak enerji dengesizliğine yol açan temel davranış düzeltilmediği takdirde hastalık tekrar etme eğiliminde olur. Kendi kendine yardım gruplarındaki milyonlarca insan, sağlık ve davranış sorunları ve hastalıklarının hepsinden kurtuluşun yüksek enerjili çekici örüntülerle ilintili tutum benimsemenin sonucunda meydana geldiğini kanıtlamıştır.

Genel anlamda, fiziksel ve ruhsal sağlık olumlu tutumlar neticesinde gelişirken hem fiziksel hem ruhsal hastalık gücenme, kıskançlık, düşmanlık, kendine acıma, korku, kaygı gibi olumsuz tutumlara bağlıdır. Psikanaliz alanında olumlu tutumlar iyi hak duyguları ve olumsuzlar da acil durum duyguları olarak adlandırılır. Acil durum duygularına sürekli saplanıp kalmak fiziksel ve ruhsal hastalığa ve kişinin kişisel gücünün toptan zayıflamasına yol açar. İnsan bu güç ve sağlık atrofisinden kaçınmak için olumsuz tutumlarının üstesinden nasıl gelir? Klinik gözlem hastanın bir karar aşamasına gelmesi gerektiğine işaret etmektedir. Değişmeyi yürekten arzulaması insanın muhtelif tezahürleriyle yüksek çekici örüntü arayışına girmesine izin verir.

İnsan iyiliğe inanmayan kimselerle arkadaşlık ederek kötümserlikten kurtulamaz; kişinin kim olduğunu arkadaşının tanımladığından söz eden atasözünün bir miktar klinik dayanağı vardır. Çekici örüntüler onlara maruz kalan alanlara yön verme eğilimindedir; insanın tek yapması gereken, kendini yüksek enerjili bir alana bırakmasıdır, böylelikle içsel tutumları kendiliğinden değişmeye başlayacaktır. Bu, kendi kendine yardım grupları arasında iyi bilinen bir olgudur –

“Siz sadece bedeninizi toplantıya getirin” değişinden bellidir. Kendinizi sadece yüksek örüntülerin etkisine maruz bırakırsanız “sürtünmeye” başlarlar; “Geçişim yoluyla geçer” denildiği gibi.

Geleneksel tıpta ortak kanaat stresin birçok rahatsızlık ve hastalığın sebebi olduğudur. Bu teşhisle ilgili sorun, stresin kaynağına kesin olarak eğilmiyor olmasıdır. *Stresin, insanın takındığı tutumlar neticesinde içten içe meydana geldiğini göz ardı edip* harici koşulları suçlamaya bel bağlamaktadır. Stres belirtilerini harekete geçiren şey, hayatta başa gelen olaylar değil, insanın bunlara gösterdiği tepkidir. Daha önce söylediğimiz gibi boşanma, acı ya da rahatlamaya sebep olabilir. İşte karşılaşılan zorluklar, kişinin amirinin hoca gibi mi, öcü gibi mi görüldüğüne göre teşvik ya da kaygı vesilesi olabilir.

Tutumlarımız könumlarımızdan kaynaklanır ve konum-sallığımız güdü ve böylece de bağlamla alakalıdır. Olayları değerlendirme biçimimize göre aynı durum trajik veya komik gelebilir. Psikolojik anlamda, insan tutumunu belirlerken anabolik endorfinler veya katabolik adrenalin ve stres hormonları arasında tercih kullanmaktadır.

Sağlığımız üzerindeki yegâne etkinin dahili kaynaklı olduğunu iddia etmek aptalca olur. Maddi dünyadaki şahsi olmayan unsurlar da gücümüzü artırabilir veya azaltabilir. Kinesiyolojik deney burada da değerlidir. Sentetikler, plastikler, yapay renklendiriciler, koruyucular, böcek ilaçları ve yapay tatlandırıcılar (bunlar sadece birkaçı) bedenin güçten düşmesine sebep olur; oysa saf, organik ya da insan eliyle yapılmış

maddeler güç kazanmamızı sağlar. Örneğin C vitaminini deneyecek olursak organik C vitamininin kimyasal yollarla üretilmiş askorbik asitten daha üstün olduğunu, birincisinin güçlendirdiğini, ikincisinin ise güçlendirmedini görürüz. Organik olarak yetiştirilmiş serbest gezen tavuk yumurtaları kafeslerde kimyasal yemlerle büyütülen tavuklarınkine göre çok daha fazla içkin güce sahiptir. Meğer sağlıklı-besin hareketi başından beri haklıymış.

Ne yazık ki ne American Medical Association (Amerikan Tıp Derneği) ne de National Council on Food or Nutrition'un (Ulusal Besin ve Beslenme Derneği) beslenme alanında bir aydınlanma yaşadıkları görülmüş değildir. Bilim camiası beslenmenin davranış ve sağlıkla ilgisi olduğunu en sonunda kabul etmiş durumda ama bu basit gözlem, yirmi yıl önce Linus Pauling ve ben *Orthomolecular Psychiatry* (*Ortomoleküler Psikiyatri*) kitabında beslenmenin beyin ve kan dolaşımının kimyasal ortamını ve böylece muhtelif davranışları, duyguları, ruhsal rahatsızlıkları ve beyin kimyasını etkilediğini öne sürdüğümüzde tartışmaya yol açmıştı.¹

Bu kitabın yazarı yakın zamanda, bazı vitaminleri belli bir düzene göre almanın, uzun zaman boyunca antipsikotik ilaç tedavisi gören hastaların büyük bir bölümünde görülen, çoğunlukla geri dönüşü olmayan "tardif diskinezi" adlı nörolojik bir rahatsızlığı önlediğini gösteren yirmi yıl süren bir çalışmayla ilgili, sonuncusu 1991'de olmak üzere bir dizi makale yayınladı.² 100 farklı doktor tarafından yirmi yılı aşkın bir süre boyunca tedavi edilen 61.000 hasta üzerinde gerçekleştirilen çalışmada B3, C, E ve B6 vitaminlerinin devreye girmesi bu korkunç nörolojik rahatsızlığın beklenme oranını yüzde 25'ten yüzde 0.04'e düşürdü.³ (Yüksek dozda

vitaminle koruma altına alınan 61.000 hastanın, öngörülen 20.000 yerine, sadece 37'sinde bu hastalık gelişti.)⁴

Güvenilirliğini kanıtlayacak hiçbir olgu henüz bulunmadığı için makale Birleşik Devletler'de büyük ölçüde görmezden gelindi. Tıp mesleği beslenmeye karşı tek kelimeyle ilgisizdi ve örgütlü tıp öncülere karşı nezaketten geleneksel olarak yoksundu. Aleyhindeki ezici kanıtlara rağmen yerleşik bir görüşü azimle korumanın insan davranışının bir kusuru olduğunu hatırlamak yararlı olacaktır; bihaberliğin böylesiyle baş etmenin en sağlıklı yolu ise kabuldür. İnsani koşulları bir kez anladığımızda, bir zamanlar mahkûm etme hissiyle dolup taşmış olabileceğimiz durumlarda şefkat duyabiliriz. Şefkat bütün enerji çekici güç örüntülerinin en yükseklerinden biridir. Göreceğimiz gibi anlama, bağışlama ve kabul etme yeteneği kişisel sağlığımızla doğrudan bağlantılıdır.

18. BÖLÜM

Sağlık ve Hastalık Süreci

Çağlar boyunca belli hastalıkların belli duygu ve tutumlarla ilgili olduğu yönünde umumi bir gözlem gelişmiştir. Örneğin Ortaçağ'ın "melankoli" kavramı depresyonu karaciğer bozukluğuna bağlamaktaydı. Asri zamanlarda birçok fiziksel rahatsızlığın stres duygularıyla bağlantısı açıkça kurulmuştur.

Duyguların fizyolojik sonuçları olduğu yazılı kayıtlara dayanmaktadır. Psikanalizin ilk zamanlarında özgül hastalıkların özgül psikolojik çatışmalar üzerinden teşhis edilmesine yönelik araştırma bütün bir psikosomatik tıp alanının doğmasına yol açmıştır. Kalp hastalığının "A tipi" ve "B tipi" kişiliklerle bağlantısını ve bastırılmış öfkenin hipertansiyon ve felce sebep olduğunu hepimiz duymuşuzdur. Duyguların, beynin sempatik veya otonom sinir sistemi yoluyla farklı organları kontrol eden farklı alanlarında bulunan sinir taşıyıcılarındaki varyasyonlar üzerinden hormonal değişimi etkilediği varsayılmaktaydı.

Yakın zamanda AIDS'in yayılmasına dair duyulan kaygılar vücudun bağışıklık sistemi üzerine çalışmalara hız vermiştir. Genel olarak görünen o ki stres olarak deneyimlenen şey timüs bezinin baskılanmasına yol açmakta ve hal böyleyken vücudun savunması bozulmakta. Ama bu konudaki muhtelif araştırma yöntemleri, inanç sistemleriyle tutum arasındaki ilişkiyi ve bunun sonucu olan bireysel deneyimin mahiyetini belirleyici algı bağlamını inceleme bakımından sınıfta kalıyor. Stresin etiyolojisi daima organizmanın uyarıcılara karşı özgül ve karakteristik tepkiler verme eğilimiyle ilgilidir. Doğrusal

olmayan dinamikler matematiği ve çekici araştırması üzerine halihazırda bildiklerimizden faydalanarak kinesiyojji ve akupunktur sayesinde klinik olarak doğrulandığı gibi hastalık sürecinin temel mahiyeti üzerine bir formül geliştirebiliriz.

Bir fikir ya da düşünce kümesi bilinçte, zaman içinde devamlılık gösteren bir tutum şeklinde yer eder; bu tutum, yöndeş güçlölük ya da güçsüzlölükteki bir çekici enerji alanıyla ilgilidir. Sonuç özgül duyguyu tetiklemeğe uygun olan olayları yaratan bir dünya algısıdır. Bütün tutum, düşünce ve inançlar da enerji “meridyenleri” denen muhtelif yollarla vücuttaki tüm organlara bağlanır. Kinesiyojji deney yoluyla özgül akupunktur noktalarının özgül tutumlarla bağlantılı olduğı ve dolayısıyla meridyenin özgül kas ve organlara giden enerji kanalı vazifesi gördüğü kanıtlanabilir.¹ Bu özgül meridyenler enerji taşıdıkları organlarla anılmaktadır, kalp meridyeni, safrakesesi meridyeni, vb.²

Bu hayati önemdeki dahili iletişimin gizemli bir tarafı olmadığı, saniyeler içinde herkesi tatmin edecek şekilde kanıtlanabilir. Bildiğimiz gibi aklımızda özellikle olumsuz bir düşünce tutarsak belli bir kasımız güç kaybedecek, olumsuz düşünce yerine olumlusunu koyarsak aynı kas ânında güç kazanacaktır.³ Zihin ve beden arasındaki bağlantı ânında kurularak kişinin düşünce zinciri ve ilgili duygularına karşılık bedensel tepkileri anbean dönüşür ve değişir.

Doğrusal olmayan dinamikler bilimi ve matematiğinden faydalanan *ilk koşullara hassas bağımlılık kuralına* değinmiştik.⁴ Bunun, girdilerin yapısındaki çok küçük bir değişimin nihai çıktıda çok önemli bir değişikliğe sebep oluş biçimini tanımladığını hatırlayacağız. Bunun sebebi belli belirsiz bir değişimin zaman içinde tekrarlanmasıyla örüntüde ilerleyici

bir değişikliğe yol açması veya kimi zaman logaritmik artış gerçekleştiğinde yeni bir armoniye doğru sıçrama yapmasıdır. Küçük bir değişimin etkisi sonunda bütün sistemi etki altına alana kadar güçlenir ve yepyeni bir enerji örüntüsü ortaya çıkar ki bu da aynı süreç sonunda bir değişim meydana getirir ve bu şekilde devam eder.

Fizik dünyasında bu sürece “türbülans” adı verilir ve özellikle aerodinamik alanında, fizik ve matematiğin birleşik odağında muazzam miktarda araştırmaya konu olmuştur. Bu türbülans bilincin çekici enerji alanlarında meydana geldiğinde, yeni bir dengeleşim düzeyi elde edilinceye kadar duygusal bir bozulma yaratır.

Zihinde olumsuz bir dünya görüşünün egemen olması, vücudun muhtelif organlarına enerji akışında ufak değişikliklerin tekrar tekrar meydana gelmesi sonucunu doğurur. Elektron transferi, sinirsel hormon dengesi, beslenme durumu, vb. aracılığıyla karmaşık fizyolojik fonksiyonların tamamı etkilenir. Er geç, elektron mikroskopi, manyetik görüntüleme, x-ışını veya biyokimyasal analiz gibi ölçüm yöntemleriyle ölçülemeyecek kadar küçük değişikliklerin birikimi ayırt edilebilir hale gelir. Ancak bu değişiklikler tespit edilebilir hale gelene kadar hastalık kendi kendine varlığını sürdüren titreşimleriyle çoktan ilerlemiş olur.

Görünmez düşünce ve tutum âlemi bedenın mutad tepkisinin bir sonucu olarak gözle görülebilir hale gelir. Sürekli aklımızdan geçen milyonlarca düşünceyi göz önüne alacak olursak beden sağlığının, genetik ve çevresel etmenlerle değiştiği gibi yürürlükteki düşünce kalıplarını yansıtacak köklü değişimlere de uğrayabileceği şaşırtıcı değildir.⁵ Gözlemlenebilir hastalık sürecine yol açan, başlangıç koşullarına hassas bağımlılık kuralı sayesinde

uyarıcının *sürekliliği* ve tekrarıdır. Süreci tetikleyen uyarıcı tespit edilemeyecek kadar küçük olabilir.

Hastalığın oluşumuna ilişkin bu taslak doğru ise tüm hastalıklar düşünce kalıplarını ve yerleşmiş tepkileri değiştirerek tersine döndürülebilir olmalı. Aslında insan türünün bildiği her hastalığın spontane düzelmesi tarih boyunca kaydedilmiştir. (Bu olgu 8 Nisan 1994'te yayınlanan 20/20 adlı haber programının konusuydu.) Geleneksel tıp spontane "tedaviler"i kayda geçirmiş ama bu olguyu tetkik etmeye yarayacak kavramsal araçlara hiçbir zaman sahip olmamıştır. Ama en modern cerrahlar bile ameliyattan sağ çıkamayacağına inanan kişileri ameliyat etme konusunda isteksizlik gösterir çünkü böyle hastaların dediklerini yerine getirmesine seyrek olarak rastlanmaz.

Adsız Alkolikler'de öznenin kişiliğinde köklü bir değişim olmadıkça iyileşme olamayacağı dile getirilir.⁶ Bilinçte ani bir sıçramayla inanç sisteminin bütününde köklü bir dönüşüm ilk kez AA kurucusu Bill W. tarafından ortaya konmuş olan temel değişimdir.⁷ Tutumda böylesine büyük bir metamorfoz meydana gelmesini resmi olarak ilk inceleyen kişi Greenwich, Connecticut'tan Psikiyatrist Harry Tiebout olmuş, bu durumla AA'daki ilk kadın ve ümitsiz bir alkolik olan Mary M.yi tedavi ederken karşılaşmıştır. Mary M. hiçbir bilinir terapi yöntemiyle açıklanamayacak derecede bir kişilik değişimi geçirmiştir. Dr. Tiebout kadının hiddetli, kendine acıyan, tahammülsüz ve benmerkezci birinden nazik, yumuşak, hoşgörülü ve sevgi dolu birine dönüştüğünü belgelemiştir. Bu örnek, herhangi bir ilerleyici ya da ümitsiz hastalıktan kurtulmada bu ana unsuru açık seçik göstermesi bakımından önemlidir. Dr. Tiebout'un bu gözleme ilişkin yazmış olduğu bir dizi

makalenin birincisi “The Power of Surrender (Teslimiyetin Gücü)” başlığını taşımaktadır.⁸

İncelenen her ümitsiz ve tedavisi mümkün olmayan hastalıklardan kurtuluş vakasında, patolojik süreci oluşturan çekici örüntülerin hâkimiyetini kaybetmesine yol açan aynı bilinç kayması söz konusudur. Böyle ağır hastalıklardan kurtulmak için gerekli adımlar iyileşen ilk 100 alkolik tarafından formüle edilmiş ve AA ve takip eden tüm 12-adım iyileşme gruplarınca önerilen tanınmış 12-adım haline gelmiştir.⁹ Bu adımları takip etmenin milyonlarca kişiyi iyileştirmiş olduğu gerçeği bu tecrübenin tüm hastalık süreçlerine evrensel biçimde uygulanabilirliğini ortaya koyuyor. Dr. Carl Jung’un Rowland H. ye verdiği “İnansan da inanmasan da kendini sana hitap eden herhangi bir ruhsal gruba tüm kalbinle teslim et ve senin durumunda bir mucize gerçekleşmesini umut et,”¹⁰ tavsiyesi ilerleyici bir hastalıktan kurtulmak isteyen herkes için geçerlidir.

Spontane iyileşmede, sevmek kabiliyeti ve sevginin iyileştirici bir etmen ve yöntem olarak öneminin farkındalığında çoğu zaman belirgin bir artış görülür. Çok satanlar listesindeki sayısız kitap bize sevmenin sağlıklı yaşamak olduğunu söyler. Ancak zihin bunu bir gurur meselesi yaparak değişime karşı koyar. İnsan sevgisi ancak başkalarını ayıplamaktan ve onlardan korkmaktan ve nefret etmekten vazgeçmemiz sonucunda ortaya çıkar. Böyle radikal bir değişim kafa karıştırıcı gelebilir; gelişimin getirdiği geçici rahatsızlığa katlanacak cesarete de gerek vardır. Herhangi bir hastalık sürecinden kurtulma, kişinin kendisi ve hayatına ilişkin yeni bakış açıları bulmaya razı olmasına bağlıdır. Bu, inanç sistemleri sarsıldığında içsel korkulara dayanma kapasitesini içerir. İnsanlar nefret ve kindarlık duygularını el üstünde tutar ve bunlara sıkı sıkıya bağ-

lıdır; insanlığı iyileştirmek için tüm toplumları gazez, saldırı ve intikamla örülü hayat tarzlarından koparmak gerekebilir.

Kalibrasyon değeri 200'ün altında olan enerji alanlarıyla ilişkili düşünce ve davranışların getirdiği başlıca zorluk, bunların ters tepki doğuruyor olmasıdır. Gözlemlenebilir evrenin aşına olduğumuz bir kuralı, kuvvetin eşit ve ters karşıt kuvvete yol açmasıdır. Bu yüzden tüm saldırılar, ister ruhsal ister fiziksel olsun, karşı saldırıyla sonuçlanır. Fesat bizi kelimenin tam manasıyla hasta eder; her zaman kendi kinimizin kurbanı oluruz. Gizli saldırgan düşünceler bile kişinin kendi vücudunda fizyolojik bir atağa yol açar.

Öte yandan, tıpkı sevgi gibi kahkaha da iyileştiricidir çünkü daha geniş ve kapsayıcı bir bağlamdan küçük bir bağlamı görme yoluyla meydana gelir ve gözlemde bulunanı kurban duruşundan uzaklaştırır. Her espri bize gerçekliğimizin insan bilincinin sınırlarının ve hadiselerin ayrıntılarının ötesinde olduğunu hatırlatır. Karamizah, örneğin, bir paradoksun zıtlıklarının yanyana gelmesine dayanır; temel kaygının giderilmesi kahkahayla sonuçlanır. Aydınlatıcı bir tasavvurun ani gelişimine sıklıkla eşlik edenlerden biridir kahkaha. Kozmik şaka hayalle gerçeğin yan yana mukayese edilmesidir.

Buna karşılık mizah anlayışı olmaması ise sağlığa ve mutluluğa zararlıdır. Totaliter sistemler her düzeyde mizahtan dikkati çekecek denli yoksundur. Kabul ve özgürlük getiren kahkaha, onların kuvvet ve sindirme yoluyla sürdürdükleri saltanatına karşı bir tehdittir. Doğru dürüst bir mizah anlayışına sahip kişilere zor kullanmak kolay değildir. İster insan ister kurum ya da inanç sisteminde olsun, mizah anlayışı olmamasından korkun; dile getirilmiş amaçlar refah ve huzur bile olsa, idare etme ve egemen olma dürtüsünü beraberinde getirir.

İnsan, huzuru bu şekilde meydana getiremez. Huzur, onu engelleyen şeyin ortadan kalkmasıyla gelişen asli olgu bağlamıdır. Oldukça az insan gerçekçi bir amaç olarak huzura kendini adanmıştır. İnsanlar özel yaşamlarında, ilişkileri ya da kendileri bakımından bedeli ne olursa olsun “haklı” olmayı tercih ederler. Kendini haklı çıkarmış konumsallık huzurun gerçek düşmanıdır. Çıkar yol arayışı zorlamayla olduğunda huzurlu bir çözüm mümkün olmaz.

Sağlık hizmetleri alanı, idare etmeye yönelik girişimlerin sadece bürokrasi bataklığının gelişmesine yaradığını gözler önüne serer. Karmaşa masraflıdır ve sistemler yapılarının temelini oluşturan tutumlar kadar zayıf ve verimsizdir. Yarıdılışlarından gelen sahtekârlık yüzünden etkisiz olan zayıf çekici alanlarıyla ilişkili sistemler, müsrif ve külfetli bir hale gelirler. Sağlık hizmetleri endüstrisi korku ve mevzuat yüzünden o derece ağır bir yük altındadır ki zar zor işlev görebilir. Bireysel bir hastalığın (veya bütün bir sağlık hizmetleri endüstrisinin) iyileşmesi yeni bir görüş berraklığı elde etmek için motivasyonun yükseltilmesi ve kendini kandırmaktan vazgeçilmesiyle meydana gelir. Kötü karakterler yoktur, suç sistemin ayarlarındadır.

Sağlık, tesirlilik ve refah hakikatle uyum içinde olmanın doğal halleriyse bundan daha azı, suçu sistem dışındaki bir şeylere yüklemek yerine dahili bir denetim gerektirir. Çekici örüntüler Newton bakış açısıyla olmasa bile kendi fizik kurallarına riayet eder; bağışlamak bağışlanmaktır. Tekrar tekrar gözlemlediğimiz gibi her şeyin birbirine bağlı olduğu bir evrende “kaza” diye bir şey yoktur ve hiçbir şey evrenin dışında değildir. Esas unsurların gücü görünmez olduğu ve ancak etkilerin dışavurumu gözlenebildiği için “rastlantısal”

olay diye bir yanılısma söz konusudur. Ani ve beklenmeyen bir olay tesadüfiymiş ve gözlenebilir sebeplerle alakasızmış gibi görünebilir ama esas kaynağının izi araştırma yoluyla sürülebilir. Ani bir hastalığın daima fark edilebilir öncülleri vardır; kazaya yatkınlık bile sözde “kaza” meydana gelene kadar çok sayıda hazırlayıcı küçük adım içerir.

Hastalık süreci zihnin işleyişinde bir bozukluk olduğunun belirtisidir ve zihin değişim meydana getirme gücünün bulunduğu yerdir. Bir hastalığı hayali bir $A \rightarrow B \rightarrow C$ etkiler dünyası içerisinde sadece fiziksel bir süreç olarak ele almak işlev bozukluğunun kaynağını düzeltmez ve iyileştirici olmak yerine hafifleticidir. Hayat boyu süren bir ıstırapın sadece tutum değişikliğiyle hızla dinmesi mümkündür; bu değişim bir anda olmuş gibi görünse de içsel ön hazırlık yıllar boyu sürebilir.

Herhangi bir karmaşık sistemdeki kritik noktanın, bütün sistemi değiştirmek için gerekli en düşük miktardaki gücün bulunduğu konum olduğu aklımızda. Satranç tahtasında tek bir piyonun hamlesi bile oyunun bütün olasılıklarını bütünüyle değiştirir. Kabul ettiğimiz inanç sisteminin her ayrıntısı öyle ya da böyle sonuçlar doğurur. İşte bu yüzden tedavisi mümkün olmayan ya da ümitsiz bir durum yoktur; bir yerde, bir zamanda, birisi anlattığımız süreç sonucunda iyileşmiştir.

Sadece iyileşme değil, bilinçte herhangi bir ilerleme sürecinde acılı evrim mücadeleleri verirken kişinin kendine ve tüm insanlığa karşı şefkat duyması yararlıdır. Ancak bu sayede şifa bulduğumuz kadar şifacı da oluruz. Ve ancak bu sayede fiziksel veya ruhsal herhangi bir illetten kurtulmayı umabiliriz.

Bu, koşulsuz sevgi düzeyinde hareket etmeyi öğrendiğimizde ölümsüz olacağımız anlamına mı geliyor? Hayır. Fiziksel vücudun protoplazması dış çevreye olduğu gibi kendi genetik

programlamasına karşı da savunmasızdır. Ama 500 ve üzerindeki bilinç düzeyinin bakış açısına göre ölüm sadece bir illüzyondur ve hayat fiziksel bir bedenle sınırlandırılmaktan ileri gelen algı kısıtlamalarıyla engellenmeksizin devam etmektedir. Bilinç hem bedene hayat veren hem de başka bir varlık alanında bedenin ötesinde baki kalan yaşamsal enerjidir.

ÜÇÜNCÜ KISIM: ANLAM

19. BÖLÜM

Bilinç Veri Tabanı

İsviçreli büyük psikanalist Carl Jung, örnek teşkil eden kalıp ve simgelerden yola çıkarak bütün insanlığın paylaştığı tecrübeleri içeren dipsiz bir bilinçdışı havuzu olan “kolektif bilinçdışı”nı ortaya çıkarmıştır.¹ Onu güçlü ve evrensel düzenleyici örüntülerle nitelenen, muazzam ve gizli bir insan bilinci veri tabanı olarak düşünebiliriz. Şimdiye kadar insan bilincinin kullanımına açık olan tüm bilgiyi içeren böyle bir veri tabanı müthiş içkin kabiliyetler anlamına gelir; kendine aktarma işlemine hazır olan dev bir bilgi deposu olmanın çok ötesindedir. Veri tabanının büyük vaadi, zamanın herhangi bir yerinde o zamana kadar yaşanmış her şeye erişim sağlayarak hemen hemen her şeyi “sorulduğu” anda “bilme” kabiliyetidir.

Önsezi veya içine doğma veya kehanet veya rüya ya da “şanslı” tahmin; bu, neredeyse rasyonel ya da rasyonel ötesi yollarla edinilmiş bilginin kaynağıdır. Bu deha pınarının kaynağı, ilham kuyusu ve “önceden bilme” dahil “esrarengiz” psişik bilginin kaynağıdır. Bu, elbette kinesiyolojik deneyden faydalanarak çıkarılmış envanterdir. “Paranormal” kavramından veya rasyonel olmayan (sezgisel) bilgiden rahatsızlık duyan düşünürler genellikle mantıklı –veya mantığa aykırı– tutarsızlıklara Newton tipi eşzamanlılık, nedensellik ya da uzay ve zaman kavramlarıyla direnirler.

Bu, hakikaten de bundan çok daha büyük bir evren. Aynı düşünürler akşam gökyüzünü tarayıp en sevdikleri takımyıldızı tespit etmekten zevk alırlar. Ama aslında takımyıldız diye bir şey yoktur. O “yıldız”lardan oluşan tanıdık desen tamamıyla

alaasız kaynaklardan gelen ışık noktalarından oluşmaktadır – bazısı milyonlarca ışık yılı uzaklıktadır; bazısı aynı galakside bile değildir; bazıları kendileri gerçekten de ayrı galaksilerdir ve pek çoğu binlerce yıldır sönmüş ve “varlığı” son bulmuştur. Bu ışıkların ne uzamsal ne zamansal bir ilişkisi yoktur. Kepçe, Ayı veya insan şekli değildir gökyüzüne yansıyan, takımyıldızın desenidir gökyüzüne bakmakta olanın gözüyle görünen. Yine de zodyak hâlâ “gerçektir” çünkü kelimenin tam anlamıyla onu biz tasavvur etmişizdir. Astroloji hâlâ “var olmaktadır” ve pek çokları için kendilerini ve ilişkilerini izah edebilmek için oldukça işe yarayan pragmatik bir araçtır. Neden olmasın? Bilinç veri tabanı sonsuz bir kaynaktır.

Veri tabanı şarj edilmiş bir pil gibi değil, bir olasılık alanına sahip olan bir elektrostatik kondansatör gibi davranır. Bir cevap olasılığı bulunmayan bir soru sorulamaz. Bunun sebebi sorunun ve cevabın aynı paradigmadan yaratılması ve böylece tam anlamıyla uyumlu olmalarıdır. Zaten var olan bir “iniş” olmadan hiçbir “çıkış” olamaz. Nedensellik birbiri ardından gelerek değil eşzamanlı gerçekleşir; senkron, Dr. Jung’un insan deneyimindeki bu olguyu izah etmek için kullandığı terimdir.² İleri fiziği irdelememizden anladığımız kadarıyla, evrende “burada” vuku bulan bir hadise, evrende “orada” bir hadisenin meydana gelmesine sebep olmaz. Bunun yerine eşzamanlı tezahür ederler ve ardından gelen sadece gözlemdir.

Peki o zaman bu hadiseler arasındaki bağlantı, eğer Newton tipi bir sebep sonuç doğrusal dizisi değilse nedir? Belli ki iki hadise gözle görülmez bir biçimde birbiriyle ilgili ya da bağlı ama yerçekimi ya da manyetizma sayesinde değil, kozmik bir rüzgâr ya da hava yüzünden de değil; her iki hadiseyi de bünyesinde barındıracak büyüklükte bir çekici alanıyla kuşatılmış vaziyette-

ler. Bunun böyle olduğunu, aksi takdirde hadiselerin eşzamanlı ya da zamanda veya farz edilen nedensellik içinde birbiriyle ilgili olmalarının gözlemi şöyle dursun, hadise olarak bile gözlemlenemeyecek olmalarından biliyoruz.

Bu iki hadise arasındaki “bağlantı”, sadece gözlemcinin bilincinde meydana gelir – bir bağlantı “görür” ve bir ilişki varsayımında bulunarak bir “çift” hadiseyi tasvir eder. Bu ilişki sadece gözlemcinin zihninde var olan bir kavramdır; evrende bu varsayımın sonucu olan herhangi bir harici hadisenin bulunmasına gerek yoktur. Geri planda bir çekici örüntü olmadıkça hiçbir şey deneyimlenemez. Böylelikle görülür evren kendi kendinin eşzamanlı dışavurumu ve deneyimlenmesidir.

Her şeyi bilme, her şeyi yapacak güçtedir ve aynı ayna her yerdedir. Bilinmeyen ve bilinen arasında mesafe yoktur. Bilinen sadece soru sorarak bilinmeyenden açığa çıkarılır. Empire State Binası mimarının zihninde doğmuştur. İnsan bilinci görünmeyen bir kavramın görülür bir deneyime dönüşmesine aracılık eden etkidir, tıpkı “o bina” gibidir ve böylece, zamanda donmuştur. New York’ta Batı 34. Cadde ile 5. Bulvar’ın kesişiminde 1931’de fiilen “meydana gelen” şey hâlâ hepimizin görebileceği şekilde oradadır. Yaratıcılarının bilincinde “meydana gelen” şey de yine hepimizin görebileceği şekilde veri tabanında kayıtlı duruyor. Her ikisi de eksiksiz biçimde ama farklı duyuşsal alanlarda mevcutlar. Mimar, kavramı beton ve çeliğe dönüştürerek aslında kendi içinde gördüğünü geri kalan herkesin deneyimlemesini sağlamış oldu.

Biz sözüm ona “normal” insanlar gözle görülmez ABC düzeyindeki kavramları duyuşsal algısal $A \rightarrow B \rightarrow C$ düzeyine dönüştürme işleviyle iyiden iyiye meşgulüz. Olağanüstü kişiler ağırlıklı olarak ABC dünyasında yaşar. (Onun ötesinde, saf

bilincin tamamıyla herhangi bir biçime sahip olmayan alanında yaşayanlara mistikler diyoruz.) Bu kişilere göre her şeyin kökeni gün gibi ortadadır; onlar şeyleri görünür ve görülür kılmayla ilgilenmezler. Gündelik hayatta bu kişiler yeni kuruluşlar meydana getirip daha sonra işletme ve yürütme işini başkalarına devredenlerdir. Daha da ileri düzeyde bulunan mistikler ise sadece kendi içsel ABC düzeyindeki farkındalıklarının “gerçek” ve gözlenebilir dünyanın hayal ya da yanılsama olduğu sonucuna varmışlardır. Yine de bunun da başka bir kısıtlı bakış açısı olduğunu belirtmemiz gerekiyor. Gerçek ya da olmayan yoktur, sadece “olan” vardır. Olan ise her ya da hiçbir bakış açısından, öyledir.³

Biçim olmadan var olmak gerçekten tahayyül edilebilir bir şey değildir ama yine de bir taraftan da nihai gerçekliktir. Hem yin hem yang, hem görülmez hem görülür olanı, hem biçimli hem biçimsiz olanı, hem görülür hem görülmez olanı, geçici ve zamansız olanı içerir. Böylelikle görünüşteki gerçek dünya eşzamanlı olarak *gerçek* dünyadır, çünkü tüm olasılık olan, bünyesinde olan her şeyi içermelidir. O halde evrenâlem süreklidir, yoksa evrenâlem asla olamazdı. Evrenâlemin “başlangıcını” aramak suni bir zaman kavramından yola çıkmaktır. Zamanın dışında olan bir şeyin “başlangıcı” zamanın içinde tespit edilemez. “Big bang” ancak gözlemcinin zihninde meydana gelebilir.

Evren işbirliğine hazırdır. Bilinçten bir farkı olmadığı için “oralarda bir yerde” bulmayı umduğumuz her ne ise meydana getirmekten mutluluk duyar. Sebep kavramı sorunludur, bir zaman bükülmesi, bir diziliş veya akla uygun gelebilecek bir olaylar silsilesi varsayarak sorunu halledilmiş sayar. Zamanın dışına çıktığımızda ortada zerre kadar sebep yoktur. Görü-

lür dünyanın görülmezin dışında oluştuğunu söyleyebiliriz ama bu da yine zamandaki dizisel nedensel seriye müdahale etmek olurdu – yani görülmezin görülür hale gelmesi. Zaman-daki bükülmenin ötesine bir kez geçildiğinde geri ya da ileri diye bir şey yoktur. O halde bunun tam tersi, görülür evren görülmez olana sebep olur demek de aynı şekilde geçerlidir; ve belli bir kavrayış düzeyinde bu ispatlanabilir biçimde doğrudur. Elektrik geçirmez bir zarın bir yüzünde sıralanmış elektronlara ve eş dengede sıralanmış diğer yüzündeki protonlara bakarsak hangi yüzün diğerinin sıraya girmesine sebep olduğunu nasıl söyleyebiliriz? Benzer şekilde, iyileşme şefkatin bir sonucu olmasına rağmen şefkat iyileşmenin “sebebi” değildir. 600 ya da daha yüksek bir enerji alanında hemen hemen her şey iyileşme eğilimindedir.

Bütün hayatın ve bütün biçimin kaynağı ister istemez dışavurumlarından daha büyüktür, yine de bunlardan ne başkadır ne de ayrı. Yaradanla yaratılan arasında yapay olan hiçbir kavramsal ayrılık yoktur. Kutsal kitapta belirtildiği gibi, olan olmuştur ve her zaman olacaktır.

O halde zaman, zaten tam durmakta olan bir hologram algısı konumudur; ileriye doğru hareket eden bir bakış açısının öznel, duyusal etkisidir. Hologramın başı sonu yoktur. Zaten her yerededir ve eksiksizdir. Doğrusu “tamamlanmamış” gibi görünmesi eksiksizliğinin bir parçasıdır. Aslında katlanmış karşısında katlanmamış evren yoktur; sadece farkındalık haline gelme vardır. Zaman içinde olayların meydana gelişini algılayışımız bir gezginin gözleri önüne bir manzaranın serilmesine benzer. Ama manzaranın gezginin gözleri önüne serilmesi mecazidir. Fiilen gözler önüne serilen hiçbir şey yoktur; hiçbir şey fiilen görülür hale gelmiyordur. Sadece

farkındalığın gelişmesi söz konusudur.

Bu paradokslar karşıtların her ikisini de barındıran paradigma içerisinde çözülür gider, bahsi geçen karşıtlar gözlemcinin konumundan başka bir şey değildir. Karşıtlığın ötesine bu geçiş 600 ve üzerindeki bilinç düzeylerinde kendiliğinden meydana gelir. Bir “bilene” karşılık bir “bilinen” olduğu inancı, özne ve nesne arasında bir ayrım olduğunu (bu da yine gelişigüzel bir gözlem noktasının sonradan benimsenmesi sonucu ortaya çıkabilen) ima etmesi bakımından kendi içinde ikilikler barındırır. Cennetteki ve dünyadaki görünen ve görünmeyen her şeyin Yaratıcısı bunların hem ötesindedir, hem ikisini de kapsar ve ikisiyle birden birdir. Varoluş böylelikle farkındalığın farkındalığının ve bilinç şeklinde tezahür ettiğinin farkında olduğunun ifadesidir.

Ontolojinin kurgusal olmasına gerek yoktur. Neticede sadece varoluşun ilahiyatıdır, var olduğunun farkında olan herhangi birinin zaten onun tüm ifadelerine ve daha da ötesine erişimi var demektir. Tek bir mutlak gerçek vardır; diğer her şey kısıtlı algının ve konumsallığın yapay olgularının yarattığı yarı-olgusal gerçeklerdir. “Olmak ya da olmamak” bir tercih değildir; kişi şu veya bu olmaya karar verebilir ama tek olgusal gerçek sadece *olmaktır*.

Daha önce belirtilen her şey, çeşitli zamanlarda düşünsel insanlık tarihinde yer alan kendi farkındalıklarında ikiliği aşmış pirler tarafından dile getirilmiştir. Ama o zaman bile varoluşun ikiliksizliğini kavramanın, onun ikilik içerisinde olduğunun farkında olmaktan daha üstün olduğunu iddia etmek de başka bir yanılsama içine girmiş olmaktır. Nihayetinde ikilik ya da ikiliksizlik yoktur, sadece farkındalık vardır. Sadece farkındalık, “olan” ya da “olmayan” gibi kav-

ramların ötesinde olduğunu ifade edebilir. Bu doğru olmalı, çünkü “olan” sadece bilinç tarafından tasavvur edilebilir.

Farkındalık bilincin bile ötesindedir. Buradan hareketle mutlak, bilmenin ötesinde bilincin ulaşamayacağı bir yerde olduğu için kesin olarak bilinemez olduğu söylenebilir. Bunun gibi bir farkındalık halini elde edenler bunun anlatılamayacağını ve bu bağlamı deneyimlememiş kişilerden başka kimseye anlam ifade etmeyeceğini aktarmışlardır. Yine de bu, evrensel ve harici olarak hakiki gerçeklik halidir ve biz bunun farkına varmakta başarısız oluruz. Böylesi bir farkındalık aydınlanmanın esası ve bilincin öz aşkınlık noktasına doğru evrimindeki son çözülmüdür.

20. BÖLÜM

Bilincin Evrimi

Bireylerle yürütölen kinesiyolojik deneyler ve tarihsel analizden elde edilen binlerce hesaplama ve sayısız kalibrasyon, dünya nüfusu genelinde bilinç düzeyinin hayat boyunca gelişim gösterme ortalamasının 5 puandan biraz fazla olduğuna işaret ediyor. Belli ki kişinin hayat boyu geçirdiği milyonlarca tarifsiz deneyimden genellikle sadece birkaç ders çıkarılıyor. Bilgelik kazanmak anlaşılan yavaş ve acılı gelişen bir süreç ve yanlış da olsa tanıdık görüşlerinden feragat etmeye razı olan çok az kişi var; değişim ve büyümeye karşı direnç hatırı sayılır miktarda. Görünen o ki çoğu insan kendilerini bilincin düşük düzeylerine hapseden inanç sistemlerini değiştirmektense ölmeyi tercih ediyor.

Eğer bu doğruysa o zaman insanlık halinin devamına ilişkin tahmin nedir? Beklenebilecek tek şey nesil başına 5 puanlık bir ilerlemeden ibaret midir? Bu tedirgin edici soru, üzerine eğilinmeyi hak ediyor.

Her şeyden önce dünya nüfusundaki bilinç düzeyi dağılımından gözlemlediğimiz kadarıyla yığınla insan evrimsel düzeyde alt düzeylerde ve hâlâ daha kendi güçsüzlüklerini telafi etmek için kuvvetten medet umuyor. Daha ileri kültürler daha çok çeşitlilik ortaya koyuyor. Japonlar 2. Dünya Savaşı'ndan çıkardıkları derslerden istifade ederek evrimlerinde topluca bir sıçrama kaydettiler. Öte yandan Amerika'nın bilinç düzeyi Vietnam Savaşı sonucunda düştü, alınan dersin ne olduğunu göreceğiz.

Ne yazık ki eğlence anlayışımız duygusal sansasyonlar-

dan nemalanıyor ve bu yüzden saldırganlığa doğru kayıyor. Akşamları televizyondaki aile tarifiesi cinayet; çocuklarımız ruhsal olarak bununla beslenerek büyüyor. Amerikalılar tüyler ürpertici şeylerden keyif almayı öğrendiler ve ne kadar acayip olursa o kadar iyi. Gaddarlık ve tahribat statükoya dönüşüyor. Çocukların silah taşıyabilmesi için ebeveynlerinin izni olmasını zorunlu kılma girişiminin yakın zamanda başarısız olduğu Phoenix şehrinde, iki buçuk yaşındaki bir çocuğun üç yaşındaki bir çocuk tarafından tabancayla öldürülmesi haberi, ABC haber kanalında 1 Ocak 1993'te yayınlandı. Öyle görünüyor ki toplum çeşitli sosyal sınıfların içine işlemiş özelliği haline gelen kendi kendine yayılan bilinç düzeylerini kurumsallaştırıyor.

Bununla beraber elimizde geriye, özgür tercih ve bu sayede hatırı sayılır ölçüde bireysel devinim potansiyeli ve tecrübe çeşitliliği kalıyor ki bu da farklı seçenekleri mümkün kılıyor. İleri kuramsal fizik, doğrusal olmayan dinamikler ve doğrusal olmayan denklemlerin doğasına ilişkin incelememiz, tercihin, en azından teoride, sadece mümkün değil aynı zamanda kaçınılmaz da olduğunu net olarak gösteriyor. Düzensizlik düzenlilikten tecelli eder, bütün çekici örüntüler, tabiri caizse tek bir “iplik teli” ile de olsa birbirine bağlıdır. Peki dönüşümsel tercihler tam olarak nasıl meydana gelir? Onlara yol açan nedir? Kim yapar ve neden yapar? Bu birkaç prensibi tanımlanmış hayati önemde bir konudur.

Büyüme ve gelişme düzensizdir ve doğrusal değildir. Büyümenin temel doğası, hatta doğadaki herhangi bir “süreç” hakkında neredeyse hiçbir şey bilinmiyor. Kimse şimdiye kadar hayatın doğasını araştırmadı, sadece görüntüleri ve sonuçlarıyla ilgilendi. Onu kavramaya yarayacak matematik var

olmadı; doğrusal diferansiyel denklemler bize bazı kaba tahminler sundu ama nafile. Filizlenen basit bir tohum, hakkında hiçbir şey bilmediğimiz özünden gelen ustalıkla inanılmaz mucizeler sergiler.

Çoğunlukla gözlendiği gibi gerek bireysel gerek kolektif büyüme, ya yavaş yavaş ya da birdenbire meydana gelebiliyor. Engellerle değil ama eğilimlerle kısıtlanıyor. İnsanlar kendilerine çekici gelebilecek bağlamı istediği için, sayısız seçenek, herkese her zaman açıktır. Kişinin tercih seçenekleri genellikle onun vizyonu ile sınırlıdır.

Bağlam, değer ve anlam, kendisi de daha büyük bir alanın parçası olan ve bu şekilde evrenin sonsuz devamlılığı boyunca sonunda toplam bilinç alanını kapsayacak şekilde büyüyen, baştan sona örgütlü bir çekici enerji alanı içerisindeki belirsiz enerji örüntüleri ağı için kullanılan farklı terimlerdir. Böyle bir enerji örüntüleri bileşiğinin büyüklüğü insanın idrak sınırlarının dışındaymış gibi görüldüğü halde her şeye rağmen bütünlüğü bilinç düzeyleri 600-700 aralığına ulaşan kişiler tarafından kavranabilir. Bu, bizlere ileri bilince sahip kişilerin muazzam anlayış yeteneğine dair bir fikir verir.

Bilinçte yukarı doğru hareketlenmeye olanak tanıyan en önemli unsur, yeni varsayımların olası geçerliliğine itibar etme yoluyla zihnin açılmasını sağlayan isteklilik göstermeye yönelik tutumdur. Değişim sağlayan güdüler insanlık hallerinin sayısız yansıması kadar çok olduğu halde çoğu kez zihin bir muamma ya da paradoksla karşı karşıya kaldığında kendiliğinden ortaya çıktıkları anlaşılıyor. Farkındalık sıçraması sağlamak üzere bilinçli olarak böyle bir kördüğüm yaratmak Zen gibi bazı disiplinlerde alışılmış bir yöntemdir.

Bizim bilinç ölçeğimizde, büyük ilerlemelere olanak tanıyan

iki kritik dayanak noktası vardır. Bunların birincisi, güçlendirmenin ilk düzeyi olan 200 düzeyindedir. Burada suçlamaktan vazgeçme ve kişinin kendi eylem, duygu ve inançlarının sorumluluğunu üstlenme niyeti ortaya çıkar. Sebep ve mesuliyet kişinin kendi dışına yansıtıldığı müddetçe o kişi güçsüz kurban konumunda kalmak zorundadır. İkincisi, sevgi ve peşin hükümsüz bağışlayıcılığı yaşam biçimi olarak benimseyip istisnasız herkese, her şeye ve bütün hadiselerle koşulsuz nezaket göstererek ulaşılan 500 düzeyindedir. (12-adımlı iyileşme gruplarında haklı gücenme diye bir şey olmadığı söylenir. Biri size “yanlış yaptıysa” bile siz hâlâ buna ne tepki vereceğinizi seçmekte ve gücenmeyi bir kenara bırakmakta özgürsünüzdür.) Bu yola bir kez baş koyan kişi, algıları geliştikçe değişik ve daha mülayim bir dünya deneyimlemeye başlar.

Kişinin tutumlarının, deneyimlediği dünyayı değiştirebileceğini ve bu deneyimin pek çok farklı biçimde gelişebileceğini kavramak ilk başta zorlayıcı gelebilir. Ancak tıpkı bir holograma bakarken olduğu gibi ne gördüğünüz bulunduğunuz pozisyonundan doğru bakış açınıza bağlıdır. O halde “gerçeklik” dedikleri hangi pozisyonudadır?

Aslında, *bu, holografik bir evrendir*. Her bir bakış açısı, bakanın kendine mahsus bilinç düzeyince belirlenen pozisyonunu yansıtmaktadır. Hologramın bu tarafında dururken algıladığınızın hologramın öbür tarafında duran bir başkasınıninkiyle uyuşması neredeyse mümkün değildir. Bu gibi uyuşmazlıklarda “Deli olmalı!” şeklinde tepkiler yaygındır. Ve dünya sonsuz boyutlarda bir hologramlar kümesidir, çoğu kez söylendiği gibi zaman ve uzayda sabit olan ve sadece tek bir yansıma sunan aynalar kümesi değildir. İşitsel deneyim de gelmiş geçmiş bütün seslerden oluşan çekici alanlarının

holografik dizisinin bir parçasıdır. Fiziksel dünya dokunsaldır da. Dokusu, rengi, boyutu ve konum ve şekil gibi mekânsal ilişkileri vardır. Bunların her biri, yine diğer tüm özelliklerle birlikte “zamanın sonuna”, varlığının asıl kaynağına, *şimdiye* giden bir dizinin birer parçasıdır.

Bir hologramın sürmekte olan ve başlı başına bir süreç olduğu söylenebilir. 3-boyutlu bir hologramda sabit olan hiçbir şey yoktur. Peki o zaman 4-boyutlu bir hologram için ne söylenebilir? Kendinin tüm olası oluşumlarını eşzamanlı olarak içerecektir. Değişmek zaman boyunca bir hareket gibi görünmektedir ama zamanın ötesine geçilecek olursa dizi diye bir şeyden söz edilemez. Eğer her şey şimdi ise buradan oraya doğru takip edilecek hiçbir şey yoktur. Her bir hologram, birbirleriyle nedensel ilişki içinde olmayan ama senkronize olan olaylardan oluşan sonsuz bir doğrusal olmayan dizeyin evrimsel izdüşümüdür. 600 ile 700 arasındaki algısal düzeylerde olmuş olan, olan ve olacak olan, eksiksiz ve eşzamanlı holografik olasılık içerisinde tek kelime etmeden kavranır.¹ “Kelimelerle ifade edilemez” terimi anlam kazanmaya başlıyor.

Bütün bunları bir örnekle daha iyi anlamaya çalışalım. Bir sokağın köşesindeki sözde bir “evsizi” gözünüzde canlandırın:

Büyük bir şehirdeki havalı bir mahallede yırtık pırtık kıyafetleriyle yaşlı bir adam, tek başına şık bir binaya dayanmış durmaktadır. Ona farklı bilinç düzeylerinden bakarak nasıl görüldüğüne dair farklılıklara dikkat edin.

Ölçeğin dibinde 20 (utanç) düzeyinde evsiz pis, iğrenç ve yüz kızartıcıdır. 30 düzeyinde (suçluluk) kendi durumuyla

ilgili suçlanacaktır. Başına geleni hak ediyor, besbelli sosyal yardımla geçinen tembel üçkağıtçının biri. 50 düzeyinde (umutsuzluk) içinde bulunduğu kötü durum çaresiz görünecek ve toplumun evsizlik konusunda elinden bir şey gelmediğinin göstergesi sayılacaktır. 75 düzeyinde (keder) yaşlı adam trajik, kimsesiz ve perişan görünecektir.

100 düzeyinde (korku) evsizi toplumsal tehdit olarak görebiliriz. Belki de herhangi bir suç işlemekten polisi çağırmalıyızdır. 125 düzeyinde (arzu) sinir bozucu bir problemi temsil ediyor olabilir – neden kimse bir şey yapmıyor? 150 düzeyinde (hiddet) yaşlı adam saldırgan biri gibi görünebilir ya da bir taraftan böyle bir durumun olabilmesine dair öfke duyulabilir. 175 düzeyinde (gurur) bir utanç kaynağı ya da kendini toplamasına yarayacak özsaygıdan yoksun olarak görülebilir. 200 düzeyinde (cesaret) yakınlarda bir evsiz barınağı olup olmadığını düşünecek kıvama gelmiş olabiliriz, adamın tek ihtiyacı bir iş ve yaşayacak bir yerdir.

250 düzeyinde (tarafsızlık) evsiz iyi, hatta ilgi çekici gözükür. “Yaşa ve yaşat” diyebiliriz, ne de olsa kimseye bir zararı yoktur. 310 düzeyinde (isteklilik) yanına gidip onu neşelendirmek için yapabileceğimiz bir şey olup olmadığına bakabiliriz ya da mahalli yardım merkezinde gönüllü geçirecek zaman ayırabiliriz. 350 düzeyinde (kabul) köşedeki adam büyüleyici görünür. Muhtemelen anlatacağı ilgi çekici bir hikâyesi vardır; bizim anlayamayacağımız sebeplerle bulunduğu yerdedir. 400 düzeyinde (akıl) mevcut ekonomik ve toplumsal bozuklukların belirtisi veya devlet destekli derinlemesine psikolojik bir çalışma için iyi bir denek olabilir.

Yüksek düzeylerde yaşlı adam sadece ilginç görünmeye başlamaz, aynı zamanda cana yakın ve sevimlidir. Belki de,

onun aslında toplumsal kısıtlamaların ötesine geçip kendini özgürleştirmiş, bilgeliği yüzünden okunan ve maddi şeylere kayıtsızlıktan gelen bir dinginliğe sahip, neşeli bir yaşlı adam olduğunu görebiliriz. 600 düzeyinde (huzur) içsel benliğimizin geçici tezahürü olarak tecelli eder.

Kendisine yanaşıldığında evsizin de farklı bilinç düzeylerine tepkisi farklı olabilir. Bazı insanlarla kendini emniyette hissederken diğerleri onu korkutabilir ya da mahzun hissettirebilir. Bazıları onu öfkelendirebilirken diğerleri sevindirebilir. Bazılarını görmezden gelmeyi tercih edebilir, bazılarını da zevkle karşılayabilir. (Bu yüzden yüz yüze geldiğimiz şeyin aslında bir ayna olduğu söylenir.)²

Bilinç düzeyimizin ne gördüğümüzü tespit ediyor olma biçimine dair bu kadarı yeterli. Önümüzdeki gerçeklik kurgusunu oluşturduktan sonra gözlem yaptığımız düzeye göre tepki verecek olduğumuz da aynı şekilde doğrudur. Harici hadiseler koşulları tanımlayabilir ama insanın göstereceği tepkinin bilinç düzeyini belirlemez. Mevcut ceza infaz sistemimizi örnek olarak ele alabiliriz.

Birbirinin tıpatıp aynı ve inanılmaz gergin ortamlardaki farklı mahkûmlar kendi bilinç düzeylerine göre olağanüstü farklılıklar ortaya koyan biçimlerde davranış gösterebilirler. Bilinç düzeyleri ölçeğin en altında bulunan tutuklular bazen intihara yeltenir. Kimileri psikozlu ya da kuruntulu hale gelirler. Aynı koşullarda bazıları ümitsizliğe kapılır, sessizleşir ve yemek yemeyi keserler. Bazıları da keder gözyaşlarını gizlemek için elleri başlarının arasında otururlar. Çok sık rastlanan deneyim ise paranoyak korumacılık dahil, korkudur. Aynı koğuştta, başka tutukluların şiddetli, saldırgan ve öldürücü öfkeye kapıldığını görürüz. Gurur, maço böbürlenme ve

hakimiyet mücadeleleri şeklinde her yerde kendini gösterir.

Buna karşın başka mahkûmlar niye orada olduklarıyla yüzleşecek cesareti gösterir ve kendi içsel yaşamlarına dürüstçe bakmaya başlarlar. “Zorluklara katlanıp” biraz okumaya çalışan birileri her zaman vardır. Kabul düzeyinde yardım almaya karar verip destek gruplarına katılan mahkûmlar görürüz. Arada sırada bir mahkûmun öğrenme hevesine kapılıp hapisane kütüphanesinde çalışmaya koyulduğu veya kodes avukatı olduğu görülür (tarihteki en etkili siyasi kitapların bazıları parmaklıklar arkasında yazılmıştır). Bazı tutuklular bilinç dönüşümü geçirerek çevresindekilere karşı sevecen ve cömert davranmaya başlarlar. Ve yüksek enerji alanlarıyla uyum sağlamış bir mahkûmun maneviyata dönüp aydınlanma peşinde koşmaya başlaması da duyulmamış şey değildir.

Nasıl tepki gösterdiğimiziz, tepki veriyor gibi görüldüğümüz dünyaya bağlıdır. Kim haline geldiğimiz ve ne gördüğümüz algısal ve deneyimsel dünyayı yaratmak için algı tarafından belirlenir. Bilinç ölçeğinde alt sıralarda yer alanların göz göze gelmekte zorlanmaları da dikkate değerdir. En alt ucunda ise görsel temas-tan büsbütün kaçınılır. Bunun tam tersi, ölçekte yukarıya doğru gittikçe gitgide uzayan ve sonunda neredeyse kesintisiz hale gelen, gözünü derinlere dikip bakma yeteneği karakteristik hale gelir. Suçlulukla kaçamak bakışlara, düşmanca parlayan gözlerle ve tersine bütün masumiyetiyle gözünü kırpmadan bakabilenlere aşınayızdır. *Güç ve algı yan yana gider.*

Pekâlâ algı nasıl işler? Mekaniği nasıldır? Algının öznel olarak eşsiz oluşu ortak gözlemlerle sabittir. Hukuk fakültelerinde farklı şahitlerin aynı vakayı bambaşka biçimlerde aktardıkları duruşma alıştırması örneğini hepimiz biliriz. Algı mekanizması projektörün bilinç olduğu bir sinema salonuna benzer.

Film emülsiyonundaki şekiller çekici enerji örüntüleri ve perdede oynayan ise bizim algıladığımız ve “gerçeklik” dediğimiz dünyadır. Film üzerindeki konfigürasyonların zihindeki ABC çekici alanları ve perdede oynayan görüntünün de olgusal dünya olarak gözlenen $A \rightarrow B \rightarrow C$ olduğunu söyleyebiliriz.

Bu şema, perdede değil sadece filmin üzerinde meydana gelen nedenselliğin mahiyetinin daha iyi anlaşılmasına yönelik bir model teşkil eder. Dünya hayat perdesinde $A \rightarrow B \rightarrow C$ düzeyinde çabaladığı için bu gayretleri tesirsiz ve masraflıdır. Nedensellik enerji düzeylerinin çekici örüntülerinden kaynaklanır, zihnin filmi üzerinde nakşedilmiş konfigürasyonların ABCleri daha sonra bilincin ışığıyla aydınlanır.

Bilinç akışının doğası, onun düşünce, algı, duygu ve hafıza kalıpları, hâkimiyetinde olduğu enerji alanının sürüklenmesinin sonucudur. *Bu hâkimiyetin istemli olduğunu* hatırlamakta fayda var. Dayatılmış değildir, kişinin kendi tercihlerinin, inançlarının ve hedeflerinin sonucudur.

Kendi rızamızla, beraberindeki değerler ve anlamlar kümesine göre belli işleme biçimlerine işaret eden ve kararlarımızı etkileyen bir alan örüntüsüyle eşzamanlı hareket ederiz. Bir düzeyin bakış açısına göre önemli ve heyecan verici görünen, bir başkasında sıkıcı, hatta itici olabilir; hakikat özneldir. Bu korkutucu bulunabilir. Bilimin mutlak bir kâhin düzeyine yükselmesi, “oralarda bir yerde” tamamen itimat edebileceğimiz, bir şekilde ölçülebilen, evrensel olarak öngörülebilene, nesnel bir dünya olduğunu hissetmeye dair güvensiz mecburiyetimizin bir ifadesidir.

Ancak algının duygusal çarpıtmalarını aşarken bilim de parametrelerinin kısıtlamaları sayesinde başka bir kavramsal çarpıtma meydana getirir. Bilim veriyi inceleyebilmek için onu

bağlamından koparma mecburiyetindedir ama sonunda veriyeye önem, değer ya da anlam katan bağlamın ta kendisidir. İleri kuramsal fiziğin vardığı sonuçlara beşeri bilimlerin herhangi biriyle de ulaşılabilir. Kişi “oralarda bir yerde” olduğu varsayılanın yapısını ne kadar detaylı analiz ederse incelediği şeyin aslında kendi içinden gelen bilincin girift işlemleri olduğunun o kadar fazla farkına varır. Aslında “oralarda” bilinçten başka bir şey yoktur. Başka türlü olduğuna inanma eğilimi temel bir yanılsama, geçici öznesini “benim” olarak görme eğiliminde olan insan zihninin kendini beğenmişliğidir.

Tarafsızca, düşüncelerin gerçekten dünyanın bilincine ait olduğu görülebilir; bireysel zihin sadece bunları yeni kombinasyon ve permütasyonlar halinde işler. Tamamen özgün gibi görünen düşünceler sadece deha yoluyla ortaya çıkar ve sahipleri bunları yarattıklarını değil, bulduklarını ya da kendilerine verildiğini hissederler. İki kar tanesinin birbirine benzemez olması gibi her birimizin de eşsiz olması doğru olabilir, ne var ki yine de bizler kar taneleriyizdir.

Fikrimiz sorulmaksızın meydana gelmiş gibi görünen doğumumuz sırasında zihnimiz şartlanmış olarak dünyaya geliriz. Zihnin sınırlarının ötesine geçmek için onu gerçekliğin yegâne belirleyicisi olduğu tahakküm tahtından indirmek gereklidir. Zihin bütün kendini beğenmişliğiyle, seyretmekte olduğu hayat filmine gerçekliği bahşeder; doğası gereği, bizi deneyime ilişkin eşsiz görüşünün hakiki olduğuna ikna eder. Her birey içten içe sahici ve gerçek olan yegâne dünya deneyiminin kendilerinininki olduğuna inanır.

Bilinç düzeylerini irdelerken gururun olumsuzluklarından birinin inkâr olduğundan söz etmiştik. Her zihin kendi farz ettiği “doğruluğu” korumak amacıyla inkâr yoluna gider. Bu

durum, ortalama bilincin bir ömür boyunca 5 puandan daha fazla ilerlemesine mani olan saplantıya ve değişim direncine yol açar. Bilinç düzeyindeki büyük sıçramalar her zaman “Ben biliyorum” yanılmasıyla kendisini kurtarmanın ardından meydana gelir. Çoğunlukla kişinin değişime karşı istekli hale gelmesinin tek yolu “dibe vurduğu”, bir inanç sistemini korumak uğruna benimsediği belli bir davranış biçiminin sonuna geldiği zamandır. Kapalı bir kutuya ışık giremez; felaketlerin olumlu tarafı daha yüksek bir farkındalık düzeyine açılabilme olanağıdır. Hayat bir öğretmen olarak görülürse öğretmen olur. Hayatın karşımıza çıkardığı acılı dersler tevazu yoluyla gelişme ve büyümeye dönüşmezlerse zarar olmuş olurlar.

Deneyimlerimizin belirgin bir şekilde birbiri ardından belirmesine tanık olur, gözlemler ve kaydederiz. Ancak farkındalığın kendisinde bile hiçbir şey aslında gerçekleşmez. Farkındalık sadece tecrübe edileni kayıt altına alır; üzerinde hiçbir etkisi olmaz. Farkındalık hayatla aynı olan sınırsız güçteki her şeyi kapsayıcı çekici alanıdır. *Zihnin inandığı hiçbir şeyin daha yüksek bir farkındalık düzeyinde yanlış olmaması söz konusu değildir.*

Zihin içerdikleriyle özdeşleşir. İnandığı şeylerin sorumluluğunu üstlenir çünkü tek yaptığına deneyimlemek, hatta aslında *deneyimlemeyi deneyimlemek* olduğunu kabul etmesi onun kendini beğenmişliği adına küçük düşürücüdür. Zihin dünyayı deneyimlemez bile, sadece duyusal olarak nakleder. Harikulade düşünceler ve en derin duygular bile sadece deneyimdir; en nihayetinde tek bir işlevimiz vardır, o da deneyimlemeyi deneyimlemek.

Bilinci kısıtlayan başlıca unsur onun masumiyetidir. Bilinci kandırması kolaydır; duyduğu her şeye inanır. Bilinç ona tak-

tığınız her yazılımı oynatan donanımına benzer. Bilincimizin özünde var olan masumiyeti hiçbir zaman kaybetmeyiz; tıpkı kolay etkilenebilen bir çocuk gibi naif ve güven dolu bir biçimde devamlılık gösterir. Tek koruyucusu, giriş yapan her programı ince eleyip sık dokuyan sezgileri kuvvetli farkındalığıdır.

Çağlar boyunca, sadece zihni gözlemlemenin bile kişinin bilinç düzeyinin artmasına yol açtığı kaydedilmiştir.³ İzlendiğini bilen zihin daha mütevazı hale gelir ve her şeyi bildiği iddiasını bir kenara bırakır. Böylece farkındalıkta artış meydana gelebilir. Tevazuyla birlikte kişinin kendine gülme yeteneği gelişir ve giderek Zen öküz resimlerinde betimlendiği gibi zihnin kurbanı değil, efendisi olmaya başlar.

Zihinlerimiz “olduğumuzu” düşünmemiz, zihne “sahip olduğumuzu” ve düşüncelere, inançlara, duygulara ve görüşlere sahip olanın da zihin olduğunu görmeye başlamamızı sağlar. Eninde sonunda, tüm düşündüklerimizin bilincin büyük veri tabanından ödünç alındığı ve bize hiçbir zaman ait olmadığı içgörüsüne ulaşmamız mümkün olabilir. Hüküm süren düşünce sistemleri karşılanır, emilir, özdeşleşilir ve zamanı geldiğinde yerlerini yeni moda olan yeni fikirler alır. Bu gelip geçen kavramlara daha az itibar ettikçe üzerimizdeki hâkimiyetlerini kaybederler ve zihnimiz hem özgürleşir hem bizi serbest bırakır. Böylece bu durum yeni bir haz kaynağının olgunlaşmasına sebep olur ve kişi bilinç ölçeğinde tırmandıkça varoluştan duyulan haz olgunlaşır.

21. BÖLÜM

Saf Bilinç Çalışması

Bilincin çeşitli yönleri geleneksel felsefenin ve bilincin zihin ya da duygu gibi ifadeleri de klinik bilimlerin konusu olmuştur, ancak zihnin doğası hiçbir zaman klinik olarak kapsamlı şekilde ele alınmamıştır.

Tıpta bilincin zihnin bir fonksiyonundan fazlası olmadığı varsayımı “Hastanın bilinci yerine geldi” gibi ifadelerde kendini gösterir. Bu basmakalıp ve dar görüşlü tasvir, bilincin olağan bir fiziksel olgu, hakkında daha fazla söz söylemeye gerek olmayan aşikâr bir deneyim önceliği olduğunu farz etmiştir.

Ölümünden sonra insan bilincine ne olduğu konusu tekrar tekrar yorumlanmıştır. Hayatın ve farkındalığın gücü fiziksel bir kaynaktan mı doğmaktadır? Beden mi bilinçli hayatı, yoksa tam tersi, hayat gücü mü bedeni ayakta tutmaktadır? Sorunun sorulma biçimi soruyu yöneltenin nedenselliğe ilişkin önyargılarıyla kısıtlanacak ve soruyu yöneltenin düzeyi, cevabın mahiyetini önceden belirleyecektir. Soru soran herkes, kendi bilinç düzeyini yansıtan bir cevap türetecektir.

Maddecî bilim adamına bu soru saçma gelecek ve sonuçsuz bir laf kalabalığı olarak görünecektir. Diğer kutupta yer alanlara ise (“aydınlanmış olanlar”) soru komik gelecek ve sergilediği kısıtlı algı merhamet uyandıracaktır. Ortalama insan soruyu cevaplamak için geleneksel dini öğretilerin “ya... veya” türü hükümlerine sorgusuz sualsiz inanabilir.

Hayat, ölüm ve bilincin nihai kaderi hakkındaki tüm tartışmaların, bağlam farklılıklarını yansıtmaması gerekir. René Descartes’in meşhûr “Düşünüyorum, öyleyse varım” sözünün

tam tersi “Varım, öyleyse düşünüyorum”dur. Düşünce, biçim olarak vuku bulduğu için Descartes haklıdır; biçim sahibi olan her şeyin biçim sahibi olabilmek için zaten var olması gerekir. “Varım” farkındalık ifade eden bir sözdür, deneyim yeteneğinin biçimden bağımsız olduğuna tanıklık eder.¹ Descartes bilincin sadece biçim aldığında kendisinin bilincine vardığına işaret eder. Ama tarih boyunca aydınlanmış kişiler aynı fikirde olmamış ve bilincin biçimin ötesinde ve hatta bilincin aslında biçimi meydana getiren her şeye muktedir olan dizey olduğunu dile getirmişlerdir. David Bohm’un “katlanmış” a karşılık “katlanmamış” evren kavramında görüldüğü gibi modern fizikçiler de bu görüştedir.

Bilinç olmasaydı biçimi deneyimleyebileceğimiz hiçbir şey olmazdı. Bir algı ürünü olarak biçim, kendi başına var olmadığı için geçici ve sınırlı iken bilinç her şeyi kapsar ve sınırsızdır. Başı sonu belli ve geçici olan bir şeyin biçimsiz, her şeyi kapsayan ve aynı anda her yerde olanı yaratması mümkün olabilir mi? Bununla birlikte, sınırlama denen şeyin algının yarattığı bünyevi gerçekliği olmayan bir kavram olduğunu kabul edersek bilmece kendi kendini çözüyor: Biçim, biçimsiz olanın anlatımıdır. Ontolojik olarak bilinç “olmak-lık” ve “varlıksal-lık” halidir ve insanın kendisini insan olarak tanımlamasında saklıdır. İnsanlık varlıksallığın bir ifadesidir.

İnsanlarda bilincin işletilmesi çalışmamızın esas konusudur. Bilinç kendi başına elle tutulamaz bir şey olduğu halde insan davranışına özgüdür. Bu çalışmanın amacına yönelik sorun, bilinç ve davranış arasındaki ilişkiyi bilimsel olarak tetkik edilip doğrulanabilecek kesin ve anlamlı bir şekilde, klinik olarak açıklama sorunudur. Neyse ki kinesiyoloji bilinçliliğin fiziksel dışavurumunu, bedenin bilinç bünyesinde

deneyimlenen olaylara verdiği tepkiler üzerinden kategorik olarak ispatlar. Yöntem bize kalibre edilebilen, belgelenebilen ve deneysel olarak çoğaltılabilen açıkça sabit son noktasıyla düzenli bir metodoloji sağlıyor.

Saf Bilincin Özellikleri

Bilinç görüşümüz benlik kavramımızla bağlantılıdır: Benlik anlayışımız ne kadar sınırlı olursa deneyimleme parametresi de o kadar küçük olur. Kısıtlanmış gerçeklik paradigmaları, etkileri bakımından evrenseldir. Örneğin, “fakir” denilenlere yönelik çalışmalarımız “fakirliğin” sadece mali bir koşul olmadığını, gerçekten “fakir” olanların hayatın her alanında fakir olduğunu ortaya koymuştur: arkadaşlıklarda, sözel yeteneklerde, eğitimde, sosyal imkânlarda, kaynaklarda, sağlıkta ve genel mutluluk düzeyinde. O halde fakirlik, kaynak kıtlığına sebep olan kısıtlı öz imajının karakteristik bir özelliği olarak görülebilir.² Mali bir koşul değil, bir bilinç düzeyidir. Bu farkındalık düzeyinin enerjisinin kalibrasyon değeri 60’tır.

Benliğin tanımlanması ve böylece dışavurumu, kişinin kendini sadece fiziksel bedeni olarak tanımlamasıyla sınırlı olabilir. O zaman şu soruyu pekâlâ sorabiliriz: İnsan fiziksel bir bedene sahip olduğunu nereden bilebilir? Fiziksel bedenin varlığının duyular yoluyla sezildiğini gözlem yoluyla biliyoruz. Takip eden soru şu: Duyuların farkında olan şey nedir? Duyuların aktardıklarını nasıl deneyimliyoruz? Daha az önemli olan şeyleri tecrübe etmemiz için fiziksel bedenimizden daha büyük ve kapsayıcı bir şey olmalı, ki bu da zihindir. Bir insan bedeniyle özdeşleşir çünkü zihni bedenini tecrübe ediyordur. Vücutlarının önemli miktarda kısmını kaybeden hastalar benlik algılarının eksilmediğini bildiriyor, böyle biri

“Ben her zaman olduğum kadar benim!” diyecektir.

O zaman şu soru ortaya çıkıyor: Kişi zihin tarafından tecrübe edilmekte olanı nereden biliyor? İnsan, gözlemleyerek ve kendi içine bakarak düşüncelerin kendi başlarına deneyim yaşayamayacağına ama düşüncenin ötesinde ve ondan çok daha basit bir şeyin düşünce akışını tecrübe ettiğine ve kimlik duygusunun düşüncelerin içeriğiyle değişmediğine tanık olabilir.

Hayatın tüm öznel ve nesnel olgularını gözlemleyen ve farkında olan nedir? Bilinç hem farkındalıktır hem de deneyimlemenin kaynağını oluşturur. Bunların her ikisi de tamamen öznel. Bilinç içerikle belirlenmez, bilinçten geçen düşünceler okyanusta yüzen balıklar gibidir. Okyanusun varlığı balıktan bağımsızdır; okyanusun içeriği suyun doğasını belirlemez. Bilinç renksiz bir ışık huzmesi gibi tanık olunan nesneyi aydınlatır – ve bu yüzden de dünya edebiyatında geleneksel olarak “ışık” üzerinden tasvir edilir.³

Yalnızca bilincin içeriğiyle özdeşleşmek kısıtlı benlik deneyimine sebep olur. Buna karşılık bilincin kendisiyle özdeşleşmek, kişinin asıl benliğinin sınırsız olduğundan haberdar olmaktır. Kısıtlanmış özkimliklerin aşıldığı ve böylece benlik algısının bilinçle özdeşleştiği duruma “aydınlanmışlık” diyoruz.⁴

Saf bilinç deneyimlemenin bir özelliği, zamansızlık algısı (ya da algının zamansızlığıdır). Bilinç tüm biçim ve zamanın ötesinde olarak deneyimlenir ve her yerde aynı şekilde mevcuttur. “Olmak-lık” ve “varlıksal-lık” şeklinde ve ruhsal edebiyatta da “Ben-im-lik” ile tarif edilir.⁵ Bilinç, algının kısıtlanmasının sonucu olan ayrılığın farkına varmaz. Aydınlanmışlık, ayrı ayrı parçalara bölünme içermeyen bir “Bir-lik” halidir. Böylesi bir bölünmenin görülmesi, sınırlanmış bir algıyla mümkün olur; böylesi bir görüş sabit bir bakış açısına mahsustur.

Düşünce tarihi boyunca gelişmiş benzer tasvirler, William James'in Gifford konuşmalarında ve ünlü kitabı *The Varieties of Religious Experience*'te (*Dinsel Tecrübe Çeşitleri*) sunulan araştırmalarıyla uyum içerisindedir. Bilincin deneyimlenmesi nadir, eşsiz, kelimelerle ifade edilemez ve “zihnin ötesinde” olarak ve eksiksiz, her şeyi kapsayan, ne ihtiyaç ne istek içeren ve kişiselleştirilmiş bireysel benlik deneyiminin kısıtlamalarını aşmış düşünce-ihtiva-etmeyen bir idrak hali olarak betimlenmiştir.⁶

Saf bilincin bir başka niteliği de duygu ve düşüncelerin olağan akışının son bulmasıdır. Ayrıca sonsuz güç, sonsuz merhamet, incelik ve sevgi durumu vardır. Saf bilinç halinde kişisel benlik sonsuz benliğe dönüşür. Bunun yanı sıra benliğin Benlik olarak deneyimlenmesi yetisinin kaynağı ayırt edilir. Kısıtlı özdeşleşmelerden sıyrılma sürecinin sonunda, benliğin Benlik olduğuna dair farkındalık meydana gelir.⁷

Benliğin farkındalığına olanak tanıyan adımlar tarih boyunca detaylı biçimde aktarılmıştır. Genişlemiş farkındalığın önündeki engelleri kaldırmaya olanak tanıyacak çok sayıda yöntem, çeşitli ruhsal disiplinlerin uygulanmasında karşımıza çıkar. Bu gibi öğretilere özgü bir yöntem, benliğin bir sonu varmış gibi tanımlanmasından aşama aşama vazgeçilmesidir.⁸

Aydınlanma, gerekli adımları uygulamanın zorlukları yüzünden değil, modern toplumlarda çok az insanın ilgisini çeken bir durum olduğu için nadir görülür. Sokakta bin kişiyi durdurup “Hayatta en çok istediğiniz şey nedir?” diye soracak olsak kaç kişi “Aydınlanmak” diye cevaplar?

Yüksek Bilincin Çağdaş Kabul Görmesi

Bilincin bilimsel bir konu olmasına yönelik artan ilgi

“Toward a Scientific Basis for Consciousness” (Bilincin Bilimsel Temeline Doğru) adı altında Tucson’da University of Arizona Health Sciences Center’da (Arizona Üniversitesi Sağlık Bilimleri Merkezi) 12-17 Nisan 1994’te düzenlenen konuya ilişkin ilk uluslararası konferansta açığa çıkmıştır. Bu uluslararası ve disiplinler arası toplantıya özgeçmişleri birbirinden etkileyici bilim adamları iştirak etmiş olsa da sunum yapan pek çok saygıdeğer katılımcı ve değinilen çok çeşitli uzmanlık konularına rağmen bilincin tamamen fiziksel bir olgu olmasına dair rasyonel/maddeci açıklamaların ötesine geçilmemiştir (materyalist indirgemecilik).

Aslında bilinç konusuna yaklaşımlar insan deneyimi kadar çok çeşitlidir. Bu konu hakkındaki en yeni içgörülerin birçoğuna zaman zaman zaman değindik. Konuyla ilgili gelişen güncel fikirleri tekrar gözden geçirmek kendi sonuçlarımızı daha net ortaya koymamız bakımından faydalı olacaktır.

Herhangi şekilde bir bilincin varlığı, yaşayan ve yaşamayan varlıklar arasındaki ayırt edici bir özellik olarak telakki edilir. Hayat gözlemlenebilir veya deneyimsel biçim dünyasında bilincin ifade edilışıdır. Ancak insan deneyiminin bütünselliği bilincin hem görülür hem görülmez olduğuna delalet eder. Bilince dair biçimsel farkındalık yaygındır; biçimin ötesinde saf bilinç farkındalığı istisnaidir.

Bu, her tür içerikten mahrum, saf bilinç “tecrübesi” insanlık tarihi boyunca mütemadiyen dile getirilmiştir ve bunların hepsi her zaman birbirinin aynı şekilde olmuştur.⁹ Bu hale ulaşanlar, tarihteki büyük öğretmenler olmuş, insan davranışını muazzam ölçüde etkilemişlerdir. Bu varlıklar kısacık yaşamları süresince milyonlarca insanın binlerce yıl boyunca deneyimin bağlamsal önemini kavramasını sağlayacak anla-

yışı geliştirmeye muvaffak olmuşlardır. Bu öğretiler duyularla tecrübe edilen maddi dünyayla ilgilenmedikleri için “ruhani” ya da “mistik” olarak yaftalanmışlardır.¹⁰

Bilim adamlarının konuya yakın zamanda ilgi duymaya başlamalarından önce bilince yönelik araştırmalar sadece ruhani öğretmenlerin ve öğrencilerinin tekelindeydi. Ama son yirmi yıl içerisinde sayısız kuramsal fizikçi, gördüğümüz gibi ileri kuramsal fizik ve özdeksel olmayan evren arasındaki bağıntıya dikkat çekecek ölçüde ilgi göstermeye başlamıştır. 1960’lardan itibaren popüler kültürün bu konuya yoğunlaşmasıyla, bu arayışın beraberinde getirdiği Fritjof Capra’nın *The Tao of Physics (Fiziğin Tao’su)* ve Robert Ornstein’in *The Psychology of Consciousness’i (Bilinç Psikolojisi [Yeni Bir Psikoloji]* adıyla yayımlanmıştır)) gibi kitaplara ilgi duyan bir kitle de ortaya çıkmıştır. Daha önce son derece nadir meydana geldiğine inanılan yüksek bilinç halleri, yeni paradigmanın M-alanı yayıldıkça daha sık olmaya başlamıştır; yakın zamanda yapılan anketler insanların yaklaşık %65’inin daha önce katı bir biçimde ruhani olarak sınıflandırılan deneyimler geçirdiklerini gösteriyor.

Bilim, doğası gereği sadece gözlemlenebilir olgularla ilgilen-diği için tarih boyunca uğraşları sırasında ve bu uğraşları için de hayati önem taşır mahiyette, öznel saf bilinç deneyimleri geçirdiğini dile getiren pek çok büyük bilim adamı olmasına rağmen ruhsal kavramlara asla ilgi duymamıştır.¹¹ Ancak, doğrusal olmayan dinamikler alanının büyük rağbet görmeye başlaması merakı tetiklemiş ve var olmanın ve bilincin doğası Ian Stewart’ın *Does God Play Dice? The Mathematics of Chaos’u (Tanrı Zar Atar mı? Kaos Matematiği)* gibi kitaplarda ele alınmasına yol açmıştır. Yeni bir “bütünlük bilimi”

kavramı John Briggs'in *Looking Glass Universe (Ayna Evreni)* ve yine Briggs ve F. David Peat'in beraber yazmış olduğu *Turbulent Mirror (Çalkantılı Ayna)* gibi popüler kitaplara konu olmuştur. Son zamanlarda astronomlar, matematikçiler, beyin cerrahları ve nörologlar kadar fizikçiler de yeni keşiflerin önemine dair heyecana kapılmış durumdalar.

İnsanın herhangi bir olayı, o olayı adlandırabilmek için öncül bir bağlam ya da dil olmadan gözlemlemesinin ya da fark etmesinin mümkün olmadığına sıkça değindik. Olgu kör-lüğü denilen bu yetersizlik, bağlam kısıtlanmasının doğrudan sonucudur.¹² Fen bilimlerini sarmış olan yeni zihinsel altyapı-nın psikoloji gibi “beşeri” bilimlere uzanması, bu alanlarda yeni görüşler ve yaklaşımlar doğmasına zemin hazırlamıştır.

Abraham Maslow uzun zaman önce “zirve deneyimler” konusunu tartışmış olmakla birlikte, ana akım psikoloji bilinç konusunu hiçbir zaman ele almamıştır. Bunun tek istisnası William James'in ruhsal bir deneyim olarak bilincin psikolojisine dair bilimsel bir çalışma olan *The Varieties of Religious Experience (Dinsel Tecrübe Çesitleri)* adlı klasığıdır. En nihayetinde, benö-tesi psikoloji deneysel ve klinik psikolojinin sınırlarının ötesine geçerek insan deneyiminin daha önce tamamen öznel olan yön-lerini incelemiştir. Bir zamanlar uyduruk bulunan ya da halüsi-nayona indirgenen alışılmadık deneyimler ve beceriler sonunda parapsikolojinin konusu haline gelmiş ve duyuötesi algı (Extra Sensory Perception-ESP) gibi deneyimlerin doğrulanmasına yönelik deneyler meşrulaşmıştır.

Psikiyatri alanı, ilk olarak insan davranışındaki ve hasta-lıklardaki elle tutulmayan şeylerin elle tutulabilir etiyojisini bulma teşebbüsünden doğmuştur. Tıbbın bir branşı olarak psikiyatri patalojiyle ilgilenmiş, bu sebeple neredeyse sadece

düşük bilinç düzeyleri ve bunların nörofizyolojik bağıntılarıyla meşgul olmuş ve buna mukabil bilinç klasik psikiyatri paradigmasının dışında kalmıştır.

Tıp alanında şifa sürecinin daha geniş bir paradigmasında hareket eden ve tedavi edici yaklaşımlarında geleneksel olmayan modalitelere yer veren doktorlar, “holistik” hekimler olarak anılmaya başlamıştır. Bu terminoloji önceleri sağlık kurumu safalarında profesyonel olmama tınısı içermekteydi. Ancak bu alandaki öncülerin, özellikle kalp krizini atlatma ya da ameliyat geçiren hastaların nekahat sürecini dua yoluyla kısaltma yolundaki katkıları ciddi bir kabullenmenin yolunu açmıştır.

Elisabeth Kübler-Ross, hastaların aktardığı ölüm ve ölüm ânı deneyimleri olgusunu sadece mesleklerin değil, kamuoyunun ilgisine sunmuştur. Bedenini terk etme deneyimleri de ameliyat olan hastaların tüm operasyona tanık oldukları ve ameliyat sırasındaki tüm konuşmaları duydukları bedeni terk maceralarını anlatmaya başlamalarıyla zamanla yaygın bir konu haline gelmiştir.¹³ Thelma Moss, parmak uçlarının çevresindekiler gibi enerji alanlarını Kirlian yöntemiyle fotoğraflayarak tanınmıştır. Bir yaprağın enerji gövdesinin yaprak iki parçaya bölündüğünde bile sağlam kaldığını gösteren fotoğrafları çok ünlüdür.¹⁴ Sonunda akupunktur bile Amerikan sağlık alanında belli bir itibar görmeye başlamış ve geleneksel tıp mekanik, elektriksel ya da kimyasal dışındaki enerjileri tanımadığı halde pek çok hekim bu yöntemi öğrenmiştir.

Holistik yaklaşımlar insan bilincinin doğasına ilişkin geleneksel tıptakinden farklı bir bağlamdan hareket ederek tedavi etme yerine şifa vermeye ağırlık verirler. Son yıllardaki kuramsal ilerlemelerle bağlantıları belirgin olmasa da holistik sağlık görevlilerinin –hekim, alternatif tıpçı ya da *üfürükçü*

olabilirler ve kullandıkları yaklaşım ve yöntemler son derece farklı olabilir– uyguladığı alternatif terapilerin ortak özelliği, protoplazmaya değil, insan bedenini çevreleyen, dolaşan ve etkileyen *enerji alanına* tesir etmeye yönelik yöntemlere dayanıyor olmaları.¹⁵

Tıp alanı dışında sıkça bahsettiğimiz 12-adımlı kendi kendine yardım hareketinin olağanüstü başarısı, iyileşmenin *bilinç prensiplerinin* uygulanmasıyla etkilenebileceğini şaşırtıcı bir biçimde ortaya koymuştur. Umutsuz durumları iyileştirme yetisi Carl Jung’un –dünya çapında Adsız Alkolikler hareketine dönüşecek olan iyileşme zincirinin ilk halkası– Rowland H. ile çalışmasında farkına vardığı gibi tamamen yüksek bilinç âlemiyle ilgilidir. Jung’un Rowland’a bir umut ışığı olarak önerdiği ve aydınlanmayla gelen dönüşümleri andıran muazzam ruhsal deneyim, AA’nın kurucusu Bill W.ye aktarılan mesajın özünde de vardı.¹⁶ Bill W.nin AA’yı “kalbin lisansı” olarak nitelemesi kayda değerdir.¹⁷

Kuramsal ve uygulamalı bilgelik yolunda öncülük eden bu yolların ortak bir yakınsallık noktası vardır. Ya da belki de ortak bir çıkış noktasını paylaştıklarını ifade etmek daha doğru olacaktır. Bill W.nin umutsuzluğun derinliklerinden çıkan aydınlanması, kavramsal rasyonaliteden ya da içe dönük başka gözlemlerden ileri gelmemiş, daha yüksek bir bilince doğru sıçramadan, benliğin sonsuz ışık ve gücün huzuruna varmasından kaynaklanmıştır.¹⁸ Bu dönüşümsel deneyimin milyonlarca insanın iyileşmesini beraberinde getirmiş olması 600 ve üzerinde kalibre edilen enerji alanlarının gücünün göstergesidir. Bu düzeyde bilincin deneyimlenmesinin biçimden biçimi olmayana geçişi gerçekleşir.

Dünya çapında 12-adımlı kendi kendine yardım hareketi-

nin “yüksek gücü” ve meydana gelen milyonlarca iyileşmenin temeli¹⁹ olan bu biçimden yoksun güç, düşünsel incelemenin uzaklara yayılmış kollarının ulaşmak için geri dönüşlerindeki kadar gayret göstermediği aynı güç membasıdır. Peşinde oldukları, saf bilincin gücüdür.

22. BÖLÜM

Ruhsal Mücadele

Ulaştığımız bilinç anlayışından hareketle insanın ruhsal atılım mücadelesini yeniden yorumlamamız mümkün. “Olmaklık”, “varlıksal-lık” ve “ben-im-lık” olarak betimlenen saf bilinç, sonsuz potansiyel, sonsuz güç ve tüm varoluşun sonsuz enerji kaynağı olarak tanımlanan “İlah”, “Tanrı”, “Tanrısal vasıf” kavramlarını temsil eder. Bu potansiyel çerçevesinde görülmez, avatar –İsa, Buda, büyük öğretmen, büyük guru- olarak görülür hale gelir ve enerji alanının kalibrasyon değeri 1000’dir. Bu bireyler, holografik kapasitesiyle çekici alanlarına evrensel tepkiler veren zihnin maruz kaldığı inanılmaz güçlü çekici örüntüleri oluştururlar.

“Benliğin” farkına varılmasının yolunu açan aydınlanmış öğretmenler daha az nüfuzlu ama bir taraftan da muazzam güçlüdür. Benlik, aydınlanmışlar tarafından zamanlar boyunca sonsuz, biçimsiz, değişmez, her yerde bulunan, görülmez-ve-görülür şeklinde betimlenmiştir.¹ Bu noktada tüm var olanların tevhidi, tamlığı ve Tanrılığı, insan âlemindeki gücü devasa bir çekici alan olan ve “tüm yollar dönüp dolaşıp bana çıkacak” şekilde çeşitliliği (özgür irade) mümkün kılan ve kapsayan Yaratıcı’dan zorlukla ayırt edilir. Bundan bahseden öğretiler ve diğer işlerin kalibrasyon değeri bizim çalışmamızda 700 olarak ölçülmüştür.

600 enerji alanında sıradan düşünce ortadan kalkar. Geçici doğrusal sürecin ötesinde varoluş idrak, her yerde bulunma ve ikiliksizlik durumu olarak görülür. Varoluşun herhangi bir bölgeselliği olmadığı için “ben/sen” ikiliği ve bunun sonu-

cunda meydana gelen ayrılma sanrısı yok olur.² Bu hal tüm anlayışın ötesindeki huzurdur, sonsuz, koşulsuz sevgidir – her şeyi kapsayan, her şeyi bilen, her yerde bulunan, her şeye gücü yetendir ve benlik ile uyum içerisinde olan ve görülür ile görülmezin bir olduğunun farkındalığıdır.

Gerçek anlamda ruhsal hallerin 500 (sevgi) düzeyinde başlayıp 540'ta koşulsuz sevgi haline geldiği ve sonsuzluğa doğru yoluna devam ettiği söylenebilir. Yüksek 500 ve 600 düzeylerinde kalibrasyon değerlerine sahip olan öğretmenler sıklıkla aziz olarak tanınır ve bilinç halleri genelde süblim şeklinde betimlenir.³

Enerji alanlarının kalibrasyon değerleri 550 ve üzerinde olan öğretmenlerin huzurundaki öğrencilerin de güçlü bir çekici alanının baskın gelmesi olan “kenetlenme” yoluyla benzer süblim hallere girmesine sık rastlanır. Zahit daha yüksek bir farkındalık haline ulaşıncaya kadar öğretmenin daha yüksek enerji alanı içerisinde olmadığı durumlarda, bu hal kalıcı değildir.⁴ İleri düzeyde ruhsal arayış içerisindekiler aydınlanmaya yaklaştıkça “sevilenin huzurundan” içeri ve dışarı doğru dalgalanırlar. Yüksek halin kaybı ve düşük olana doğru alçalma hem Doğu hem Batı edebiyatında “ruhun azabı” şeklinde ifade edilir.⁵

Ruhsal çalışma diğer yoğun arayışlar gibi zorlu olabilir ve çoğu zaman inanılmaz derecede hedefe odaklı niyet ve şaşmaz bir konsantrasyon gibi bu iş için geliştirilmiş belli araçlara ihtiyaç duyar. Manevi çalışmanın zorluğu, daha düşük çekici alanlarının yarattığı tanıdık çekimden kaçmak ve daha yüksek bir alanın etkisi altına girmek için gereken büyük gayretten ileri gelmektedir. Bu mücadeleyi abat eylemek için bütün dinler kişinin kendisini düşük enerji alanlarına maruz bırakmasına karşı yasaklamalar getirmişlerdir; böylesi suçlar sadece otoriter bir

bakış açısına göre “günah” addedilirler. Daha liberal bir bakış açısı insanın düşük enerji alanlarındaki gidip gelmelerini affedilebilir “zaaflar” olarak kabul eder. Ancak 200’ün altındaki enerji düzeylerine has tavırlar, duygular ve davranışlar aslında ruhsal deneyimi genellikle imkânsız hale getirir.

Pek çok ruhani disiplin tarafından benimsenmiş olan klasik çakra sistemi, çalışmalarımız sonucu ortaya çıkan bilinç haritası ile neredeyse tamı tamına bağıntılıdır. 600 düzeyi taç çakraya, 525 düzeyi üçüncü göz çakrasına, 505 düzeyi kalp çakrasına, 350 düzeyi boğaz çakrasına, 275 düzeyi karın, dalak ya da sakral çakraya ve 200 düzeyi ise kök çakraya tekabül eder (2010 yılındaki kalibrasyonlar).

Tüm ruhani öğretiler “dünyeviliğe” karşı tavsiyelerde bulunur, seks ya da paraya bağılılıktan olduğu kadar kin, haset, içerleme ve kıskançlık gibi düşük tavır ve duygulardan imtina etmeyi önerirler. Böylesi düşük alanlara kendini verme, ruhsal gelişime engel olur.⁶

Düşük bölgeler aynı zamanda bağımlılıkların da bulunduğu yerdir; kişi düşük alanların herhangi birine takılıp kalmış olabilir. Bu enerji alanlarının ve onlarla ilişkili davranışların hemen hepsi, bazı kendi kendine yardım gruplarının oluşmasına meydan vermiştir ve hepsi de ruhani bir bağlam olmadan iyileşmenin imkânsız olmasa bile oldukça olasılıksız olduğu konusunda hemfikirlerdir. Bilinç yükseltici programların evrensel görüşü, genelde kişinin doğruyu dile getirene kadar güçsüz olduğu yönündedir. Ruhani temelli tüm kendi kendine yardım grupları bu ilk adımı şart koşarlar. Açık niyetli ve istekli olmanın ilerleme sağlamanın önkoşulları olduğu konusunda hemfikirlerdir; bir başka deyişle kişinin iyileştirilebilmesi için kendi içsel gelişiminde 200 düzeyindeki bir enerji

alanına erişmiş olması gerekir. Bunun altındaki alanların etkisi altında takılıp kalmak, kişinin kaçamayacağı kadar derine sıkışıp kalması tehlikesini içerir. Bununla birlikte bu her zaman geçerli değildir; tarihte bu gibi sıkışıp kalmışlıkların en dibinden, birden daha yüksek bir bilinç düzeyine atılım gerçekleştiği durumlara da rastlanır.

Böyle ani ilerlemeler modern toplumlarda da hala daha arada sırada görülmektedir; bu, daha önce gördüğümüz gibi, Bill W.'nin başına gelen ve AA'nın kurulmasıyla sonuçlanan deneyimin tıpatıp aynısıdır. Bu deneyim genel anlamda bilincin bütünüyle dönüşüm geçirmesi, düşük çekici alanlarının kısılcından kurtuluş ve daha yüksek farkındalık haline ani geçiş şeklinde nitelenebilir gibi gözükmektedir. (Üyelerinin çoğunlukla kaybedecek bir şeyi kalmamış [*"last-gasper"*] kişiler olduğu AA'nın ilk zamanlarında bu tür deneyimler daha sık meydana gelmişken bugün AA'ya katılanların çoğunluğunu teşkil eden daha az dibe batmış [*"high bottom"*] kişiler böyle deneyimler yaşamıyorlar.)

Yüksek enerji alanlarına katılmış olmanın ya da bu alanların etkilerinin özne üzerinde anabolik (hayat artırıcı) veya büyüme artırıcı olması gibi düşük enerji alanlarının da etkisi bunun tam tersi, katabolik (hayat tüketici) veya yok edicidir; bugünkü kültürlerde bunun en yaygın örneği sert rap müziği türleridir. Deneklerimiz arasında punk, rock, death rock ve gangster rap müzikleri her deneğin zayıf düşmesine sebep olarak Dr. John Diamond'un evvelki gözlemlerini doğrulamıştır.⁷ (*The Arizona Republic*'te 4 Temmuz 1994'te yayımlanan) Öğrenciler üzerinde yürütülmüş daha yakın zamanlı bir çalışmada, North Carolina Üniversitesi'nden Dr. James Johnson, rap müziğin materyalizmi destekleyip akademik ilgiyi ve

uzun-vadeli başarıyı azaltırken şiddete tolerans ve yatkınlığı artırdığını bulgulamıştır.

Terapi grupları ve kliniklerde, uyuşturucu müptelalarının heavy metal rock müzik dinlemeye devam ettikleri müddetçe iyileşemedikleri umumiyetle gözlemlenmektedir. Phoenix, Arizona'daki Camelback Hastanesi'nin bir şubesi olan Sedona Villa'ya yatırılan ve taburcu edilen kokain bağımlılarının sonraki bir yıl boyunca takibi, bu cins şiddet içerikli ve olumsuz müziği dinlemeye devam eden bağımlıların birinin bile iyileşemediğini ortaya koymuştur.⁸ Bağımlılığa karşı kendi kendine yardım grupları önceki hayatlarını hatırlatan veya çağrıştıran arkadaşların etkisinden (yani enerji alanlarından) uzak durmayı salık verir. Bu bağımlılar uyuşturucuyu bırakmanın tek başına yeterli olmadığını, bunu yapmanın sadece bağımlılığın A → B → C'sine saldırmak olduğunu anlamışlardır. Alanın etkisini – müzik de tıpkı uyuşturucu gibi bu alanın dışavurumudur – tamamen bırakma iradesini göstermedikleri müddetçe düşük enerjili çekicinin, bağımlılığın ABC'sinin, kışkacından kendilerini kurtaramazlar.

İyileşmiş bağımlılar katıldıkları kendi kendine yardım grubunun enerji alanını terk ettiklerinde tahmin edildiği gibi tekrar kullanmaya başlarlar.⁹ Diğer üyelerin kolektif güçlerinin yarattığı telkinden feragat etmekten başka “kendi başlarına devam edebileceklerini” iddia etmeleri ego yükseldikçe gelmekte olan düşüşün mahut göstergesidir, kalibrasyon değeri 175 olan kibir ve gururun işin içine girdiğine işaretler ve bu değer iyileşmek için gerekli olan enerji alanının güç düzeyinin altındadır.

Elbette aynı prensip diğer yönde de işler. Aydınlanma arayışı, en güçlü çekici örüntülere kenetlenme arayışıdır. Burada anahtar bir kez daha irade göstermek, tercih kullanmaktır.

Burada, kaos teorisinin başlangıç durumuna hassas bağlılık prensibi, geleneksel ruhsal gelişime bilimsel bir açıklama getirir. Tüm ruhsal disiplinlerde, kişinin farkındalığında gelişim kaydetmesi için atması gereken ilk adımın “isteklilik” olduğu belirtilir. Klinik olarak bilineni tarih de teyit etmektedir: Yeni bir çekici alanını ve kişinin eskisini terk etmeye başlamasını tetikleyen şey, sebat gösteren istekliliktir. Daha düşük düzeyde bir çekici alanının daha yükseğine doğru yaklaştığını ve (özgür irade gibi) üçüncü bir unsurun devreye girmesiyle ani bir geçişin (bir eyer kalıbı) sağlandığını ve değişimin meydana geldiğini gözümüzde canlandırabiliriz.

Ruhsal tekâmüle yönelik Doğu disiplinlerinde, zahitin bir guru ya da öğretmen tarafından yol gösterilmeden kendi başına fazla gelişim kaydetmesinin olası olmadığı kabul edilir.¹⁰ AA deneyimi de gerçek bir alkoliğin sponsorunun yardımı olmadan iyileşemesinin mümkün olmadığını ortaya koyar. Spor alanında yarattıkları etkiyle spocuların azami çaba göstermesini teşvik eden antrenörler rağbet görür. Zahit, sadece ileri düzeydeki bir öğretmene odaklanarak ve böylece o öğretmenin enerji alanıyla aynı ekseni tutturarak kendi gelişimini tahrik ve teşvik edebilir; bizim deneylerimiz ileri düzeydeki bir ruhani öğretmeni akılda tutmanın, kendi inançlarından bağımsız olarak her deneği güçlendirdiğini tekrar tekrar göstermiştir.

Kişisel metamorfoz sürecindeki ruhsal mücadelelerin değişim edimi her zaman arayış içinde olan kişinin gücünün ötesindedir. Assisili Francesco gibi büyük azizler sadece kendileri dışındaki daha yüksek güçlere aracılık eden kanallar olduklarını ve kişisel girişim ya da başarılarını kendilerine mal edemeyeceklerini, bunun Tanrı'nın bahşettiği bir lütuf olduğunu sıklıkla beyan etmişlerdir.¹¹ Bu, daha düşük bir farkındalık

düzeyinden daha yüksek farkındalığın etkisi altına henüz girmiş bir kişinin “geçişim” (kenetlenme) yoluyla dönüştüğünü gösterir. En ilgisiz gözlemci bile görünmez bir kuvvet tarafından açıkça değiştirilen bir kişideki belirgin edim yokluğunu fark edebilir.

Bir insan bir anda daha düşük bir çekici alanın etkisinden çıkıp daha yükseğinin etkisi altına girdiği zaman bu genelde mucize olarak itibar görür. İnsan deneyimine ilişkin verilmiş talihsiz hüküm, pek az kişinin davranışlarına aşama aşama hâkim olan enerji alanlarından kaçabilmesidir. Bu günlerde böylesi bir kaçıışı mümkün kılmak için tasarlanmış “A Course in Miracles (Mucizeler Kursu)” adlı popüler bir ruhsal program vardır.¹² Bu ruhsal psikoloji kursunun amacı, bütünsel bir algı değişimini teşvik etme yoluyla bilinçte ani sıçramaya neden olacak zemini hazırlamaktır. Daha geleneksel bir şekilde, dua ve meditasyon düşük bir enerji alanından daha yükseğine yükselmek için gereken hareket noktalarıdır.

Kalibrasyon değerleri 500 ve üzerinde olan hekimler güçlü şifacılar olurlar ve başkalarının benzer sonuçlar elde edemediği vakalarda çarpıcı başarılar elde ederler (ve böylece pek çok sözde çift kör araştırmada çıkan çelişkili verileri meydana getirirler). Bunun gibi tarifi imkânsız sapmalar, tıp biliminde hüküm süren rutin, nedensel izahatlerle karşılanması mümkün olmayan gücün devreye girişini gösterir. Holografik bir dünyada herhangi bir “tekil” olay aslında evrende meydana gelen bütün olayların sonucudur; “olayların” kendi kendine var olan gerçekliği yoktur. Evren insanın bilincidir. Salt zekânın ötesinde bir anlayış gerektirir.

Saf mantıkla elde edilen başarılar kültürel tarihte önemli sınır taşlarıdır. İnsanı harici çevresinin ve belli bir ölçü-

de fiziksel düzlemde dahili çevresinin de efendisi kılmıştır. Ancak mantığın kısıtlı olduğu pek çok alan vardır. 400 düzeyinin 300'dekilere baş döndürücü ve imrenilesi gelen zihinsel ihtişamı, onun ötesine geçenlere hızla yavan gelmeye başlar. Daha yüksek bir bakış açısından, mantığın kendisine bu derece hayran olmasının ne kadar saçma ve sıkıcı olabileceği açıkça ortadadır. Mantık zihnini kendini beğenmişliğinin aynasıdır, en nihayetinde kendine hayranlığa şahit olmaktan daha sıkıcı olan pek az şey vardır.

Bizi düşük doğamızın taleplerinden azat eden büyük kurtarıcı olan mantıksallık, aynı zamanda, zekânın ötesinde ve üstündeki düzeylere kaçmamıza izin vermeyen sert bir gardiandır. 400'ler düzeyindekiler için mantık, ruhsal gelişimi kısıtlayan bir kapak gibidir. Descartes, Newton, Einstein ve düzinelercesi gibi tarihteki pek çok büyük şahsiyetin kalibrasyon değerinin 499 olması çarpıcıdır. Uzlaşmayı önleyici nihai çekişme noktası, koskocaman bir bariyerdir ve üstesinden gelmek için verilen uğraş ruhsal mücadelelerin en yaygın rastlanı ve çoğu zaman en uzun sürenidir.

Mantık düzeyinin etkilerine kapılmış çok ileri düzeydeki bilim adamlarının ani kırılmalar yasayarak evrensel bir farkındalık ve bütünlük âlemine kavuşmaları duyulmamış şey değildir.¹³ Maneviyat dünyası, göstermeye çalıştığımız gibi belirleyici olmayan bilim dünyası ve doğrusal olmayan sistemlerle kesişme halindedir. Araştırmamız ve buradaki sunumu, aslında, ruhsal olguların ağırlıklı olarak doğrusal ve “sol beyin” modalitesine alışkın olanlar tarafından rasyonel biçimde tanınmasına olanak sağlamak için tasarlanmıştır. Belki de bilinç anatomisi haritamızın kurgusu, yaratmanın gücünün aşağıdan yukarı doğru değil de yukarıdan aşağı-

ya doğru ilerlediğini göstererek nihai nedenselliğin doğasını aydınlığa kavuşturabilir.

Okuyucuya ahkâm kesmeyi değil, ona iç dünyasını açığa çıkarma sürecinde destek olmayı umuyoruz; bizim arzuladığımız sadece okuyucunun rasyonel benliği olarak tayin edilmiş hayal mahsulü kısma değil, bilincinin bütününe hitap edebilmektir. Çalışmamızda, deney uyarıcılarına tepki gösteren tam insandır. Deneğin zihni neler olup bittiğinin farkında olmayabilse de bütünsel varlığı farkındadır, aksi takdirde bulgularımız tutarlı olmazdı. Bu, bize ileri ruhsal ileri düzeydeki ruhani öğretmenlerin gözlemlerini hatırlatıyor; zahitin tek yapması gereken zaten biliyor olduğu şeyi keşfetmektir.

23. BÖLÜM

Gerçeği Arama

İlk başta kulağa müstehzi gibi gelse de gündelik operasyonel amaçlarla kişinin mevcut algı düzeyinde öznel olarak ikna edici olan her şeyin hakikat olduğunu kabul etmeliyiz. Düşük bilinç düzeylerinde önermeler mantığa aykırı, temelden yoksun olduklarında ve ne akıl yoluyla ne de pratik biçimde ispatı mümkün olmayan ilkeleri savunduklarında bile doğru kabul edilirler. Bu salt “radikal gruplara” mahsus bir olgu değildir. Kabul etmek istemeyeceğimiz kadar sık bir biçimde masum insanlar mantıksız ve önyargılı oldukları aşikâr tanıkların ifadeleri doğrultusunda mahkûm edilerek hapse atılıyorlar. Yıllar boyu süren savaşların temeli (Doğu Avrupa ya da Ortadoğu’dakiler gibi) aslında sonu gelmez çatışmaların garantisi olan intikam adaletine delicesine bir inanç duyulmasıdır.

Birkaç istisna dışında görünürde “Barış Prensi”nin öğretilerini temsil eden dinler bile hiçbir zaman savaşı ya da diğer insanların mazur görülebilir sebeplerle öldürülmesini –elbette öldüren açısından mazur sebepler, yoksa kurbanlar bu mazeretleri anlamakta zorluk çekecektir– yasaklamamıştır. Böylesine kendiyle çelişen ve bir inancın temelini oluşturan ilkelere taban tabana zıt olan davranışlar, eğer ruhani öğretilerin zaman içindeki evrimini veya gerilemesini kalibre ederken kritik unsur analizini uygularsak daha az şaşırtıcı görünecektir.

Dünyanın belli başlı dinsel öğretilerine bu şekilde bakabiliriz. (Kalibrasyon farklılıklarına ilişkin not: Dini grupların kalibrasyonu ilkelerindeki değişim neticesinde zaman içinde değişir. Bu nedenle bu düzenlenmiş baskıda 2005 yılında basılan *Truth*

vs. Falsehood'da [*Yalana Karşı Hakikat*] yer alan kalibrasyon değerleri parantez içinde verilmektedir. *Power vs. Force*'tan [*Güce Karşı Kuvvet*] on yıl sonra yayımlanan *Truth vs. Falsehood* [*Yalana Karşı Hakikat*] belirli dini gruplar, ruhani uygulamalar ve kutsal yazılar hakkında genişletilmiş tartışmalar ve kalibrasyonlar sunmaktadır.) Ayrıca bir konu hakkında birden fazla kalibrasyon ölçümü yapıldığında, bu yeniden ele alışlar kalibrasyon değerinde değişikliğe sebep olabilir.

Hıristiyanlık

İsa Mesih tarafından açıklanan özgün gerçeğin kalibrasyon değeri 1000'dir ve bu düzlemde elde edilebilecek en yüksek değerdir. Ne var ki 2. yüzyıla gelindiğinde öğretilerinin uygulanmasının doğruluk düzeyi 930'a ve 2. yüzyılda ise 540'a düşmüştür. Haçlı Seferleri sırasında 11. yüzyılın başlarında şimdiki düzeyi olan 498'e düşmüştür. M.S. 325 yılında gerçekleşmiş büyük düşüş, görünüşe bakılırsa İznik Konsili'nden yayılan öğretilerin yanlış tefsirlerinden ötürüdür. Din tarihi öğrencileri, Hıristiyanlığın Paul, Konstantin ve Augustine'den önceki ve sonraki uygulandığı haliyle doğruluk düzeyinin kalibrasyon değerini ölçmeyi ilginç bulabilirler.¹

Yeni Ahit'in Aramice'den yapılmış Lamsa tercümesinin kalibrasyon değerinin 750 ve Yunanca'dan çevrilen Kral James sürümününün ise 500 olduğunu belirtmeliyiz. Çeşitli tercümelerin doğruluk düzeylerinin geniş bir yelpazeye yayılıyor olması gibi farklı Hıristiyanlık uygulamaları arasında da engin farklılıklar bulunuyor. Belli başlı birçok mezhebin –Katoliklik, Anglikanizm, Hıristiyan Bilimi ve Quakers gibi pek çok küçük tarikatın– kalibrasyon değeri 500'ün yukarılarındadır. (2005 yılında başlıca Hıristiyan tarikatlarının kalibrasyon değerleri

310 ile 355 arasında değişiyordu.) Öte yandan, çağdaş *A Course in Miracles* (*Mucizeler Kursu*) ya da Meister Eckhart'ın 14. yüzyıl mistisizmi gibi özel tefsirlerin kalibrasyon değerleri 600-700 arasındadır. Ne var ki Müslümanlıktaki gibi bariz gerici siyasi gündeme sahip aşırı dinci grupların kalibrasyon değerleri 125 ve hatta daha da düşük çıkabiliyor.

Budizm

Buda'nın öğretilerinin doğruluk düzeyi de ilk başlarda 1000 idi. Ancak, M.S. 6. yüzyıla gelindiğinde uygulamanın doğruluk düzeyi ortalama 900'e kadar düşmüştü. Bu öğretiler diğer herhangi bir dine göre daha az bozulmuştur: Hinayana Budizmi (daha küçük araç) hâlâ 850 düzeyindedir; Mahayana Budizmi (daha büyük araç) 950 düzeyindedir; günümüzde uygulandığı haliyle Zen Budizmi'nin kalibrasyon değeri ise 600'lerdedir. (2005 yılında Budizm'in belli başlı kollarının kalibrasyon değerleri 405 ile 960 arasında değişiyordu.)

Hinduizm

Krişna'nın öğretilerinin kalibrasyon değeri 1000 idi ve zaman içinde son derece yavaş bir şekilde bozulmaya uğradığı için bugün uygulandığı haliyle hâlâ 850 ve üzerinde ölçülmektedir. (2005 yılında başlıca Yoga uygulamalarının kalibrasyon değerleri 390 [Hatha Yoga] ve 975 [Jnana Yoga] arasında değişiyordu.)

Judaizm

İbrahim'in öğretilerinin kalibrasyon değeri 985 idi, Musa zamanında uygulandığı haliyle 770, Talmud'un doğruluk düzeyi 665'tir (2011'deki kalibrasyon). Modern Judaizm 499

değerinde ölçülmektedir. (2005 yılında Judaizm'in belli başlı kollarının kalibrasyon değerleri 550 ile 605 arasında değişiyordu; Zohar'ın kalibrasyon değeri 905 idi.) Eski Ahit'in kalibrasyon değeri 475'tir.

Müslümanlık

Muhammed'in bilinç düzeyi değişkenlik gösterdi. Kuranı Kerim'in kalibrasyon değeri 700 olarak ölçülmüştür (2011'deki kalibrasyon). Müslüman inancının özü sevgi dolu kabullenmenin ve iç huzurunun tezahürüdür ancak dogmatik uygulamaların gelişimi cihat ya da din savaşları şeklinde kendini gösteren bölgesel büyüme siyasetiyle başlangıç noktasından uzaklaşmıştır. Öğretilerin doğruluğu Haçlı Seferleri sonunda ciddi biçimde düşmüştür. Modern zamanlarda paranoya ve yabancı düşmanlığıyla ifade bulan fanatik milliyetçi dini hareketlerin yükselmesi, bu inancın ruhsal esaslarını büyük bir hızla yıpratmıştır. Günümüzde aşırı militer İslamcı öğretilerin doğruluk düzeyleri 90 ile 130 arasında ölçülüyor. (2005 yılında Müslümanlığın kalibrasyon değerleri 30 (Vahabilik) ile 700 (Sufizm) arasında değişiyordu.)

Dünyanın en büyük dinlerinin doğruluk düzeylerindeki düşüşe baktığımızda, daha fazla “yin” olanlar çağlar boyunca saflığını göreceli olarak muhafaza ederken daha fazla “yang” olanların (dünyevi meselelerle meşgul olanlar) en saldırgan dinlerin aşırı militan fraksiyonları 200'deki kritik dürüstlük düzeyinin altında kalana kadar dikkat çekecek ölçüde gerilediği gözümüze çarpıyor. İnanç ne kadar ikicil ise yanlış tefsir

edilme yatkınlığı da o derece artıyor gibi görünüyor. İkicilik inanç ve eylemin birbirinden kopmasına ve doğruluk düzeylerinin ayırt edilmesine önayak olur. Bu meydana geldiğinde, ruhani öz fiziksel tezahüre dönüşürken karman çorman olabilir. Böylelikle, (ruha ait) kavramsal Hristiyan Asker, çarpık bir “kelimesi kelimesine” tercüme sayesinde, kendi kendini haklı çıkaran bir savaş alanı katiline dönüşebilir.

Hindular tefsir düzeylerini birbirine karıştırma hatasına düşmediler; *Bhagavad Gita*’nın açılışında tasvir edilen muharebe, hiçbir zaman Krişna’nın inananların fiili savaşa girişmesini önerdiği şeklinde yanlış tefsir edilmedi. Buda’nın –cehaletin tüm acı ve elemin kaynağı ve mümkün olan tek “günah” olduğu ve kişinin üzerine düşenin başkalarına karşı şefkatli olması ve onlar için dua etmesi olduğu– görüşü böyle çarpıtılmalara müsait değildir.

Tüm kibirli ruhani öğretilerin düşüşüne sebep olan, daha az aydınlanmış kişiler tarafından yanlış tefsir edilmeleridir; her bir bilinç düzeyi kendi kısıtlı algı ve kavrayış yeterliğini önceden tanımlar. Kişi kendisi aydınlanana ya da en azından daha yüksek bilinç düzeylerini tecrübe edene kadar tüm ruhani öğretiler söylenti olmaktan öteye geçemez ve böylece çarpıtılmalara ve yanlış anlaşılmalara açıktır. Her durumu meşru kılmak için kutsal yazılara başvurulabilir. “Doğrucular” dengesiz algıları ve bunun sonucunda ahlaki şiddete karşı kayıtsızlıkları yüzünden her zaman tehlikelidirler. Her din içerisinde kökten dinci mezhepler her zaman en düşük kalibrasyon değerine sahiptirler, çoğu zaman suçlulukla aynı bilinç düzeyinde iş görürler; karakteristik özellikleri benmerkezci aşırılıkçılıkları ve mantıksızlıklarıdır. Ama insan nüfusunun yüzde 85’inin 200 kritik düzeyinin altında olmasıyla hata her

yerdedir ve dünyanın her yerinde kabul görür.

Tarikatlar, toplum genelinin doğruyla yanlış ayırt etmeye yarayacak objektif kriterlere sahip olmaması yüzünden hızla çoğalırlar. Bu çalışmadaki araçlardan faydalanarak kalibrasyon değeri 200'ün altında olan ruhani olduğu varsayılan her hareketi "tarikât" olarak saptayabiliriz. Yukarıda gördüğümüz gibi tarikatlar sadece soyutlanmış, mürtet olgular değildir; aynı zamanda, öğretilerini saptırmalarına ve maksatlarını altüst etmelerine dünyadaki büyük dinler tarafından göz yumulan alt gruplardır.

Doğrusunu söylemek gerekirse tarikatların usulen dini olmalarına gerek bile yoktur. Elbette, bunların en uç örneği, dine ve Tanrı'ya karşı çıkmaya dayalı, "Satanizm" olarak tanınan tarikattır. Kendine has hiçbir dini gündem dile getirmez, kendini antitez yoluyla ve faydalı ilkeleri tersine çevirerek tarif eder. Şu veya bu şekilde daima bizimle olmuştur. Yukarının aşağıyı ve ışığın karanlığı içermesi gibi insanın toplumsal olarak örgütlü bir şekilde gerçeği arayışı ve ileri manevi düzeylere bağıllığı da her zaman beraberinde yalanın yine toplumsal olarak örgütlü yayılımını ve düşük enerji alanlarına teslimiyeti getirir. Din karşıtlığının mahiyetinin araştırılması, negatif enerji alanlarının muazzam ölçüde yıkıcı gücünü gözler önüne serer. Örnekler ne yazık ki elimizin altındadır.

Gizlenmiş Satanizm tuzakları bir popüler gençlik alt kültürü modası şeklinde yayılır, başlıca aracı belli bir müzik türüdür. Ancak tuzakların içinde ilkeler saklıdır ve ilkeler enerji alanları meydana getirirler. Etkileri kentsel alanların yakınında çalışan her klinisyen için çok tanıdaktır. Enerji alanlarının tahrip edilmesi hastalığa yol açar. Kurbanlarının iyi ve kötü arasındaki ayrıma karşı duyarsızlaşmasıyla birlikte değerle-

rin altüst olması klinik olarak incelenebilir. Müdavimlerin bu müziğin tekrar edip duran negatif kalıplarına maruz kalmaları neticesinde, “şişirilmiş” akupunktur sistemleri ve serebral yarımkürelerinin eşzamanlılığının bozulması belirtileri gösterirler. Aslına bakılırsa ortaya çıkan net sonuç, dinleyicinin şarkı sözlerinin sert ve dine dil uzatan telkinlerine fazlasıyla açık olduğu hipnotik bir trans halidir. Bu bakımdan, bu çocuklar kelimenin tam manasıyla esir edilip aslında “niye yaptıklarını bile bilmeden”, bilinçsiz bir şekilde hipnoz sonrası telkinlere göre hareket ederek mantıksız yıkım nöbetleri geçirmeye açık vaziyete gelirler.

Vücudun ve bağışıklık sisteminin müzik sustuktan çok sonra bile zayıf düşmeye devam etmesine kinesiyolojik tepkinin tersine dönmesi eşlik eder. Normal bir insanı zayıf düşürecek negatif uyarıcılar mantığa aykırı bir biçimde güçlü bir tepkiye yol açarken normal bir insanı güçlendirecek olanlar da zayıf bir tepki yaratır. Bu alt kültürün mensupları, etkili bir negatif enerji alanının kurbanları olduklarının farkına bile varmadan, kimi zaman havsalarlarının ötesindeki kuvvetlere kaçınılmaz biçimde hizmet eder hale gelirler. Böyle bir fiziksel, duygusal ve cinsel istismara uğrayan gençlerin beyinlerinde nörotransmitter dengesinde hasar meydana gelerek farkında olmadan tacizkâr eşlere yönelen ve durmadan hipnoz sonrası telkinden geriye kalan intihar eğilimine karşı durmaya çalışan depresif yetişkinler haline gelirler.²

Karanlık çağlardan kalma böyle bir ruhsal vebanın, görünüşte aydınlanmış günümüz toplumunda hââa daha öldürücü olabileceğini inkâr etmeyi tercih edebiliriz. Ama bunun gibi sapkın etkiler ahlaki bir boşlukta iş görmüyor ya da halihazırda gelişmelerine fırsat veren önkoşulları bünyesinde barındırmayan bir

toplumsal düzenden kaynaklanmıyor. Bağnaz bir toplumun içinde bulunduğu çelişki, sürekli baştan çıkarmayı teşvik ederken tatmini esirgemesi ve böylelikle sıradan dışavurumların engellenmesi sonunda sapkın olanların açığa çıkması. Daha yakından bakacak olursak uygarlık dediğimiz şeyin diğer unsurlarının da aslında bu işleyişi beslediğini görebiliriz.

Gençler bu amaca hizmet eden televizyon programları ve şiddeti yücelten video oyunları ile programlanırken, ebeveynlerinin de yetişkinlere yönelik kanallar tarafından beyinleri yıkanıyor. Kinesiyolojik deneyler deneklerin oldukça sıradan bir televizyon programının tek bir bölümünde birçok defa zayıf düştüğünü ortaya koymuştur. Her bir zayıf düşme vakası gözlemcinin bağışıklık sistemini baskılamıştır. Her biri seyircinin merkezi ve otonom sinir sisteminde hasar meydana getirmiştir. Akupunktur sistem üzerindeki bozulmalara her durumda timüs bezinin baskılanması eşlik etmektedir; ayrıca her biri beynin nazik nörohormonal ve nörotransmitter sistemlerinde hasara yol açmıştır. Her bir negatif girdi izleyiciyi hastalığa ve sonunda, günümüzde dünyanın en yaygın hastalıklarından depresyona doğru götürmüştür.

Belirtileri hemen göze çarpmayan depresyon, insanoğlunun mustarip olduğu hastalıkların toplamından daha fazla insanın ölümüne sebep olmaktadır. Hastalık beyindeki fonksiyon bozukluğundan ileri gelmediği ama hayata karşı saygısızlıktan kaynaklandığı için ruhsal kaynaklı depresyonu tedavi edecek bir antidepresan bulunmamıştır. Beden, ruhun fiziksel ifadesinin yansıması ve çektiği sıkıntılar da ona hayat veren

ruhun verdiği mücadelelerin vücuda gelmesidir. “Oralarda bir yerde” olduğuna hükmettiğimiz bir inanç “içeride” bir etki yaratabilir. Herkesin ölümü kendi eliyle olur. Bu klinik bir gerçektir, ahlaki bir görüş değil.

Sözümüne mutlak iyi ve kötü standartlarını dayatma teşebbüsü, aslında en büyük ahlaki tuzaklardan biridir. Ancak, ahlak dersi vermeye kalkışmadan basitçe şunu söyleyebiliriz ki kalibrasyon değeri 200’ün üzerinde olan ne varsa hayatı destekler ve böylece işlevsel olarak “iyi” olarak tanımlanabilir; buna mukabil kalibrasyon değeri 200’ün altında olan her şeyin yıkıcı, hayatı desteklemeyen ve işlevsel olarak “negatif” olduğu beyan edilebilir. Deney yaparak “sonuca ulaşmak için her yol mübahtır” gibi yanlış bir önermenin işlevsel bakımdan negatif olduğunu kanıtlayabiliriz, yine de bu aslında, küçük ticari suçlardan savaşın kötülüklerine kadar pek çok insan davranışı için alışkanlıkla kabul edilmiş bir gerekçelendirmedir. Sonunda işlevsel iyiyle kötü arasında telafi edilemez karmaşaya yol açan böyle bir ruhsal belirsizlik, her zaman insan toplumunun Aşil topuğu olagelmıştır.

(Yukarıda belirtildiği gibi) Dünyadaki büyük dinlerin gerilemesinde rol oynayan faktör, basiretsizlik yoluyla gerçeğin çarpıtılmasıdır. 500 düzeyinin altındaki dinler sevgi hakkında vaaz verebilirler ama uygulamakta başarılı olamayacaklardır. Ve savaşı teşvik eden hiçbir dini yapı, pek çok dürüst insanı ateist olmaya yöneltti, arsız bir riyakârlık sergilemeden manevi otorite iddiasında bulunamaz.

Toplum en fazla çekicilerle taklitçiler arasındaki farkı ayırt

etme veya farklı bilinç düzeylerinin nüanslarını algılama yeteneği köreldiğinde korunmasız hale gelir. Kamusal istismarın hukuka dönüşmesi ve siyasi aşırılıkçıların doğrucu sloganlara iknaya girişmesi bu sayede olur. Şiddete maruz kalan çocuklar, şiddetin faili haline gelir çünkü kendi bilincini koruması için gereken muhakeme yeteneğini yitiren kafası karışık bir toplum, gençlerini korumaktan acizdir.

Bir bireyin bilinç düzeyi bağlı olduğu ilkelere göre belirlenir. Bilincin gelişimini sağlamak için ilkelere ödün verilmemesi gerekir, aksi takdirde bireyin düzeyi daha da düşecektir. Şahsi menfaat geçerli bir gerekçe asla değildir. Bir insanı öldürmek yanlışsa istisnayı haklı çıkarmak için kurgulanan gerekçe ne kadar cazip olursa olsun, bu ilke hiçbir istisnaya izin veremez. Dolayısıyla idam cezasını hoş gören bir toplum daima cinayetle başa çıkmak zorunda kalacaktır. Her ikisi de aynı algı düzeyinin ürünleridir. Katile göre kurbanı öldürmesinin haklı gerekçeleri vardır.

Bir ilke bir kez çiğnendi mi, mutasyona uğramış hali kanser gibi yayılmaya başlar. İster savaşta, ister polis ya da ceza infaz sistemi tarafından olsun öldürmeyi savunan bir toplumun, “cinayeti” tamamen sona erdirmesi mümkün değildir. Öldürmek öldürmektir, bunun kaçarı yoktur. Öldürüp öldürmeme kararı gerçek güç yolunda temel bir mesele olmakla birlikte ne dünya nüfusunun yüzde 85’i ne de hükümetlerin hiçbiri bu iptidai adımı atmaya teşebbüs bile etmemiştir. Primate Research Institute (Primat Araştırma Enstitüsü) sakinlerinden ünlü goril Koko, bir psikologla birkaç yıl çalışarak karmaşık bir işaret dili kelime dağarcığı geliştirmiştir. İçten, sevecen, zeki ve güvenilir, dürüstlüğüne kalibrasyon değeri 250’dir. Bu suretle, insan, Koko’nun yanında gezegende yaşayan insanların yüzde 85’inin yanında olacağından daha fazla güvencedir.

İnsanın “manevi gözünün” yaralanması ahlaki görüşünün bulanmasına ve gerçeğe karşı körlüğe neden olmuştur, dünya nüfusunun dürüstlük kritik düzeyinin altında kalan yüzde 85’i bu durumdan mustarıptır. İnsanoğlunun karşı karşıya bulunduğu büyük mesele bu manevi körlüğü iyileştirme meselesidir. Toplumsal odağımızın sapmasına sebep ve daha acil olan sözde doğru ve yanlış “problemi” sadece daha düşük bilinç düzeylerindeki algının bir işlevi olarak var olur. Küçük çocuklara tehlikeli davranışların “yanlış” olduğu öğretilir ancak yaşları büyüdükçe ahlakçılığın yerini basiret almalıdır. İnsanları öldürmenin yanlış olup olmadığı düşük bilinç düzeylerinde ahlaki bir ikilem olabilir; daha yüksek düzeylerde aynı soru saçma olduğu gibi akla bile gelmesi imkânsızdır. Bu durumda, geleneksel ahlaklılık daha yüksek bilinç hassasının geçici yedeğidir. İkiliğin bir yan ürünü olan ahlaklılık bilinç düzeyi 500’lere çıktığında anlamını yitirirken 600 düzeyinde konu bile edilmez hale gelir.

Kişinin esas olarak mantıkla işlev gördüğü aşamaya ulaşması için bilincin 400 düzeylerine doğru ilerlemesi gerekir. Bu dünya toplumunda son derece güçlü bir düzeydir. Freud, Einstein ve Descartes’ın kalibrasyon değerleri 499’dur, ki bu aynı zamanda hümanizmin de düzeyidir.³ Ancak sadece kendi kendiyile ilgilenme sonucu oluşan perspektif kaybına karşı fazlasıyla savunmasız olan mantık, uzun vadede insana hiçbir zaman sağlam bir ahlaki, hatta düşünsel sübut sağlamamıştır. Tam tersi, tekrar tekrar cehalet karmaşasından aynı derecede aldatıcı ussal bir labirente doğru yol alır. Kitlesel karmaşa dünyasında, gerçeği ölçmek üzere güvenilir, kesin, tarafsız bir biçimde doğrulanabilen bir kıstasa umutsuzca ihtiyaç duyarız. Umarız, bu çalışma bu aracı sunmuş olsun. Gerçeğin etkisinin kolektif bilince aşılmasında-

ki herhangi bir artış kaçınılmaz olarak bayağı kasvetli bir bakış eğilimindense umut kaynağı oluyor.

Bilincin enerjideki (eksi sonsuza doğru) log 10 derecesine kadar herhangi bir değişimi ayırt etme yeteneğine sahip olduğunu tespit etmiş durumdayız. Bu, evrende bilincin mükemmel duyarlılığıyla algılanamayacak bir olayın mümkün olmadığı anlamına gelir. Ne kadar küçük olursa olsun insan düşüncesinin enerjisi her halükârda mutlak şekilde ölçülebilir. 100 düzeyindeki bilinçten doğan bir düşünce, genellikle log 10^{-800} milyon ile 10^{-700} milyon mikrovat arasında ölçülür. Öte yandan 500 bilinç düzeyindeki sevgi dolu bir düşünce, yaklaşık log 10^{-35} milyon mikrovattır.

Dünyanın sadece yüzde 15'i kritik bilinç düzeyi olan 200'ün üzerindedir, bu yüzde 15'in kolektif gücü, dünya nüfusunun geri kalan yüzde 85'inin yarattığı olumsuzluğu dengeleyecek ağırlığa sahiptir. Güç ölçeği logaritmik olarak ilerlediği için 1000 düzeyindeki insan bedeninde vücut bulmuş tek bir Avatar, tüm insanlığın kolektif olumsuzluğunu tamamen dengeleyebilir ve dengeler. Kinesiyolojik deneylere göre:

700 düzeyindeki bir birey 200'ün altındaki 70 milyon bireye denktir
 600 düzeyindeki bir birey 200'ün altındaki 10 milyon bireye denktir
 500 düzeyindeki bir birey 200'ün altındaki 750.000 bireye denktir
 400 düzeyindeki bir birey 200'ün altındaki 400.000 bireye denktir
 300 düzeyindeki bir birey 200'ün altındaki 90.000 bireye denktir
 700 düzeyindeki 12 birey 1000 düzeyindeki insan bedeninde vücut bulmuş bir tanrıya (Avatar) eşittir

Bu kitap ilk yazıldığı sırada, dünyada kalibrasyon değeri 600'ün üzerinde olan 12 insan vardı. Ancak Mayıs 2006'ya

gelindiğinde sadece 6 kişi kalmıştı: 600-700 arası üç, 700-800 arası bir, 800-900 arası bir ve 900-1000 arası bir kişi.

Bu dengelenmeler olmasaydı insanlık karşı konulmamış olumsuzluğuyla kendi kendini yok etmiş olurdu. Ne var ki sevgi dolu bir düşüncenin gücüyle (10^{-35} milyon mikrovat) korku dolu bir düşüncenin gücü (10^{-750} milyon mikrovat) arasındaki fark insanın tahayyül bile edemeyeceği kadar müthüştür. Yukarıdaki analizden, gün içerisinde aklımızdan geçen birkaç sevgi dolu düşüncenin bile tüm olumsuz düşüncelerimizi dengeleyecek güçte olduğunu görebiliriz.

Daha önce belirttiğimiz gibi sosyal davranışçı bakış açısıyla hakikat, insanların neye inanıyor olduklarını söyledikleri göz önüne alınmadan hayatlarına yön veren bir dizi ilkedir. Öznel hakikat, işlevsel hakikat, farazi hakikat ve düşünsel hakikat olduğu gibi bir de gerçeklere dayalı hakikat olduğunu gördük. Bunların herhangi birinin meşruluğu belli bir algı düzeyinin bağlamına tabidir. Hakikat anlamlı olmadığı takdirde işlevsel değildir ve anlam, tıpkı değer gibi kendine özgü bir algısal alana bağlıdır. Olgular ve veriler bir düzeyde ikna edici ancak bir başkasında konuyla alakasız olabilir. Ulaşan bilginin işlevsel geçerliliği (bilginin) ulaştığı kişinin düşünsel düzeyi ve soyutlama yeteneğine göre değişkenlik gösterir. İşlevsel olmak adına hakikat sadece “doğru” değil bilinebilir olmalıdır; yine de her doğruluk düzeyi, altındaki düzeyler tarafından bilinemez vaziyettedir ve kendi bölgesinin dışında geçerliliği yoktur. Buradan hareketle olağan insan fonksiyonu boyutunda bildiğimiz her tür gerçeklik, doğruluğu belli bir dizi parametreye ya da bağlama bağlı *bağımlı gerçeklik* örneğidir. Saygı duyduğumuz “bilimsel gerçeklik” bile tanımı gereği sadece belli koşullar altındadır ve bu yüzden tartışma ve hataya açıktır.

İstatistiksel çıkarım bir propaganda aracı haline gelmiştir ve herhangi bir konu hakkında herhangi bir şeyin kanıtlanmasına yarayan istatistiksel çarpıtmalar itimadımızı sarsmıştır.

Tekil koşul veya bağlamdan bağımsız, kişisel olmayan hiçbir gerçeklik var mıdır?

Bu kitapta anlatılan araştırma yöntemleriyle saptandığı gibi gerçeklik, sınırlandırılmış herhangi bir algısal alanın etkisinin çok ötesinde bulunan temel kaynaklardan türemektedir. Ne kişiliği ne de görüşü temsil eder ve deneyin ya da çevre koşullarına göre farklılık göstermez.

Bilgisizlik saldırıya teslim olmaz ama aydınlıkta yok olur ve hiçbir şey sahtekârlığı gerçeği ortaya çıkarmak kadar çabuk ortadan kaldıramaz. İnsanın dünyadaki gücünü artırmasının tek yolu, dürüstlüğünü, anlayışını ve merhamet yetisini geliştirmesidir. Muhtelif insan toplulukları bu farkındalığa ulaştığı takdirde, insan toplumunun hayatta kalması ve mensuplarının mutlulukları daha fazla emniyet altına alınmış olur.

Kişinin hayatının gerçekliği konusunda sorumluluk üstlenmesinin ilk etkisi, düşük enerji alanı düzeylerini, gücün ilk kez ortaya çıktığı kritik düzey olan ve daha yüksek düzeyler için sıçrama tahtası vazifesi görecektir 200'e çıkarmasıdır. Gerçeklikle yüzleşme cesareti, sonunda 350 düzeyinde daha büyük bir gücün ortaya çıktığı kabul sonucunu doğurur. Böylece burada insanın toplumsal dertlerinin büyük çoğunluğunu çözmeye yetecek enerji mevcuttur. Bunun sonucunda 500'de, sevgi düzeyinde daha da fazla güce kavuşulur. Kendimizin ve diğer herkesin zaaflarını bilmemiz bağışlayıcılığı ve sonrasında merhameti beraberinde getirir. Merhamet, kim olduğumuzun ve neden burada olduğumuzun ve tüm varoluşun en önemli kaynağının nihai farkındalığı, lütfı açılan kapıdır.

24. BÖLÜM

Ayrım Gücü

Burada sunulanların kapsamlı biçimde hazmedilmesinin kişinin bilinç düzeyini ortalama 35 puan yükselttiği gözlenmiştir. Bu dünyadaki ortalama insan hayatında bilincin 5 puan ileri gidebildiği düşünüldüğünde, bireysel farkındalık-taki 35 puanlık bir artışın, özünde muazzam faydaları vardır. Ve ileri kuramsal fizik ve doğrusal olmayan dinamikler, bireysel artışların aynı zamanda gezegendeki herkesin bilincini de bir dereceye kadar artırdığını göstermiştir.

Daha bilinçli hale gelmek insanın bu dünyaya verebileceği en büyük hediyedir; dahası bu hediye, dalgalanma etkisiyle kaynağına geri döner. İnsanlığın bütün olarak bilinç düzeyi yüzyıllar boyunca vahim 190 değerlerinde takıldıktan sonra 1980'lerin ortalarında birdenbire umut verici 204 düzeyine fırladı. Tarihte ilk defa insan artık yukarı doğru ilerlemesini sürdüreceği emniyetli bir zemine ulaşmış oldu. Ve bu yeni umudun doğması, hiç de çabuk olmadı.

Günümüzde üzerinde tartıştığımız konuların çoğu haber yayın organlarında patlama yaşıyor. Dinin siyasi vahşete alet edilmesi, işlenen suçların gitgide derinleşen ahlaksızlığı, çocukların şiddete bulaşması, siyasette ahlaki bozulma ve tarikatların tuhaf zorbalığı hep birlikte yalanların sosyal geçer akçe olarak hüküm sürdüğü ve diğer insanlara karşı bireysel ve kolektif sorumluluğa dair uzlaşmanın söz konusu olmadığı bir zemin oluşturuyor.

Bu toplumsal bozulma ve felç hali, kararlara yön veren ilkelere bulunmayışından kaynaklanıyor. Umarız bu kitap bu

boşluğu, aslında ahlak bilimi hakkında olan bir makaleyle doldurma adına bir adım atmış olsun. “Ahlak” ile salt doğru ve yanlış hakkındaki olağan ahlaki hükümlerden bahsetmiyoruz. Hayatımızın azami idaresi hakkında kararlar vermemize ve değerlendirmeler yapmamıza zemin teşkil eden defaten tarafsız ve kişisel ilkelerden bahsediyoruz.

Toplumsal bir yapıda 200 düzeyinin altındaki herhangi bir siyasi sisteme pasif rıza göstermeyi reddetmeyi seçebiliriz. Bunun yerine yeni geliştirdiğimiz değerlendirme ve düzeltme yetilerimizi kullanarak örneğin seçilecek devlet memurlarının uyması gereken açık ve net kriterleri belirlememiz artık mümkün. Her bir devlet dairesinin verimli çalışabilmesi için tutturması gereken belli bir asgari farkındalık düzeyi vardır, genel anlamda 200’ün altında kalan herhangi bir devlet yetkilisi sorun çözmek bir yana, yaratır.

İnsanlığın davranışının karanlık yüzü hesaba katıldığında daha büyük mesele, insanın merhametini muhafaza edebilmesidir. İzafi bir dünyada yaşıyoruz, herkes kendi doğruluk düzeyine göre hareket ediyor ve dolayısıyla kendi eylem ve düşüncelerinin “doğru” olduğuna inanıyor; işte bu çok “haklılık” fanatikleri böylesine tehlikeli kılıyor. Ama toplumun karşı karşıya bulunduğu esas tehlike, bu çeşit bir tehlike en azından gözlenebileceği için (kalibrasyon değeri 150 olan) beyazların üstünlüğü gibi aleni bağnazlıktan kaynaklanmıyor. Toplum için esas büyük tehlike, insan ruhunu sinsice ele geçiren sessiz ve görünmez kenetlenmede yatıyor. Toplumsal bilincin kenetlenme sürecinde olumsuz çekici alanları belagat ve sembollerin tahrifi yoluyla maskelenir. Dahası, bilinci tahrip eden, olumsuz girdinin verdiği aleni mesaj değil ama buna eşlik eden enerji alanıdır.

Popüler olan sahte felsefe kitaplarının aşırı olumsuzluğu, bu kitaplar üzerinde deney uygulandığı takdirde gün gibi ortaya çıkacaktır. Ama ikaz edilmiş olmamız bile bu yapıtların okunması durumunda harekete geçirilen görünmez enerji alanlarının sürükleyici etkisine farkına olmadan kapılmamıza karşı bizi koruyamaz. İnsan böyle bir yapıtı düşünsel olarak çürüterek ruhsal bağımsızlığın muhafaza edilebileceğini düşünebilir ancak bu malzemeye salt maruz kalmanın, malzeme düşünsel olarak reddedildikten sonra bile devam eden şiddetli bir olumsuz etkisi vardır. Adeta bu olumsuz etkilerin içerisinde gizlenmiş bir virüs aklımızı fark edilmeden ve tespit edilmeden ele geçirmektedir.

Buna ek olarak kendisine ruhani içgörü ya da dinsel özellikler atfeden malzemeler karşısında, insanın muktedir olduğu her iğrenç suçun Tanrı adına işlenmiş olduğunu unutarak ihtiyatı elden bırakırız. Saldırgan tarikatlar açık seçik biçimde kendinden uzaklaştırıcı olmakla birlikte takva kisvesi altındaki tarikatlar görünmez çekici alanlarının sessiz kenetlenmesiyle daha da sinsidir.

Burada, kötülükten korkmak ya da kötülüğe karşı koymak yerine kötülükten kaçınmayı savunan geleneksel akla kulak vermek en iyisi; yine de kötülükten kaçınmak için insanın kötülüğü fark edebilmesi gerekir. Filhakika, Sokrates böyle bir yeti olmadan, gençlerin (her yetişkinin içinde muhafaza ettiği genç dahil) düşük enerjili çekici alanlarıyla yoldan çıkacağını söylemiştir. Sokrates bu feraseti öğrettiği için idam edilmiş olmakla birlikte, öğretisi hâlâ geçerli; belirsizlik karanlığa saldırarak değil, ferasetin ışığı büyütülerek giderilir.¹ Nihai mesele, bu durumda, ahlaki ferasetin gücünü en iyi şekilde geliştirmenin ve muhafaza etmenin yolunu bulmamızdır.

Araştırma yolculuğumuz en sonunda bizi en kritik kavrayışa ulaştırmıştır: *İnsanlık iyiyle kötü arasındaki farkı ayırt etmekten acizdir.*

İnsan bu farkındalığa alçakgönüllülükle teslim olarak silahlarını önden kuşanmış olabilir. Kolay kandırılabilirdiğimizi, duyularımızla kolayca baştan çıktığımızı ve (düşünsel cazibe dahil) cazibeyle kandırıldığımızı kabullendiğimizde, feraset yolunda en azından ilk adımı atmış oluruz. Bereket versin bu ikilikler dünyasında, insan yıkıcı olanı anında sezebilen ve bunu, zararlı uyarıcılar karşısında bedeninin fena halde zayıf düşmesi yoluyla aksi takdirde bihaber olacak zihnine haber veren bir bilinçle donatılmıştır. Dirayet, en nihayetinde sizi zayıflatan her şeyden kaçınma işlemine indirgenebilir – başka da bir şeye gerek yoktur.

Bu yöntemin sıklıkla uygulanması yoluyla yalan ve hakikati ayırt etmeyi engelleyen ruhsal körlük yerini giderek artan sezgisel görüşe bırakabilir. Görünüşe göre şanslı bir avuç insan bu yeteneğe doğuştan sahiptir; hayatları olumsuz kenetlenmelerden etkilenmez ve hasar görmez. Ama çoğumuz için hayat o kadar kolay olmamıştır; neredeyse şuursuzca ve hipnotik biçimde hareket eden yıkıcı çekici alanlarının yol açtığı hasarı tamir etmek için fazlasıyla zaman harcamak gerekmiştir. Tek bir bağımlılıktan kurtulmak bile bir ömür boyu sürebilir – ve bağımlılıkların en yaygını ve iğrenci inkâr bağımlılığıdır, düşünsel fodulluk yoluyla tüm insanlığın başına bela olur.

Akıl, kendini büyük görme sanrılarına tezat teşkil edecek şekilde, muhakeme yeteneği olsa bile yalanın farkına varma yetisine sahip olmadığı gibi kendini koruyacak güçten de yoksundur. Tarih boyunca birikmiş düşünsel kurgu yapıtları ışığında, insanın yere göğe sığdırılamayan mantık yürütme yete-

neğinin ayırt etme yetisinden yoksun olduğunu iddia etmek saygısızlık olmaz mı? Tüm bir felsefe alanı, insanın binlerce yıldır neyin doğru neyin yanlış olduğunun en basitinden farkına varmaya uğraşmış ve başarısız olmuş olduğunun ispatıdır, aksi takdirde söylem üzerinde uzun zaman önce görüş birliğine varılmış olurdu.

Aklın bu temel sonuca varıyor bile olsa *olumsuz alanların etkisini durduracak güçten yoksun olduğu* sıradan insan davranışlarında kendini gösterir. Akıl kendini uyutup her türlü akla yatkın bahaneyi öne sürerken üzüntülerimizin kaynağı konusunda bihaber kalırız. İnsan, davranışlarının kendi kendine zarar verdiğinin akıl yoluyla farkında olsa bile bu bilginin hiçbir biçimde caydırıcı etkisi olmaz; bağımlılıklarımızın zihinsel olarak farkında olmamız bunları kontrol edecek gücü bize hiçbir zaman sağlamamıştır.

Kutsal yazılarda insanın görünmez kuvvetlerin etkisinde olduğu bildirilir.² Masum görünen nesnelerin bile sessiz, görünmez enerji ışınları yaydığı yüzyılımızın alelade keşiflerindendir, radyumu keşfedenler bu tespiti hayatlarıyla ödemişlerdir. X-ışınları öldürücüdür ve radyoaktif emisyonlar tıpkı radon gibi usulca öldürür. Bizi yok eden çekici enerji alanları da eşit ölçüde görünmezdir, göze çarpması çok daha zor olmakla birlikte daha az güçsüz değildir.

Birinin “ele geçirilmiş” olduğunu söylediğimizde kastedilen, o kişinin bilincinin kendini kurtaramadığı olumsuz çekici alanlarının boyunduruğuna girmiş olduğudur. Bu tanım gereği, toplumun bütün kesimlerinin kendi saiklerinin farkına varamayacak kadar iyiden iyiye “ele geçirilmiş” olduğunu görebiliriz. İnsanın ya cennete ya da cehenneme tapındığını ve eninde sonunda birinden birinin hizmetine gireceğini aklımız bize söyler. Cehen-

nem, yargılayan bir tanrı tarafından bize dayatılmış bir durum olmaktan ziyade kişinin kendi kararlarının kaçınılmaz sonucudur. Sürekli olarak olumsuzluğu seçip kendini sevgi ve gerçeklikten soyutlamanın nihai getirisi, cehennemdir.

Aydınlanmış varlıklar halkın genelini her zaman için “bir rüyaya hapsolmuş” şeklinde tanımlarlar; insanların büyük çoğunluğu görünmez kuvvetler tarafından yönetilir ve çoğu hayatlarının büyük bir bölümünde bu durum karşısında umutsuzluğa kapılırlar. Tanrı’ya günahlarımızı bağışlaması için dua ederiz ve günah çıkararak kendimizi kurtarmaya çalışırız. Vicdan azabı hayatlarımıza nakşolmuştur. Farkına bile varmadan böylesine yıkıcı etkilerce kapana kısılmış olanlar için kurtuluş nasıl mümkün olabilir?

Halbuki, aslında salt bilimsel bir bakış açısıyla bile kurtuluşun gerçekten de mümkün olduğu ve hakikatte sevgi dolu bir düşüncenin enerjisinin olumsuz olandan son derece kuvvetli olmasıyla garanti altında olduğu ortadadır. Dolayısıyla, geleneksel sevgi ve dua çözümleri geçerli bir bilimsel temele sahiptir; insanın kendi kurtuluşunu sağlama gücü özünde saklıdır.

İnsanlık hepimizin yüklenmiş olduğu bir bela olarak tanımlanabilir. Kendi isteğimizle mi doğduğumuzu hatırlamayız ve hayatı kucaklayan veya ölüme götürenleri birbirinden ayırt etmeyi neredeyse imkânsız hale getirecek kadar kısıtlı bir akli miras olarak devralırız.³ Hayat mücadelesinin tamamı bu dar görüşü aşmak üzerine kuruludur. Bilincimizi ikiliğin üstesinden gelecek ve toprağa bağlı olmaktan vazgeçecek noktaya gelene kadar geliştirmeden ileri varoluş düzeylerine ulaşamayız. Belki de kolektif aşma irademiz sayesinde en sonunda bilgisizliğin karanlığından bizi kurtaracak kalıtsal pusulanın farkına varacak kapasiteye ulaşmış bulunuyoruz. Uğruna son

derece büyük bir bedel ödediğimiz düzenbaz aklın tuzaklarını aşabilecek olan çok basit bir şeydi ihtiyaç duyduğumuz. Bu pusula sadece “evet” ya da “hayır” der. Bize, cennetle uyuşan şeylerin bizi güçlendirdiğini ve cehennemle uyuşanların zayıflattığını söyler.

Her durumda hazır ve nazır olan insan egosu aslında hiç de “ben (birinci tekil şahıs)” değildir, sadece bir “o (üçüncü tekil şahıs)” olabilir. Bu yanılsamanın farkında olmak, insanın trajedisinin bir parçası olduğu sonu gelmez bir kozmik şakayı ortaya çıkarır. İnsan deneyiminin ironisi, egonun ayrı ve bireysel bir “ben” olduğu yanılsamasını muhafaza etme uğruna yırtıcı bir mücadele vermesinde saklıdır. Oysa bu sadece ontolojik bir imkânsızlık değil, çekilen tüm acıların da kaynağıdır. İnsan mantığı açıklanamaz olanı açıklayabilmek için kendini durmaksızın paralar. Açıklama denen şey komedinin dikâlâsıdır, kendi kafasının arkasını görmeye çalışmak kadar abestir ama egonun kendini beğenmişliği sınır tanımaz ve anlam ifade etmeyi anlamlandırma teşebbüsüyle daha da şişirilmiş hale gelir. Egoyla özdeşleşmiş olan zihin, tanımı gereği gerçekliği kavrayamaz; eğer bunu başarabilseydi kendi doğası ve temelinin asılsızlığının farkına vardığı anda kendini imha ederdi. Olmak, yalnızca aklın egoyu aşma paradoksunun ötesinde, sonsuz mutlaklığıyla aşikâr ve büyüleyici görünür. Ve böylece tüm bu sözler gereksizdir.

Ancak belki de birbirimizin körlüğüne merhamet göstererek kendi kendimizi bağışlamayı öğrenebiliriz ve böylece gelecekteki huzuru teminat altına alabiliriz. Dünyadaki amacımız belirsizliğini muhafaza edebilir ama bundan sonra tutulacak yol bellidir. İnsanlığın bilinç düzeyinin 200’ün üzerine çıkmasıyla birlikte insanlık bildikleri ve dolayısıyla edimleri

hakkında daha fazla sorumluluk üstlendikçe insan kültüründe boydan boya büyük dönüşümler bekleyebiliriz. Hoşumuza gitse de gitmese de artık daha fazla hesap verebilir vaziyeteyiz. Kolektif farkındalığımızın evriminde bilincin idaresini üstlenebilecek noktadayız. İnsanlık artık bilgisizliğinin bedelini pasif biçimde ödemeye razı değil, aksi takdirde müşterek bilinci yeni düzeyine ulaştırmazdı. Bu andan itibaren, insan karanlığın daha fazla esiri olmamayı seçebilir; böylece kaderi kesinleşir.

Gloria in Excelsis Deo!
Göklerdeki Yüce Tanrı'ya övgüler olsun!

Ekler

A: Bölümlerin Doğruluğunun Kalibrasyonu

B: Bilinç Haritası®

C: Bilinç Düzeylerinin Kalibrasyon Değerleri Nasıl Ölçülür

Referanslar

Kapanış Notları

Terimler Sözlüğü

Yazar Hakkında

Dizin

EK A

BÖLÜMLERİN DOĞRULUĞUNUN KALİBRASYONU

Kitabın Genel Kalibrasyonu: 850

1. Bölüm	780	13. Bölüm	870
2. Bölüm	830	14. Bölüm	870
3. Bölüm	750	15. Bölüm	730
4. Bölüm	770	16. Bölüm	760
5. Bölüm	740	17. Bölüm	770
6. Bölüm	710	18. Bölüm	770
7. Bölüm	740	19. Bölüm	830
8. Bölüm	820	20. Bölüm	890
9. Bölüm	800	21. Bölüm	870
10. Bölüm	780	22. Bölüm	860
11. Bölüm	770	23. Bölüm	880
12. Bölüm	800	24. Bölüm	860

BİLİNÇ HARİTASI®

Tanrı Görüşü	Hayat Görüşü	Düzey		Kalibrasyon	Duygu	Süreç
Benlik	Olmak	Aydınlanma	↑	700-1000	Tarifsiz	Saf Bilinç
Tamlık	Kusursuz	Huzur	↑	600	Şefaath	Aydınlatma
Bir	Eksiksiz	Sevinç	↑	540	Dinginlik	Tecelli
Seven	İyi huylu	Sevgi	↑	500	Hürmet	Vahiy
Bilge	Anlamlı	Akıl	↑	400	Anlayış	Soyutlama
Merhametli	Uyumlu	Kabul	↑	350	Bağışlama	Aşkınılık
İlham veren	Umutlu	İsteklilik	↑	310	İyimserlik	Niyet
Fırsat veren	Tatmin edici	Tarafsızlık	↑	250	İtimat	Azat

İzin veren	Yapılabilir	Cesaret	↕	200	Olumlama	Güçlendirme
Kayıtsız	Talepkâr	Gurur	↓	175	Hor görme	Şişirme
Kin güden	Muhalef	Hiddet	↓	150	Nefret	Saldırganlık
İnkâr eden	Hayal kırıklığına uğraticı	Arzu	↓	125	Hasret	Esaret
Ceza veren	Korkutucu	Korku	↓	100	Endişe	Geri çekilme
Hor gören	Trajik	Keder	↓	75	Pişmanlık	Ümitsizlik
Ayıplayan	Umutsuz	Duyumsamazlık	↓	50	Yeis	Vazgeçme
İntikam isteyen	Kötü	Suçluluk	↓	30	Suçlama	Yok etme
Nefret eden	Sefil	Utanç	↓	20	Aşağılama	Bertaraf etme

EK C

BİLİNÇ DÜZEYLERİNİN KALİBRASYON DEĞERLERİ NASIL ÖLÇÜLÜR

Genel Bilgi

Bilincin enerji alanının boyutları sonsuzdur. İnsan bilinciyle ilişkili muayyen düzeyler 1 ile 1000 arasında kalibre edilmiştir. (Bkz: Ek B: Bilinç Haritası.) Bu enerji alanları insan bilincini yansıtır ve yönlendirir.

Evrendeki her şey bilinç alanında daimi olarak kalan belli bir frekans veya minicik bir enerji alanı yayar. Böylelikle bugüne kadar yaşamış her insan veya varlık ve onlarla ilgili her şey, herhangi bir olay, düşünce, eylem, duygu veya tavır sonsuza dek kaydedilir ve şimdiki zamanda ya da gelecekte herhangi bir zaman erişilebilir.

Yöntem

Kas-testiyle elde edilen karşılık, belli bir uyarıcıya karşı basit bir “evet” veya “evet değil” (hayır) karşılığıdır. Genellikle deneğin kolunu uzatmış biçimde durması ve deneyi yapan kişinin de bu kolu bilekten aşağı doğru iki parmağını kullanarak hafifçe bastırmasıyla uygulanır. Denek, çoğu zaman deneye tabi tutulan maddeyi diğer eliyle karın boşluğunun üzerinde tutar. Deneyi yapan deneğe “direnç göster” der ve eğer deneye tabi tutulan madde deneğe faydalıysa deneğin kolu güçlü olacaktır. Faydalı değilse ya da olumsuz etkileri varsa zayıf düşecektir. Tepkime çok çabuk ve ani olur.

Kesin cevaplar elde etmek için deneyi yapan ve denek kadar niyetin kalibrasyon değerinin 200'ün üzerinde olması gerektiğini belirtmekte yarar var.

On-line tartışma gruplarının paylaştığı deneyimler pek çok öğrencinin kesin olmayan sonuçlar elde ettiğini göstermiştir. Daha kapsamlı bir araştırma 200 kalibrasyon düzeyinde hata payının yüzde 30 olduğunu gösteriyor. Deney ekibinin bilinç düzeyleri ne kadar yüksekse sonuçlar da o kadar kesin çıkıyor. En iyi tavır, klinik yansızlıkla soruyu yöneltmeden önce “En yüce iyi adına _____ doğru olarak kalibre ediliyor. 100’ün üzerinde 200’ün üzerinde” vb. “En yüce iyi” bağlamlaması kesinliği artırıyor çünkü kendi kendine hizmet eden kişisel ilgi alanları ve güdülerin ötesine geçiyor.

Yıllar boyunca deneyin, vücudun akupunktur veya bağışıklık sisteminin lokal tepkisi olduğu düşünüldü. Buna mukabil, daha sonra araştırmalar verilen karşılığın vücuda lokal bir tepki olmadığı, bilakis bilincin bir madde ya da ifadenin enerjisine verdiği genel karşılık olduğunu ortaya koydu. Doğru, faydalı ya da hayatı destekleyen her şey, her canlıda bulunan kişilikdışı bilinç alanından gelen olumlu bir tepki veriyor. Bu olumlu tepki, vücudun kas yapısının güçlenmesi yoluyla gösteriliyor. Aynı zamanda bununla ilgili bir gözbebeği tepkisi (gözbebekleri yalan karşısında büyüyor, doğrularda küçülüyor) ve beyin fonksiyonlarında, manyetik görüntülemeyle ortaya çıkarıldığı üzere değişimler de meydana geliyor. (Kolaylık için en iyi gösterge kası olarak çoğunlukla omuz kası kullanılmaktadır. Ancak vücudumuzdaki herhangi bir kas kullanılabilir.)

(Soru işareti kullanmadan ifade edilmiş) Bir soru yöneltmeden önce izin istemek gereklidir, yani “Aklımda tuttuğumla

ilgili soru sormaya iznim var” (Evet/Hayır) ya da “Bu kalibrasyon en yüce iyiye hizmet ediyor.”

Eğer bir ifade yanlışsa ya da bir madde zararlıysa kaslar “direnç göster” komutunu takiben hızla zayıf düşer. Bu uyarıcının olumsuz, uydurma, hayat karşıtı ya da cevabın “hayır” olduğunu gösterir. Tepki hızlı ve kısa sürelidir. Beden daha sonra hızla kendini toplayacak ve normal kas gerilimine kavuşacaktır.

Deneyi uygulamanın üç yolu vardır. Araştırmada ve genellikle en fazla kullanılan yöntem, iki kişiye ihtiyaç duyar: deneyi yapan kişi ve denek. Sessiz bir ortam tercih edilir, fonda müzik duyulmamalıdır. Denek gözlerini kapatır. *Deneyi yapan kişi, sorulacak soruyu soru cümlesi formunda olmaksızın ifade etmelidir.* Bu ifade daha sonra kas tepkisine göre “evet” veya “hayır” şeklinde cevaplanır. Örneğin, *yanlış* soru yöneltme “Bu sağlıklı bir at mı?” diye sormaktır. Doğru ifade, “Bu at sağlıklı” ya da tam tersi “Bu at hasta” demektir.

Soru ifade edildikten sonra deneyi yapan kişi kolunu yere paralel olarak uzatmış deneye “direnç göster” der ve denegin bileğini, iki parmağıyla hafifçe kuvvet uygulayarak hızla aşağı doğru bastırır. Denegin kolu ya “evet” anlamına gelecek şekilde sağlam durur ya da “evet değil” (hayır) anlamında zayıf düşer. Tepki kısa sürer ve hemen gelir.

İkinci yöntem O-ring (O-halka) yöntemidir ve tek başına uygulanabilir. Bir elin baş ve işaret parmakları O şeklinde sıkıca birleştirilir ve diğer elin kıvrılmış işaretparmağıyla ilk elin parmakları birbirinden ayrılmaya çalışılır. “Evet” ve “hayır” karşılıklarının güçleri arasında bariz fark vardır.

Üçüncü yöntem en kolayı olmakla birlikte diğerleri gibi alışkanlığı gerektirir. Tek yapmanız gereken büyük bir sözlük ya da bir-iki tuğla gibi ağır bir nesneyi bel yüksekliğindeki

bir masadan yukarı doğru kaldırmaktır. Aklınızdan kalibre edilecek bir görüntü ya da doğru bir ifade geçirdikten sonra kaldırın. Daha sonra tam tersi yanlış olduğu bilinen bir şeyi aklınızdan geçirin. Akılda tutulan doğru olduğu zaman ne kadar kolay kaldırdığınıza ve yanlış (doğru olmayan) olduğu zaman da ne kadar zorlandığınıza dikkat edin. Sonuçlar, diğer iki yöntem kullanılarak doğrulanabilir.

Belirli Düzeylerin Kalibrasyonu

Olumluyla olumsuz, doğruyla yanlış ya da yapıcı ve yıkıcı arasındaki kritik nokta kalibre edilmiş 200 düzeyidir (Ek B'deki haritaya bakın). 200'ün üzerindeki ya da doğru olan herhangi bir şey deneğin güç kazanmasına, altındaki ya da yanlış olan herhangi bir şey de kolun zayıf düşmesine sebep olur.

Geçmişteki ya da şu andaki herhangi bir şey, görüntü veya ifadeler, tarihsel olaylar veya önemli şahsiyetler olabilir, deneye tabi tutulabilir. Kelimelerle ifade edilmelerine gerek yoktur.

Sayısal Kalibrasyon

Örnek: “Ramana Maharshi'nin öğretilerinin kalibrasyon değeri 700'ün üzerindedir.” (E/H) Ya da “Hitler'in kalibrasyon değeri 200'ün üzerindedir.” (E/H) “20'li yaşlarındayken.” (E/H) “30'larındayken.” (E/H) “40'larındayken.” (E/H) “Ölümü esnasında.” (E/H)

Uygulamalar

Kas deneyi gaipten haberler vermek için kullanılamaz, aksi takdirde sorulabileceklerin haddi hesabı olamazdı. Bilincin zaman ve uzayda sınırları yoktur, ancak izin alınamayabilir. Bütün güncel ve tarihsel olaylar sorulmaya müsaittir. Cevap-

lar kişisel ve gerek deneyi yapan kişinin gerek denegin inanç sistemine bağlı değildir. Örneğin, protoplazma zehirli uyarıcılar ve kanamalar karşısında geri teper. Bunlar test maddelerinin nitelikleridir ve kişisel değildir. Bilinç sahiden sadece hakikati bilir çünkü gerçekten var olan sadece hakikattir. Yanlışa tepki vermez çünkü yanlışın gerçeklikte varoluşu söz konusu değildir. Aynı zamanda bütünlük arz etmeyen ya da bencil sorulara da kesin karşılık vermez.

Net olarak ifade etmek gerekirse deney tepkisi ya “açık” ya da “açık değil” tepkisidir. Elektrik düğmesi gibi “açık” ya da “kapalı”. Gerçekte kapalı olmak diye bir şey yoktur. Bu üstü kapalı bir ifadedir ama bilincin doğasını anlamak adına elzemdir. Bilincin sadece gerçeğin farkına varma yeteneği vardır. Yanlışa karşılık vermekte başarısız olur. Aynı şekilde, bir ayna ancak yansıtacak bir nesne olduğunda yansıtabilir. Nesne yoksa yansıtılmış görüntü de yoktur.

Bir Düzeyin Kalibrasyonu

Kalibrasyon değerleri ölçülmüş düzeyler belli bir referans ölçeğine yöneliktir. Ek A'daki tabloda yer alan sonuçlara ulaşmak için o tabloya atıfta bulunulmalı ya da “1'den 1000'e kadar olan ve 600'ün aydınlanma düzeyi olduğu insan bilinci ölçeğinde, bu _____, _____'ın (bir sayı) üzerinde kalibre eder” ya da “200'ün gerçeklik ve 500'ün sevgi düzeyi olduğu bilinç ölçeğinde, bu ifadenin kalibrasyon değeri _____'dır (belirli bir sayıyı dile getirin) gibi ifadeler telaffuz edilmelidir.

Genel Bilgi

İnsanlar genellikle gerçeğe doğruyu birbirinden ayırmak

ister. Bu sebeple ifade son derece belirgin bir biçimde kelimelere dökülmelidir. Başvurmak için iyi bir iş gibi jenerik ifadelerden kaçınmaya çalışın. Ne açıdan iyi? Ücret mi? Çalışma koşulları mı? Terfi fırsatları mı? Patronun adil olması mı?

Ustalık

Deneye aşina olmak, giderek artan ustalığı beraberinde getirir. Sorulacak doğru sorular ortaya çıkmaya başlar ve olağandışı bir biçimde kesin hale gelebilir. Aynı denek ve deneyi yapan kişi bir süre beraber çalışırsa biri ya da ikisi birden inanılmaz bir kesinlik ve sorulacak sorularda isabet kaydetme yeteneği geliştirecektir, bahis konusu her ikisine de son derece yabancı olsa bile. Örneğin, deneyi yapan kişi bir eşya kaybetmiş ve deneye “Ofiste bıraktım...” (Cevap: Hayır) diyerek başlıyor. “Arabada bıraktım.” (Cevap: Hayır) Birdenbire denek adeta eşyayı görür ve der ki: “Banyo kapısının arkasında diye sor.” Sonra “Eşya banyo kapısının arkasında asılı.” (Cevap: Evet) Bu gerçek vakada, denek deneyi yapan kişinin benzin almak için durduğundan ve ceketini benzinliğin tuvaletinde bıraktığından habersizdi.

Şimdiki ya da geçmiş herhangi bir zamanda veya mekânda olmuş herhangi bir şeyle ilgili herhangi bir bilgi elde edilebilir. Başlangıçta izin alınması kaydıyla. (Kimi zaman biri karma ya da başka sebeplerden “hayır” cevabı alır.) Kesinlik, sağlamasını yaparak kolaylıkla doğrulanabilir. Yöntemi öğrenen herhangi biri için dünyanın bütün bilgisayarlarında ve kütüphanelerinde saklanandan daha fazla bilgi ânında ulaşılabilir hale gelir. Bu cihetle imkânlar sonsuz ve ihtimaller nefes kesicidir.

Kısıtlamalar

Deney ancak denekler ve deneyi uygulama niyetinin kalibrasyon değeri 200'ün üzerinde ise kesin sonuç verebilir. Bunun için gereken, müstakil bir biçimde objektif olmak ve sübjektif görüş yerine hakikatle uyum içerisinde olmaktır. Bu yüzden, bir iddiayı kanıtlamaya çalışmak kesinliği boşa çıkarır. Halihazırda bilinmeyen sebepler yüzünden nüfusun yaklaşık %10'u kinesiyolojik deney yöntemini kullanmakta başarısız olmaktadır. Bazen evli çiftler, henüz bilinmeyen sebeplerle birbirlerini denek olarak kullanamaz ve deney ortağı olarak bir üçüncüye ihtiyaç duyabilir.

Uygun bir denek, aklında bir sevgi nesnesini ya da kişiyi tuttuğunda kolu güçlenen ve aklında tuttuğu olumsuz (korku, nefret, suçluluk duygusu, vb.) olduğunda da zayıflayan kişidir (mesela Winston Churchill kişiyi güçlendirir, Usame bin Ladin zayıflatır).

Arada sırada uygun bir denek çelişkili tepkiler verebilir. Bu durum "timüs yumruğu" sayesinde iyileştirilebilir. (Yumruğunuzu sıkarak göğüs kemiğinin üst bölümüne üç defa vururken bir taraftan da gülümseyerek ve sevdiğiniz birini gözünüzde canlandırarak her vuruş sırasında "Ha-ha-ha" deyin.) Geçici dengesizlik düzelecektir.

Dengesizlik, yakın zamanda olumsuz insanlarla beraber olmuş olmak, heavy-metal dinlemek, televizyonda şiddetli programlar seyretmek ya da şiddetli video oyunları oynamak, vb. sonucu olabilir. Negatif müzik enerjisinin vücudun enerji sistemi üzerindeki bozucu etkisi, müzik sustuktan yarım saat sonraya kadar devam eder. Televizyon reklamları veya arka planda televizyonun açık olması da negatif enerji kaynaklarıdır.

Daha önce belirtildiği gibi bu doğruyla yanlış ayırma

yöntemi ve kalibrasyon değerleri ölçülmüş doğruluk düzeyleri koşullara tabidir. Kısıtlamalar yüzünden kalibre edilmiş düzeyler *Truth vs. Falsehood* (Yalana Karşı Hakikat) kitabında sunulmaktadır.

Açıklama

Kas gücü deneyi kişisel görüş veya inançlardan bağımsızdır ve bilinç alanının kişisel olmayan tepkisidir, tıpkı protoplazmanın kendi tepkilerinde kişisel olmaması gibi. Bu durum deney sonuçlarının kelimelerle ifade edilse de, akılda tutulsa da aynı olduğunun gözlemlenmesiyle kanıtlanabilir. Böylece denek ne olduğunu bilmediği için sorudan etkilenmez. Bunu aşağıdaki alıştırmayı yaparak kanıtlayabilirsiniz:

Deneyi yapan kişi, aklında deneyin bilmediği bir imge tutar ve der ki: “Aklımda tuttuğum imge olumlu.” (ya da “doğru” ya da “kalibrasyon değeri 200’ün üzerinde”, vb.) Yönlendirme sonrası denek bileğini aşağı doğru bastıran baskıya direnç gösterir. Deneyi yapan kişi aklında olumlu bir imge tutuyorsa (Abraham Lincoln, İsa, Rahibe Teresa, vb.) deneyin kol kası güçlenecektir. Deneyi yapan yanlış bir ifade ya da olumsuz bir imge tutuyorsa (bin Ladin, Hitler, vb.) kolu zayıflayacaktır. Denek deneyi yapan kişinin aklındakini bilmediği için sonuçlar kişisel inançların etkisinde kalmayacaktır.

Diskalifikasyon

Hem kuşkuculuk (kalibrasyon değeri 160’tır) hem sinizm ve hem de ateizmin kalibrasyon değerleri 200’ün altındadır çünkü olumsuz önyargının yansımalarıdır. Buna karşılık gerçek araştırma düşünsel kendini beğenmişlikten arınmış açık fikirlilik ve dürüstlük gerektirir. Deney yöntemine yönelik olumsuz

çalışmaların *tümü*, tıpkı araştırmacıların kendileri gibi, 200'ün altında (genellikle 160) kalibrasyon değerlerine sahiptir.

Ünlü profesörlerin bile 200'ün altında kalibrasyon değerlerine sahip olabilmesi ve hatta olması sıradan insana şaşırtıcı görünebilir. Nitekim, olumsuz çalışmalar olumsuz önyargıların sonucudur. Bir örnek vermek gerekirse Francis Crick'in DNA'nın çift sarmallı yapısının keşfine yol açan araştırma tasarısının kalibrasyon değeri 440 olarak ölçülüyordu. Bilincin nöronal faaliyetlerin bir ürünü olduğunu kanıtlamaya yönelik tasarladığı son araştırmasının kalibrasyon değeri ise sadece 135 olarak ölçülmüştür. (Kendisi ateistti.)

Araştırmacıların kalibrasyon değerlerinin kendiliğinden ya da araştırma tasarılarının defolu olması yüzünden 200'ün altında olması (genellikle 160), aksini kanıtlamaya çalıştıkları metodolojinin doğruluğunu teyit ediyor. Olumsuz sonuçlar elde etmeleri “gerektiği” için bu sonuçları elde ediyorlar, bu da önyargısız dürüstlük ve yalancılık arasındaki farkı tespit eden deneyin kesinliğini paradoksal biçimde kanıtlamış oluyor.

Herhangi bir yeni buluş bir çuval inciri berbat edebilir ve hüküm sürmekte olan inanç sistemlerinin mevcut durumuna yönelik bir tehdit olarak görülebilir. Ruhani gerçekliğin varlığını doğrulayan bir klinik bilinç biliminin ortaya çıkmış olması, aslında doğuştan küstah ve dik kafalı olan egonun narsistik özünün egemenliğiyle doğrudan yüzleşeceği için, elbette direnç meydana getirecektir.

200'ün altındaki bilinç düzeylerinde kavrama, olgusal gerçeklerin farkına varabilen ancak “hakikat” ile ne demek istediğini ve hakikatin gerçek dışınınkilerden farklı fizyolojik refakatçileri olduğunu tam anlamıyla anlayamayan (*res interna* ile *res externa*'yı birbirine karıştırır), alt zihin baskınlığıyla

sınırlanmaktadır. Buna ek olarak hakikat, ses analizi, beden dili çalışması, papiller tepki, beyindeki EEG değişimleri, nefes alıp verme ve kan basıncındaki dalgalanmalar, galvanik deri tepkisi, radyestezi ve hatta bedenden ışıyan auranın mesafesini ölçen Huna tekniğinin kullanılmasıyla ispatlandığı üzere sezilmektedir. Bazıları ayakta duran bedenin pandül gibi kullanıldığı (doğru için öne, yanlış için arkaya düşüş) son derece basit bir yöntem kullanır.

Daha ileri bir bağlamlandırmayla tıpkı aydınlığın karanlıkla çürütülemeyeceği gibi hakikatin de yanlışla çürütülemeyeceğini savunan ilkeler yürürlüktedir. Doğrusal olmayan, doğrusalın kısıtlamalarına tabi değildir. Hakikat mantıktan farklı bir paradigmaya ait olup “ispatlanabilir” değildir, ispatlanabilir olan ancak 400’lerde ölçülmektedir. Bilinç araştırması kinesiyojoloji 600’de iş görür, ki bu değer doğrusal olanla olmayan boyutların arayüzündedir.

Uyuşmazlıklar

Birbirinden farklı kalibrasyon değerleri zaman içinde ya da farklı araştırmacılarca çeşitli sebepler yüzünden elde edilebilir:

1. Durumlar, insanlar, politikalar, ilkeler ve tutumlar zaman içinde değişir.
2. İnsanlar akıllarında bir şey tutarken görsel, duyuşsal, işitsel ya da duyuşsal olabilecek farklı duyuşsal modaliteler kullanma eğilimindedirler. Anneniz böylece onun nasıl görüldüğü, hissettirdiği, kulağa nasıl geldiğinden ibaret olabileceği gibi Henry Ford da bir baba, sanayici olarak ya da Amerika üzerindeki etkisi ya da Yahudi karşıtlığıyla, vb. kalibre edilebilir.
3. Bilinç düzeyiyle birlikte kesinlik de artış gösterir. (400

ve üzeri düzeyler en kesin olanlarıdır.) Kuşkusuz bağlamı belirleyip en yaygın modaliteye bağlı kalabiliriz. Aynı yöntemi kullanan aynı ekip dahili olarak tutarlı sonuçlar elde edecektir. Uzmanlık pratikle gelişir. Ancak bilimsel ve tarafsız tutum geliştirmeyi başaramadıkları ve önyargısız davranamadıkları için kinesiyoloji yönteminden verimli ve kesin sonuç elde edemeyenler de çıkacaktır. Hakikate bağlılık ve yönelim, kişisel görüşler ve bunların “doğru”luğunu kanıtlama çabalarının önüne geçmelidir.

Not

Kalibrasyon değerleri 200 düzeyinin altında olan insanlar için bu yöntemin işlemediği biliniyorken deneyi yapanlar ateist olduğunda işlemeyeceği yakın zamanda ortaya çıkmıştır. Bu, ateizmin 200 düzeyinin altında olmasının sonucu olabilir ve hakikatin ya da Tanrı'nın (her şeyi bilme) inkârı karmaya uygun biçimde inkâr edeni, tıpkı nefretin sevgiyi inkâr etmesi gibi, diskalifiye eder.

REFERANSLAR

Abraham, R. ve Shaw, C., *Dynamics: The Geometry of Behavior*, Bl. I-III. Santa Cruz, California: Aerial Press, 1984.

Amoroso, R., "Consciousness: A Radical Definition", *Toward a Scientific Basis for Consciousness; an Interdisciplinary Conference*. University of Arizona, Health Sciences Center, Tucson, Arizona, 12-17 Nisan 1994.

Anonymous, *AA Today*. New York: Cornwall Press. 1960.

Anonymous, *A Course in Miracles*. Huntington Station, New York: Foundation for Inner Peace, Coleman-Graphics. 1975.

Anonymous, *Alcoholics Anonymous*. New York: Alcoholics Anonymous Publishing, Inc. 1955.

Anonymous, *Alcoholics Anonymous Comes of Age: A Brief History of AA*. New York: Alcoholics Anonymous Publishing, Inc. 1957.

Anonymous, *Twelve Steps and Twelve Traditions*. New York: Alcoholics Anonymous Publishing, Inc. 1953.

The Anti-Stalin Campaign and International Commission: A Selection of Documents. New York: Columbia University (Russian Institute). 1956.

Balsekar, R.S., *A Duet of One: The Ashtavatra Gita Dialogue*. Redondo Beach, California: Advaita Press. 1989.

—, *Experiencing the Teaching*. Redondo Beach, California: Advaita Press. 1988.

—, *Exploration into the Eternal*. Durham, North Carolina: Acorn Press. 1989.

—, *The Final Truth*. Redondo Beach, California: Advaita Press. 1989.

—, *From Consciousness to Consciousness*. Redondo Beach, California: Advaita Press. 1989.

—, *Personal Interviews*. Redondo Beach, California: Advaita Press. 1987.

—, *Pointers from Nisagargadatta Maharaj*. Durham, North Carolina: Acorn Press. 1990.

Barzon, J., “The Paradoxes of Creativity.” *The American Scholar*. No. 50, s. 337-351. Yaz 1989.

Bendat, J.S. ve Pearson, A.G., *Measurement and Analysis of Random Data*. New York: John Wiley and Sons. 1966.

Beringa, M., “The Mind Revealed”, *Science*. No. 249, s. 156-158. 24 Ağustos 1990.

Bill W., *The Language of the Heart*. New York: Cornwall Press. 1988.

Blakney, R.B. (çev.), Meister Eckhart. New York: Harper & Row. 1942.

Bohm, D., *Quantum Theory*. New York: Prentice-Hall. 1980.

—, *Wholeness and the Implicate Order*. London: Routledge & Kegan Paul. 1980.

—, ve Peat, F.D., *Science, Order, and Creativity*. New York: Bantam Books. 1987.

—, Hiley, B. ve Kaloyerous, P.N., “An Ontological Basis for Quantum Theory”, *Phys. Reports*. No. 144:6, s. 323.

Briggs, J., *Fractals: The Patterns of Chaos*. New York: Simon & Schuster. 1993.

—, ve Peat, F.D. *Looking Glass Universe*. New York: Simon & Schuster. 1984.

—, ve Peat, F.D., *Turbulent Mirror: An Illustrated Guide to Chaos Theory and the Science of Wholeness*. New York:

Harper & Row. 1989.

Brinkley, D., *Saved by the Light*. New York: Villard Books. 1994.

Bruner, J.S. ve Posteman, L., "On the Perception of Incongruity: A Paradigm", *Journal of Personality*. No. 18, s. 206. 1949.

Brunton, P., *A Search in Secret India*. Los Angeles: Weiser. 1984.

Butz, M., *Psychological Reports*. No. 17, s. 827-843 ve 1043-1063. 1993.

Capra, F., *The Tao of Physics: An Exploration of the Parallels Between Modern Physics and Eastern Mysticism*. New York: Bantam. 1976.

—, *The Turning Point: Science, Society, and the Rising Culture*. New York: Bantam. 1982.

Chalmers, D., "On Explaining Consciousness Scientifically: Choices and Challenges", *Toward a Scientific Basis for Consciousness; an Interdisciplinary Conference*. University of Arizona, Health Sciences Center, Tucson, Arizona, 12-17 Nisan 1994.

Chew, G.F., "Bootstrap: A Scientific Idea", *Science*. No. 161. 23 Mayıs 1968.

—, "Hadron Bootstrap: Triumph or Frustration?", *Physics Today*. 23 Ekim 1970.

—, "Impasse for the Elementary Particle Content", In *The Great Ideas Today*. Chicago: Encyclopedia Britannica. 1974.

Churchill, W.S., *Blood, Sweat, and Tears*. New York: G. P Putnam and Sons. 1941.

Combs, A., "Consciousness as a System Near the Edge of Chaos", *Toward a Scientific Basis for Consciousness; an Interdisciplinary Conference*. University of Arizona, Health Sciences Center, Tucson, Arizona, 12-17 Nisan 1994.

Crick, F. ve Koch, "The Problem of Consciousness", *Scientific American*. No. 267, s. 152-159. Eylül 1992.

Crusade in Europe. "1939: Marching Time", Collectors Videos.

Cuomo, M., *Lincoln on Democracy*. New York: Harper Collins. 1990.

Deikman, A.J., "The Role of Intention and Self as Determinants of Consciousness: A Functional Approach to a Spiritual Experience", *Toward a Scientific Basis for Consciousness; an Interdisciplinary Conference*. University of Arizona, Health Sciences Center, Tucson, Arizona, 12-17 Nisan 1994.

Descartes, R., In *Great Books of the Western World*, Bl. 31. Chicago: Encyclopedia Britannica. 1952.

Diamond, J., *Behavioral Kinesiology*. New York: Harper & Row. 1979.

—, *Your Body Doesn't Lie*. New York: Warner Books. 1979.

Dilts, R., "Strategies of Genius", *Success*. No. 39. 26-27 Ekim 1992.

Dunn, J. (ed.), *Prior to Consciousness: Talks with Nisargadatta Maharaj*. Durham, North Carolina: Acorn Press. 1985.

—, *Seeds of Consciousness*. New York: Grove Press. 1982.

Eadie, B. J., *Embraced by the Light*. Placerville, California: Gold Leaf Press. 1992.

Eccles, J., *Evolution of the Brain: Creation of the Self*. Edinburgh, Scotland: Routledge. 1989.

—, *The Human Psyche: The Gifford Lectures*. University of Edinburgh, 1977-78. Edinburgh, Scotland: Routledge. 1984.

—, (ed.), *Mind and Brain: The Many Faceted Problems*.

New York: Paragon House. 1986.

—, ve Robinson, D.N., *The Wonder of Being Human: Our Brain and Our Mind*. New York: Free Press. 1984.

Fedarko, K., “Escobar’s Dead End”, *Time*. No. 142:25, s. 46-47. 13 Aralık 1993.

Feigenbaum, N.J., “Universal Behavior in Nonlinear Systems”, *Los Alamos Science*. No. 1, s. 4-29. 1981.

Fischer, L., *Gandhi: His Life as a Message for the World*. New York: New American Library. 1982.

Freeman, W.J. ve Skarda, C.A., “Spatial EEG Patterns: Nonlinear Dynamics and Perception”, *Brain Res. Review*. No. 10, s. 147. 1985.

French, R.M. (çev.), *The Way of A Pilgrim*. New York: Seabury Press. 1965.

Galin, D., “The Structure of Subjective Experience”, Toward a Scientific Basis for Consciousness; an Interdisciplinary Conference. University of Arizona, Health Sciences Center, Tucson, Arizona, 12-17 Nisan 1994.

Gardner, H., *The Mind’s New Science*. New York: Basic Books. 1985.

Gilbert, M., The Complete Churchill Videos. BBC. 1993.

Glass, L. ve MacKay, M.W., “Pathological Conditions Resulting from Instabilities in Physiological Control Systems”, *Ann. NY.Acad. Sci.* No. 316, s. 214. 1979.

Gleick, J., *Chaos: Making a New Science*. New York: Viking Penguin. 1987.

Godman, D. (ed.), *Be As You Are: The Teachings of Ramana Maharshi*. Boston: Arkana. 1985.

Goleman, D. ve diğerleri, “The Art of Creativity”, *Psychology Today*, No. 25, s. 40-47. Mart/Nisan 1992.

Goldman, A., "Philosophy of Mind: Defining Consciousness", *Toward a Scientific Basis for Consciousness; an Interdisciplinary Conference*. University of Arizona, Health Sciences Center, Tucson, Arizona, 12-17 Nisan 1994.

Goodheart, G., *Applied Kinesiology*, 12. baskı. Detroit: Privately Published. 1976.

Hardy, C., "Meaning as Interface Between Mind and Matter." *Toward a Scientific Basis for Consciousness; an Interdisciplinary Conference*. University of Arizona, Health Sciences Center, Tucson, Arizona, 12-17 Nisan 1994.

Harman, W., "A Comparison of Three Approaches to Reconciling Science and Consciousness", *Toward a Scientific Basis for Consciousness; an Interdisciplinary Conference*. University of Arizona, Health Sciences Center, Tucson, Arizona, 12-17 Nisan 1994.

Hawkins, D.R., *Archival Office Visit Series*: "Stress" "Health"; "Illness and Self-Healing"; "Handling Major Crises"; "Depression"; "Alcoholism"; "Spiritual First Aid"; "The Aging Process"; "The Map of Consciousness"; "Death and Dying"; "Pain and Suffering"; "Losing Weight"; "Worry, Fear and Anxiety"; "Drug Addiction and Alcoholism"; ve "Sexuality." Lectures in video and audio. Sedona, Arizona: Institute for Spiritual Research, 1986.

—, "Consciousness and Addiction" in Kiley, L., Burton, S. (eds.), *Beyond Addictions, Beyond Boundaries*. San Mateo, California: Brookridge Institute. 1986.

—, "Expanding Love: Beauty, Silence and Joy." *Call of the Canyon*, Bl. II. Sedona, Arizona. 1983.

—, "Love, Peace and Beatitude." *Call of the Canyon*, Bl. I. Sedona, Arizona. 1982.

—, “Orthomolecular Psychiatry.” *International Encyclopedia of Psychiatry, Psychoanalysis and Psychiatry*. 1979.

—, “The Prevention of Tardive Dyskinesia with High Dosage Vitamins.” *Journal of Orthomolecular Medicine*. Bl. 1, No. 1. 1986.

—, ve Pauling, L., *Orthomolecular Psychiatry*. San Francisco: W.H. Freeman and Company. 1973.

Heilbron, J.L., “Creativity and Big Science”, *Physics Today*. No. 45, s. 42-47. Kasım 1992.

Henon, J., “A Two-Dimensional Mapping with a Strange Attractor”, *Com. Math Physics*. No. 50, s. 69-77. 1976.

Hoffman, R.E., “Attractor Neuro Networks and Psychotic Disorders”, *Psychiatric Annals*. No. 22:3, s. 119-124. 1992.

Hofstadter, D.R., *Metalogical Themes: Questing for the Essence of Mind and Pattern*. Toronto, Canada: Bantam Books. 1985.

Huang Po (John Blofield, çev.), *The Zen Teaching of Huang Po: On Transmission of the Mind*. New York: Grove Press. 1958.

Insinna, E., “Synchronicity Regularities in Quantum Systems”, *Toward a Scientific Basis for Consciousness; an Interdisciplinary Conference*. University of Arizona, Health Sciences Center, Tucson, Arizona, 12-17 Nisan 1994.

James, W., *The Varieties of Religious Experience*. New York: Random House. 1929.

Josephson, M., *Edison*. New York: McGraw Hill. 1959.

Jung, C.G., *Collected Works*. Princeton, New Jersey: Princeton University Press. 1979.

—, (R.F. Hull, çev.), *Synchronicity as a Causal Connecting Principle*. *Bollington Series*, Bl. 20. Princeton, New Jersey: Princeton University Press. 1973.

Kaplan, B., Sedock, V., Kaplan, H., *Kaplan & Sadock's Comprehensive Textbook of Psychiatry*. Philadelphia: Lippincott Williams & Wilkins. 2000.

Kelly, V C., "Affect and Intimacy." *Psychiatric Annals*. No. 23:10 s. 556-566. Ekim 1993.

Kendall, H., Kendall, F., Wadsworth, G., *Muscles: Testing and Function*. Baltimore: Williams and Wilkins. 1971.

Kosslyn, S. ve Anderson, R. (ed.), *Frontiers in Cognitive Neuroscience*. Cambridge, Massachusetts: MIT Press. 1993.

Krippner, S., *Western Hemisphere Conference on Kirlian Photography*. Garden City, New York. 1974.

Kübler-Ross, E., *On Life after Death*. New York: Celestial Arts. 1991.

—, *Questions and Answers on Death and Dying*. New York: Macmillan. 1993.

Kuhn, T., *The Structure of Scientific Revolutions*. Chicago: University of Chicago Press. 1970.

Lacze, E., *Gandhi: A Man for Humanity*. New York: Hawthorne. 1972.

Lamparski, R., *Lamparski's Hidden Hollywood*. New York: Simon & Schuster. 1981.

Lamsa, G. (çev.), *Holy Bible from Ancient Eastern Manuscripts*. Philadelphia: A.J. Holmes Co. 1957.

Land, G., Jarman, B., *Breakpoint and Beyond*. New York: Harper Business. 1992.

Lash, J.P., *Roosevelt and Churchill*. New York: W .W. Norton.1976.

Lee, T.D., *Particle Physics and Introduction to Field Theory*. Switzerland: Harwood Academic Pubs. 1981.

Li, E. Ve Spiegel, D., "A Neuro Network Model of

Associative Disorders”, *Psychiatric Annals*. No. 22:3, s. 144-145. 1992.

Libet, B., *Brain* 106. s. 623-642. University of California at San Francisco Physiology Dept. 1984.

“Life’s 100 Most Important Americans of the 20th Century”, *Life*. No. 13:12. Sonbahar 1990.

“Lincoln, Abraham”, *The New Encyclopedia Britannica* içinde, 15. Baskı. Chicago: *Encyclopedia Britannica*. 1984.

Loehle, C., “A Guide to Increase Creativity in Research”, *Bioscience*. No. 40, s. 123-129. Şubat 1990.

Lorenz, E.N., “Deterministic Nonperiodic Flow”, *Journal of Atmospheric Science*. No. 20, s. 130141. 1963.

—, “Predictability: Does the Flap of a Butterfly’s Wings Set off a Tornado in Texas?”, American Association for the Advancement of Science. 29 Aralık 1979.

—, “The Problem of Deducting the Climate from the Governing Equations”, *Tellus*. No. 16, s. 1-11. 1964.

Lowinsky, E.A., “Musical Genius: Evolution and Origins of a Concept”, *Musical Quarterly*. No. 50, s. 321340 ve 476-495. 1964.

Maharaj, N., *I Am That*, Bl. I ve II. Bombay, India: Cetana. 1973.

Maharshi, R., *Talks with Sri Ramana Maharshi*, Bl. I-III. Madras, India: Jupiter Press. 1958.

— (Carl Jung’un önsözüyle), *The Spiritual Teachings of Ramana Maharshi*. Boulder, Colorado: Shambhala. 1972.

Mandelbrot, B., *The Fractal Geometry of Nature*. New York: W.H. Freeman and Co. 1977.

Mandell, A.J., “From Molecular Biologic Simplification to More Realistic Central Nervous System Dynamics”, In Cavenar ve diğerleri (ed.), *Psychiatry: Psychological Foundations of*

Clinical Psychiatry. New York: Lippincott. 1985.

Mann, F., *The Meridians of Acupuncture*. London, England: William Heinemann Medical Books Limited. 1974.

Maslow, A.H., *The Farther Reaches of Human Nature*. New York: Viking. 1971.

McAlear, N., "On Creativity", *Omni*. No. 11, s. 42-44. Nisan 1989.

Mehta, V., *Mahatma Gandhi and His Apostles*. New York: Penguin Books. 1982.

"Mind's Chaotic Periods May Lead to Higher Order", *Brain/ Mind Bulletin*. No. 18, s. 12.

Monroe, R., *Journeys Out of the Body*. New York: Anchor/ Doubleday. 1971.

"Musical Composition." *The New Encyclopedia Britannica* içinde, 15. Baskı. Chicago: Encyclopedia Britannica. 1984.

Nathanson, D.L., "About Einstein" ve "Understanding Einstein", *Psychiatric Annals*. No. 23:10, s. 543555. Ekim 1993.

Nome, B., *Personal Interviews*. Santa Cruz, California. 1988.

"Nonlinear Analysis Reveals Link Between Heart and Mind", *Brain/ Mind Bulletin*. No. 18:12, Eylül 1993.

Peat, F.D., *Artificial Intelligence*. New York: Baen. 1988.

—, "Time, Structure and Objectivity in Quantum Theory." *Foundation of Physics*. Aralık 1988.

Peers, E.A. (çev.), *St. John of the Cross: Ascent of Mount Carmel*. New York: Doubleday. 1958.

Penrose, R., "Quantum Coherence and Consciousness." Towarda Scientific Basis for Consciousness; an Interdisciplinary Conference. University of Arizona, Health Sciences Center, Tucson, Arizona, 12-17 Nisan 1994.

Peters, T.J. ve Waterman, R.H., *In Search of Excellence*.

New York: Warner Books. 1982.

Plato, *The Republic*. In *Great Books of the Western World*. Bl. 7. Chicago: *Encyclopedia Britannica*, 1952.

Prigogine, I. ve Stengers, I., *Order Out of Chaos: Man's New Dialogue with Nature*. Toronto, Canada: Bantam Books. 1984.

Raspberry, W., "Rap Music Shares Same Qualities as Nicotine: Dangerous, Addictive", *The Arizona Republic*. 4 Temmuz 1994.

Ray, M. ve Rinzler, A. (eds.), *The New Paradigm in Business: Emerging Strategies for Leadership and Organizational Change*. New York: Tarcher/Perigee. 1993.

Redington, D. ve Reidbord, S., *Journal of Nervous and Mental Disease*. No. 180, s. 649-665. 1992.; No. 181, s. 428-435. 1993.

Ring, K., *Heading Toward Omega*. New York: William Morrow. 1984.

Rosband, S.N., *Chaotic Dynamics of Nonlinear Systems*. New York: John Wiley and Sons. 1990.

Rudolph, S.H. ve Rudolph, L.I., *Gandhi: The Traditional Roots of Charisma*. Chicago: University of Chicago Press. 1983.

Ruelle, D., *Chaotic Evolution and Strange Attractors: The Statistical Analysis of Time Series from Deterministic Nonlinear Systems*. New York: Cambridge University Press. 1989.

—, "Strange Attractors", *Mathematical Intelligence*. No. 2, s. 126-137. 1980.

Schaffer, W.M ve Kot, M., "Do Strange Attractors Govern Ecological Systems?", *Bioscience*. No. 35, s. 349. 1985.

Scott, A., "Hierarchical Organization in the Brain-Emergence of Consciousness", *Toward a Scientific Basis for*

Consciousness; an Interdisciplinary Conference. University of Arizona, Health Sciences Center, Tucson, Arizona, 12-17 Nisan 1994.

Sheldrake, R., *A New Science of Life*. London, England: Victoria Works. 1981.

—, *Essay in New Scientist*. No. 90, s. 749 ve 766-768. 18 Haziran 1981.

—, “Formative Causation”, röportaj *Brain/Mind Bulletin*. No. 6, s. 13. 3 Ağustos 1981.

Simonton, D.K., “What Produces Scientific Genius?”, *USA Today*. No. 117, 11 Haziran 1988.

Smale, S., *The Mathematics of Time: Essays on Dynamical Systems*. New York: Springer-Verlag. 1980.

Stewart, H.B. ve Thompson, J.M., *Nonlinear Dynamics and Chaos*. New York: John Wiley & Sons. 1986.

Stone, A.M. “Implications of Affect Theory for the Practice of Cognitive Therapy”, *Psychiatric Annals*. No. 23:10, s. 577-583. 1993.

Tkacz, C. ve Hawkins, D., “A Preventive Measure for Tardive Dyskinesia”, *Journal of Orthomolecular Psychiatry*. Bl. 10, s. 120-123. 1981.

Trimble, V, *Sam Walton*. New York: Dutton. 1990.

Tritton, D., “Chaos in the Swing of a Pendulum”, *New Scientist*. 24 Temmuz 1986.

Tucker, R. C., *Stalin in Power*. New York: W. W. Norton. 1990.

Tuckwell, H.C., *Introduction to Theoretical Neurology: Nonlinear and Stochastic Theories*. New York: Cambridge University Press. 1988.

Varvoglis, M., “Nonlocality on a Human Scale: PSI and

Consciousness Research", Toward a Scientific Basis for Consciousness; an Interdisciplinary Conference. University of Arizona, Health Sciences Center, Tucson, Arizona, 12-17 Nisan 1994.

Walsh, M. (ed.), *Butler's Lives of the Saints*. New York: Harper & Row. 1985.

Walther, D., *Applied Kinesiology*. Pueblo, Colorado: Systems DC. 1976.

Weisburd, S., "Neural Nets Catch the ABCs of DNA", *Science News*. 1 Ağustos 1987.

"What is Consciousness?" C. Koch, T. Winograd ve H. P. Moravat ile röportaj. *Discover* içinde. No.13, s. 95-98.

Wilber, K. (ed.), *The Holographic Paradigm and Other Paradoxes: Exploring the Leading Edge of Science*. Boston: Shambhala. 1982.

—, Engler, J. ve Brown, D.P., *Transformations of Consciousness*. Boston: Shambhala. 1986.

Winfrey, A., "Is It Impossible to Measure Consciousness?", Toward a Scientific Basis for Consciousness; an Interdisciplinary Conference. University of Arizona, Health Sciences Center, Tucson, Arizona, 12-17 Nisan 1994.

Wing, R.L., *The Tao of Power: An Introduction to the Tao Te Ching of Lao Tzu*. Garden City, New York: Doubleday. 1986.

Wright, F.L., *Genius and the Mobocracy*. New York: Drell, Sloan, and Pierce. 1949.

Yorke, J.A. ve Tien-Yien, L., "Period Three Implies Chaos", *American Math Monthly*. No. 82, s. 985-992. 1975.

Zukav, G., *The Dancing Wu-Li Masters: An Overview of the New Physics*. New York: Bantam. 1982.

KAPANIŞ NOTLARI

Yayın bilgisi için bibliyografyaya bakınız.

Özgün Önsöz

1. *American Heritage Dictionary*, Houghton Mifflin, 1987.
2. Bkz. Goodheart, 1976.
3. Bkz. Diamond, 1979.
4. Bkz. Kendall, 1971.
5. Diamond, *a.g.e.*

Yazarın Özgün Önsözü

1. Örneğin, bu konferansta, Noetic Advanced Studies Institute (Noedic İleri Araştırmalar Enstitüsü) Direktörü Richard Amaroso şunu ifade etmiştir: “Bilinç soyut bir kavram değildir, bilakis beynin aksettirdiği uzay/zamana nüfuz eden ve ona güç sağlayan fiziksel gerçekliktir. Nitelikleri fiziksel olarak deneye tabi tutulabilecek hipotezlere olanak tanıyan çok boyutlu ve bütünleyici bir sürekliliktir.” “Consciousness: A Radical Definition (Bilinç: Radikal Bir Tanım)”, “Toward a Scientific Basis for Consciousness: An Interdisciplinary Conference (Bilincin Bilimsel Temeline Doğru: Disiplinlerarası Bir Konferans)”, University of Arizona Health Sciences Center, Tucson, 12-17 Nisan 1994 (Arizona Üniversitesi Sağlık Bilimleri Merkezi, Tucson, 12-17 Nisan 1994).
2. Bkz. Hawkins, 1986, Burton ve Kiley.
3. *A.g.e.*

4. Hawkins, "Consciousness and Addiction (Bilinç ve Bağımlılık)", video ve ses Veritas Publishing'den temin edilebilir.
5. Archival Office Visit Series, video ve ses Veritas Publishing'den temin edilebilir.

Yeni Önsöz

1. F. Grace, 2011. "Beyond Reason: The Certitude of the Mystic, Al-Hallaj to David Hawkins (Mantığın Ötesinde: Mistiğin Sübutu, Hallacı Mansur'dan David Hawkins'e)", *International Journal of Humanities and Social Science*, Bl. 1, No. 13 (September), 147-156 (*Uluslararası Beşeri ve Sosyal Bilimler Dergisi*, 1. Cilt, 13. Sayı [Eylül], 147-156).

Giriş

1. Bkz. Maharshi, 1958
2. Polls, "Happiness is Hard to Find Anywhere in the World", *Time*, 142:11, 13 Eylül 1993, 56.
3. Bkz. Kosslyn ve Anderson, 1993.
4. Tartışmanın tamamı için bkz. Ruelle, 1980.
5. Bkz. Maharshi, *a.g.e.*, 118-126.

1: Bilgide Kritik Gelişmeler

1. Bkz. Goldheart, 1976.
2. Bkz. Peat, 1988.
3. Bkz. Briggs ve Peat, 1989.
4. Bkz. Walther, 1976.
5. Bkz. Lorenz, 1963.
6. Bkz. Mandelbrot, 1977.
7. Geoffrey Chew Bootstrap/S-Matrix Theory'yi (Rastge-

le Örneklemeye/S-Dizeyi Kuramı) ortaya atmış ve Fritjof Capra'nın *The Tao of Physics (Fiziğin Tao'su)* kitabında uygulamalı olarak rastgele örneklemeye yaklaşımının, insan bilinci çalışmasını gelecekteki madde teorilerine açık bir şekilde dahil etme gerekliliğine yol açabileceğini söylediği alıntılanmıştır.

8. Bkz. Bohm, 1987.
9. Ken Wilber'in vurguladığı gibi herhangi bir gerçeklik kuramının ebedi felsefe ve varoluşun ontolojik düzenini içermesi ve örtüşmesi gerekmektedir. (1) madde; (2) biyoloji; (3) psikoloji; (4) incelikli/aziz gibi; (5) pir; (6) nihai (bilincin ötesinde). Bu konu Wilber'in *The Holographic Paradigm (Holografik Paradigma)* adlı eserinde tartışılmaktadır, syf. 159.
10. Bkz. Maharshi, 1958.
11. Bkz. Hawkins, "Bilinç Haritası", Archival Office Series video sunumu.
12. Bkz. Gleick, 1987.
13. Kaos teorisinin esasları James Gleick tarafından *Chaos: Making a New Science (Kaos: Yeni Bir Bilim Yaratmak)* ve John Briggs ve F. David Peat tarafından *Turbulent Mirror (Çalkantılı Ayna)* adlı eserlerde açıklanmaktadır.
14. Bkz. Capra, 1975
15. Bohm'un evreni Bohn'un kendisi tarafından *The Holographic Paradigm'da (Holografik Paradigma)* yer alan bir söyleşide açıklanmaktadır, Ken Wilber tarafından düzenlenmiş, 1982.
16. Wilber'in sıralı düzenine göre 6. Düzey'deki saf farkındalık Maharshi, Huang Po ve Nisargadatta Maharaj'ın Kaynakça'da anılan kusursuz İngilizce tercümelerinde

detaylı biçimde açıklanmıştır.

17. Bu, yıllar boyunca Nisargadatta Maharaj'ın tercümanlığını yaptıktan sonra aynı bilinç durumuna ulaşan Ramesh Balsekar tarafından doğrulanmış, görüşmeler sırasında (1987) ve Kaynakça'da anılan kitap serilerinde gösterilmiştir.
18. Bkz. Hoffman, 1992.
19. Bkz. Li ve Spiegel, 1992.
20. A.g.e.
21. Bkz. Hoffman, 1992.
22. Bkz. Gleick, 1987.
23. "Ardışık Yaklaştırma" adı verilen bu olgu 1960'da Edward Lorenz tarafından hava verilerinin tarihi geçmiş bilgisayar analizinde tartışılmıştır.
24. David Bohm, Karl Pribram, Rupert Sheldrake ve Ilya Prigogine'in çalışmaları arasındaki bağıntı *Brain/Mind Bulletin*'de (*Beyin/Zihin Bülteni*) etraflıca tartışılmıştır, IV. Cilt, 1979.
25. Nobel Ödülü sahibi Sir John Eccles, zihnin enerjisinin beyni tepki vermesi için tahrik ettiğini belirtir; Convention of the Parapsychology Association'da (Parapsikoloji Derneği Kongresi) verdiği konuşmada ifade edilmiştir, Utrecht, Hollanda, 1976.

2: Tarih ve Metodoloji

1. Bkz. Hawkins, xxx
2. Bkz. Kendall, Kendall ve Wadsworth, 1971.
3. Bkz. Goodheart, 1976.
4. Bkz. Mann, 1974.
5. Bkz. Walther, 1976.

6. Bkz. Diamond, 1979.
7. Bkz. Hawkins ve Pauling, editör, 1973.
8. Eşzamanlılığının bozulması John Diamond tarafından Academy of Preventative Medicine’de (Önleyici Tıp Akademisi) gösterilmiştir, 1973.
9. Kinesiyolojik gösterimler katı materyalizme tutunmuş insanlarda çoğu zaman olgusal şoka sebep olurlar. Böyle bir gözlemci, bir araştırma psikiyatristi, önce gösterimin hileli olduğunu ispatlamaya çalışarak tepki göstermiştir. Bunu başaramayınca “Doğru olsa bile inanmıyorum,” diyerek uzaklaşmıştır.
10. Bu yöntemler yıllar süren bir zaman zarfında, Institute for Spiritual Research’deki (Spiritüel Araştırma Enstitüsü) haftalık deney seansları sırasında geliştirilmiştir.
11. Hawkins, konferanslar, Sedona, AZ, 1984-1989.
12. Nörolinguistik programlama alanında etraflı biçimde belgelenmiştir.
13. Diamond, Academy of Preventative Medicine dersleri, 1978.
14. Araştırma protokolü, Institute of Spiritual Research, 1992.
15. Tekrar tekrar halk önünde uygulamalı olarak gösterilmiş ve Diamond’ın *Your Body Doesn’t Lie* adlı kitabında layıkıyla anlatılmıştır.
16. Ebedi felsefe tüm dinlerin ruhani gerçekliğinin bir özüdür ve farkındalığın maddeden protoplazma, hayvan hayatı, duygusal cevap verme yeteneği, düşünce yeteneği, soyut düşünce, örnek teşkil eden farkındalık, yüce gönül, aziz gibi sevgi ve şefaat, ikiliksizlik (pir) ve nihai saf farkındalığa uzanan bir ölçeğe yayılmasını gösterir.

Ken Wilber'in işaret ettiği gibi bu katmanlar evrensel biçimde ortaya çıkarlar – herhangi bir gerçeklik kuramı bu varoluş belitlerini kavramalıdır.

3: Deney Sonuçları ve Tefsiri

1. Bkz. Eadie, syf. 114.

4: İnsan Bilincinin Düzeyleri

1. Bkz. James, 1929.
2. Yazarın kişisel tecrübesi.

5: Bilinç Düzeylerinin Toplumsal Dağılımı

1. İnsanlığın bütün olarak bilinç düzeyi yüzyıllar boyunca 190'da kalmış ve 1980'lerin sonlarındaki Harmonic Convergence (eşzamanlı küresel meditasyon) sonrasında birdenbire şimdiki düzeyi olan 204'e sıçramıştır. Bilinçteki yükselme mi eşzamanlı küresel meditasyonu doğurdu, yoksa eşzamanlı küresel meditasyon mu yükselmeye sebep oldu? Veya güçlü, görülmez bir saklı düzen çekici alanı her iki olguya mı yol açtı?

6: Araştırmada Yeni Ufuklar

1. Bkz. Hawkins, "Consciousness and Addiction (Bilinç ve Bağımlılık)" video ve ses kayıtları, Veritas Publishing.
2. Tanrı hem insan bilincinin sınırlarının ötesindedir (geleneksel din) hem içkindir (tasavvufun deneyimsel gerçekliği).
3. *Arizona Republic*, 20 Aralık 1993.
4. Fedarko, "The New Kingpins", *Time*, 13 Aralık 1993.
5. Bkz. Josephson, 1959, syf. 20.

6. Gerçeklere dayanan ve bütün hikâyeyi ve sonuçlarını anlatan *Barbarians at the Gate* (Kapıdaki Barbarlar) filmi 1993 yılında televizyonda gösterilmişti.
7. Bu, yazarın onlarca yıllık tecrübeleriyle doğrulanmış hekimlerin geleneksel gözlemidir.

7: Gündelik Kritik Nokta Analizi

1. Bkz. Ek A.
2. Bkz. Brunton, 1984.

8: Gücün Kaynağı

1. Bu, Diamonda tarafından *Behavioral Kinesiology* kitabında aktarılan özel araştırma konusuydu, 1979.
2. Wilbur'un *Holographic Paradigm and Other Paradoxes* kitabında etraflıca tartışılmıştır, 1982.
3. Bohm, D., *Brain/Mind Bulletin*, 10:10, 27 Mayıs 1985.
4. Bkz. Sheldrake, 1981.
5. Sheldrake bilimsel araştırmaya daha kamusal bir yaklaşım çağrısı yaptı. Karşılık olarak, hipotezi onaylayıcı deneyler için ABD'de (10.000 dolar) ve İngiltere'de (250 pound) ödüller verildi. Bir Mors kodu deneyi hipotezi destekledi ve Mahlberg tarafından *Brain/Mind Bulletin*'de (*Beyin/ Zihin Bülteni*) yer verildi, 10:12, 8 Temmuz 1985.
6. Her şeyin karşılıklı bağımlılığı ve birbirinin içine girmesi insan ikiliği terk ettikçe gözlemlenebilir hale gelir. Tevhit tüm biçimlerin altında yatan ve bünyesinde bulunan nihai gerçeklik olarak bütün büyük dinlerin ve ruhani sistemlerin merkezinde yer alır.
7. Bkz. Land ve Jarman, 1992.

9: İnsan Tutumunda Güç Örüntüleri

1. Bkz. Bohm, 1980.
2. Bkz. Sheldrake, 1981.
3. "Test Supports Sheldrake Theory", *Brain/Mind Bulletin*, 8:15, 12 Eylül 1985.

10: Siyasette Güç

1. Bkz. Rudolph ve Rudolph, 1983.
2. Bkz. Mehta, 1982.
3. Bkz. Fischer, 1982.
4. Bkz. Laczey, 1972.
5. A.g.e.
6. Bkz. *Newsweek*, 9 Mayıs 1994.
7. "Crusade in Europe", *March of Time Video Series*, 1939; ve Lash, 1976.
8. Bkz. Tucker, 1990.
9. Komünizm idealizmi ve süregelen emek savaşlarının gerçekliği PBS'nin *The Great Depression* dizisinde doğru bir biçimde sunulmaktadır, 1993.
10. Birincil liderlik rolü olarak idarecilik son zamanlarda yürütülen sosyo-politik diyaloglarda hatırı sayılır ölçüde vurgulandı.
11. Bkz. Cuomo, *Lincoln*, 1990.
12. Bkz. Fischer, a.g.e.

11: Pazaryerindeki Güç

1. Bkz. Trimble, 1990.
2. İş prensiplerinin bu klasik analizinde Peters ve Waterman, güç kaynaklarını iş politikaları ve usulleri, yönetim uygulamaları ya da teknoloji yerine *prensip*ler olarak tanımlamıştır.

12: Güç ve Spor

1. “Derinlik Sarhoşluğu” (Rosanna Arquette ve Jean-Marc Barr’ın başrolleri paylaştığı), Luc Besson’un yönettiği ve yapımını Studio le Clare, Paris’in üstlendiği film, 1985.
2. *Goshin-Kan* (klasik Okinawa stili karate) düsturları: (1) İyi ahlaklı karakter için gayret gösterin, (2) Dürüst ve içten bir yol benimseyin, (3) Sebat edin, (4) Saygılı bir tavır takının, (5) Ruhsal kazanımlarla fiziksel kazanımlarınızı dizginleyin, (6) hayatı geliştirin ve muhafaza edin, tahrip edilmesinden kaçının.
3. Yazarın Shihan Dennis Rao tarafından kişisel karate talimatı, 1986.

13: Toplumsal Güç ve İnsan Ruhu

1. *Living Webster Encyclopedic Dictionary of the English Language*’de (English Language Institute of America, Chicago, 1971) ruh şu şekilde tanımlanmaktadır: “Latince *spiritus*: Nefes, hava, hayatın özü, tin; hayatın manevi ilkesi, insanın hayati ilkesi, madde karşısında bilinç sahibi olan varlık; dinçlik, cesaret, canlılık; karakter, Kutsal Üçleme’nin (Baba-Oğul-Kutsal Ruh) ilahi tarafı; eylemin gerisindeki ilke; genel anlam, aktif ilke; baskın eğilim.”
2. Ruhun kavram olarak tanımlanması insan aklı için her zaman zor bir meydan okuma teşkil etmiştir; önemini tam manasıyla kavramak (dijital bir bilgisayar gibi bir şeyin bir başkasından nasıl farklı olduğunu tanımlayan) sol beynin kapasitesinin üzerindedir. Ruh en iyi (analog bir bilgisayar gibi bütünle ve esasla ilgilenen) sağ beyinle kavranabilen holistik bir terimdir. Yüzyıllardır ruh ve tin kavramlarıyla boğuşan ayrıntılı felsefi

tartışmalar esasla başa çıkmak için aklın yetersizliğini kanıtlar. Bu felsefi tartışmaların paradoksu, anlam hakkındaki herhangi bir tartışmanın diskurunun özü olarak esası kullanıyor olmasıdır. Böylelikle, bir tartışma *a priori* (önsel) bir fikir/esas/ruhu inkâr etse bile tartışmanın temeline gerçekliğin varoluşu varsayımını alarak bunu yapar. Eğer gerçeğe dayalı ruh/esas/gerçek diye bir şey yoksa hiçbir tartışmanın gerçeklik temeli olamayacağı için onların var olduğuna karşı çıkan hiçbir tartışmanın da öncülü olmaz. Modern zamanlarda ruh kavramının Bohm'un saklı düzenine atıfta bulunduğunu söyleyebiliriz, tıpkı cismani kavramının aleni düzene atıfta bulunması gibi.

3. ABD. hükümetinin temel öncülünün eşsizliği ve gücünün kaynağı, yetkisini Yaratan tarafından eşit yaratılmış ("Tanrı'nın altında bir ulus") yönetilenlerin rızasından almasıdır.
4. Dünyadaki büyük dinlerin özgün ruhani temellerinin kalibre edilmiş mukayesesi 23. Bölüm'de sunulmaktadır. Her iki okuma arasında hayli geniş ayrılıklar vardır.
5. Her AA toplantısının başında yapılan açış konuşmasında şöyle denmektedir: "Adsız Alkolikler ortak sorunlarını çözebilmek ve diğer alkoliklere yardımcı olabilmek için deneyimlerini, güçlerini ve umutlarını paylaşan kişilerin bir araya geldikleri dostluk ve kardeşlik kuruluşudur. Üyelik için tek şart içkiyi bırakma arzusudur. Üyelik için aidat veya harç ödemesi yoktur, gönüllü katkılarımızla ayakta durmaktayız. AA hiçbir grup, tarikat, siyasi örgüt ya da kuruluşa bağlı değildir. Önde gelen amacımız ayık kalmak ve diğer alkoliklerin ayıl-

masına yardımcı olmaktadır.”

6. Bkz. *Twelve Steps and Twelve Traditions (On İki Adım ve On İki Gelenek)*, 1952.
7. Bkz. *Alcoholics Anonymous (Adsız Alkolikler)* 11. Bölüm, 1955.
8. Bkz. Bill W., 1988; *Selected Letters of C.G. Jung (C.G. Jung'un Seçilmiş Mektupları)*, 1909-1961, 276-281.
9. A.g.e., 281-286.
10. Bkz. *Alcoholics Anonymous (Adsız Alkolikler)* “Bill’s Story (Bill’in Hikâyesi)”, 1955, 1-17.
11. A.g.e., 171-182.
12. Bkz. *Life’s 100 Most Important Americans of the 20th Century (20. Yüzyılın En Önemli 100 Amerikalısı)*, 66.

14: Sanatta Güç

1. *Tabula Rasa* albüm yazıları, ECM Records, 1084.

15: Deha ve Yaratıcılığın Gücü

1. Bkz. Dilts, 1992.
2. Frank Lloyd Wright “Sanatçının algısını daha sonra bilim doğrular,” demiştir. (Bkz. Wright, 1949).
3. Bkz. Goleman, 1992.
4. Bkz. Loehle, 1990.
5. Bkz. Heilbron, 1992; ayrıca Churchill, 1941.

17: Fiziksel Sağlık ve Güç

1. Bkz. Hawkins ve Pauling, editör, 1973.
2. Bkz. Tkacz ve Hawkins, 1981.
3. Bkz. Hawkins, 1989.
4. Bkz. Hawkins, 1991.

18: Sağlık ve Hastalık Süreci

1. Bkz. Walther, 1976.
2. Bkz. Mann, 1974.
3. Bkz. Diamond, 1979.
4. Bkz. Briggs ve Peat, 1989.
5. Bkz. Redington ve Reidbord, 1993.
6. Bu AA'nın temel kitabında vurgulanmıştır, *Alcoholics Anonymous (Adsız Alkolikler)*, 1955.
7. Bkz. Bill W., *The Language of the Heart (Kalbin Dili)*, 1988.
8. Bkz. *AA Comes of Age (AA Rüştünü İspat Ediyor)*, 1957 ve *AA Today (Bugün AA)*, 1960.
9. Bkz. *Twelve Steps and Twelve Traditions (On İki Adım ve On İki Gelenek)*, 1953.
10. Bkz. *AA Comes of Age (AA Rüştünü İspat Ediyor)*, 1957.

19: Bilinç Veri Tabanı

1. Bkz. Jung, 1979.
2. A.g.e. Eşzamanlılığın ima ettiği iki olayın gerçeklikte nedensel olarak bağlantılı olmadıkları ama anlamlı oldukları için gözlemci tarafından öyleymiş gibi algılandıklarıdır. İnsanın bilinci 500'ün üst düzeylerine doğru ilerledikçe her şey eşzamanlılıkla olmaya başlar ve hayat olayları mükemmel bir zamanlamayla kusursuz bir düzen ve ahenk içinde gözler önüne serilir. Ayrıca Bkz. Insinna, 1994.
3. Bkz. Maharshi, 1958; Maharaj, 1973; Huang Po, 1958 ve Balsekar, 1987-1991.

20: Bilincin Evrimi

1. Bkz. Eadie, 1992.

2. İlginç bir tesadüfle, bu bölüm yazıldıktan sonra “75 yaşında, sakallarında nikotin lekeleri bulunan... kendini evsiz olarak tarif etmeyecek bir adam ‘bir arkadaşını beklerken’ geçici olarak evsiz olduğunu söyledi.” Bu adam yazarın evinin yakınındaki, otobana bitişik kamusal alanda irticalen kamp kurdu.
3. Bkz. Maharaj, 1973.

21: Saf Bilinç Çalışması

1. Bkz. Descartes, “Rules for the Direction of the Mind (Zihnin Yönlendirilme Kuralları)”, *Great Books of the Western World (Batı Dünyasının Büyük Kitapları)*, 31. Cilt, 4.
2. Bkz. “Fakirlik”, Kaplan & Sadock *Comprehensive Textbook of Psychiatry*, 2000, 205-287.
3. Bkz. Naharshi, 1958; Maharaj, 1973.
4. A.g.e.
5. Bkz. Maharaj, 1973.
6. Bkz. James, 1929.
7. Yazarın kişisel tecrübesi.
8. Bkz. Maharaj, a.g.e.; Huang Po, a.g.e.; Maharshi, 1952 ve Balsekar, 1987-1991.
9. Bkz. Maharaj, a.g.e.; Huang Po, a.g.e.; Balsekar, a.g.e.
10. Bkz. *Brain/Mind Bulletin (Beyin/Zihin Bülteni)*, a.g.e.
11. Bkz. 15. Bölüm, “Deha ve Yaratıcılığın Gücü.”
12. Bkz. Kuhn, 1970.
13. Bkz. Kübler-Ross, 1993.
14. Bkz. Krippner, 1974.
15. A.g.e.
16. Bkz. *AA Comes of Age (AA Rüştünü İspat Ediyor)*.
17. Bill W., 1988.

18. Bkz. *Alcoholics Anonymous (Adsız Alkolikler)* 1. Bölüm, “Bill’s Story (Bill’in Hikâyesi)”, 1952.
19. Bkz. *Twelve Steps and Twelve Traditions (On İki Adım ve On İki Gelenek)*.

22: Ruhsal Mücadele

1. Bkz. Maharshi, 1958; Huang Po, 1958; Maharaj, 1973, Balsekar, 1990.
2. Bkz. Balsekar, 1990.
3. Bkz. Walsh, 1985.
4. Bkz. Maharshi, 1958.
5. “Ruhun azabı” klasik Hıristiyan edebiyatında görülen bir temadır. Bkz. Peers, 1958; Blakney, 1942; French, 1965; Walsh, 1985.
6. Bkz. Krippner, 1974.
7. Bkz. Diamond, J., *Lectures on Behavioral Kinesiology (Davranışsal Kinesiyoloji Üzerine Konuşmalar)*, NY, 1972.
8. Camelback Hastanesi’ne bağlı Sedona Villa’da beş yıllık bir süreçte (1981-1986) yılda 100’ün üzerinde kokain bağımlısı tedavi edildi. Heavy metal rock müzik dinlemeye devam eden hastaların hiçbiri iyileşmedi (tetkikin takibi, 1986).
9. 12-adım programlarını bırakan bağımlılar yeniden başlar (yazarın klinik gözlemi).
10. Bkz. Maharshi, 1958.
11. Bkz. “St. Francis of Assisi”, *Butler’s Lives of the Saints (Butler’dan Azizlerin Yaşamları)*, Walsh, 1985, 314-320.
12. Bkz. *A Course in Miracles (Mucizeler Kursu)*, 1975.
13. Bkz. Capra, 1976

23: Gerçeği Arama

1. Hristiyanlığın 930'dan 498'e düşmesi Batı dinleri tarihinde en büyük felaket olarak görülmelidir. Burada İsa'nın özgün öğretilerinden Haçlı Seferleri ve Engizisyon gibi sapkınlıklara yol açan ruhsal kopuşun kaynağını görebiliriz. Hristiyanlığın tarihi düşüşüne dair spekülasyonlarla ilgili sıklıkla tekrar eden bir soru izafi olarak zayıf olan (475) Eski Ahit'in kutsal Hristiyan külliyatına dahil edilmesi çevresinde dolanır. Sahiden, peygamberlerin "göze göz" ahlakıyla İsa'nın evrensel sevgi ve bağışlayıcılık nasihatinin ne alakası vardır? Eğer İsa Eski Ahit'i öğretmek için gelmişse neden zahmet etmiş şeklinde haklı bir soru sorulmuştur. Müslümanlıkta olduğu gibi gündelik Hristiyan ibadeti kendilerini nefretleri ve öncelikli olarak başkalarını özgürlükten mahrum edici saldırgan gündemleriyle tanımlayan militer dinci gruplar tarafından çarpıcı bir biçimde kirletiliyor. Günümüz Hristiyanlığını sevgi düzeyinin altında tutan da bu zehir zemberek olumsuzluğun getirdiği yük olabilir. Bu sözde Hristiyanların İsa'dan nadiren alıntılar yapması ilginçtir. Polemik ve kendini haklı çıkarmalardan oluşan repertuarları neredeyse bütünüyle Eski Ahit'ten çıkmadır, kutsal kitap dediklerinde genellikle kastettikleri odur. İnsan, Hristiyanlık ahlaki davranışa değer vererek sadece Yeni Ahit'in doktrinlerine bağlı kalmış olsaydı dünya bugün nasıl olurdu diye merak etmekten kendini alamıyor.
2. Yazarın klinik deneyimi.
3. Freud insan maneviyatını reddettiği için 500 kritik düzeyinin altında kalmışken insanın manevi tabiatını

doğrulayan Carl Jung 500'ün orta seviyelerinde ölçülmüştür.

24: Ayrım Gücü

1. Sokrates insanın amacının, hayatını özdekçiliğin ve duyularının (karanlığa götürür) peşinde koşarak geçirmektense ruhunun aydınlanmasına (ışık) adanmak olduğunu öğretmiştir. Bkz. Platon, *Devlet*, a.g.e.
2. Paul'un Efeslilere mektubu, 6:12. "Savaşımız insanlara karşı değil, yönetimlere, hükümlerlere, bu karanlık dünyanın güçlerine, kötülüğün göksel yerlerdeki ruhsal ordularına karşıdır." *İncil*.
3. Bu genellikle, Nisargadatta Maharaj gibi öğretmenler tarafından sonunda gerçek tabiatımızı fark edeceğimiz noktaya doğru yola çıktığımız yer olarak belirtilir.

TERİMLER SÖZLÜĞÜ

Kaos Teorisi: *Hal* karşısında *süreç* bilimidir. Bu teori, bir öngörülemezlik durumu içerisinde var olan örüntülerin keşfinden doğmuştur. İleri sürdüğü görüş yerel hadiselerdense küresel olasılıkları ayırt eder ve bölgesel olarak öngörülemez olduğu halde küresel olarak kararlı durumda bulunan karmaşık bir sistemin içsel yapısını görselleştirmek için örüntüler ve şekiller kullanarak topolojik bir sistem yaratır. Kaos teorisi, karmaşık bir sistemin eşzamanlı olarak hem türbülans hem bağdaşım oluşturma kapasitesini tespit eder.

1800'lerin sonlarında Jules-Henri Poincaré, Newton fiziğinin tetkik edilen etkileşim sadece iki cisim arasında olduğunda matematiksel olarak kesin olduğunu, ancak üçüncü bir cisim eklendiğinde Newton denklemlerinin güvenilirmez olduğunu, sadece yaklaşık değerler elde edilebileceğini belirtmiştir. Bu doğrusal olmama durumu, her sistemin geri besleme ve tekrar yoluyla zamanla öngörülemez hale gelebileceğine işaret ediyordu. Lorenz'in 1963 tarihli "Deterministic Nonperiodic Flow (Belirleyici Periyodik Olmayan Akış)" adlı makalesi yeni bir bilim paradigması sağlamış ve James Yorke tarafından "Period Three Implies Chaos (Üçüncü Periyot Kaos Demektir)" adlı ünlü makalesinde "Kaos Teorisi" olarak adlandırılmıştır. Kaos teorisi, periyot katlaması, ardışık yaklaştırma, fraktaller ve çatallanma gibi konuları kapsar ve sonlu uzay içerisinde sonsuz sayıda boyut olduğunu tespit eder. Kaos üzerine ilk toplantı 1977 yılında New York Academy of Science'de (New York Bilim Akademisi) gerçekleştirildi ve akademi 1986'da tıp ve biyoloji alanında ilk kaos teorisi toplantısını düzenledi.

Bağlam: Bir görüşün dayandığı gözlemlerin bütünü. Bir ifade ya da hadisenin anlamını vasıflandıran her türlü anlamlı olguyu içerir. Bağlamı tanımlanmamış bilgi anlamsızdır. “Bağlam dışına çıkarmak”, bir ifadenin anlamını, anlam çıkarımına katkıda bulunacak nitelikte tali koşulları saptamakta başarısız olarak çarpıtmaktır. (Bu, yaygın bir duruşma stratejisidir; avukat bir tanığın ifadesini, bu ifadenin çıkarımlarını etkileyecek nitelikteki beyanlarını sadece “evet ya da hayır” şeklinde cevaplar talep etme yoluyla bastırarak çarpıtmaya çalışır.)

Yaratılış: Biçim ve madde olarak dışı vuran görülür evrenin –fraktallerle sonsuz çeşitte biçim yaratmak için gereken– üç noktadan başlayarak yinelenme yoluyla meydana geldiği başı ve sonu olmayan sürekli bir süreçtir. (Mandelbrot Kümesi’nin artık aşına olduğumuz karmaşık düzleminde gösterilmektedir.) Şanskritçe’de deneyimlenebilen her şeyin kaynağı Rajas, Tamas ve Sattvas olarak anılır. Bu kavramlar Şiva, Vişnu ve Brahma adlı Hindu tanrılarında vücut bulur. Hristiyanlıkta ise kutsal üçleme (Baba-Oğul-Kutsal Ruh) ile temsil edilirler.

İkilik: Nesnelerin görünürde ayrılmasıyla nitelenen biçim dünyası (“bu/şu”, “burada/orada”, “o zaman/şimdi” veya “sen/ben” gibi kavramsal çatallanmalarda kendini gösterir). Bu tahdit algısı, sabit bir bakış açısının doğasında bulunan kısıtlama sayesinde duyular tarafından meydana getirilir. Bilim sonunda 17. yüzyıl Kartezyen ikiliğinin gözlemci ve gözlemlenen ayrımının ötesine geçerek ikisinin bir ve aynı olduğunu kabul etmektedir. Evrenin merkezi yoktur ama sürekli olarak eşit ve eşzamanlı bir biçimde her noktadan genişlemek-

tedir. Bell Teoremi evrenin yapay bir zaman diliminde Newton tipi sebep-sonuçtansa bir eşzamanlılık evreni olduğunu göstermeye yaramıştır. Gerek zaman gerek uzay daha yüce bir saklı düzenin ölçülebilir ürünleridir.

Enerji Alanı: Bu çalışmada, örüntüsü bilincin daha geniş enerji alanında işleyen ve insan davranışı üzerindeki kendine has etkileriyle gözlemlenebilen bir çekici alanının evre uzayının parametreleri tarafından belirlenmiş bir aralıktır. Enerji alanlarının gücü elektrikli bir sistemdeki voltaja veya manyetik ya da yer çekimsel alanların gücüne benzer şekilde ayarlanmıştır.

Kenetlenme: “Teknolojik kenetlenme” ilkesiyle açıklanabilecek bir olgu. Birkaç sarkaçlı saat birbirine yakın olarak yerleştirilirse sarkaçları eninde sonunda senkronik hale gelecektir. İnsan biyolojisinde bu durum bir arada çalışan ya da yaşayan kadınların adet dönemlerinin giderek senkronize olmasında kendini gösterir. Diyapazona benzer. Askeri taburların bir köprüden geçerken tempoyu kaçırmaması bu süreç sayesinde olur.

Fraktal: Fraktal örüntüler düzensizlik ve sonsuz uzunluk ile nitelenir ve garip çekiciler fraktal kıvrımlardan meydana gelmektedir. Buna klasik bir örnek İngiltere’nin kıyı şeridinin uzunluğunu ölçme teşebbüsüdür. Ölçüm gitgide daha da küçülen ölçeklerde yapılırsa sonsuz uzunlukta çıkar. Fraktal sonu olan bir alanda sonsuz uzunluk anlamına gelmektedir.

Hologram: Bir nesnenin imgesinin uzaya, lazer ışınının yarısını önce nesnenin üzerine ve daha sonra ışının kalan yarısını doğrudan alan fotoğrafik bir plakaya yöneltilmesi yoluyla üç

boyutlu projeksiyonu. Bu plaka üzerinde enterferans bir örüntü yaratır, böylece plakadan geçirilen bir lazer ışını imgeyi üç boyutlu olarak oluşturur. Fotoğrafik plakanın her parçasının bütün imgeyi tam olarak çoğaltma kabiliyeti olması ilginçtir. Holografik bir evrende her şey birbirine bağlıdır.

Ardışık Yaklaştırma: Yinelenme. Doğrusal olmayan ardışık yaklaştırma sayısız sistemde mevcuttur. Bu yinelenme yüzünden ilk durumdaki hafif bir değişim sonunda özgün haline benzemeyen bir örüntü meydana getirecektir. Bir büyüme denkleminde, önceki ardışık yaklaştırmının çıktısı, bir sonraki dizinin girdisi haline gelir. Örneğin, bir bilgisayar on altı ondalık basamağa kadar hesap yapabiliyorsa son basamak on yedincinin yuvarlanmış halidir. Bu bölünemeyecek kadar küçük hata, birçok ardışık yaklaştırmayla büyütülerek özgün verinin azımsanmayacak ölçüde çarpılmasına yol açar ve tahmin yürütmeyi imkânsız kılar. (Böylelikle tekrarlayıp duran bir düşünce kalıbındaki küçük bir değişim, büyük sonuçları beraberinde getirebilir.)

Sol Beyin: Doğrusal biçimde birbirini izleyen düşüncelere atıfta bulunur, yaygın olarak “mantık” ya da “muhakeme” olarak tarif edilir. Verinin $A \rightarrow B \rightarrow C$ şeklinde işleme tabi tutulmasıdır. Dijital bilgisayarla benzeşir.

Doğrusal: Newton fiziği tarzında mantıksal ilerleyişi takip eder ve böylelikle türevsel denklemlerden faydalanılarak geleneksel matematik ile çözülebilir.

M-Alanları: Çekici örüntülerle benzeşen morfogenetik

alanlar. Rupert Sheldrake tarafından sunulan hipoteze göre morfogenetik alanlar, biçime sahip enerji alanlarının gelişip birbirlerini kuvvetlendirdiği biçimlendirici nedensellik kuramının parçasıdır.

Sinir Ağı: Sinir sisteminde birbiriyle etkileşen sinirlerin birbirine kenetli örüntüleri.

Nörotransmitterler: Sinir sistemi boyunca sinirsel iletimleri düzenleyen beyin kimyasalları (hormonlar, vb.). Çok küçük kimyasal değişimler duygu, düşünce veya davranışta büyük nesnel ve öznel değişikliklere sebep olabilir. Psikiyatrinin günümüzde başlıca araştırma alanıdır.

İkiliksizlik: Tarihsel olarak 600'ün üzerinde bilinç düzeylerine erişen bütün gözlemciler, artık ileri bilimsel kuramların ileri sürmeye başladığı gerçekliği tanımlamıştır. Sabit bir algı konumunun kısıtlamaları aşıldığında, artık bildiğimiz haliyle ne ayrılık ne de uzay ve zaman yanılısaması kalır. Her şey görülmez, katlanmış, içkin evrende eşzamanlı olarak var olur ve kendini biçimin görünür, katlanmamış, aleni algısı şeklinde dışa vurur. Gerçekte bu biçimlerin yaradılıştan gelen bağımsız hiçbir mevcudiyeti bulunmayıp sadece algının ürünleridir (yani insan sadece kendi zihninin içerdiklerini deneyimliyor). İkiliksizlik düzeyinde gözlemleme vardır ama gözlemci yoktur, özne ve nesne aynıdır. Sen-ve-ben her şeyi ilahi şekilde algılayan bir benlik haline gelir. 700 düzeyinde sadece "All Is" denebilir, bu bir varlıksal-lık halidir; her şey sonsuz olan, Tanrı olan ve hiçbir parçası, başı veya sonu olmayan bilinçtir. Bir benliğin bir tezahürü olan fiziksel beden, bu boyutu dene-

yimlerken geçici olarak gerçekliğini unutmuş ve böylece üç boyutlu dünya yanılısamasına olanak vermiştir. Beden sadece bir iletişim aracıdır; kendini “ben” olarak bedeniyle özdeşleştirmek aydınlanmamışın kaderidir, hatalı bir biçimde ölüm-lü ve ölüme maruz kalabilir olduğu çıkarımına varır. Ölüm bir yanılısamadır, bedenle “ben” olarak yanlış bir biçimde özdeşleşmiş olmaya bağlıdır. İkiliksizlikte bilinç kendini hem görülür hem görülmez biçimde deneyimlese de deneyimleyen yoktur. Bu gerçeklikte bir başı ve bir de sonu olan tek şey, algı-lama eylemidir. Hayali dünyada bizler, şeylerin gözünü açınca belirip kapayınca kaybolduğuna inanan aptala benziyoruz.

Doğrusal Olmayan: Zamanda öngörülemezlik şeklinde düzensiz, “gürültülü”, periyodik olmayan, rastlantısal ve stokastiktir. $Dx(t)dt=F(xt)+w(t)$ şeklindeki stokastik evrim denklemleri gibi matematiksel serilerle gösterilir, $w(t)$ stokastik sürecin gürültü süresidir. Bu terim ayrıca belirleyici doğrusal olmayan sistemler dahil kaotik işaretlerin matematiğini de tanımlar. Doğrusal olmayan dağılmış ve kaotik demektir; olasılıkçı mantıksal kuram veya matematikle uyumlu değildir; türevsel denklemlerle çözülemez. Bu, kaos teorisi biliminin konusudur, Newton tarzı olmayan matematiğin gelişmesine sebep olmuştur.

Oksimoron: Yanıltıcı biçimde basit ve birbirini tutmayan sözlerle karmaşıklığın ve muğlaklığın ifade edilmesi. “Soğuk-ateş” ya da “zeki-salak” ifadelerinde olduğu gibi zıtlıkları yan yana getirerek çelişkinin çözülmesi. Oksimoron içeren tarzlar, paradoksun özünü yansıtır ve paradoksun kendisi de farklı bağlam ve bakış açılarının sunulmasının sebep olduğu farklı soyutlama düzeyleri arasındaki tezattan doğar.

Paradigma: İnsanın gerçeklik algısını doğası gereği öngören parametrelerle sınırlanmış bir bağlam ya da alanın boyutları. Bir paradigma, genellikle kişinin kendi kısıtlamalarına göre gerçeklik algısıdır.

Evre Uzay: Zaman-uzay verilerini çoklu boyutlarda bir kalıba yoğunlaştırmaya olanak sağlayan bir harita. Poincaré haritası, altında yatan çekiciyi gösteren çok boyutlu bir örüntünün dilimlenmiş halinin grafik gösterimidir.

Sağ Beyin: Genelde “holistik” anlamındadır; değerlendirme, önsezi ve önem, anlam ve çıkarsamayı kavrayış gibi işlevlere imkân verir. Doğrusal değildir, Newton nedenselliğinin mantıksal dizileri yoluyla değil, örüntüler ve ilişkiler üzerinden iş görür.

Sağ beynin parçalar yerine bütünlükle uğraştığı varsayılır. Analog bir bilgisayar gibi işlemlerle uğraşır ve zamansal referansa gerek duymadan iş görebilir. Sağ beyin algısı karmaşık bir veri alanı içerisinde bulunan, başka şartlarda anlamlı bir bilişsel analize imkân vermeyecek –“âşık olmak” ya da yaratıcılık gibi– özü saptayabilir. (“Sol beyin” ve “sağ beyin” terimleri, bir zamanlar belirli serebral alanlarla saptanmış olduğu düşünülen farklı algı biçimlerine istinaden geliştirilmiştir. Ama Karl Pribram’ın ortaya çıkardığı gibi beyin kesin anatomik bölgelere ayrılmış biçimde değil, holografik davranır.)

Bilimsel: Öngörülebilir fiziksel özellik kurallarını elde etmek üzere özel olarak tasarlanmış araştırma yöntemidir. Modern bilimsel kuram, 16. yüzyılda René Descartes’in *Discourse on Method*’u (*Yöntem Üzerine Konuşma*) ile başlamış, ardından Francis Bacon’ın *Inductive Inquiry* (*Tümevarımsal Araştırma*)

ve Isaac Newton'ın *Principia* takip etmiştir. John Locke ilk kez “bilimsel” sözcüğünü kullanmış ve fiziksel olayların etkileşimine dair kesinliğin fiziksel duyumsamayla varılan verilere dayandığını öne sürmüştür. Bu kavramlar mekanik, kestirimci bir evren modeline yol açmış ama bu görüş atomaltı düzeyde tesadüf kurallarının belirleyici kuralların yerine geçtiğini savunan modern kuantum kuramıyla bozulmuştur.

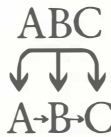
Tarih, bilimin yerleşmiş teorilerin genişletilmesiyle ilerlemediğini, bunun yerine paradigmalardaki kaymalarla sıçramalar yaptığını kayda geçirmiştir. Çıkarılan sonuç bilimin sadece bir görüşün yansıması olduğu ve gözlemci ile gözlemlenen arasında bir fark olmadığıdır. İzafiyet teorisi kişinin referans noktasına bağlı olarak maddenin enerjiye eşit olduğunu ifade eder. David Bohm'un *Holografik Modeli* belirgin bir düzenin saklı bir düzene dayandığını ortaya koyar. Biçim, çıkarımın sonucu haline gelir, uzay ve zaman sınırlandırılmamıştır ve “burası” ve “orası” (kuantum evrenin yerbilmezliği) diye bir şey yoktur. Buradan hareketle tanımlanan evren, sonsuz sayıda boyut ve ileri boyutlarda gerçeklikler içerir.

Stokastik: Rastgele, öngörülemmez, doğrusal olmayan, değişken, “gürültülü”, kaotik.

Garip Çekici: 1971 yılında, evrenin doğrusal olmayan örüntülerinin bütün karmaşıklığını meydana getirmek için gereken tek şeyin üç bağımsız devinim olduğunu öne süren teori kapsamında, David Ruelle ve Floris Takens tarafından türetilen bir sözcük. Bir garip çekici, bir evre uzay içerisindeki bir örüntüdür. Örüntü, dinamik bir sistemin dinamik noktaları üzerinden zaman içinde takip edilir. Bir çekici alanın merkez

noktası bir yörünge'nin merkeziyle karşılaştırılabilir. Çekiciler fraktaldır ve böylece sonsuz uzunluktadır. Çekicilerin grafiği Poincaré haritası denilen haritanın kesitini alarak gösterilir. Evre uzayın topografik biçimlendirilmesi, kas yumrusu gibi katlanmış bir halkaya benzeyen bir çekici meydana getirir.

Evren: Evrenimizde sonsuz sayıda boyut varmış gibi görünebilir. Üzerinde fikir birliğine varılmış aşına olduğumuz üç boyutlu evren sadece biridir ve duyularımızın yarattığı bir yanılsamadan başka bir şey değildir. Gezegenler arasındaki alan boş değildir, enerji deniziyle doludur; bir inçkaredeki potansiyel enerjinin fiziksel evrenin tamamının ki kadar büyük olduğu söylenebilir. David Bohm, saklı ve belirgin gerçeklik düzenleri aydınlanmayı başaran ve ikiliksizliği deneyimleyenler tarafından yüzyıllardır tarif edilen görülür/görülmez gerçeklik halleriyle kıyaslanabilecek katlanmış/katlanmamış (gözler önüne serilmiş) varlık hallerine ilişkin bir model öne sürmüştür.

Nedensellik modelinde; $A \rightarrow B \rightarrow C$ katlanmamış (gözler önüne serilmiş), belirgin, görülür, fark edilebilir biçim evrenidir. ABC ise katlanmış, saklı, görülmez potansiyeldir ve ötesinde hem biçimin hem biçimsizliğin biçimsiz, sonsuz düzeği bulunur ve her şeye gücü yeten, her şeyi bilen ve her yerde bulunandır.

YAZAR HAKKINDA

Biyografik ve Otobiyografik Notlar

Dr. Hawkins ileri ruhsal haller, bilinç araştırması ve Tanrı'nın benlik olarak varlığının fark edilmesi konularında uluslararası bir üne sahip ruhani öğretmen, yazar ve konuşmacıdır.

Yayımlanmış çalışmaları ve kaydedilmiş konuşmaları, bilimsel ve klinik geçmişe sahip bir bireyin kendisinde meydana gelen son derece ileri düzeydeki manevi farkındalık sonrasında, bu alışılmamış olguyu açık ve kavranabilir bir biçimde dile getirip açıklaması bakımından benzersiz kabul edilmektedir.

Zihnin, normal ego halinden varlık tarafından devreden çıkarılmasına dönüşümü Rahibe Teresa'nın bile övgüyle bahsettiği *Power vs. Force (Güce Karşı Kuvvet)* (1995) ile *The Eye of the I (Benin Gözü)* (2001) ve *I: Reality and Subjectivity (Ben: Hakikat ve Öznellik)* (2003) adlı kitaplardan oluşan pek çok dile çevrilmiş üçlemede anlatılmaktadır. *Truth vs. Falsehood: How to Tell the Difference (Yalana Karşı Hakikat: Aradaki Fark Nasıl Anlaşılır)* (2005), *Transcending the Levels of Consciousness (Bilinç Düzeylerinin Sınırlarını Aşmak)* (2006), *Discovery of the Presence of God: Devotional Nonduality (Tanrı'nın Varlığını Keşfetmek: İbadete Özgü İkiliaksizlik)* (2007) ve *Reality, Sprituality and Modern Man (Hakikat, Maneviyat ve Modern İnsan)* (2008) egonun yansımalarını, içkin kısıtlamalarını ve bunların nasıl aşılabileceğini araştırmaya devam ediyor.

Üçleme, bilincin doğası üzerine yürütülen çalışma sonrası *Qualitative and Quantitative Analysis and Calibration Levels*

of Human Consciousness (Kalitatif ve Kantitatif Analiz ve İnsan Bilincinin Düzeylerinin Kalibrasyonu) (1995) adıyla doktora tezi olarak yayımlanmış ve görünürde ayrı olan bilim ve maneviyatı ilintilendirmiştir. Buna, insanlık tarihinde ilk kez hakikatle yalanı birbirinden ayırt etmeyi sağlayan bir araç olan yöntemin keşfi eşlik etmiştir.

Baştaki çalışmanın önemi *Brain/Mind Bulletin (Beyin/ Zihin Bülteni)* tarafından hazırlanan kapsamlı incelemede ve sonrasında International Conference on Science and Consciousness (Uluslararası Bilim ve Bilinç Konferansı) sunumlarında kabul edilmiştir. Gerek ulusal gerek yabancı ülkelerdeki çeşitli organizasyonlarda, ruhsal konferanslarda, kilise gruplarına, rahibelere, keşişlere pek çok sunum yapılmıştır, bunların arasında İngiltere'deki Oxford Forum da vardır. Uzakdoğu'da Dr. Hawkins "Teacher of the Way to Enlightenment (Aydınlanma Yolu Öğretmeni)" ("Tae Ryoung Sun Kak Dosa") olarak kabul edilmektedir. Çağlar boyunca ruhani gerçekliğin açıklama eksikliği yüzünden yanlış anlaşılmış olduğu gözlemi neticesinde, Dr. Hawkins kitap formatında anlatılamayacak kadar uzun detaylı açıklamalar sunan aylık seminerler düzenlemiştir. Soru-cevaplarla son bulan kayıtlar konuyu daha da netleştirmektedir.

Hayat boyu süren çalışmasının anahatlarını, insan deneyiminin bilincin gelişimi bakımından yeniden bağlamlandırılması ve hem zihin hem ruhun hayat ve varoluşun substrat ve süregelen kaynağı olan içkin Tanrı'nın dışavurumları olduğu anlayışının yerleştirilmesi oluşturur. Bu bağlılık yayımlanmış eserlerinin başında ve sonunda yer alan "*Gloria in Excelsis Deo (Göklerdeki Yüce Tanrı'ya övgüler olsun)*" sözüyle ifade edilir.

Biyografik Özet

Dr. Hawkins 1952 yılından beri psikiyatriyle meşgul olmuştur ve Amerikan Psikiyatri Birliği ve diğer profesyonel örgütlere üyedir. Ulusal televizyonlarda yer aldığı programlar arasında *The McNeil/Leber News Hour*, *The Barbara Walters Show*, *The Today Show*, bilim belgeselleri ve diğerleri sayılabilir. Oprah Winfrey kendisiyle röportaj yapmıştır.

Dr. Hawkins sayısız bilimsel ve ruhani eserin, kitabın, CD, DVD ve konuşmanın yazarıdır. Nobel ödüllü Linus Pauling ile *Orthomolecular Psychiatry (Ortomoleküler Psikiyatri)* adlı çığır açan kitabın yazarıdır. Dr. Hawkins yıllarca Episkopal ve Katolik piskoposlukların, keşişlikler ve diğer dini tarikatların danışmanlığını yapmıştır.

Dr. Hawkins Westminster Abbey, Arjantin, Notre Dame ve Michigan üniversitelerinde, Fordham Üniversitesi'nde, Harvard Üniversitesi'nde ve İngiltere'deki Oxford Forum'da dersler vermiştir. San Francisco'daki University of California Medical School'un (California Üniversitesi Tıp Fakültesi) yıllık Landsberg konuşmasını yapmıştır. Aynı zamanda yabancı hükümetlere uluslararası diplomasi danışmanlığı yapmakta olup dünya barışını tehdit eden ve uzun zamandır süregelen büyük anlaşmazlıkların çözümünde yararlık göstermiştir.

1077'de kurulan Sovereign Order of the Hospitaliers of St. John of Jerusalem (Aziz Yuhanna Şövalyeleri Tarikatı) tarafından insanlığa katkıları nedeniyle 1995 yılında şövalyelikle ödüllendirilmiştir.

Otobiyografik Not

Bu kitapta aktarılan hakikatler bilimsel yollarla elde edilmiş ve nesnel bir şekilde düzenlenmiş olmakla birlikte, bütün

hakikatler gibi ilkin kişisel olarak deneyimlenmişlerdir. Genç yaşta başlayıp ömür boyunca birbiri ardından gelen yoğun farkındalık halleri, öznel kavrayış sürecine önce ilham, sonra yön vermiş ve sonunda bu kitap dizisinde vücut bulmuştur.

Üç yaşındayken aniden tam bir varoluş bilinci, “varım” demekle ne kastedildiğine ilişkin sözcüklere dökülmemiş eksiksiz bir anlayış ve hemen arkasından “ben” diye bir şeyin aslında meydana gelmemiş olabileceğine dair korkutucu bir farkındalık vuku buldu. Bu, farkında olmama halinden bir anda uyanıp bilinçli bir farkındalık haline geçti ve o dakikada kişisel benlik doğdu ve “olan” ile “olmayan” arasındaki ikilik öznel farkındalığıma dahil oldu.

Çocukluğum ve ergenliğimin ilk yılları boyunca varoluş paradoksu ve benliğin gerçekliği sorusu yinelenen bir merak konusu olmaya devam etti. Kişisel benlik kimi zaman daha yüce bir kişisel olmayan benliğe doğru kaymaya başlar ve var olmama korkusu –temel hiçlik korkusu– nüksederdi.

1939 yılında, Wisconsin kırsalında, 17 millik bir bisiklet rotasında dağıtım yapan bir gazeteci çocuk olarak -20 derece olan soğuk bir kış gecesinde, evden kilometrelerce uzakta tipiye yakalandım. Bisikletim buzda yuvarlandı ve sert rüzgâr gazeteleri gidona takılı sepetlerinden sökerek buzla kaplı tarlanın her yanına savurdu. Hüsrana kapılmış ve tükenmiş bir biçimde ağlıyordum, kıyafetlerim buz tutmuştu. Rüzgârdan kurtulmak için yüksek bir kar kütesinin buz tutmuş kabuğunda bir delik açıp içine doğru süründüm. Biraz sonra titreme geçti ve içimi tatlı bir sıcaklık kapladı. Devamında kelimelerle tarif etmek imkânsız bir huzur durumuna geçtim. Bu duruma ortalığa yayılan bir ışık ve başlangıcı ve sonu olmayan ve benim kendi özümünden bir farklılığı bulunmayan sonsuz bir sevginin varlığı eşlik ediyordu.

Farkındalığım bu her yerde birden var olan, aydınlanmış hal-le kaynaştıkça fiziksel bedenim ve çevresindekiler solmaya yüz tuttu. Zihnim sessizleşti, tüm düşünceler durdu. Bütün var olan ve olabilecek olan, zamanın ve bütün tanımlamaların ötesinde sonsuz bir varlık idi.

Bu zamansızlık halinden sonra birden birinin dizimi sars-tığını fark etmemle birlikte karşımda babamın endişeli yüzü belirdi. Bedenime ve onun şart koştuklarına dönme konusun-daki isteksizliğim, babamın sevgisi ve duyduğu keder yüzün-den ruhum bedenimi besledi ve canlandırdı. Babamın ölüm korkusuna karşı merhamet duyarken bir yandan da ölüm kav-ramı saçma görünüyordu.

Bu öznel deneyim bunu tanımlamaya yarayacak bir bağlam bulunmadığı için kimseyle tartışılmadı. Azizlerin başına gelen-lerin dışında ruhsal deneyimler sık duyulan şeyler değildi. Ama bu deneyimden sonra kabul edilmiş dünya gerçeği geçici görün-meye başladı, geleneksel dini öğretiler anlamını yitirdi ve çelişkili bir biçimde agnostik bir insan oldum. Tüm varoluşu aydınlatan Tanrı'nın ışığıyla kıyaslandığında, geleneksel din cılızca parla-maya başladı ve maneviyat dinin yerini aldı.

2. Dünya Savaşı sırasında tehlikeli mayın temizleme görev-leri ölümle sık sık burun buruna getirse de ölüm korkusu yoktu. Adeta ölüm gerçekliğini yitirmişti. Savaştan sonra zihnin karmaşık yapısıyla büyülenmiş bir biçimde psikiyat-ri okumak üzere tıp okuluna girmeyi başardım. Columbia Üniversitesi'nde öğretmen olan eğitim psikanalistim benim gibi agnostikti, ikimizin de dine bakışı olumsuzdu. Analiz, tıpkı kariyerim gibi iyi gitti ve ardından başarılar geldi.

Ne var ki profesyonel hayata alışmaya fırsat bulamadım. Hiçbir tedaviye cevap vermeden giderek ilerleyen ölümcül

bir hastalığa yakalandım. 38 yaşına geldiğimde *in extremis* vaziyetteydim (ölüm döşegindeydim) ve ölmek üzere olduğumu biliyordum. Bedenim umurumda değildi ama ruhum aşırı ıstırap ve keder içindeydi. Son an yaklaşırken aklımdan “Ya bir Tanrı varsa?” şeklinde bir düşünce geçti. Sonra “Bir Tanrı varsa şimdi yardımını istiyorum,” diye dua ettim. Olabilecek herhangi bir tanrıya teslim oldum ve kendimi kaybettim. Kendime geldiğimde gerçekleşmiş olan şiddetli dönüşüm karşısında huşuya kapıldım.

Daha önce olduğum kişi artık yoktu. Kişisel benlik ya da ego gitmiş, sadece sonsuz güce sahip olan sonsuz varlık her yeri doldurmuştu. Bu varlık “ben” olanın yerine geçmiş, beden ve eylemleri yalnızca varlığın sonsuz iradesiyle idare edilmeye başlamıştı. Dünya, kendini sonsuz güzellik ve kusursuzluğuyla açığa çıkan her şeyde dışa vuran sonsuz tevhit berraklığıyla aydınlanıyordu.

Hayat devam ettikçe bu dinginlik sürüp gitti. Hiçbir kişisel irade yoktu; fiziksel beden işlerini sonsuz biçimde güçlü ama son derece nazik varlık iradesine göre sürdürüyordu. Bu durumda hiçbir şey hakkında düşünmeye gerek yoktu. Tüm gerçeklik apaçık ortadaydı ve kavramsallaştırmaya gerek yoktu ki bu zaten mümkün bile değildi. Aynı zamanda fiziksel sinir sistemi, sanki devrelerinin karşılayabileceğinden çok daha fazla enerji taşıyormuşçasına kendisine fazlasıyla aşırı yüklendiğini hissediyordu.

Dünyada verimli bir şekilde işlev görmek mümkün değildi. Tüm sıradan motivasyonlar korku ve endişeyle birlikte kaybolmuştu. Peşinde koşacak hiçbir şey yoktu, her şey mükemmeldi. Şöhret, başarı ve para anlamsızdı. Arkadaşlarım klinik uygulamaya geri dönmem konusunda ısrarcı oldular ama

bunu yapmamı sağlayacak motivasyondan yoksundum.

Artık kişiliklerin altında yatan hakikati algılama yeteneğine sahiptim; duygusal rahatsızlıkların altında insanların, kişiliklerinin kendilerinin *olduğuna* duydukları inanç yatıyordu. Ve böylece klinik uygulama kendiliğinden yeniden başladı ve sonunda muazzam boyuta ulaştı.

Birleşik Devletler'in her tarafından insanlar geliyordu. Kliniğin, elliden fazla terapist ve diğer çalışanlara, 25 ofisli bir binaya ve araştırma ve elektroensefali laboratuvarlarına ihtiyaç duyan, iki bin ayakta tedavi edilen hastası vardı. Her yıl bin yeni hasta geliyordu. Bunun dışında, daha önce söz edilen televizyon ve radyo programlarına katılıyordum. Klinik araştırma, 1973 yılında *Orthomolecular Psychiatry* (Ortomoleküler Psikiyatri) adlı kitapta geleneksel formatta belgelendi. Bu çalışma zamanının on yıl ilerisindeydi ve büyük heyecan yarattı.

Sinir sisteminin durumu yavaşça iyileşti ve ardından bir başka olağanüstü olay meydana geldi. Belkemiğinden beyne doğru tatlı ve harikulade bir enerji kesintisiz bir biçimde akıyor ve yoğun bir haz duygusu veriyordu. Hayattaki her şey senkronik olarak meydana geliyor, kusursuz bir ahenkle ilerliyordu; mucizevi olağan hale gelmişti. Dünyanın mucize olarak adlandıracağı şey varlık idi, kişisel benlik değil. Kişisel "ben"den geriye kalan sadece bu olağanüstülüklerin bir tanığıydı. Eski benliğimden ve düşüncelerimden çok daha derin olan yüce bir "ben", olan biten her şeyi belirliyordu.

İçinde bulunduğum durumlar tarih boyunca başkaları tarafından dile getirilmiş ve Buda, aydınlanmış pirler, Huang Po ve Ramana Maharshi ve Nisargadatta Maharaj gibi daha yeni öğretmenlerin ruhani öğretilerinin incelenmesine yol açmıştı. Böylelikle bu deneyimlerin benzersiz olmadığı doğrulanmış

oluyordu. *Bhagavad Gita* artık çok anlamlı geliyordu. Bazı zamanlar, Sri Ramakrişna ve Hristiyan azizlerinin başına gelen aynı ruhsal esriklik meydana geliyordu.

Dünyadaki her şey ve herkes ışık saçıyordu ve ince bir güzelliğe sahipti. Tüm canlılar parlak hale geldi ve bu parlaklığı dinginlik ve ihtişamla dışa vurdular. Tüm insanlığın aslında manevi sevgiyle motive olduğu ama bundan habersiz hale geldiği aşikârdı; pek çok hayat gerçekte kim olduklarının farkına varamamış uyku halindeki insanlar tarafından yaşanıyormuş gibiydi. Etrafımdaki insanlar uykudaymış gibi görünüyordu ve inanılmaz güzellerdi. Adeta herkese âşıktım.

Sabahları ve akşam yemeği öncesi yaptığım birer saatlik meditasyona son vermem gerekti çünkü hissettiğim şefaati öyle bir noktaya getiriyordu ki iş görmek imkânsız hale gelmişti. Çocukken kar yığnında hissettiğime benzer bir deneyim tekrar meydana gelirdi ve o durumu bırakıp dünyaya dönmek gitgide daha zor olmaya başlamıştı. Her şeyin inanılmaz güzelliği bütün mükemmelliğiyle parlıyordu ve dünyanın çirkinlik gördüğü yerde sadece zamansız güzellik vardı. Bu manevi sevgi tüm algıyı kapladı ve burada ve orada, o zaman ve şimdi arasındaki tüm engeller ya da ayrılık kayboldu.

İçsel sükûtle geçen yıllar boyunca varlığın gücü çoğaldı. Hayat artık kişisel değildi; kişisel irade artık yoktu. Kişisel “ben” sonsuz varlığın bir vasıtası haline gelmişti ve onun istediği gibi davranıyordu. İnsanlar bu varlığın aurasında olağanüstü huzur buluyordu. Arayanlar cevapların peşinde koşuyordu ama artık David diye bir birey kalmadığı için cevapları benimkinden farklı olmayan kendi benliklerinden çekip alıyorlardı. Her bir insanın gözünde aynı benliğin ışıltısı vardı.

Mucizevi olan, sıradan kavrayışın ötesinde olan gerçekleş-

ti. Bedenin yıllardır mustarip olduğu pek çok kronik hastalık kayboldu; gözler kendiliğinden iyileşti, artık çift odaklı gözlüklere ihtiyacım kalmamıştı.

Arada sırada şiddetli bir mutlulukla dolu bir enerji, sonsuz sevgi birdenbire yahim bir duruma karşı kalpten ışımaya başladılar. Bir keresinde otobanda araba kullanırken bu şiddetli enerji göğsümden dışarı doğru ışık saçmaya başladı. Bir virajı dönünce bir kaza olduğunu gördüm, ters dönmüş arabanın tekerlekleri hâlâ dönüyordu. Enerji büyük bir yoğunlukla arabanın içindekilere doğru aktı ve kendiliğinden durdu. Bir başka sefer, yabancıları olduğum bir şehrin sokaklarında yürürken enerji ilerideki bloka doğru yayılmaya başladı ve yeni başlamakta olan bir çete kavgasına ulaştı. Dövüşçüler geriye doğru düşüp gülmeye başladılar ve enerji yeniden durdu.

Algıdaki muazzam değişimler hiç beklemezken inanılmaz koşullarda oluşuyordu. Long Island'da Rothmann's lokantasında tek başıma yemek yerken varlık bir anda, sıradan algıyla birbirinden ayrı gibi duran her şey ve herkes zamansız bir evrensellik ve tevhit içinde eriyene kadar yoğunlaştı. Hareketsiz sükûtta, "hadiselerin" veya "şey"lerin olmadığı ve hiçbir şeyin gerçekten "meydana gelmediği", çünkü geçmiş, şimdi ve geleceğin, tıpkı doğan ve ölen ayrı bir "ben" gibi algının yarattığı olgular olduğu aşikâr hale geldi. Kısıtlanmış, yanlış benlik gerçek başlangıç noktası olan evrensel benliğe karışırken mutlak huzur ve tüm acılardan arınmadan ibaret ve kelimelerle ifade edilemez bir eve dönüş hissi hasıl oldu. İnsan evren olduğunun ve Tanrı'yla bir ve bütün olduğunun farkına vardığında daha fazla acı çekmesine imkân yoktur.

Dünyadaki her ülkeden hastalar geliyordu ve bunların bazılarının durumu ümitsizin de ötesindeydi. Grotesk, kıvrana-

rak ve uzak hastanelerden nakilleri sırasında ıslak çarşaflara sarınmış olarak, ileri psikoz ve ciddi, tedavi edilemez akıl hastalıklarının tedavisi umuduyla geliyorlardı. Kimileri katatonik vaziyetteydiler, yıllardır tek kelime etmemişlerdi. Ama her hastanın sakatlanmış görünüşünün altında sevgi ve güzelliğin özü ışıldıyordu, belki de sıradan gözle görünemez hale geldiği için bu dünyada sevilmez hale gelmişlerdi.

Bir gün dilsiz bir katatonik deli gömleği giydirilmiş biçimde hastaneye getirildi. Ciddi bir nörolojik hastalığı vardı ve ayakta duramıyordu. Yerde kıvranırken spazma uğradı ve gözbebekleri geriye doğru gitti. Saçları keçe gibiydi, tüm kıyafetleri parçalanmıştı ve gırtlğından sesler çıkarıyordu. Ailesinin oldukça varlıklı olması sonucunda yıllardır dünyanın dört bir yanından pek çok hekim ve ünlü uzman tarafından muayene edilmişti. Her türlü tedavi denenmiş ve tıp mesleği tarafından ümitsiz vaka olarak gözden çıkarılmıştı.

Kısa ve kelimelere dökülmemiş bir soru yükseldi: “Onun için ne yapılmalı Tanrım?” Sonra tek ihtiyacının sevilmek olduğunu fark ettim. İçsel benliği gözlerinde ışıldıyordu ve benlik bu sevgi dolu özle birleşti. O saniyede, gerçekte kim olduğunun farkına varmasıyla kendiliğinden iyileşti; bedenine ya da zihnine ne olduğu daha fazla umrunda değildi.

Bu aslında sayısız hastanın başına geldi. Bazıları dünyanın gözünde iyileşti, bazıları iyileşmedi ama klinik bir iyileşmenin gerçekleşip gerçekleşmediği artık hastaların umrunda olmaya başladı. Çektikleri içsel acı bitti. Sevildiklerini hissettiklerinde ve iç huzurunu yakaladıklarında acıları sona erdi. Bu olgu, ancak varlığın şefkatinin her bir hastanın gerçekliğini, hastanın dünyanın ve tezahürlerinin ötesinde bir düzeyde iyileşme deneyimleyeceği biçimde yeniden bağlandırmalarıyla

izah edilebilir. Benliğin içsel huzuru bizi zaman ve kimliğin ötesinde sarıp sarmaladı.

Tüm acı ve ıstırapın salt egodan kaynaklandığı, Tanrı'dan kaynaklanmadığı aşikârdı. Bu, gerçek hastaların zihinlerine sessizce iletildi. Bu, yıllardır konuşmamış bir başka dilsiz katatonik hastadaki zihinsel engeldi. Benlik ona zihni vasıtasıyla dedi ki: “Egonun sana yaptıkları için Tanrı'yı suçluyorsun.” Yerden ayağa fırlayarak konuşmaya başladı, buna şahit olan hemşire şoke oldu.

İş giderek daha fazla külfetli ve bunaltıcı hale geldi. Hastaneye ek bir koğuş yapılmasına rağmen hastalar yatak açılmasını bekliyorlardı. İnsanların çektiği acıyı teker teker dindirmek hayal kırıklığı yaratıyordu. Maşrapayla denizi boşaltmak gibiydi. Ortak rahatsızlığın sebeplerini, sonu gelmez ruhsal bozukluk ve insanların çektiği acıları ele almanın başka bir yolu olmalıydı.

Bu çeşitli uyarıcılara karşı fizyolojik tepki (kas deneyi) çalışmasına yol açtı ve inanılmaz bir keşif meydana geldi. İki evren –fiziksel dünya ve zihin ve ruhun dünyası– arasındaki “solucan deliği”, boyutlar arası arayüzdü. Kaynağını yitirmiş uykudakilerle dolu bir dünyada hepimizin göreceği biçimde iyileştirici bir araçtı bu, yüce gerçeklikle kopmuş bağlantıydı. Bu akla gelen her madde, düşünce ve kavramın deneye tabi tutulmasına yol açtı. Öğrencilerim ve araştırma asistanları bu çabaya yardımcı oluyordu. Sonra büyük bir keşifte bulundum. Floresan ışıklar, tarım ilaçları ve yapay tatlandırıcılar gibi negatif uyarıcılar tüm denekleri zayıflatırken farkındalık düzeylerini ilerletmiş ruhani disiplin öğrencileri sıradan insanlar gibi zayıf düşmüyordu. Dünyanın insafına kalmadıklarını, sadece zihinlerinin inandığı şeylerin etkisinde kaldıkları

ını fark etmeleriyle birlikte bilinçlerinde önemli ve belirleyici bir değişim meydana gelmişti. Belki de aydınlanmaya doğru ilerleme süreci varoluşun, hastalık dahil değişimlerine direnç gösterme yeteneğini geliştirebilir.

Benlik sadece gözünde canlandırarak dünyadaki şeyleri değiştirme yetisine sahiptir; sevgi sevgisizliğin yerine geçtiği her defasında dünyayı değiştirmiştir. Bütün bir uygarlık düzeyi sevginin gücünü belli bir noktaya yönlendirerek derinden değiştirilebilir. Bunun meydana geldiği her zaman tarihte dalanmalar yaşanmıştır.

Bu hayati içgörülerin sadece dünyaya iletilebileceği değil, gözle görülür ve reddedilemez biçimde kanıtlanabileceği de neydena çıkmış oldu. Görünüşe göre insan hayatının büyük trajedisi her zaman psikenin son derece kolay kandırılabilmesi olmuştur; ihtilaf ve mücadele insanoğlunun doğruyla yanlış ayırt etmeyi başaramamasının kaçınılmaz sonucudur. Ama burada bu temel ikilemin cevabı duruyordu, bilincin doğasını yeniden bağlamlandırarak ve başka türlü sadece çıkarsanabilecek olanı açıklanabilir hale getirecek bir yol vardı.

Daha önemli bir şey için New York'taki hayatı, şehirdeki apartman dairesi ve Long Island'daki evle birlikte geride bırakmanın zamanı gelmişti. Kendimi bir vasıta olarak nükemmel hale getirmem gerekiyordu. Bu, dünyayı her şeye geride bırakmak ve küçük bir kasabada münzevi bir hayata geçmek ve takip eden yedi seneyi meditasyonla ve çalışarak geçirmek anlamına geliyordu.

Kuvvetli şefaat halleri kendiliğinden geri döndü ve sonuçta, ilahi varlık içinde iken bir taraftan dünyadaki vazifeleri yerine getirmeye devam etmeyi öğrenmem gerekti. Zihin dünyada neler olup bittiğiyle irtibatını kaybetmişti. Araştırma

yapmak ve yazmak için tüm ruhani alıştırımları bir kenara bırakıp biçim dünyasına odaklanmam gerekiyordu. Gazete okumak ve televizyon seyretmek, kimin kim olduğuyla ilgili hikâyeleri, önemli hadiseleri ve mevcut toplumsal diyalogun içeriğini öğrenmeme yarıyordu.

Kolektif bilince ruhsal enerji yollayarak tüm insanlığı etkileyen mistiklerin faaliyet sahası olan olağanüstü ruhani gerçeklik deneyimleri, insanlığın büyük çoğunluğu tarafından kavranamazlar ve böylece ruhsal arayış içinde olanlar dışındakilere fazla bir şey ifade etmezler. Bu durum sıradan olma çabasına yol açtı, çünkü sıradan olmak kendi başına ilahiliğin ifadesidir; kişinin gerçek benliği gündelik yaşam yolunda keşfedilebilir. Gereken tek şey özen göstererek ve nezaket içerisinde yaşamaktır. Gerisi, zamanı gelince kendini gösterecektir. Alelade olanla Tanrı ayrı şeyler değildir.

Ve böylece, ruhun uzun yolculuğundan sonra en önemli işe, yani varlığı mümkün olduğunca çok canlının kavrayabilmesini sağlamaya çalışmaya geri dönme vakti geldi.

Varlık sessizdir ve herkesin var olduğu ve varoluşunu ve deneyimini borçlu olduğu bir huzurluluk hali yayar. Sonsuz biçimde nazik ama aynı zamanda kaya gibidir. Onunla bütün korkular kaybolur. Ruhsal sevinç sessiz, tarifi imkânsız bir ekstaz düzeyinde oluşur. Zaman deneyimi durduğu için hiçbir endişe ya da pişmanlık, acı ya da beklenti yoktur; sevincin kaynağı sonsuzdur ve her yerededir. Hiçbir başlangıcı ve sonu olmayınca hiçbir kayıp ya da keder ya da arzu yoktur. Hiçbir şey yapılmasına gerek yoktur; her şey zaten mükemmel ve eksiksizdir.

Zaman durduğunda tüm sorunlar ortadan kalkar, onlar sadece bir bakış açısının yapay oluşumlarıdır. Varlık hüküm sürerken beden ya da zihinle özdeşleşme yoktur. Zihin ses-

sizleştğinde “varım” düşüncesi de yok olur ve saf farkındalık kişinin kim olmuş olduğuna, olduğuna ve olacağına ışık tutar, tüm dünyaların ve evrenlerin ötesinde, zamanın ötesinde ve böylece başlangıcı ve sonu olmaksızın.

İnsanlar “İnsan bu farkındalık haline nasıl ulaşır?” diye merak eder ama çok basit oldukları için pek azı gerekli adımları takip eder. Öncelikle bu hale ulaşma arzusu yoğundu. Daha sonra istisnasız biçimde sürekli ve evrensel bağışlayıcılık ve nezaket içerisinde davranma disiplini başladı. Kişi kendi benliği ve düşünceleri dahil her şeye karşı müşfik olmalıdır. Daha sonra arzuları erteleme niyeti ve kişisel iradeyi her dakika teslim etme geldi. Her bir düşünce, duygu, arzu ya da edim Tanrı’ya teslim oldukça zihin giderek sessizleşti. İlk başta hikâyeleri ve paragrafları, daha sonra fikirleri ve kavramları bıraktı. Kişi bu düşüncelere sahip olmayı istemekten vazgeçince detaylar kaybolur ve daha yarısına gelmeden parçalanmaya başlar. Ve son olarak düşüncenin gerisindeki enerjiyi düşünceye dönüşmeden geri döndürmek mümkün oldu.

Meditasyona bir anlığına bile ara vermeden sürekli ve şaşmaz biçimde sabitlenmiş odaklanma vazifesi sıradan faaliyetleri yerine getirirken devam ediyordu. İlk başta bu çok zor görünüyordu ama zaman geçtikçe mutlak, otomatik hale geldi, gitgide daha az çaba gerektirmeye ve en sonunda da hiç çaba gerektirmemeye başladı. Süreç tıpkı dünyada ayrılan bir roket gibidir. İlk başta muazzam bir güç gerektirir, daha sonra roket dünyanın yerçekimini terk ettikçe sonra daha az ve daha da az güç ve en sonunda uzayda kendi momentumuyla hareket etmeye başlar.

Birdenbire hiçbir uyarı olmadan farkındalıkta bir kayma meydana geldi ve varlık oradaydı, mutlak ve her şeyi kapsa-

yan biçimde. Benlik ölürken birkaç dakikalık bir kaygı vardı ve daha sonra varlığın mutlaklığı huşu getirdi. Bu, görülme-ye değer bir dönüm noktasıydı, daha önce olmuş her şeyden daha yoğun. Sıradan deneyimde hiçbir karşılığı yoktu. Muazzam şokun etkisi varlığa duyulan sevgiyle hafiflemişti. Bu sevginin desteği ve koruması olmadan insan yok olurdu.

Bunu, ego hiçlik haline gelmekten korkarak varlığına tutun-dukça bir anlık dehşet takip etti. Ego ölünce, yerini her şeylik olarak benlik, kendi özünün mükemmel dışavurumunda her şeyin bilinir ve bariz olduğu tüm aldı. Kişi, tüm kimliklerin, cinsiyetlerin ve hatta insaniyetin ötesinde, bütün ve eksiksizdir. Artık acı çekmekten ve ölümden korkmasına gerek yoktur.

Bu noktadan sonra bedene ne olduğu önemsizdir. Ruhsal farkındalığın çeşitli düzeylerinde bedensel hastalıklar iyileşir ya da kendiliğinden yol olur. Ama mutlak haldeyken bu gibi endişeler konu dışıdır. Beden normal seyrini izleyecek ve daha sonra geldiği yere geri dönecektir. Bu meselenin hiçbir önemi yoktur; kişi bundan etkilenmez. Beden “ben” yerine “o” olarak belirir, başka bir nesne olarak, odadaki mobilya gibi. İnsanların hâlâ daha bedenine bireysel “senmişsin” gibi hitap etmeye devam etmesi komiktir ama bu farkındalık halini farkında olmayan birine izah etmenin yolu yoktur. En iyisi kendi işine bakmak ve Tanrı’nın toplumsal ayarlamaları yapmasına müsaade etmektir. Ne var ki şefaate ulaştıkça bu yoğun ekstaz halini gizlemek zorlaşır. Dünyanın gözü kamaşabilir ve insanlar uzaklardan bu aura içinde olmak için gelebilirler. Ruhsal arayış içinde olanlar ve ruhen meraklı olanlar kadar mucize arayan hastalar da cazibesine kapılabilir. İnsan bir mıknatıs ve onlar için bir neşe kaynağı haline gelebilir. Bu noktada genellikle, bu hali başkalarıyla paylaşma ve herkesin

hayrına kullanma arzusu ortaya çıkar.

Bu duruma eşlik eden ekstaz hali ilk başta mutlak biçimde istikrarlı değildir, aynı zamanda şiddetli ıstırap halleri de vardır. Bu hal dalgalanıp görünürde hiçbir sebep yokken aniden dindiğinde, en yoğun durum gerçekleşir. Bu zamanlar, yoğun ümitsizlik devreleri ve varlık tarafından terk edilmiş olma korkusunu beraberinde getirir. Bu düşüşler yolu meşakkatli hale getirir ve bu gerilemelerin üstesinden gelmek güçlü irade gerektirir. En sonunda insanın bu düzeyi aşması gerektiği, aksi takdirde “gözden düşmenin” dayanılmaz acısının sürekli çekileceği aşıkâr hale gelir. Kişi tüm zıtlıkların ve onların birbiriyle çatışan çekimlerinin ötesine geçene kadar ikiliği aşma vazifesine girişirken ekstazın ihtişamından feragat edilmelidir. Ancak egonun demir zincirlerini kırmak başka, esrik sevincin altın zincirlerini kesmek başka şeydir. Sanki Tanrı’dan vazgeçiyormuş gibi hissettirir ve daha önce tahmin edilmemiş yeni bir korku düzeyi ortaya çıkar. Bu, mutlak yalnızlığın nihai dehşetidir.

Ego için var olmama korkusunun aşılması zordu ve yaklaştıkça tekrar tekrar geri çekiliyordu. Çekilen ıstırapın ve ruhun karanlık gecelerinin amacı sonunda ortaya çıkmıştı. Katlanması o kadar zor ki verdikleri büyük acı kişiyi bunları aşmak için gereken çabayı göstermeye teşvik ediyor. Cennet ve cehennem arasında bocalama dayanılmaz hale geldiğinde varoluş arzusu terk edilmelidir. Ancak bunu yapınca kişi en sonunda her şeylik ile hiçbir şeylik arasındaki ikiliği aşabilir, varoluşa karşı var olmayışın ötesine geçebilir. Manevi çalışmanın en üst noktaya ulaşması en zor aşama, en önemli dönüm noktasıdır, kişi aştığı varoluş yanılsamasının geri dönülmez olduğunun tüm çıplaklığıyla farkına varır. Bu adımın geri dönüşü yoktur ve bu geri alınamazlık kuruntusu, bu son bariyerin

hepsinin en ürkütücüsü olmasını sağlar.

Ancak aslında, benliğin bu son faslında, varoluşa karşı var olmayış arasında geriye kalmış olan son ikiliğin –kimliğin– tasfiyesi evrensel ilahilik içinde erir ve geriye seçilecek hiçbir bireysel bilinç kalmaz. Son adım, Tanrı tarafından atılır.

-David R. Hawkins